UN REPÀS AL 2025

JOAN YLL | Cronista oficial de la vila

Ajuntament
de Sitges

GENER

EL DIA A DIA

Com cada any començo el repàs entre dos anys, el que acabem (en aquest cas el 2025) i el 2026, recent estrenat. Ben mirat és una sort poder confluir en aquest encreuament, això significa, sobretot, que hi hem arribat. Ahir era el passat i avui el present i el futur i si hem acabat l'any bé i n'hem començat un altre dintre de les mateixes circumstàncies ens podem donar per satisfets.

En aquest moments ens adonem que un any passa ràpid, però també és cert que en els transcurs del qual poden passar moltes coses, que poden afectar a l'àmbit mundial, el de país, la comunitat i el més proper que és el local. Després el que afecta a familiars i amics i a nosaltres mateixos. També és veritat que amb el transcórrer dels anys, a nivell personal, van sorgint petites coses que, poc a poc, van afectant a la salut, però no és moment per difondre pessimisme, perquè no ens podem posar al llit abans de tenir febre i també és veritat que qui dies passa anys empeny.

Quan desitgem un Bon Any! Ho manifestem de tot cor i si no hem passat per cap tràngol important, afegim: al menys que aquest sigui com el que hem passat.

En començar l'any també es fa balanç de com ha repercutit, en hostaleria i comerços, les festes nadalenques. Hotels, bars i restaurants, es mostren satisfets degut als molts visitants que han vingut i han freqüentat aquests establiments. En quant a l'oci nocturn, els qui s'hi dediquen noten que ha estat una mica més fluix que altres anys, però que han treballat.

De la mateixa manera que la campanya als ha anat bé als pastissers, que han venut torrons, neules i han tingut molta demanda del típic tortell de Reis. En unes dates on les postres típiques tenen demanda.

Respecte al comerç no s'han mostrat tan optimistes, perquè observen que cada any la seva campanya de vendes és més irregular. Influeix que la venda per correu fa molt mal al petit comerç i que també la gent fan les previsions de les seves compres a finals de novembre aprofitant el Black Friday. D'aquesta manera no es pot parlar de que les vendes hagin estat gaire bones. Com tampoc ha començat gaire bé la campanya de les rebaixes.

Amb tot i això, el nostre poble assoleix el millor percentatge d'ocupació de tota la comarca, segons xifres del 2024, l'any que acabem de deixar enrere. En una comparació feta amb l'any 2023 que es va tancar amb 1.001 persones aturades, en aquest passat 2024 ho ha fet amb 982. Amb un 6,8 %, mentre que les altres poblacions han fregat el 10%. Per tant unes dades que si no es presten a poder ser massa optimistes, podem observar que mantenim un bon nivell d'ocupació laboral, tot i que aquests mateixos percentatges indiquen que existeix un elevat nombre de dones de més de 55 anys q les quals els hi és molt difícil trobar feina. Així, en el transcurs del mes de novembre passat, a la comarca del Garraf buscaven feina 3.100 homes davant de les 4.300 dones. Els números ho diuen tot.

Pel que fa a l'aspecte local, en l'àmbit oficial, l'any comença amb la incertesa de si el govern municipal podrà aprovar el pressupost per aquest any. A tal afecte s'han iniciat consultes amb els representants dels diferents partits i la cosa no pinta fàcil. Potser hi ha una escletxa oberta amb el partit del PSC que a l'Ajuntament lidera en Lluís Miguel Garcia, que sembla que no ha tancat del tot la porta a l'equip de Govern, haurem d'esperar l'evolució dels fets, sobretot les negociacions que ho poden fer possible.

Des del propi Ajuntament s'informa que aquest any ha de ser clau pel control de les baixes emissions perquè la vila al passar dels 20.000 habitants n'haurà de fer un control. El responsable d'aquesta àrea, en David Martínez Lluís, ha informat que s'està treballant

per a instal·lar unes càmeres en lloc estratègics que facilitarà captar les matrícules dels vehicles que accedeixin al casc antic del poble i que serien controlades per la guàrdia urbana. El mateix regidor informa que aquest sistema permetrà treure les pilones que tanquen les entrades al transit rodat dels carrers més cèntrics del casc urbà. Així si entra un vehicle no autoritzat, o que tingui l'aparcament a l'interior del casc antic a partir de la imatge que captin les càmeres, es podrà sancionar. I a un termini no massa llunyà, amb aquesta lectura de les matricules, es podrà fer un control dels vehicles que, per la seva antiguitat, no podran circular degut a entrar en una Zona de Baixes Emissions. Un tema que no està massa clar perquè, posem per cas que una persona només fa servir el cotxe per traslladar-se al Cap per a ser visitat, si el cotxe li va bé hi passa les corresponents inspeccions de la ITV, és un despropòsit que se l'hagi de canviar. Aquest cronista ignora si hi haurà certa permissivitat, tractant-se d'un poble, de casos com l'esmentat o semblants. Del que sembla segur és que tot aquesta implantació de càmeres i els canvis pertinents de la mobilitat que això suposa hauran d'estar enllestit en el transcurs d'aquest any.

Aquest 2025 la vila ha d'afrontar la culminació d'un nombre important de projectes que fa temps són sobre la taula de les diferents administracions. Començant per la construcció d'un nou Cap, pel qual sembla ser que ja hi ha assignats uns terrenys que es troben al costat de la Policia Local. Serà un pas important per millorar l'assistència sanitària del municipi.

També el consistori treballa, conjuntament amb el Departament d'Educació de la Generalitat, per poder construir un nou centre escolar. Per a tal efecte des de l'Ajuntament es fan gestions per tramitar la modificació urbanística d'un terreny en la zona de la Plana per destinar-lo a equipaments educatius. Mentre això no es porti a bon terme, s'ha estudiat la instal·lacions de barracons en el pati d'algun dels centres en funcionament. Sempre i quan existeixi la necessitat d'aconseguir nous espais per a donar cabuda a més demanda de places i que així ho aconselli.

Pel que fa a la nova Escola de Música, ja han començat les obres on es troba l'Espai Jove. Serà un equipament de planta baixa i pis, on en sorgiran unes instal·lacions modernes i adequades al desenvolupament de l'aprenentatge musical dels alumnes.

Igualment arriben notícies de que ja està en marxa un projecte per la construcció d'una nova estació d'autobusos i que estarà ubicada dintre del recinte del pàrquing de can Robert. Amb la qual es pretén centralitzar la parada d'autobusos de línia i els que arriben a Sitges circumstancialment i així dinamitzar un eix de comunicació que actualment es centralitza al Passeig de Vilafranca i l'Avinguda que es troba al costat de l'actual aparcament. Unes instal·lacions que, sent la vila una destinació turística, ja fa molts anys que s'haurien d'haver previst. Però no és mai tard si la intenció és bona. I aquesta més que bona és necessària.

Un altre equipament cultural, aquest havia d'estar finalitzat l'últim trimestre del 2024, és el Patronat del carrer Parellades . Si més no degut a problemes en les estructures que s'han trobat, aquesta finalització s'ha endarrerit. El regidor Jaume Monasterio ho ha explicat i ha avançat que està previst que les obres s'acabin, com a molt tard, a l'estiu. Un edifici que comptarà amb tres espais: la planta baixa estarà destinada a una llibreria, que enllaçarà amb el pati interior on, a més de convertir-se en un espai polivalent, s'hi ubicarà una cafeteria. I en la sala superior, on hi havia la capella, també esdevindrà un espai polivalent, principalment dedicat a aspectes relacionats amb la literatura i els llibres.

Segueix en estudi el projecte del nou camp de futbol, que s'ubicaria entre l'estadi de la Blanca i el RC Sitges. Ara està pendent d'estudis geotècnics i un cop enllestits es podran començar les obres.

I per últim, l'alcaldessa Aurora Carbonell ha avançat que també aquest any començaran les obres de remodelació de l'antiga masia de Santa Bàrbara, a la qual s'hi afegirà un edifici de nova construcció destinat als assaig de la colla Jove dels Castellers de Sitges. Després de superar molta burocràcia sembla ser que la construcció ja està a punt de ser licitada i, tot seguit, traçar un calendari d'actuació. Unes obres que a més d'oferir el local a la colla de castellers, sorgiran altres espais per a usos diversos i sobretot es dignificarà l'entorn, que ara presenta un aspecte d'abandonament.

A part de tot això altres projectes que estan en estudi, amb la idea d'encarar el futur de la vila. Que depèn de les prioritats s'aniran desenvolupant. També s'ha de comprendre que tot val molts diners i aquest aspecte també té el seu pes a l'hora de prendre decisions. Com que tampoc no tot depèn

de l'administració local, sinó que hi ha molt altres estaments implicats i aquests també tenen molt poder de decisió. Si tots aquests projectes esmentats, ja no cal dir que s'ha de portar a terme i acabar durant el transcurs d'aquest any, ja seria una bona noticia, per a la gran majoria d'aquests, veure posar la primera pedra. Això al menys suposaria que s'han superat tots els tràmits que van associats amb la paperassa corresponent, que no és poca.

Des dels centres sanitaris arriben informacions pel que fa a les vacunacions contra la grip i la covid. Vacunes que els facultatius aconsellen a les persones grans o de risc que se les posin. Amb això a aquestes dates hi havia prevista la vacunació d'un 75% d'aquestes persones. Majors de 60 anys i només s'ha arribat a un 50%. Quan el pic de la grip està pujant, però no sembla que sigui tan greu com en altres anys. Hi ha molta grip tot i que està sota control, el fet que demostra que els centres sanitaris no s'han col·lapsat i no han tingut d'ajornar operacions quirúrgiques per falta de llits. Mirat així és un bon senyal, de totes maneres l'hivern no s'ha acabat.

A final d'aquest any s'haurà de tenir enllestida la nova licitació de les parades del mercat. Hi ha per davant tot l'any de temps per poder-ho a portar a terme. Tanmateix abans, des de l'administració informen, s'ha de resoldre el tema de la divisió horitzontal, a fi afecte de que els responsables de cada parada tinguin la propietat individualitzada.

Per altra banda els paradistes estan molt descontents amb la manera que, des de fa molt temps, s'administren els serveis amb els quals l'administració local ha de fer front i que, segons ells, no es fa res al respecte. Per tot el seguit de mancances que enumeren, fa temps també que proposen una prorroga de les concessions fins que els temes que els preocupen no estiguin resolts.

Per part de l'administració informen que aquesta prorroga no està contemplada perquè, pel que marca la llei, les actuals concessions acaben a final d'aquest any i s'ha de tornar a licitar. Amb la conseqüent preocupació que comporta als paradistes que veuen perillar els seus llocs de feina, ja que la gran majoria viuen de l'aportació econòmica que els hi aporta la susdita parada, en un temps en què la clientela que freqüenta el mercat no és molta i així els números estan molt ajustats.

De moment els cal seguir negociant per arribar fins al final i deslliurar la incògnita que els assetja.

Un altre tema candent i que fa temps que s'arrossega, és la critica situació per la qual passen les educadores de les llars d'infants que després de molt temps de negociacions entre la regidoria d'Educació i les empreses que ho gestionen, l'actual regidora Carme Gasulla ha arribat a un acord amb l'actuar responsable de l'empresa, amb el qual sembla ser que hi estan d'acord les susdites treballadores.

Entre les millores assolides es troben: l'equiparació salarial, el compliment de perfeccionament professional i l'adequació del calendari de treball al calendari escolar. De totes maneres aquestes sembla ser que són les propostes que els han fet arribar i que en principi les treballadores hi estan d'acord. Si més no, van més enllà i esperen que tots aquests punts es materialitzin sobre el paper i, el que és més important, que es facin realitat. Uns acords que des de les dues parts manifesten que faran efectius durant el mes de febrer i que es seguiran mantenint reunions per a lligar-ho bé tot.

Mentrestant s'han reprès les obres en el subsol dels carrers Pau Barrabeitg i Carreta, una vegada obtingut l'aval de la Generalitat, mitjançant la Comissió de Patrimoni, per millorar la xarxa de les canonades d'aquesta zona. Com recordarem, però, el problema no estava aquí, sinó com s'acabaria l'obra de pavimentació del carrer i sobretot si es mantindrien les voreres existents. Això no està resolt.

En el seu dia l'Ajuntament es va comprometre a oferir diferents maners d'acabar el carrer i no descarten res, prova d'això és que s'estan guardant les pedres de les voreres per si a cas. Tot i que des de la Generalitat defensen la caixa única, si més no degut a que la majoria de la gent és de l'opinió de mantenir les voreres, caldrà veure fins on arriba el compromís de l'Ajuntament amb el veïnat i el que els hi proposaran, si cal fer algun canvi.

Després de setmanes de negociacions, l'assemblea portada a terme entre la militància dels socialistes, s'ha acordat donar suport als pressupostos que presenten el govern municipal, a falta de tancar alguns serrells que s'han d'acabar de perfilar.

Mentre expressen que aquest recolzament no significa estiguin d'acord amb les polítiques que s'estan portant a terme, sinó que actuen d'aquesta

manera pensant amb el seu compromís amb Sitges, tot i introduint canvis en alguns apartats, com la destinació d'una important quantitat per a millorar barris, el tema de la neteja i els serveis de reforç de la seguretat. Amb una aposta ferma per l'habitatge, l'educació, les polítiques socials, la salut, les platges, l'economia local i l'esport.

Resumint, els vots del partit dels socialistes locals, van destinats a desencallar projectes que sense comptar amb els corresponents pressupostos no es podrien tirar endavant. Un suport, però, que no compta amb els vots dels seus socis del Margalló, que no hi votaran a favor perquè no hi estan del tot d'acord.

En el seu dia La Caixa va gestionar la construcció d'uns blocs que en un principi havien d'estar destinats a habitatge social. Des d'un bon començament els que hi van poder accedir, després del superar els requisits que els demanaven, es van adonar que les condicions i l'import a pagar en regim de lloguer, tampoc era cap ganga. Si es té en compte que són pisos que no superen els 40 metres quadrats. Els veïns es queixen perquè sempre han anat sortint entrebancs i problemes, sobretot de manteniment, dels quals la institució bancària sembla ser que ha anat donant llargues, així que el perímetre exterior, dels edificis, ofereixen un aspecte una mica deplorable.

A tot això s'hi ha d'afegir un altre estirabot que ha sorgit ara, quan s'ha sabut que l'entitat sembla ser que vol vendre els pisos a particulars i que en demanen 200.000 euros dintre un context que no se sap si es pot portar a terme. O que amb aquestes operacions els qui hi volen seguir vivint de lloguer, amb la venda a tercers en poden sortir perjudicats.

Molts dels llogaters han marxat, fins el punt que sembla ser que hi han uns 20 pisos buits i no sembla que tinguin intenció de llogar, perquè potser esperen posar-los a la venda...

Sembla ser que hi ha un estudi per instal·lar una piscifactoria a davant de la costa de Vilanova. Aquesta s'estendria uns 800.000 metres quadrats. Molt gran. Amb una producció anual de milers de tones entre les especies de llobarros, orades, musclos i algues.

Això per la gent que es dedica a la pesca tradicional no és una bona notícia, perquè ja estan prou assetjats per l'administració, s'ha de tenir en compte que la Comissió Europea vol reduir els dies dedicats a la pesca d'arrossegament en un 80% , cosa que si els pescadors no reben a canvi una bona subvenció, tothom es pregunta de que viuran. Cal recordar que a Sitges només queden tres pescadors i les seves barques són petites i una mica malmeses.

Per altra banda les peixateries no ho acaben de veure amb mals ulls aquest projecte. Ja que consideren que els peix es podria abaratir... Opinió que no comparteixen alguns dels restauradors locals, quan consideren que no és el mateix el peix de piscifactoria que el que es reprodueix i viu en mar obert. Per tant demanen més protecció per aquestes especies. Si més no quelcom s'haurà de fer per, sobretot, mimar els pescadors, perquè d'ells depèn que tinguem peix pescat en les costes de casa nostra i per l'altra banda tenir molt cura per protegir, també, les especies. Perquè aquí sí que es produeix allò que diguem del peix que es mossega la cua.

CULTURA

Fins el dia de Reis s'ha pogut admirar l'exposició de 14 diorames que, com cada any des del 1991, organitzen el Grup Pessebrista de Sitges, en l'espai del Palau del Rei Moro. Com també els que han realitzat a l'església de Sant Bartomeu i Santa Tecla, a la de Sant Joan, a l'Hospital, al Vinyet i al Miramar.

Com igualment es pot visitar el pessebre dels Museus de Sitges, que és un diorama realitzat per en Pep Pascual. A la Societat Recreativa el Retiro, obra d'en Tomàs Lucas i al jardí del Dr. Robert, obra de la brigada municipal de jardiners. Però l'únic que es guia per la tradició de mantenir-lo exposat fins el dia de la Candelera és el del Vinyet. També en les vitrines de l'entrada que hi ha a la Biblioteca Santiago Rusiñol s'hi exposen una col·lecció de figures de diferents mides i autors.

Tots aquests pessebres, més els que es fan en la intimitat de les llars sitgetanes, alguns dels quals participen en el concurs que també organitza el Grup Pessebrista de Sitges, contribueixen a mantenir viva la tradició. Tot un detall que, si més no, fa Nadal.

El divendres dia 10 ha tingut lloc, a la Biblioteca Santiago Rusiñol, la interessant conferència a càrrec de la musicòloga, crítica musical i professora de piano, Verónica Maynés, que ha tractat sobre La Traviata de Giuseppe Verdi. L'acte ha estat organitzat pels Amics de l'Òpera de Sitges i que correspon al cicle Liceu BIB, pensat per a difondre i apropar el

món de l'òpera entre el públic de les biblioteques.

La commemoració del centenari del poeta Joan Salvat-Papasseit té continuïtat en el transcurs del primer trimestre d'aquest any 2025. Així el dissabte dia 18, a la seu del Grup d'Estudis Sitgetans, s'ha celebrat un interesant col·loqui sota el títol: *"Poesia i arts visuals: tot és u"*. Els participants han estat la Mariona Seguranyes, Maria Guinovart i Joan Pere Viladecans, que han estat coordinats per en Ferran Martínez, fent puntuals i interessants intervencions referent al poeta. Que han estat ampliades amb referencies a la implicació que tres artistes contemporanis van mostrar amb el poeta: Salvador Dalí, Josep Guinovart i pel propi Joan Pere Viladecans, que li han dedicat obra a la seva memòria.

Als tristos episodis de la guerra civil, hi cal afegir les penúries que van passar uns 5.000 infants que van ser enviats a l'estranger per tal d'evitar-los el sofriment que es passava aquí. Però potser no ens podem imaginar com era aquest patiment pels propis pares d'aquella mainada. Primer per prendre la decisió de deixar-los marxar i després per la incertesa de si els podrien tornar a veure. Mentre escric això m'esborrono perquè em poso en la seva pell i em costa trobar paraules amb les quals descriure un sentiment tan col·lectiu, com el que llavors afectava a aquells pares. En un temps en què tampoc les comunicacions eren com ara, amb un país destrossat i en unes circumstàncies tan extrems, com les d'haver de desprendre's dels fills, només pensant en el seu bé i, sobretot, perquè poguessin sobreviure a aquells estralls.

Tot això i més ens ho explica la barcelonina Alejandra Orrit en el seu llibre, "*mantellina de llana*". La seva àvia va ser una d'aquelles nenes que, en el seu cas concret, va ser traslladada a una d'aquelles colònies d'acollida, a Lieja. L'autora ha recopilat les vivències que li havia explicat la seva àvia sobre aquella nefasta confrontació, ampliada amb tot un minuciós treball de recerca que ella ha fet i ordenat fins a sortir a la llum en format de llibre, el qual ha estat presentat a la Biblioteca Santiago Rusiñol, el dimecres 22, per en Jordi Milà. Un altre estudiós d'aquells anys convulsos.

En la mateixa Biblioteca, el dijous dia 30, es va presentar, "*Paraules alades: cabòries lingüístiques per a tots els públics*", de la qual n'és autora la Teresa Tort Videllet . Un treball molt interessant, on l'autora explica de manera molt didàctica i amena els "intringulis" de la nostra gramàtica, en aquest cas, adaptada a tots els públics. N'ha fet la presentació l'amic Joan Duran, que ha enaltit la seva obra i ha posat èmfasis en la seva aportació al complex món de les lletres.

La Sylvia Tuà és una artista que desenvolupa la seva creativitat mitjançant elements reciclats i materials trobats i no solament això, sinó que posa el seu art a disposició d'afectats per desastres de qualsevol mena. Com ho mostra l'exposició que es pot veure al pati de la Biblioteca Santiago Rusiñol, que té un rerefons benèfic, i pensa destinar als afectats per la dana de València.

L'exposició té una temàtica molt diversa, on destaca l'originalitat dels materials que fa servir. I on destaquen unes originals peces de ceràmica, on combina el mosaic i la tècnica del trencadís.

El projecte literari: "*Gemminades, literatura de proximitat*" del qual són responsables la Lídia Gázquez, la Raquel Casas i la revista Tothosap, han estat guardonades amb el premi al Millor Contingut Multimèdia, en la 37a edició dels Premis de Comunicació Local. En un acte celebrat el 15 d'aquest mes en el Paranimf de la Diputació de Barcelona. Aquest projecte ha estat escollit entre els 84 que hi optaven. El jurat ha valorat el seu treball com a inèdit i original i com un exemple d'innovació en els continguts multimèdia.

La Vinyet Panyella ha decidit posar fi a la seva responsabilitat com a presidenta del Consell Nacional de la Cultura i les Arts(CoNCA). Càrrec a ha exercit durant aquests darrers cinc anys. En el transcurs d'aquesta etapa, ha impulsat diversos projectes. Un dels més destacats ha estat el desenvolupament del Pla nacional de les Arts a l'Educació, en l'àmbit català amb la voluntat de fomentar una educació més completa on es tracti tots els aspectes de la cultura

Després de fer balanç del seu pas per aquesta institució, la Vinyet ha anunciat que seguirà vinculada al món cultural i, de manera especial, podrà dedicar més temps a la creació literària. Quan acaba de participar en l'exposició que té lloc al museu Picasso, "*de Montmartre a Montparnasse. Artistes Catalans a París, 1889-1914*", que ha comissionat junt amb l'Eliseu Trenc.

A l'Escorxador ha estat presentada la programació de la Pregonera, i s'ha fet amb un format molt original,

a l'entorn d'una taula i menjant seitons. Segons una idea original de la dramaturga Neus Masdeu que titula: "*Seitons Masdeu, Hola i Adeu*". Com un record a la seva família i que consisteix que el públic s'impliqui amb el tema a tractar mentre menja i, com dic, amb tots reunits a l'entorn d'una taula.

Cosa que ha aconseguit amb aquesta presentació, on tots els assistents han destacat l'originalitat de tot plegat, a més de l'interessant que resulta la programació que s'ofereix a la Pregonera i s'estendrà durant tot l'any.

Com tots sabem el Club de Lectura que té la seva seu al Museu del Cau Ferrat, porta a terme una tasca admirable, de la mà de l'Andreu Bosch. Centrada en la lectura de les obres, principalment, de Santiago Rusiñol, tot i que hi tenen cabuda les d'altres autors, però tots ells relacionats amb l'artista del Cau.

Fins al moment totes eren escrites en català, si més no s'acaba de fer una excepció i se'n fa la lectura d'una en castellà. Es tracta dels articles que Rusiñol va enviar a la Vanguardia, sota l'encapçalament: "*Desde el Molino*". Que en el seu dia s'ha encarregat de recopilar la Vinyet Panyella, la qual va presentar aquesta lectura, exposant diferents aspectes de la vida bohèmia que tant ell, com el seu amic Ramon Casas, conjuntament amb Utrillo i Ramon Canudas, van compartir en aquell mític Moulin de la Galette de la capital parisenca.

La Vinyet va explicar, també, molts detalls de la vida bohèmia d'aquests protagonistes i de com la decisió de marxar a París va afectar el matrimoni de Rusiñol amb la seva esposa Lluïsa Denís.

La Saskira Lange és una col·laboradora habitual de la secció d'anglès en les pàgines de l'Eco i ara ha estat notícia perquè ha guanyat el concurs literari que porta per nom: "*Sucedió en una noche*", convocat pel club d'escriptura Fundación Escritura Fuentetaja, que compte també amb la col·laboració de BlaBlaCar.

La trama de l'obra guanyadora és molt peculiar i a la vegada divertida, al tractar-se de la narració d'un viatge en cotxe, on els tres passatges són ni més ni menys que un elefant, una estruç i un hipopòtam, que a la vegada són membre d'una banda de jazz anomenada "*Los Blabanetas*". La fantasia i l'habilitat descriptiva de la Saskia ha fet la resta.

En el marc del Saló d'O, del Palau de Maricel, s'ha celebrat la primera edició de la Nit de la Comunicació. L'acte ha estat presentat per la periodista vilafranquina Alba Esteve i ha comptat amb la col·laboració del periodista Albert Sáez, director d'El Periódico de Catalunya, entre altres càrrecs, que va parlar sobre el periodisme actual i sobre la influència que hi exerceixen les xarxes socials.

Seguidament es va portar a terme una taula rodona que va estar moderada per en Vicenç Morando, on els seus membres van tractar sobre periodisme, comunicació i publicitat. Tot seguit es va procedir al lliurament de premis, que va recaure: a en David d'Eboli, gran Premi de la Comunicació 2025; a la Txell Freixas, Trajectòria Professional; en nostre Gori Masip, Premi Promesa; Carles Castro, Premi Narrador Visual; Gena Moner, Campanya Inspiradora.

Darrera aquesta iniciativa hi ha un col·lectiu de periodistes als quals els motiva la idea d'establir uns encontres entre els professionals del sector del periodisme i comunicació. Està previst que els premis es concedeixin anualment i rotatiu entre diferents poblacions.

Al Centre Cultural Miramar s'ha presentat la programació de La Pregonera, amb la presència de l'alcaldessa l'Aurora Carbonell, el regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés i també s'ha comptat amb la col·laboració de la Mercè Munné, directora gerent en funcions dels Museus de Sitges, així com la presidenta del Prado, la Carme Artigas.

Amb un disseny gràfic sorgit de l'estudi OU, del quan en són responsables l'Edu Sentís i en Xavi Huete. On s'exposa un contingut d'activitats, que van des d'exposicions, obres de teatre, dansa, música, poesia, concurs de pintura Sanvisens i escultura Pere Jou. En total, una gran varietat d'opcions que s'afegeixen al ric ventall d'actes culturals que es porten a terme a la vila. Sobretot els caps de setmana, on fins i tot a vegades coincideixen al mateix dia i hora diferents actes.

A la Biblioteca Santiago Rusiñol s'ha celebrat un acte molt simpàtic i que a la vegada té una importància cabdal, perquè es tracte de preservar el contingut dels pregons que es celebren a la vila i que van associats a unes determinades festes.

En aquesta ocasió han estat presentats els pregons que s'ha fet el 2019 i el 2024, enquadernats i a l'abast de tothom que els vulgui consultar. Aquesta

iniciativa es va posar en marxa a l'any 2023 i es pretén incorporar tots els pregons que s'han fet fins ara.

Un acte que ha servit per a que els protagonistes hagin coincidit, cosa que els ha permès intercanviar opinions i rebre, de mans de les responsables de la Biblioteca, un exemplar enquadernat. Una bona iniciativa que permet conservar aquest material, amb un gran contingut de sitgetanisme.

La recordada artista sitgetana, Berta Paco Sánchez, entre els admiradors de la seva obra es troba el poeta ribetà Jorge Rodríguez Hidalgo, al qual li ha dedicat un poemari que porta per nom *Bertania Berta -o- Berta*, que ha estat presentat a l'Espai Cultural Pere Stämpfli, que ha estat publicat per l'editorial El Cep i la Nansa.

La presentació ha anat a càrrec de la doctora en Art Isabel Coll i del poeta i físic David Jou. Que han establer un paral·lelisme entre l'obra de la Berta i la poesia, que la resumeix amb paraules carregades d'emotivitat i que tan bé qulifiquen la curta trajectòria d'una artista de casa nostra, dotada d'una sensibilitat extrema.

Entre l'escola Marks Gimmasiskole de Suècia i l'Escola Pia de Sitges s'ha establert un intercanvi artístic. Sis alumnes de secundària suecs exposen, al pati de la Biblioteca Santiago Rusiñol, unes fotografies que mostren la seva manera de veure el món, sota el títol *EX-UT: forgetmenot*. Està previst que el proper mes de març els alumnes de l'Escola Pia exposin a Kinna.

A la mateixa Biblioteca, la Teresa Tort i Videllet, que entre altres mèrits té el de ser col·laboradora de "*l'Eco*", ha presentat la seva darrera obra: *Paraules alades: cabòries lingüístiques per a tots els públics*. L'acte ha estat organitzat per Òmnium Garraf i en ell s'ha establert un interesant diàleg amb el poeta Joan Duran. Els dos uns bons constructors de paraules, que després enllacen oferint uns resultats sorprenents.

A la seu del Grup d'Estudis Sitgetans, s'ha presentat el llibre d'Ignasi M. Muntaner, *L'exili de Mn. Batlle*. On l'autor s'endinsa en la vida del mossèn sitgetà que va ser fundador de l'escoltisme català. Es tracta d'un llibre pensat com a eina educativa, per conèixer millor a mossèn Batlle i recalant, de manera especial, en el seu exili. Desvetllant dubtes de com va ser la seva marxa a l'exili i el lloc on es va produir.

Una publicació que s'afegeix a l'apartat de la història local i, més concret, de les persones que en van ser protagonistes.

FESTES I TRADICIONS

L'any no pot començar de millor manera, quan el seu primer dia és festiu. Després d'una nit que passa de ser vella a nova. Vella fins a les 12 i nova a partir d'aquesta hora, acompanyada dels brindis de rigor i els desitjos de felicitat. Convertint-se en una de les nits més llargues i on cadascú es retira a dormir quan més li plau, o la celebració es dona per acabada. Els qui som uns acèrrims seguidors del concert que ofereix l'Orquestra Filharmònica de Viena, que aquest any ha estat dirigida pel mític Ricardo Muti, no podem dormir les hores que volem, el son l'hem de limitar fins a l'hora de començar el concert. Si no ho fem així ens semblaria que no comencem amb bon peu l'any. De totes maneres l'ocasió s'ho mereix i els valsos i polques que s'interpreten és tot un clàssic d'aquest primer dia. Aquí també ens adonem de ràpid que passa el temps, perquè dona la sensació que l'orquestra no s'ha mogut, de la sala daurada de la Musikverein, des de l'anterior concert.

L'endemà dia 2 el pensament i les accions ja estan encaminades vers el dia de Reis. I un primer senyal es fa visible amb l'arribada de l'Aisha, la cartera reial, al Mercat Vell i que té com a missió avançar-se a l'arribada de S.S Majestats d'Orient i així alleugerir la seva feina, en quant a la recollida de les cartes. La nostra mainada ja ho esperen i es fan acompanyar pels seus pares a lliurar-la, altres les volen donar personalment al Reis potser perquè no es fien dels intermediaris i els veus amb la carta a la mà, pujats al coll dels pares, i allargant el braç quan tenen al Rei davant pujat a la carrossa.

Els tres Reis han arribat per mar al Port de Sitges i des d'allà s'han desplaçat fins a la Fragata, on ha començat el recorregut de la pertinent Cavalcada. És un dels moments més màgics que assoleix un simbolisme especial, quan a l'Ajuntament reben les claus de les cases de la mà de l'alcaldessa Aurora Carbonell. Últims lliurament de les cartes i cap a casa a sopar i anar dormir aviat, abans però cal deixar una mica de menjar i sobretot unes copetes de Malvasia per a Ses Majestats. Al cap d'una estona, cada vegada més aviat, s'escolten el timbals que acompanyen el seguici reial. Quasi sempre ens enxampen desperts i ens hem d'apressar a ficar-nos al llit, que no sigui cas que coincidim amb la seva

presencia a l'interior de casa i ens castiguin sense deixar-nos regals. La nit passa ràpid i ja s'escolta la xerinola dels nens del veïnat, davant l'escampall de regals que els hi ha deixat, sent uns dels moments més esperats i viscuts amb més emoció i alegria d'aquest començament d'any. A casa nostra cal remarcar la bona tasca que ha fet la Comissió de Reis, que encapçala la Vinyet Planas.

El dia comença i acaba anant per les cases de familiars i sense parar de desembolicar paquets i de sorpresa en sorpresa. Fins a celebrar l'últim dinar de les festes, on no hi falta el típic tortell de Reis. La sobretaula és llarga, amb el protagonisme que continua sent de la mainada que estan com si no hi fossin, jugant amb els hi ha portat o reclamant l'atenció del pares si cal muntar alguna que altra cosa. I així s'arriba a la nit, la qual encara guarda l'últim al·licient nadalenc, la darrera sessió del Quinto que es celebra al Prado i al Retiro, amb molta participació com en totes les que s'han celebrat. I ja està, a partir d'aquí aquesta nit no té res a veure amb l'anterior. Cada vegada faig la mateixa observació perquè aquesta, la del mateix dia de Reis, guarda una certa similitud amb la del dimecres de cendra, perquè les dues han estat precedides per unes nits de moguda i alegria. L'ambient del carrer ens ho demostra, a partir de les nou, ben poques persones hi transiten. S'ha acabat la festa, i en el cas d'aquesta del dia de Reis, l'endemà es dia de tornar a treballar i vulguis o no es troba a faltar aquell ambient nadalenc que fins ara es feia present i ens encomanava quelcom especial. Resulta un canvi molt sobtat. Durant uns dies, però, continuarem desitjant Bon Any! A amistats i amics. Mentre que el pas del temps ens va fent avançar en la successió dels mesos. Salut tinguem per poder seguir endavant i veure venir i abraçar altres Nadals. El temps passa ràpid, massa.

Després d'un començament d'any amb molta activitat festiva, li segueixen uns dies de relativa calma, fins arribar a aquestes vigílies del 20 de gener, que és quan celebrem la festivitat de Sant Sebastià. Que aquest any ha coincidint en dilluns, per tant s'ha pogut aprofitar el diumenge per fer el ja tradicional aplec. Amb audició de sardanes, a càrrec de la Cobla Sitgetana, que s'ha vist molt concorreguda, perquè la gent aprofita aquest esdeveniment per apropar-se a l'ermita que, com sempre, feia molt goig gràcies a les atencions que li dispensen els administradors, la Maria Dolors Carbonell Tutusaus i l'Esteve Ferré Planas. Aquest darrer ha disposat una decoració floral que ha causat molta admiració.

I no només s'hi han apropat la gent de Sitges, sinó que molts visitants, que coincideixen amb que l'ermita està oberta, hi entren i els causa molt bona impressió, perquè acostumats com estan de veure-la de lluny, quan hi són davant i s'adonen que hi poden entrar els hi agrada poder-la visitar i si s'escau afegir-se a les rotllanes dels sardanistes. Un matí de diumenge ben aprofitat i en un entorn de privilegi, amb el temps que també ha acompanyat i que d'aquesta manera s'allarga la festa més enllà del dia pròpiament dit.

Aquest de Sant Sebastià on, com també cada any, s'ha celebrat l'ofici presidit pel senyor Rector, mossèn Rafel Vilaplana, a qui acompanyava el rector emèrit, mossèn Josep Pausas. I on també hi ha assistit les autoritats, pubilles i hereus i que s'ha acabat amb el cants dels goigs amb acompanyament d'orgue i la participació del Cor dels Amics de l'Orgue. La poesia de l'estampa és obra de la Vinyet Panyella que, com ve sent costum, l'ha llegit al final de la missa, on hi ha afegit interessants comentaris al respecte.

A la sortida el dia estava una mica rúfol, sense sol, tot i que no feia aire ni plovia, cosa que ha permès el retrobament amb la nostra gent, la qual es congratulaven de poder estar presents en aquesta celebració, que si bé és més íntima que altres, no per això és menys important ni menys sitgetana. També des de l'administració s'ha obsequiat als assistents amb tortell i moscatell, un bon colofó. Tot i que la festa continuarà sent recordada durant els dies que dura la novena, amb el res del rosari.

A pocs dies de la celebració del Carnaval el Ple Municipal d'aquest mes de gener, inicialment ha aprovat la modificació del seu Protocol, un document que data de l'any 2005. Tot i que no esta aprovat definitivament.

Entre els canvis més destacats s`observa que les colles, per ser considerades com a tal, han de comptar amb un mínim de 35 participants. Conclusió que han arribat l'actual Comissió, que presideix en Jordi Andreu, i també representants municipals.

Una mesura amb la qual es pretén, segons els responsables de tot plegat, fer més vistoses les rues i evitar massificar massa les carrosses, si no que aquestes estiguin en consonància amb el nombre de components de cada colla. Una mesura que sembla ser que ha preocupat a l'emblemàtica colla Sabor a Xocolà, la qual sembla ser que per poc no arriben al número de components requerit, ja que no

es permès sumar els músics que els acompanyen. Sembla ser que estan a tres components per assolir la xifra, però com entre això i altres aspectes s'han presentat al·legacions i el temps es tira a sobre per tal de resoldre-les totes, les colles tenen les sortides garantides.

CURIOSITATS

La tradició, pel que fa al pessebre, aconsella que aquest s'ha de fer per Santa Llúcia i s'ha de tenir exposat fins el 2 de febrer, festivitat de la Candelera. Un parèntesis de temps que no sempre es compleix, moltes vegades degut a la pressió que exerceixen les mestresses de casa que, quan acaben de passar les festes nadalenques, ja pressionen per a que es desfaci el pessebre...

El primer dia de l'any una altra curiositat forma part ja de la tradició de Sitges, ni més ni menys que la Capbussada que organitza l'Ajuntament, amb el suport de Ràdio Sitges, a la platja de Sant Sebastià, amb la participació d'uns 600 inscrits que, a toc de pito, es van llançar a l'aigua quan aquesta es trobava a 14 graus de temperatura en un dia assolellat. Molts dels participants anaven disfressats, perquè també es premiava la disfressa més original. La xocolata calenta va ajudar a que la sortida de l'aigua no fos tan impactant.

Cal recordar que aquesta iniciativa es pot dir que la van iniciar els germans Matas de l'Hotel Subur, secundats pels seus amics i gent que s'hi volia afegir, en total n'eren i en són bona colla que van ser els qui van tenir l'idea de començar l'any banyant-se. No hem d'oblidar, però, que a la vila hi ha gent que es banyen cada dia de l'any. Recordo a en Miquel Sariol, que era un d'ells, quan estiu i hivern, només començar el dia, es cabussava en el mar.

Paral·lelament El Club de Mar també organitza el primer bany, van atendre la seva convocatòria 80 banyistes. Entre uns i altres les platges oferien una imatge pròpia de l'estiu. La qual desorientava a la gent, que aquest dia ens visitava i passejava pels passeigs. Més d'un dels forasters i dels locals quan van veure les imatges, es va delir de no formar part d'aquestes populoses remullades.

En Francesc Freixas és un apassionat de la música en totes les modalitats, però de manera especial de la música ballable. Des de ben jove va participar com a cantant, acompanyant-se d'una guitarra elèctrica i posteriorment alternava la tasca de vocalista amb la interpretació al saxofon. Entre altres va formar part de "Los Chicos de Sitges" i del veterà conjunt musical Los Iberos del Jazz i quan es va retirar dels escenaris la seva afició l'ha acompanyat sempre. El seu estil, la seva veu melodiosa i ben timbrada ens recorda al mític Josep Guardiola. Com així les cançons que interpreta d'aquell temps i que tot sovint ens obsequia amb alguna que altra CD que grava en el seu propi estudi de gravació que té a casa seva.

El dia 10 d'aquest mes l'hem pogut escoltar en directe a la cantina del Retiro, on ha ofert un variat repertori de cançons i on no hi ha faltat una havanera, en record de quan va formar part del grup d'havaneres local Platja d'Or, que va fundar junt amb en Pepito Nebleza.

La d'aquest vespre ha estat una actuació molt aplaudida pel nombrós públic assistent i una satisfacció per a ell mateix, quan recent complerts els seus 80 anys, ha pogut comprovar que es troba en plena forma interpretativa i que ha tornat a cantar amb un públic a davant, el mateix que després l'ha felicitat efusivament. Amb un altra valor afegit, la companyia de la seva filla Glòria, que ha heretat del seu pare l'estima per la música i una veu també de privilegi. Com es va poder constatar en la cançó que va cantar els dos junts.

En una escola tots els que hi intervenen són peces importants dintre el panorama educatiu. I com no podia ser d'altra manera ho és també la tasca que desenvolupa el cuiner. Totes les escoles de la vila en disposen, però ara és notícia el cuiner de l'Escola Pia, en Paco Ginés, i ho és perquè es jubila. La seva popularitat, a més de la seva tasca de cuiner pròpiament dita, s'hi afegeixen els valors personals que l'acompanyen. Amb ells s'ha fet estimar entre el col·lectiu d'escolars que sempre li han demostrat aquest afecte. Ara, arribat el moment del comiat, li demostren de diferents maneres, com és abraçar-lo cada vegada que hi coincideixen.

En Paco valora aquestes mostres espontànies d'estima, com el millor premi a la seva feina i que li deixaran un record inesborrable del seu pas per la cuina de l'escola, on hi ha dedicat els seus últims anys de la seva vida laboral. En Paco viu a Viladecans i de dilluns a divendres ve a Sitges per posar-se davant els fogons d'aquesta institució, des d'on ha procurat que els comensals mengin de tot, sobretot la verdura que sembla ser el plat que més

recel depara, sobretot entre els més petits, però que ell ha procurat tenir cura de la presentació, a fi de fer-lo més atractiu i d'aquesta manera s'ho han menjat sense adonar-se'n.

Hi ha novetats en les obres que s'estan portant a terme en el sector de la Bòbila, s'acaba d'obrir al trànsit un nou carril, a parit d'ara en són dos per accedir a la C-32 i dos més per accedir a Sitges, tot i que quan s'arriba a la cruïlla de la rotonda es converteix en un. I apareix una mica de rambla a la mà dreta anant en direcció cap a la C-32, tot i que aquesta encara no està oberta al pas de vianants.

Això no és definitiu, perquè atenent les peticions del veïnat, tampoc es pretén massificar de trànsit aquesta entrada i sortida, que sembla ser que acabarà tornant a un carril per a cada sentit. Tot això independent de la problemàtica que suscita la construcció de la benzinera que està prevista portar a terme.

Ja fa quasi vuit anys, que des de l'àmbit educatiu sitgetà, es porten a terme campanyes per aconseguir atreure a donants de sang. Unes campanyes que compten amb el suport del Banc de Sang i de Teixits i que a cada any que passa es constata un augment d'aquests donants. A darrera hi han els mateixos alumnes que, motivats pel professorat, s'encarreguen d'organitzar i difondre aquestes campanyes.

L'augment d'aquestes donacions es pot observar si ho comparem des de quan es va començar fins ara. Així el curs 2021/22 a l'Escola Miquel Utrillo es van registrar 143 donacions, per 40 de l'Escola Esteve Barrachina; Curs 2022/23 Escola Miquel Utrillo 146, per 68 de l'Escola Esteve Barrachina; Curs 2023/24 Escola Miquel Utrillo 178 i Escola Esteve Barrachina 47; Curs 2024/25 Escola Miquel Utrillo 181, Escola Esteve Barrachina 75. Cal aclarir que mentre al Miquel Utrillo les extraccions es fan durant tot el dia, a l'Esteve Barrachina només tenen lloc per la tarda.

ESPORTS

L'últim cap de setmana del 2024, la Blanca Subur ha organitzat un torneig entre els diferents jugadors que han passat pel club durant els 60 anys de la seva història. Per tal motiu es van formar 23 equips que van jugar en el transcurs de dos tornejos. Un pels nascuts del 1964 a 1990 i l'altre entre el 1991 i 2005. Malgrat ser uns partits amistosos no hi va faltar la passió que tots van mostrar, jugadors i públic que estava compost per familiars, amics i gent vinculada al club.

Es va jugar 20 minuts entre tres grups de quatre equips per categoria. Els primers i els segons millors de cada grup accedien a semifinals. Resultant guanyadors la franja d'edat del 1985 i la del 2.000.

Tot es va desenvolupar entre un gran ambient i molta implicació. Sent un dels moments més emotius, quan es va retre un homenatge, per sorpresa, als quatre presidents que estan entre nosaltres: Jordi Andreu (1986-1991) , Ramon Serra (1991-1995), Antoni Sardà (1996-2022) i l'Agustí Marcet que ho és des del 2022.

L'altre aspecte positiu i entranyable va ser que va permetre el retrobament entre antics companys, produint-se moments molt emotius i entranyables. Total, una jornada per celebrar i per recordar.

Els tres equips de la UE de futbol han jugat aquest dissabte dia 4 amb la finalitat per recollir joguines dintre de la campanya que ha organitzat la Creu Roja amb la col·laboració del Club de Futbol Sitgetà. L'equip femení, el filial i el primer equip s'han enfrontat contra l'Europa femení, l'Europa Juvenil i el CF Vilanova contra el primer equip del Sitges. En el primer derbi de l'any, tot i que aquest fos amistós, s'ha imposat el Sitges amb 2 gols contra 1 del Vilanova.

Ambient de festa al camp i una recaptació de 500 euros destinats a les joguines i altres que s'han lliurat en el mateix estadi.

Només començar l'any Sitges acull una de les proves més emblemàtiques de l'atletisme de casa nostra, la 41a edició de la Mitja Marató, que ha reunit a 4.000 participants. Entre la Mitja Marató pròpiament dita i la Quart de Marató. En un diumenge assolellat que ha contribuït a donar més relleu a la prova, tant pel que fa als participants com als nombrosos acompanyants que tenen l'excusa per tornar a fer una visita a Sitges.

Que com es va plantejar a l'any 2023, s'ha desenvolupat per dintre el casc urbà, com a molt allargant-se fis a Terramar i la Plana. Un fet que permet concentrar les dues proves entre els llocs més emblemàtics del poble, sense la necessitat d'haver de trepitjar la carretera, cosa que suposava haver de tallar el trànsit, amb les conseqüents molèsties que això provocava.

Els guanyadors de la Mitja Marató han estat, en categoria masculina: Josh Hall Brown, amb 1 hora 10 minuts i 16 segons. En categoria femenina la guanyadora ha estat: Cristina Silva, amb 1 hora 17 minuts i 7 segons.

En l'àmbit local han destacat Josep Rubio, Sven Van der Vliet i Jaume Jordi Llopis. Mentre que Gemma Raventós, Belén Pallejà i Alba López van ser les millors d'entre les atletes sitgetanes.

Prèviament, el dissabte, es van celebrar unes curses per a persones amb diversitat funcional i usuaris de cadires de rodes. I també curses infantils, en el transcurs de les quals es va premiar a l'Escola Miquel Utrillo per ser el centre amb més inscrits per participar-hi.

A les dependències de l'Hotel Sunway Sitges, el 4 d'aquest mes, s'ha celebrat el Campionat de Nadal Infantil d'Escacs, organitzat per la Penya d'Escacs del Casino Prado, amb molta participació i on s'ha pogut comprovar el bon nivell mostrat per jugadores i jugadors.

Destacant el millor jugador de la categoria sub10, Matías Sticca va guanyar totes les partides que va jugar. Com també va jugar en un bon nivell Bernat Moya.

Així els millors classificats sitgetans van ser: en Sub8 Martina Diana que va ser subcampiona; Sub10 Matías Sticca, campió; Sub12 Nathan Almog, subcampió; Sub14/16 Bernat Moya, campió; Bather Zasukha, subcampió.

Que el futbol és imprevist tots ho sabem. I si no que els hi diguin als jugadors de l'UE Sitges, que en el darrer partit jugat contra l'equip de la Ciudad Cooperativa de Sant Boi de Llobregat, en el camp d'Aiguadolç, anaven per dent per 0 a 2 i al minut 89 un gol de Geri retalla distàncies i tot seguit un altre gol, aquesta vegada de Tamayo, empata el partit. Només faltava que l'àrbitre xiules el final. Però no va ser així, el partit va estar uns moments parat, degut a una mica de rebombori a les banquetes, arran del gol de l'empat, amb la tornada a la normalitat s'esperava que l'àrbitre indiques el camí dels bastidors, un cop la pilota es va tornar a posar en joc, però no va ser així, la va deixar jugar, amb tan mala fortuna que l'equip visitant va xutar des de mig cap i la pilota va entrar a la porteria. Una molt mala sort, perquè s'havia fet el més difícil.

Més si es té en compte que el rival lluita per les primeres places i aquests tres punt li van com l'anell al dit, ja ho dic i tots ho sabem, el partit acaba quan l'àrbitre xiula el final, mentrestant els resultats es poden veure alterats fins a l'últim segon, la prova la tenim en la remuntada que propiciar el Sitges al minut 89, si més no encara quedava partit...

L'equip de bàsquet femení, Sitges La Oca, suma cinc victòries en els darrers sis encontres disputats. El darrer triomf davant l'equip de Joventut les Corts Verd, ens vostra el bon moment pel qual passa l'equip de les sitgetanes i que les situa en la zona mitjana-alta de la classificació.

El Rugby Club Sitges ha aconseguit el primer triomf en la segona fase de la competició de la Divisió d'Honor Catalana, després de perdre el primer partit que van disputar. Aquesta victòria davant el Químic per 30 a 5 els dona aire per afrontar el proper partit que han de disputar davant el Barça Rugby Blau que és el quart classificat i està empatat a 5 punts amb l'equip sitgetà.

L'equip de l'UE Sitges ha tancat la primera volta amb el pitjor partit i per consegüent amb el pitjor resultat, quan ha estat golejat per 3 a 0 al camp del Camarles. Hi ha dies que les coses surten malament des del començament i això ha estat el que els ha passat a l'equip que entrena l'Àlex Villalgordo i que va començar amb les pèrdues constants de la pilota i el poc encert de cara a la porteria, tot i jugar des del minut 68 amb un jugador més.

Amb aquesta derrota, la tercera consecutiva, l'equip continua tercer dintre del grup 3 de la Primera Catalana a sis punts del líder i a cinc del segon classificat.

La nota positiva l'ha posat el Sitges B, al guanyar als de can Cartró per un contundent 5 a 2. Un resultat que s'ha vist beneficiat també degut a la derrota del Ribes davant l'equip de Capellades. Un fet que el permet col·locar-se segons en la classificació.

L'equip de futbol sala, el Futsal Sitges, que dirigeix Joel Losada, ha aconseguit una altra victòria (3 a 1) en el partit jugat contra el Torrelavit. Tot i que perdien per un gol en contra, l'equip va saber reaccionar i va capgirar el marcador, gràcies als gols de Mijail, Denis Paul i José Grabiel. Amb aquests victòria es situen en tercera posició.

Com també meritós ha estat l'empat aconseguit per l'equip de futbol sala de la UE Sitges, a l'empatar a 3 amb l'equip del Joves Vilobí, en un partit molt intens i jugat amb molta igualtat de condicions com mostra els resultat final. Amb aquest empat l'equip sitgetà es situa en quarta posició a quatre punts del lideratge.

Mentre que l'equip de les Botigues de Sitges segueix imparable, com ho demostra el resultat (5 a 1) en el partit que els ha enfrontat amb el Lopez Roca CFS. Amb el mèrit de continuar invicte en la competició i per tant consolidat al capdavant de la classificació amb 30 punts, tres més que el segon classificat.

En el campionat de Natació Màster d'Hivern Català, celebrat a Manresa, els participants del Club Natació Sitges han demostrat continuar estant en un molt bon nivell, a l'aconseguir pujar deu vegades al podi, amb un total de quatre medalles d'or, quatre de plata i dos de bronze. Quedant-se a les portes d'aconseguir quatre medalles més.

Els protagonistes han estat: Bas Hilfernik amb un or en els 100 i també en els 200 lliures; Raúl Roch, or en els 100 lliures; Joan Lluís Royo, o en 200 esquena. El mateix Bas, en Raúl i en Tony Llewellyn, van aconseguir segones posicions. Uns resultats que mostren el bon moments esportius que travessa el Club Natació Sitges.

El diumenge 19 a l'Hotel Sunway, va arrencar la Lliga catalana d'Escacs per Equips. Amb la participació dels quatre equips d'adults de la Penya d'Escacs del Casino Prado. Destacant la participació de Matías Sticca que s'ha convertit en el jugadors més jove en debutar en el primer equip, en els 93 anys d'història de la Penya pradista. També cal fer esment al debut del jove Jack Monclús com a jugador sub14.

En aquesta primera competició, la representació sitgetana va donar mostres de tenir un bon nivell, com ho demostra el fet que el primer i quart equip van aconseguir dues importants victòries, mentre que el segon equip va empatar i el tercer va ser derrotat.

Cal fer menció a la victòria aconseguida per en Maroto, del primer equip, que va guanyar en el segon tauler a un Mestre Internacional.

L'Equip de l'UE Sitges s'ha retrobat amb la victòria, després de patir tres derrotes consecutives. Això s'ha produït al camp del Canonja, equip al qual ha guanyat per 1 a 2. Amb gols, per part del conjunt sitgetà, de Gerard Fernández i de Xavi Cabezas.

Aquest triomf del Sitges és una bona manera de començar la segona volta del campionat, a més de permetre mantenir la distància de sis i cinc punts amb el primer i segon classificat respectivament, mentre que ells estan en la tercera posició. Com deia aquell dirigent barcelonista, no estem tan malament.

Mentrestant al Sitges B s'han produït moviments a la banqueta. L'ha deixat Raúl Aroca i en pren el relleu en David Ávila. En aquests moments del relleu l'equip es troba en tercera posició de la taula, empatats a punts amb el segon.

L'equip del Club Patí Subur Sitges va superar, en el camp dels Pins Vens, a l'Amposta per 4 a 3. Que els permet tenir opcions a la promoció d'ascens.

Els quatre gols van ser obra de Jofre Vilà que va portar l'equip a la victòria i a més ell mateix es consolida com el màxim golejador de la categoria amb una suma total de 32 gols.

El club de Golf Terramar encapçala el Campionat de Catalunya de Dobles, després d'aconseguir uns excel·lents resultats en la competició que es va disputar el mateix camp de Terramar. En ell hi van participar 36 parelles en categoria masculina i 12 en femenina. Tancant el campionat havent aconseguit un balanç d'un campió i dos subcampions.

El palmarès es va se'l van emportar: Álvaro Guerín, amb Carlos Rodríguez Cascante, com a campions. La parell formada per Marià Ayora i Ignacio de Pineda, subcampions. I pel que fa a la categoria femenina: Mari Carmen Florán i Cristina Pàmies s'han proclamat subcampiones.

Diferents són les entitats esportives del Garraf i baix Penedès, s'han sumat a la campanya dels braçalets verds que promou l'Associació Contra el Càncer de Barcelona. Una iniciativa pensada per a donar visibilitat en la lluita contra el càncer i per sensibilitzar a tot el conjunt d'esportistes i familiars de la importància de la prevenció i la recerca contra la malaltia. Uns braçalets que es faran visibles en molts terreny de joc, entre els participants de les diferents modalitats esportives.

El Bàsquet Sitges ha aconseguit una important victòria a la pista del Baricentre Barberà, derrotant

a l'equip local, als homes d'Edu Piñero els permet sortir de la zona de descens. Tot i que el partit va ser molt disputat i també molt igualat, l'equip sitgetà va saber mantenir el ritme, sense decaure, fins a imposar-se al final.

En bona ratxa està el Futsal Sitges, al guanyar el sisè partit consecutiu, que li permet posicionar-se al capdavant de la classificació, concretament a la segona posició. L'últim patit guanyat va ser davant el Font-Rubí, per un contundent 0 a 9. Resultats que demostren la bona forma per la qual passa l'equip. Que si aconsegueix posicionar-se en primera posició ascendirà a segona Catalana.

FEBRER

El DIA A DIA

Com ja s'havia anunciat, en el Ple extraordinari celebrat el dimecres 5, s'han aprovat els pressupostos presentats. Això ha estat possible, a més dels vots favorables dels partits que conformen l'equip de govern, als tres vots també favorables del PSC i l'abstenció de Josep Maria Tubau de Guanyem.

El que es considera el pressupost més elevat de la història local, ni més ni menys que 66 milions d'euros. L'alcaldessa va matissar que només fer front al dia a dia, a l'any, s'han d'invertir 47 milions d'euros. Els aproximadament 20 milions restant són per portar a terme projectes de futur.

Tots els caps de llista que conformen el consistori municipal han explicat la seva intenció de vot. Destacant la conclusió que han arribat el PSC per votar favorable, el seu cap de llista en Luís Miguel García, ho ha raonat dient que ho fan d'acord amb el compromís adquirit amb la ciutadania per treballar per Sitges. Mentre que en Josep Maria Tubau considera que l'abstenció es pot interpretar com una oportunitat per complir el pla de mandat.

Entre les dades que posen a la vila en el paradigma de l'excel·lència, també en trobem d'altres que reflecteixen tot el contrari. Com és el cas de les dades que assenyalen que Sitges és una de les poblacions amb més infraccions penals per habitant, més concretament la quarta dels municipis catalans amb més de 20.000 habitants, per darrera del Prat del Llobregat, Salou i Barcelona.

Fent honor a la veritat s'ha de puntualitzar que el nostre poble rep molta gent durant els mesos d'estiu i alguns caps de setmana de la resta de l'any. Això fa que les infraccions que s'esmenten, tinguin més raó de ser degut a aquest augment de la població forana.

Per part dels estaments oficials es preveu la incorporació de més dotacions de Mossos d'Esquadra, destinats al municipi i també, des de l'Ajuntament, s'informa d'instal·lació de càmeres de videovigilància en les zones més conflictives, quan també aquests dies es parla de protegir les entrades dels principals carrers amb aquests sistemes que, a més de servei de vigilància, permetria treure les pilones que hi ha per evitar l'entrada de vehicles no autoritzats en els carrers del nucli antic del poble.

Abans en deien d'un tir matar dos pardals, però ara aquesta expressió es pot considerar una mica macabra, perquè els esmentats moixons no en tenen cap culpa. Ni abans ni ara, disparar als ocells hauria d'haver estat mal vist i molt poc correcte.

En el Saló d'Or del Palau de Maricel s'ha celebrat el lliurament dels premis Empresa Origen Garraf, creats a l'any 2019 per guardonar a les empreses amb més arrelament al territori. En aquesta nova edició, entre un total de vint empreses de la comarca del Garraf, el Port de Sitges Aiguadolç ha estat l'única empresa de Sitges guardonada, la resta han estat de sant Pere de Ribes i Vilanova.

L'acte, a més dels guardonats, va comptar amb la presència dels president del Consell del Garraf, Luís Miguel García i de la presidenta de l'Agència de Desenvolupament Node Garraf, la Marta Verdejo. Tots van destacar la tasca desenvolupada per les empreses de la comarca, que contribueixen a ser el motor de l'economia de tots el pobles que la conformen.

Un dels aspectes que més preocupa durant la celebració del Carnaval és la seguretat. D'aquí que molts dies abans es mantinguin reunions amb tots els responsables d'aquesta, bombers inclosos, per tal de coordinar-se per prevenció i com actuar en casos puntuals.

Tot això, a més, requereix ampliar el dispositiu segons els dies, els llocs i la franja horària. Unes mesures que cada any han donat bons resultats

i mai s'ha hagut de lamentar fets destacables. A tothom preocupa aquest tema, des de les autoritats locals, als comandaments del cossos de Seguretat de Catalunya, degut a la gran afluència de gent que ens visita en aquestes dates.

Una de les raons per a treure les rues de dintre el poble i traslladar-les al Passeig, va ser precisament per motius de seguretat en tots els aspectes, degut a les limitacions que ofereix el nucli urbà del poble, amb carrers estrets i algun amb pronunciada pendent. Sortosament mai no va passar res, però no cal temptar la sort i, per no posar mesures, haver de lamentar coses que més val no pensar-les, però que a l'hora de l'organització d'un esdeveniment d'aquesta magnitud s'ha de tenir en compte.

Aprofitant aquestes reunions, es va fer un balanç de la tasca de seguretat portada a terme durant tot l'any. El inspector de la Policia Local, Jordi Altarriba, va informar que en 12 mesos s'ha observat la reducció d'un 4% dels fets delictius. Una bona notícia si tenim en compte que som una població de 30.000 habitants i que durant els mesos d'estiu es registren uns 3 milions de visitants que pernocten a la vila i uns nou milions que hi venen puntualment a passejar. Es vulgui o no és inevitable que algun fet o altre delictiu o d'ordre públic es produeixi. Si més no fets puntuals que, va insistir, no són suficients com per dir que Sitges és una vila insegura.

Ens ha deixat en Leopold Martí i Vila, més conegut popularment per en Polín. Provinent d'una nissaga de restauradors que va començar amb el seu pare, Josep Martí Orobitg, que va ser un referent i un exemple de la professió a l'antic Hotel Terramar. Fins que van fundar el prestigiós restaurant Mare Nostrum al Passeig de la Ribera junt amb la seva esposa la Conxita Vila.

El bon ofici dels pares i la seva serietat professional va ser inculcada als tres fills del matrimoni, sent en Poli i en Josep Lluís els qui van obtar per la continuïtat de l'establiment, amb en Polin a la cuina i el seu germà a la sala. Que compartien dedicació amb la Montse Grau, esposa d'en Leopold. Membre fundador del Club de Tast i també un dels promotors de l'Escola d'Hostaleria de Sitges, sempre ha estat vinculat al món de la restauració i, el que és també important, sempre disposat a col·laborar per tal de mantenir en bon nivell la restauració local, com important en aquest aspecte va ser el seu pas pel Gremi d'Hostaleria.

A partir de que es van jubilar els dos germans, la filla d'en Polin, la Carol Martí Grau, s'ha posat al capdavant del restaurant. Amb la pèrdua del seu pare se'n va un referent de la gastronomia sitgetana, si més no qui millor que la Carol per continuar amb l'acreditat establiment que va obrir el seu avi.

Quan arriba Carnaval es pot dir que la vida es paralitza, ningú no està per res més que no sigui per la diversió. Tant si es participa com si no, com he dit en algun altre punt, a qualsevol tema que es planteja contestem, ja en parlarem passats aquests dies. Però hi ha coses que no es poden eternitzar. Una d'elles és el tema de l'habitatge . En el Ple municipal d'aquest mes de febrer s'ha arribat a l'acord que permetrà l'aprovació del Pla Local de l'Habitatge (2025-2030).

Un full de ruta que contempla les polítiques d'habitatge a seguir durant aquests cinc anys. Encaminades a donar resposta a les moltes necessitats que, en qüestió d'habitatge, estan a damunt de la taula i que afecten a moltes sitgetanes i sitgetans, d'una manera especial als joves.

Tant l'alcaldessa, Aurora Carbonell com la regidora d'Habitatge, Carme Gasulla, han destacat la importància d'aquest pla, amb l'objectiu de poder aconseguir un 10,3%d'habitatge de lloguer social, quan ara es troba en un 3,3%.

Aquest pla ja ha superat l'aprovació inicial i ara s'obre l'obligat període d'exposició pública, on s'hi poden presentar al·legacions. I un cop passat tots els tràmits caldrà posar mans a l'obra.

Un altre problema que preocupa és la manca de sorra en algunes platges, on sembla que ara el Ministeri corresponent està disposat a prendre mesures per a regenerar el nostre litoral i per consegüent les platges.

Aquesta notícia arriba quan des dels ajuntaments de Sitges, Vilanova i Cubelles, fa mesos, fessin arribar al Ministeri una petició al respecte. Mentre que la Demarcació de Costes han informat que estan acabant els informes i corresponents estudis sobre les actuacions que, segons els resultats obtinguts d'aquests estudis, s'han de portar a terme.

Ho he escrit altres vegades, que quan es porti a terme el projecte que sigui s'haurà d'estar ben segur de no fracassar, perquè ens referim a unes obres

que se suposen molt costoses. D'aquí segurament ve les llargues dels Ministeris involucrats, perquè hauran d'actuar en un projecte que faci possible que els resultats siguin satisfactoris.

Es parla, entre altres, de canviar l'orientació dels espigons per aconseguir aquesta regeneració de les platges. Caldrà esperar per a veu cap on tiren. La cosa és urgent i a veure si definitivament es posa fil a l'agulla.

CULTURA

El dijous dia 6 la companyia La Cubana ha presentat al Palau Robert de Barcelona l'exposició: "*La Cubana : 45 anys jugant a fer teatre*". El jardí del Palau ha servit per donar la benvinguda als convidats i fer la presentació institucional de l'exposició. En els moments dels parlaments han intervingut el director de la companyia el sitgetà Jordi Milan, que ha fet un breu recorregut per aquests 45 anys de la companyia, sense oblidar que els seus orígens es situen a Sitges, mostrant el seu agraïment a totes les persones que ho han fet possible, sense oblidar-se del públic que els és fidel. Va tancar l'acte el conseller de Presidència Albert Dalmau el qual, després d'elogiar la tasca portada a terme per la companyia, no es va oblidar de la seva procedència, al tenir el detall de convidar a l'alcaldessa de Sitges, l'Aurora Carbonell, a atansar-se al faristol per a que ella també hi digués unes paraules, un detall molt bonic.

Tot seguit es va poder visitar l'exposició, que ens va recordar a la que es va fer a Sitges i que tan bon record va deixar a tothom que la va visitar. I el qui no ho va fer ara té l'oportunitat de poder-ho fer fins el 25 de maig.

Per anar tancant la celebració dels 700 anys de l'Hospital de Sant Joan Baptista, el diumenge 16, el cantant Ramon Mirabet, ha ofert un recital de les seves cançons al jardí de la casa, just uns dies després d'haver presentat el seu cinquè disc. Algunes peces d'aquest nou treball s'han pogut escoltar durant la seva actuació.

Un bon colofó per a una celebració històrica, com la que ens ha ocupat al llarg de l'any passat i començaments d'aquest.

Adolfo Rua és un artista polifacètic i sempre ens sorprèn, perquè tot sovint canvia d'estil i a cada canvi la seva obra aconsegueix fer un pas endavant, la qual cosa també es reflecteix en la seva superació. Però ell ho fa com si res, li surt del seu interior i d'aquesta manera no sabem mai en què ens sortirà.

Hi ha un element, però, que és comú en tota la seva obra, el colorit. Els seus colors impacten i fan que l'obra es vegi realçada. Ara a l'Hotel Estela exposa deu obres que porta per nom "*Genesi*". I són un conjunt de cares de diferents ètnies, amb una força tal que et deixen bocabadat. Sembla ser que feia temps que el director Artístic de l'Hotel, Joan Carles Vicente, tenia ganes de que l'Adolfo exposes a l'Hotel, arribat el dia, pintor i director, es mostren satisfets d'haver-ho fet possible.

La vida és plena de coincidències. Així una novel·la de la vilassarenca Imma Romeu, era presentada a finals de l'estiu de l'any passat a la llibreria Ona de Barcelona, i que porta per títol "*El secret de la lluna plena*" i més en concret es centra amb la lluna plena del mes d'octubre, amb una narrativa dedicada al món infantil. Va succeir que en la susdita presentació s'hi trobava en Xavi Lahoz, al qual el títol el va encuriosir molt. Hem de recordar que en Xavi és el cap visible del col·lectiu literari de la Malvasia de les Lletres i que a més cada mes d'octubre organitza junt amb la seva esposa, Estela Campanyà, la Cursa de la Lluna Plena, amb la finalitat de recaptar diners destinats a la investigació del càncer infantil de l'Hospital de Sant Joan de Déu, en memòria del fill del matrimoni Pol Lahoz Campanyà, a qui la malaltia se'l va emportar quan encara era molt jove.

D'aquella trobada a la llibreria Ona va sorgir la idea de presentar el llibre de la Imma a Sitges. I el dia escollit ha estat el dijous 6 a la Biblioteca Santiago Rusiñol. Vet aquí com la lluna plena del mes d'octubre ha fomentat dues bones causes: la lectura i la solidaritat per a recollir fons per a la investigació del càncer infantil.

A la Cantina del Retiro es va presentar l'obra de la Margot Martínez Restrepo, "*El Romancero Criollo*". Una pàgina musical inspirada i escrita aquí a Sitges, on també ha estat enregistrada per l'Associació Musical La Nave.

La Margot l'ha escrit com un homenatge a les seves amistats, que en té moltes, escollint el nostre poble on resideix des de fa anys, com a nexe d'unió entre els habitants i la gent que ens visiten. Per tant la seva obra transcórrer entre els llocs més emblemàtics de la vila, esdevenint un fil conductor d'un relat amb un

marcat accent artístic i humanístic.

A l'acte del Retiro ha comptat amb la col·laboració de l'Andrea Perrone, Mane Ferret, Toñi Chocarro i Chaco Luque. Actuant de presentadora la polifacètica Bàrbara Escuderi.

Amb sala Lolita Mirabent, de la Biblioteca Santiago Rusiñol, plena de gom a gom, el divendres dia 14, ha tingut lloc la presentació de l'antologia poètica de la Cèlia Sánchez-Mústich: "*Si creus que hi soc". Poesia*". Publicada per Pagès Editors. I que ha comptat amb la participació de les poetesses Sònia Moll, Anna Aguilar-Amat i del poeta sitgetà Joan Duran. La part musical ha anat a càrrec d'en Florenci Salesas.

Entre uns i altres han fet les delícies del públic assistent, davant l'obra de l'autora que, com ella mateix ha explicat, li ha representat un repte molt important haver d'escollir la seva pròpia poesia entre els deu llibres que porta editats. Complementava la presentació la presència del pintor vilafranquí, Joan Raven, que és qui ha fet les il·lustracions. Però per damunt de tot sobresurt la sensibilitat de la Cèlia que, llegint la seva obra, aconsegueix transmetre una pau i un desassossec en tots els sentits.

Una altra presentació, el divendres dia 21, ha estat el torn de la Lídia Gàzquez, que també a la Biblioteca ha presentat la seva darrera obra, "*El vent farà dissabte*". Obra que ha estat guardonada amb el Premi Alella de Poesia a Maria Oleart 2024. I com explica la Lídia, és un homenatge a totes les dones, entre un lligam de temes feministes.

És un recull de fragment poètics escrits per 25 dones poetesses, de casa nostra i de fora, que han captivat a l'autora del llibre. A la presentació ha estat acompanyada per dues dones sitgetanes i periodistes, la Isabel Ojeda i l'Anna Grimau.

La cobla Maricel està ultimant un altre projecte discogràfic, es tracta d'un CD dedicat a Pau Casal i Àngel Guimerà. I està previst que es presenti el dia 13 d'abril a l'Auditori Pau Casals. Per tal de fer-ho possible la Cobla ha posat en marxa una campanya de micromecenatge. Una bona iniciativa que s'aprofitarà per incloure, també, sardanes d'altres autors i que comptarà amb la participació d'alguns col·laboradors habituals de la Cobla com són: l'actriu vilanovina Maria Armengol, els ribetans Andreu Miret (tenor), Meritxell Tarragó (directora) i David Puertas (presentador). Mentre que el musicòleg Jaume Nonell és l'autor del llibret que acompanyarà el CD.

Tot i que la notícia no es centra exclusivament a Sitges, per la importància documental de la mateixa cal fer-ne menció. En un article de l'arxiver Xavier Miret, publicat a l'Eco de Sitges, es fa ressò d'una interessant exposició que es pot veure a la biblioteca de Cubelles, Mossèn Joan Avinyó . Es tracta d'un recordatori a les persones que van anar a parar als camps de concentració de França, com així indica el títol de l'esmentada exposició,"Agde, el camp dels catalans". Coincidint amb aquest esdeveniment també es van presentar uns llibres que en fan referència: "*Del Penedès als camps d'extermini nazis*", escrit per Ramon Arnabat, Àngels Parés, entre altres col·laboradors. Que s'afegeix a un altre de la mateixa temàtica, " *El camp dels catalans. Agde en el sistema concentracionari francès (1939-1940)*". Bona part de la documentació de tots ells va ser consultada al fons de l'Arxiu Històric de Sitges.

FESTES I TRADICIONS

La Colla Paperets Club, encarregada de posar imatge al Carnestoltes, ja fa dies que fa ambient, canalitzat amb un parell de treballadors que tenen, que estan disposats a arranjar-ho tot. Seguint amb aquesta tònica, el diumenge 2 de febrer, a la Cantina del Retiro, han presentat una revista sorgida de la seva predisposició per a la conya. I també una cançó que s'afegirà a la comitiva carnavalesca.

El dijous dia 13 s'ha presentat a l'Escorxador el programa de Carnaval d'enguany. La portada i els cartells són obra de Victor Bregante, on ha fet servir diferents tècniques digitals i artesans, fins aconseguir un resultat innovador, amb imatges que apareixen i desapareixen segons com et mires el cartell.

Per la seva part, ja dintre de l'acció organitzativa, el president de la Comissió de Carnaval, Jordi Andreu, ha donat a conèixer la programació complerta de tots els actes que es celebraran i on no hi han massa novetats que les produïdes l'any passat, per tant es pot considerar un programa continuista, amb novetats puntuals però que no són massa significatives, tot i la intenció de potenciar el Dissabte del Fardo i fer menció especial a la cursa de llits, on els dos actes cada any es veuen més lluïts en quant a participació.

Com sempre l'atenció es centra en el dijous gras on la Reina i en Carnestoltes assoleixen un

protagonisme destacat, sobretot aquest últim del qual, com sempre, s'espera una arribada espectacular. De segur que les expectatives es compliran.

Un marc poc freqüent ha estat l'escollit per portar a terme la presentació de la Reina del Carnaval, es tracta de l'esplanada de davant de l'ermita de Sant Sebastià. Quan poques hores abans, al teatre del Casino Prado, ha estat presentada la Reina Infantil.

La colla "*Enigma*" és l'encarregada d'organitzar la presentació de la Reina, el dissabte 22. Aquesta colla també es decanta pel fardo i per tant l'acompanyament de moltes similituds amb el carnaval genuí, aquell de " *¿que me conoces?*" . Que per a mi, respectant la diversitat, és el més divertit.

Per sort les previsions de pluja no s'han complert del tot i no s'ha hagut de canviar el dia, com estava previst si els temps aigualia la festa.

I arriben els dies esperats, amb l'arribada d'en Carnestoltes comença el que es pot dir la setmana més rocambolesca de tot l'any. Sa Majestat es fa anomenar Vergala Totarreu Partyhard Carnestoltes. Prèviament a la seva arribada, unes imatges han donat testimoni de la gran descoberta que han fet els operaris més visibles del personatge: en Totxana i el Fusible i la resta dels seus col·laboradors, d'un barril trobat en les interioritats més remotes del Retiro, descobert gràcies a les obres que s'estan efectuant en el seu saló teatre i de les quals, els susdits operaris, sembla ser que són els qui, gràcies ells, es podran acabar ben aviat.

El contingut del barril sembla ser que conté un elixir extraordinari, que begut per tota la gent del poble els ha transportat al Món de la Festa Perpètua. Com així sembla que s'ha produït davant la massiva afluència de convilatans que s'han concentrat a la Fragata per a rebre tan insigne i esperat personatge. Iniciant una desfilada pels carrers més cèntrics fins a trobar-se amb la Reina, la Cansina Fardo, i junts s'han dirigit a la casa de la Vila, on en Carnestoltes a rebut de mans de l'alcaldessa, Aurora Carbonell, la vara de comandament. Tot seguit s'ha llegit el Predicot, on s'ha pogut constatar que a partir d'ara al poble regna la disbauxa absoluta.

Mentrestant a les Societats es preparaven per a les xatonades, que han comptat amb la presencia dels dos personatges i a més al Prado s'ha celebrat una nova edició del seu popular Carrusel. Una nit que s'ha fet curta, amb el son interromput cada vegada que una xardor resacosa, feia deixar el llit per anar a veure aigua.

Entre l'endemà i dissabte les preceptives visites de cortesia a escoles, Instituts, residències, mercat... El mateix dissabte ha tingut lloc la Popular Cursa de Llits, que ha agafat molta popularitat. Fet que ho demostra la participació de 40 colles i més de 500 persones disfressades. I amb una gran resposta del públic que segueix la seva evolució. Un acte molt simpàtic i desenfrenat, on predomina l'originalitat i el bon humor. La cursa es desenvolupa pels carrers cèntrics, amb sortida davant el Prado i arribada al Passeig de la Ribera, on el jurat lliure el seu veredicte. Aquest ha estat: millor llit, Titànic; millor disfressa, muntatge i guió original, Moulin Rouge; millor llit familiar, Xai Show; llit més desastrós, Una loba en el armario; millor actitud i diversió, Surfers.

Paral·lelament, a la tarda, al Retiro, organitzat per les Barraques, s'ha celebrat als seus jardins el ball del fardo. Amb la Banda del Fardo, Dadson PD i Dj Miku un acte que ha comptat amb una gran participació, on tothom s'ho ha passat molt bé i sempre involucrant-se amb l'esperit carnavalesc que tan preval en aquests dies. Més tard, i organitzat per la Comissió, un altre Ball del Fardo al passeig de la Ribera amb la participació DJ, Sergi Ramírez i Veneno en la Piel. També entre un ambient molt festiu i amb un ple absolut de participants i públic.

El plat fort del diumenge han estat les dues rues, la infantil i la de la Disbauxa. La infantil ha sortit a les 12 del migdia, entre un gran ambient, on els protagonistes són els vailets, els pares i mares que els acompanyen i els avis. Aquests últims s'ho miren des de fora i el hi cau, literalment, la bava.

Per a molts, independentment que hi tinguin canalla que hi participa, és la preferida. Perquè en ella s'ofereix una mostra d'espontaneïtat, amb una expressió de cara que parla per si sola i per escenes divertidíssimes sorgides d'entre tanta innocència junta. Veritablement és digne de veure.

La jornada acaba amb la rua dels grans, que va sortir a les 19,30 des de l'alçada de l'Avinguda Sofia. Una desfilada que, per qui no ho ha vist mai, causa sensació. Pels qui tenim la sort de tenir-ho tan a l'abast, també és una bona ocasió per admirar la feina que, durant tants mesos, porten a terme, primer els qui dissenyen la disfressa, després el que cusen

i els qui la llueixen en la rua. Sense oblidar-nos que darrera de tot això hi ha una meticulosa organització, la Comissió, que ha de lligar molts caps per a que l'èxit estigui assegurat. En aquest aspecte res a dir, felicitar a tots plegats.

Aquest avançament en quant a l'hora de sortida, fa que no s'acabi tant tard que quan començava a les 21h o 22h de la nit. Sí que també és veritat que l'encant de tot plegat era molt més apreciat quan les rues passaven per l'interior del poble. Si més no també s'ha de reconèixer que el fet d'estar tots els carrers atapeïts de gent, a més de les colles participants, amb les corresponents carrosses, era d'un perill que no ens imaginàvem la seva magnitud. Sortosament durant els anys que es va fer d'aquesta manera no va passar mai res destacable, però només que s'hagués produït un incendi en algun habitatge o en una carrossa, la feina hagués estat per a fer-hi front. Un servidor patia cada vegada que veia com una carrossa emprenia la baixada del carrer Bonaire... una fallada hagués pogut tenir unes conseqüències que més val no pensar-hi. Malgrat ens sàpiga greu, amb el canvi de recorregut, hem de donar la raó als qui interposen la seguretat a davant de tot i així ens habitem lamentacions. Que potser no passaria mai res però, com diu la dita, més val prevenir que curar. Perquè el que no passa en molts anys, pot acabar passant en un moment.

Acabada aquesta rua, al Prado, hi va haver ball, però amb aforament limitat. Ja m'he referit altres vegades que, durant els anys de la dictadura, la gent també es disfressava i sobretot en feien lluïts balls, la nit del diumenge i del dimarts, en les sales del Prado i del Retiro, on hi actuaven les millors orquestres del moment. Reservant la nit del dilluns per a fer un sopar al Prado i l'anomenat "Panaché" al Retiro, les dues Societats registraven un ple absolut.

I el dimarts, repetició de les rues. Amb l'única novetat que la rua de la nit té assignada la seva sortida una mica més tard a les 21. El més destacat de la mateixa, sembla ser que ha estat la falta de públic, sobretot quan s'entra en el nucli del poble, ja de retirada cap a les dues Societats. No ens oblidem que el carrer Espalter havia estat un tram conflictiu, degut a que alguns anaven passats de voltes i es ficaven amb les noies que participaven de la rua. Sortosament aquesta falta de personal evita problemes als participants i als agents de seguretat que vetllen pel bon compliment de l'ordre.

I així arribem al dimecres de Cendra, dia trist si ho comparem amb els anteriors. Tot i que encara es nota moguda, en especial després de dinar, quan té lloc el tradicional cafè, copa i puro, que organitza el Retiro. També a les sis de la tarda, al Cap de la Vila, organitzat per Paperets Club, la Festa del Delirium Eternum. La paraula ho diu tot.

Tanmateix l'acte més esperat gira a l'entorn de Sa Majestat Carnestoltes . Arriba el moment del comiat, amb capella ardent inclosa i seguici fúnebre en el transcurs del seu enterrament. Arribada la comitiva a la Plaça de la Fragata s'ha llegit el seu prosaic testament, abans de quedar reduït a cendres.

I mentre el poble s'encamina cap a casa, coincideix amb l'arribada de la Sra. Quaresma, que organitza La Saca i serveix per tornar a tocar de peus a terra, mentre s'assaboreixen els bunyols de vent ensucrats que reparteix. Tot seguit al Prado s'ha celebrat la tradicional xatonada i al Retiro un sopar, després dels quals, han hagut els parlaments de gratitud a tots els qui han fet possible una nova edició de la Festa de Carnaval.

Quan es surt de les Societats ja hi ha qui parla de Caramelles i queden per formar-ne la junta i parlar de les peces que cantaran i dels dies que assajaran. Aquí no es para, acabem d'una i ja en planegem un altra. Mentre la nit cau al damunt del silenci. Perquè la nit del dimecres de cendra és de les més silencioses de tot l'any. Els carrers són buits i tothom se'n va a dormir pensant amb el que havien deixat aparcat fins que passes el Carnaval. La nit és curta i amb poques ganes d'aixecar-se del llit per afrontar la realitat. Una altra vegada toca tocar de peus a terra. Cap problema. Els dies passen ràpid i el calendari ens és favorable.

CURIOSITATS

El diumenge dia 2 els cupons que la ONCE ha posat a la venda porten la imatge més emblemàtica del nostre poble, l'església i el seu entorn. Per a tal motiu l'Enric Botí, delegat a l'ONCE a Catalunya, ha presentat el cupó als representants dels nostre Ajuntament, encapçalats per l'alcaldessa Aurora Carbonell. Una iniciativa que l'organització ve portant a terme sota el lema "*Pobles de pel·lícula*" i que es basen per l'elecció en els pobles que han estat plató de rodatge.

Traduït en xifres són cinc milions i mig de cupons

que s'han posat a la venda amb el valor afegit d'aquesta imatge tan nostra.

Per a portar a terme l'encàrrec, d'organitzar la Reina del Carnaval, la colla "*Enigma*" formada per 73 components, ha encarregat les més de 30 disfresses a la modista, membre de la susdita colla, Clàudia Alquézar, que també ha comptat amb l'ajuda de la Tere Crespo. Mentre que el vestit de la Reina l'ha confeccionat la Cristina López.

Pel que fa a la direcció artística, aquesta córrer a càrrec de la Reina de l'Any passat, la Loreto Baqués.

En aquestes vigílies un altre tema preocupa, com és les previsions de pluja per aquest dissabte. Que de produir-se es consensuaria de traslladar la presentació a diumenge.

Un altre detall que formarà part d'aquest Carnaval, és la recuperació de la façana del Cap de La Vila que decorarà, altra vegada, Paperets Club. La seva presència és remunta a l'any 1983, quan un grup d'amics va decidir sortir al pis de sobre el banc de Biscaia, al carrer Parellades, i des d'allà llançaven paperets al pas de la rua, que no eren altres que els sobrants de paper de l'impremta de l'Eco, entre ells pàgines del setmanari, que eren tallats a la mínima expressió. La decoració del balcó va ser simple, amb domassos i globus. Va ser a partir de l'any 1985 quan el decoren amb la boca de l'infern i a partit d'aquí cada vegada les façanes són més imponents. Del carrer parellades es van traslladar al Cap de la Vila, en el pis de sobre de la botiga Tres (del 1994 al 1998). Abans la Colla de Paperets Club va organitzar el seu primer Carnestoltes de la mà d'en Ramon Soler que va ser un dels fundadors de la Colla.

Després d'uns anys sense fer la decoració de cap façana, aquest any hi han tornat, decorant-ne una un parell de cases més enllà, a l'altre costat de la pizzeria d'en Pitu. Tot i que ara les rues ja no passen per aquest enclavament, només quan tornen a les respectives Societats i llavors l'ambient al cap de la Vila no té ni punt de comparació de quan aquestes hi passaven, al començament i a l'acabar. En Jordi Martí del Janio's ha penjat una fotografia a les xarxes d'aquest indret a les 22h, sense ni una ànima, podia passar molt bé per una imatge estreta del trist recordat confinament amb motiu de la covid. No sembla, ni de bon tros, que sigui Carnaval.

Entre la programació d'aquests dies destaca el tradicional concurs de Mestres Xatonaires , que organitza el Casino Prado Suburense, amb una bona participació. Els guanyadors han estat en Joaquim Noguera, la Montse Fernàndez , en Leo i la Gala Noguera, tot un equip. El jurat que ha estat format per: Oriol Castro, Vinyet Capdet, Antoni Rafecas, Samuel Valls i Isabel Fernández.

El diumenge 23 la Societat Recreativa Retiro, com ve sent costum, ha organitzat una nova edició del Gran quinto Carnavaler, que degut a que el saló-teatre està en obres, s'ha celebrat entre la Sala d'Actes i el vestíbul, amb molta assistència de públic i en mig d'un ambient que, els qui no hi van poder anar, ja se'l poden imaginar. Els qui van tenir la sort de fer el ple es van emportar premis de tota índole i sempre va estar amenitzat per música carnavalera. Això i la dinàmica que li conferien els lloros va contribuir a l'èxit de tot plegat.

Com bé sent costum en cada Carnaval, ha hagut visita al poble veí, a Vilanova i la Geltrú. La colla No K-lia, el dimecres dia 26, ha fet una incursió a la plaça de la Vila d'aquesta població i se les va carregar l'eminent vilanoví Sr Ventosa. A l'estàtua que honora la seva memòria, al bell mig de la plaça, l'escamot sitgetà, li va imposar la vestimenta de Reina del Carnaval.

I la cosa no va acabar aquí, coneixedors de les molèsties que pateixen els veïns, degut als soroll que surten del local de la colla dels Bordegassos, la representació s'hi va personar i va enganxar a la porta d'entrada dos cartells, en un s'hi llegia. en Venda. I en l'altre, es Lloga. No els hi calia anar tant lluny per ironitzar sobre el tema del soroll, aquí a Sitges farien curt en quant a aquests cartells.

El dimarts a la nit, poc abans que la Rua de l'Extermini arribés al Cap de la Vila, una imatge fotogràfica resumia una situació. En Jordi Martí, propietari del bar Janio's, penjava a les xarxes la fotografia on es podia veure la plaça totalment buida de gent, més que tractar-se de Carnaval semblava una imatge extreta de la tan recordada reclusió que vam patir durant la pandèmia. Vam saber que es tractava del Carnaval pels tancaments que encerclaven el seu perímetre i per l'escampall de paperets que mostrava el terra. Mentre que en Jordi feia la reflexió si, davant aquesta manca de personal pels carrers cèntrics, cal fer un tancament tan ostensible com es fa. Sobretot aquest dimarts, quan sembla ser, la imatge ho corrobora, no ve tanta gent com venia en

anys anteriors, perquè sembla ser que prefereixen el diumenge, que aquest dia entre setmana. Que és laborable com també ho és l'endemà.

També influeix que actualment en moltes poblacions es celebra Carnaval, a això cal sumar-hi que molts dels visitants ja hi han estat en altres ocasions i ja no els motiva haver de desplaçar-se per ser espectadors d'una desfilada que, compte amb això, va perdent les essències del Carnaval genuí. Fins el punt que, aquest, pot resultar pesat d'estar unes hores parats i veient més del mateix. I sort hem tingut que aquest any la temperatura nocturna ha estat suau, el que fa que l'espera sigui més suportable.

Fins i tot molts convilatans ho prefereixen veure per televisió, gràcies a la transmissió que en fa el canal Blau. Alguns ho tenen ben muntat, com que en les dues retransmissions, la de diumenge i la dimarts, l'ordre de sortida de les colles participants canvia. El diumenge estan davant del televisor fins que arriben les colles que el dimarts sortiran les primeres. En aquell moment apaguen el televisor i se'n van a dormir. I el dimarts tornen a fer la mateixa operació, d'aquesta manera veuen tota la Rua en, el que podríem anomenar, dos lliuraments. Còmodes i bé. Tot i que és veritat que no és el mateix veure-ho a través de la pantalla a estar presencialment. Si més no per a persones grans, o amb mobilitat reduïda, els resulta una gran oportunitat el poder veure-ho sense haver de moure's de casa. També hi ha un gran nombre de sitgetanes i de sitgetans que viuen lluny de nosaltres i gràcies a aquests mitjans poden seguir el Carnaval de casa nostra, que també és la seva tot i que, per circumstàncies, ara es troben lluny.

La festa de Carnaval és considerada la segona més multitudinària de Catalunya, per darrere del Mobile. Es calcula que entre dijous gras i dimecres de cendra ocupin la via pública unes 250.000 persones i més de 3.000 participants en els actes principals. Per això també, des de totes les institucions, es treballa per garantir l'ordre públic i també per poder atendre les emergències mèdiques que puguin sorgir. Això fa la implicació de tots els cossos de seguretat: Policia Local, els Mossos d'Esquadra, Servei d'Emergències Mèdiques, Protecció Civil, la Creu Roja i Bombers, hagi d'estar ben coordinada. I tots conformen aquest ampli dispositiu de seguretat i prevenció que es troba, a peu de carrer, amatent als imprevistos que puguin sorgir, de l'índole que siguin.

També, de tots és sabut, es treballa per a una festa lliure de masclisme i d'actes que puguin anar contra la diversitat sexual. Per a tal motiu, des de l'Ajuntament, es reforça els Punts Lila, que es troben durant el recorregut de les rues i en una carpa instal·lada a la plaça de l'estació i al Passeig a la zona dels gronxadors. Sortosament sembla ser que, en aquest aspecte, no hi ha hagut cap fet destacable.

S'explica una anècdota amb un rerefons divertit però alhora molt compromès. Fa referencia a una parella on la dona manifesta al marit que aquella nit no sortirà de casa, a diferencia d'ell que diu que vol sortir per a veure l'ambient i que tornarà a casa aviat.

Marxa el marit i la muller li dona a entendre que se'n va a dormir. Transcorregut un temps a ell se'l veu a la pista de ball demanant per ballar a una senyora que anava disfressada, ella accedeix i es passen una bona estona ballant, fins que la balladora li comunica al ballador que ha de marxar, a aquest li costa acceptar la decisió i li demana de poder-se trobar un altre dia. Per assegura el cop ell li dona el rellotge per a que l'aguar-di, com a garantia que es tornaran a trobar i, en aquest encontre, ella li portarà la penyora.

Passades unes hores el marit torna a casa, sigil·losament, sense fer soroll, i efectivament es troba a la muller, semblava dormida profundament. Però vet aquí que li espera una sorpresa que no se la podia ni imaginar, un detall que l'esglaia, ni més ni menys que veu com a damunt de la tauleta de nit hi ha el seu rellotge... És de suposar que aquella nit, el ball de l'extermini es va convertir en un ball de bastons.

Circumstàncies com aquestes, aquests dies, se'n produïen moltes, com aquells prohoms de Sitges que es passaven tota la nit ballant amb persones que lluïen una bellesa descomunal i l'endemà tothom sabia que fulano de tal havia ballat, per exemple, amb la Vargas, una dona gens agraciada que vivia al carrer Sant Sebastià i que cada any per Carnaval es transformava i lluïa un cos que es feia mirar. I ves què ho sabien, però la temptació podia més que la reflexió. O això ho ballaven amb un home caracteritzat de dona i també queien en els seus braços, amb el convenciment que a ells no els podien enganyar així com així...

Durant les festes de Carnestoltes a la vila, com a tot arreu, es celebraven lluïts balls. Amb l'arribada de la Quaresma es produïa una aturada de set setmanes,

en les quals no estaven permesos aquests balls. Impàs que aprofitàvem les formacions musicals per si havien de fer canvis de músics i poder assajar un cop feta la reestructuració i estar apunt per a quan arribés la Pasqua. Actualment els músics encara respecten aquest costum i fan coincidir els canvis durant la Quaresma, malgrat que ara la música no para mai.

Sempre, però en aquests dies de Carnaval, encara més, sento una gran admiració per a la gent que treballa en el servei de neteja. Que han de recollir, en poques hores, el que es veu i el que no. Segons els informes que elaboren, es recullen 300 tones de residus. Que està aviat dit.

El dia 27 d'aquest mes en Jordi Milà, com a president del Grup d'Estudis Sitgetans, va rebre a una delegació del centre educatiu Lourdes de Madrid (FUHEM). El motiu de la visita corresponia a seguir les passes del mestre Ricardo Esparza, un descendent seu del susdit col·legi és un descendent de l'Esparza.

El tal Ricardo Esparza havia estat a Sitges , fugint de la Guerra Civil, amb els infants refugiats a la colònia de Sitges, aconseguint travessar la frontera amb França. Un tema que en Jordi coneixia molt bé gràcies al llibre que va titular "*Històries d'un poble silenciós*". Ell mateix va fer de guia als estudiants que ens van visitar, quedant molt impressionats per tot el que van veure i en Jordi els hi va explicar.

Els pagesos de la comarca del Garraf tenien previst tornar portar a terme unes concentracions per, segons exposen, defensar i dignificar la pagesia. Abans han tingut unes converses amb representants de la Generalitat, amb els quals sembla ser que han arribat a un principi d'acord, fet que ha provocat desconvocar aquestes mobilitzacions.

La pagesia passa per un mal moment i la seva gent demana als governs de torn unes ajudes que no arriben amb la mateixa fluïdesa que en altres sectors. També demanen que es formin noves generacions d'agricultors oferint uns incentius, amb els quals trobin un motiu per decantar-se per aquest ofici. Perquè els pocs pagesos que queden a la comarca ja són grans i es troben que no tenen relleu, perquè els joves no volen treballar la terra degut, encara que no ho sembli, que hi ha molta burocràcia per entremig, moltes hores de feina i poc a guanyar. Un problema greu perquè poc a poc les terres aniran quedant ermes i a la llarga s'haurà de refiar dels emigrants o dels productes que venen de fora.

Això pel que fa a l'agricultura, però amb la pesca passa el mateix. Ni pagesos ni pescadors...

ESPORTS

Amb la victòria per 2 a 0 davant el Joventut 25 de setembre de Rubí, l'UE Sitges aconsegueix tres punts molt importants, perquè només el separen tres punts del líder. Els gols els van marcar en Pascua i en Gerard Fernández, en un partit jugat amb molta intensitat i conscients de que una victòria els apropava al liderat.

Com és habitual el diari "Mundo Deportivo" va fer la seva gala anual, que va congregar més de 800 convidats, entre els quals s'hi trobaven una ben representada delegació sitgetana. Entre altres la família Matas-Arnalot, que van fer costat al nostre Ángel Gallardo, el qual ostentava la categoria de convidat especial per la seva brillant trajectòria portada a terme en el golf. Esport en el qual va obtenir grans èxits i també en la vesant directiva, cal recordar que l'Àngel ha estat quatre dècades com a vicepresident del Circuit Europeu Professional, a més de continuar sent ambaixador de l'European Tour.

El cap de setmana de l'1 va concloure, després de tres setmanes, una de les fases del Campionat d'Escacs de Catalunya d'Edats, torneig que aquesta vegada es va celebrar al gimnàs de l'Escola Miquel Utrillo, i on quatre jugadors sitgetans van assolir els millors resultats, tot i que no tan bons com s'esperava, d'entre una participació de 82 jugadors, dels quals 35 d'ells sitgetans. La resta vinguts de l'Alt Penedès, Anoia i el Garraf.

Destacant el joc de Matías Sitcca que va ser el jugador més destacat del col·lectiu sitgetà, a l'aconseguir imposar-se dintre de la categoria sub10, al guanyar totes les partides que va jugar. En quant la categoria sub14 va destacar Nathan Almog, però malgrat que va aconseguir els mateixos punts que el guanyador va acabar tercer en el desempat que, en diuen, per coeficient.

Els altres jugadors que van pujar al podi van ser David Almog, tercer classificat a la sub10 i Daniel Chiochia, tercer classificat en sub20. Per Setmana Santa es disputarà la gran final.

Les bitlles és un joc que s'ha fet visible a la pantalla del cinema, que molt sovint mostra imatges de les boleres americanes on el jugadors mostren les seves habilitats. Unes boleres que han arribat fins a nosaltres, poc després que els més familiaritzats amb les bitlles era quan de vailets hi jugàvem en ple carrer. Encara hi ha molts pobles de l'Aragó que les bitlles és un joc on principalment hi juguen les senyores que en lloc de pilotes fan servir uns altres elements amb els quals també intenten fer caure la bitlla.

A casa nostra existeix el Club Sitges Bowling, l'equip del qual s'ha consolidat en la tercera posició del grup B de Tercera Divisió, després de cinc jornades de dura competició, i que l'acosta a poder certificat el "playoff" que de guanyar-lo els permetria l'ascens.

Vull pensar que aquest equip actual és el descendent d'aquell que també hi va haver a la vila i que disputaven els partits en la bolera que hi havia a l'Oasis i que regentava la família Morató. Ara, a falta d'una bolera a Sitges, l'equip s'ha d'entrenar a la que hi ha al Vendrell.

El Club Patins Subur Sitges va empatar a 3 amb els de Riudebitlles. En un partit que se'ls hi va escapar de les mans quan semblava que tenien controlat, a l'estar guanyant per 3 a 1. Va ser llàstima perquè no va saber sobreposar-se en els moments més decisius.

Era una bona oportunitat per escapar-se i escalar llocs en la classificació, d'aquesta manera es manté quart empatat amb el propi Riudebitlles i el Mollerussa. Ara l'objectiu és procurar mantenir-se en la zona de promoció i treballar fins al final per aconseguir l'ascens.

També el Club Rugby Sitges escala posicions en la taula classificatòria després de guanyar per 32 a 14 al Tarragona. L'equip sitgetà va defensar bé durant tot el partit i va aprofitar les ocasions que va tenir per marcar, que en van ser moltes i com es reflecteix en el resultat.

Arribat a l'equador del torneig el Rugby Sitges es troba en el tercer lloc de la classificació , amb 14 punts i a 4 i 5 des distància del segons i del primer respectivament.

Per la seva banda el Futsal Sitges pot presumir de ser el líder de la lliga, després d'haver empatat a 2 amb el Sant Cugat i de remuntar un 0 a 2 que li era desfavorable. En aquesta primera volta de la competició han aconseguit 8 victòries, 2 empats i 2 derrotes.

A banda d'això, el conjunt que entrena Joel Losada, es troba en el millor moment pel que fa al seu joc, com ho certifiquen els resultats, quan han estat set partits sense perdre, d'aquí el seu lideratge.

Pel que fa a la UE Sitges, en aquesta disciplina, ha perdut amb l'Ordal a la seva pista per 6 a 4, i es col·loca en setena posició a quatre punts de la segona plaça. I que de quedar així li donaria accés a la promoció d'ascens.

L'equip del Bàsquet Sitges, que entrena l'Edu Piñero, ha aconseguit una important victòria (58 a 64) a la pista del Prat B. Un resultat que l'allunya de la zona de perill a falta de la visita del Samà de Vilanova al Pavelló. Amb aquesta van tres victòries en quatre partits jugats.

Els de l'UE Sitges han guanyat per 2 a 0 al Sant Ildefons. Els dos gols els ha marcat l'Alejandro Pascua. El primer de falta directa i el segon després d'una bona acció individual de Xavi Cabezas. Un resultat molt bo si tenim també en compte que els equips que l'envolten en la classificació no han obtingut bons resultats, en aquesta jornada, cosa que permet al nostres col·locar-se a 2 punts del líder, empatats a punts amb els segons.

L'equip del Bàsquet Sitges ha protagonitzat una sonada victòria a l'equip del Vilanova Samà per 71 a 37. Amb una segona part amb clar domini dels locals, després que el partit comences mostrant una notòria igualtat. Si més no, a mesura que avançava el partit, l'equip sitgetà va anar creixent i sobretot va mostrar un gran nivell defensiu.

En el tercer quart de partit els sitgetans guanyaven per 51 a 35. I en el darrer quart van aconseguir marcar 20 punts més en contra dels només 2 que van marcar els vilanovins. Una victòria d'un global de 4 en els darrers 5 partits, que els permet allunyar-se de les posicions de descens.

Torna la Sitges Rock Trail, que organitza el Centre Excursionista de Sitges. On molts dels seus socis, homes i dones que surten a caminar amb el Centre, si no participen en aquesta prova, col·laboren en les tasques de control.

Aquest any s'ha celebrat la 9a edició hi ha tingut lloc el dissabte dia 22. Amb la participació de mig miler de corredors, que han escollit entre les dues modalitats. La proposta de 26 quilòmetres, la pròpiament dita Rock Trail, amb un desnivell acumulat de 1.000 metres, i la Speed Trail, amb un recorregut de 12 quilòmetres, amb un desnivell de 400 metres positiu. Una prova que ja ha esdevingut un clàssic en les respectives modalitats.

Samuel Ponce, del Club Pirinenc Andorra, i Susana Martínez van ser els guanyadors del Rock Trail. Mentre que Jonathan Rudilla i Mireia Serra ho van ser de la Speed Trail.

Els primers classificats sitgetans van ser Jordi Martínez i Alba Ortiz, en una prova que ha esdevingut un referent d'aquesta modalitat.

La natació també assoleix èxits. És el cas del jove nedador Tom Hoek, que entrena l'Emili Huete, tots dos del Club Natació Sitges. En Tom ha participat, formant part de la Selecció Catalana de Natació, en el Campionat d'Espanya per Seleccions Autonòmiques, en les categories júnior i infantil celebrat a Palma de Mallorca. On la selecció catalana ha aconseguit classificar-se en primer lloc tant en una categoria com en l'altra. I a més el nadador del Club Natació Sitges, ha millorat les seves marques en totes les proves on ha participat.

L'equip de futbol sala, el Futsal Sitges, que entrena en Joel Losada, ha guanyat a l'UE Sitges també d'aquesta modalitat per un contundent 5 a 1. El partit va transcórrer entre un gran ambient a la graderia, que fins i tot va causar moments de tensió.

Un triomf que situa el Futsal a la part alta de la classificació. On es produeix un triple empat a 29 punts entre l'equip de Sitges, el Sant Cugat i el Piera B. Qualsevol del tres es pot emportar el lideratge.

Els aficionats al ciclisme i tots els convilatans hem rebut amb satisfacció la notícia que informa que una de les etapes dels prestigiós Tour de França, que es celebrarà el mes de juliol, però de l'any 2026, és a dir l'any vinent, passarà per Sitges. Amb un protagonisme destacat les Costes de Garraf. Concretament serà el diumenge 5 de juliol del 2026, en el transcurs de l'etapa que sortirà de Tarragona i amb final a Barcelona, amb un recorregut de 178 quilòmetres.

Ara feia anys que no havia passat per la vila cap cursa ciclista, les més freqüents eren la Vuelta a España o la Volta... Totes han tingut molta expectació, ja ens imaginem de com serà d'expectant aquesta etapa en el seu pas per la vila. Tanmateix el pas de la coneguda, també, per la serp multicolor, quan es refereix al gruix compacte de ciclistes, després d'esperar durant molt temps, al final aquests apareixen i desapareixen en un instant. El que també era una cosa molt atractiva era el pas de la caravana que acompanya als ciclistes, on algunes marques comercials que els donen suport, acostumaven a donar, als qui esperaven el seu pas, diferent material propagandístic, el més comú les viseres de cartolina. Amb poc ens feien contents.

L'acte de presentació de la sortida del Tour des de Barcelona es va celebrar a la Casa llotja de Mar de la capital catalana, entre altres autoritats hi han estat presents, l'alcaldessa Aurora Carbonell i el regidor d'Esports, Jaume Monasterio. Que es van fotografiar amb el mític Miguel Indurain, que va guanyar cinc edicions del Tour de França.

Com ja sabem les patinadores sitgetanes que formaven part del Patinatge Artístic Sitges, s'han integrat a l'equip Artístic Skating Cunit, amb el qual acaben de participar en la semifinal del Campionat de Catalunya de Grups Xou, celebrada en el pavelló de Fontajau a Girona.

En la primera jornada, dissabte dia 22, les patinadores Maria Baños, Laia Jiménez i Naiara Maldonado, van aconseguir la primera plaça, en la modalitat Xou Júnior. Mentre que l'endemà, diumenge, el triomf va ser per l'Andrea Serra i la Vinyet Sintes, amb el grup Xou Petit. Que va anar acompanyat també de la primer posició de la Maria, la Laia i la Naiara en la modalitat Quartet Júnior.

Amb el triomf aconseguit en aquest semifinal, l'equip serà a la final del Campionat de Catalunya, que es celebrarà entre els dies 22 i 23 de març.

MARÇ

EL DIA A DIA

La consellera de Salut, Olga Pané, ha visitat Sitges, el dijous dia 6, per interessar-se pels terrenys on es pot construir un nou CAP. La consellera ha estat rebuda per l'alcaldessa Aurora Carbonell, per la regidora de Salut Pública, Eva Martín, i pel regidor de Promoció Econòmica, David Martínez.

Després de mantenir una reunió per tractar dels temes sanitaris que afecten a la Vila, han fet una visita a les instal·lacions del CAP i als terrenys on està previst portar a terme la nova construcció.

S'ha aprofitat també la visita per saber la fase amb la qual es troba el projecte pertinent. S'ha informat que està en curs de revisió per part dels professionals sanitaris, que han demanat poder introduir algunes aportacions atenent la seva experiència . Un cop finalitzada aquesta revisió, es passarà a la fase de licitació de l'avantprojecte del nou edifici i es preveu convocar concurs al llarg del 2026. En unes franges de temps on sempre hi acostumen haver dilacions. Si més no és bo que la cosa es mogui, com sembla que així és.

Un altre tema que ens preocupa, és si està previst que alguns dies s'obrien les urgències nocturnes del CAP. Cosa que a l'estar tancades, les farmàcies consideren que no cal tampoc oferir un servei d'urgències, tal com hi havia abans. La consellera va ser clara, al respondre que de moment no està previst obrir aquestes urgències, perquè en el nostre cas , l'Hospital de Sant Camil dona servei a aquestes necessitats. I en quan al no disposar de servei de farmàcia nocturna, va aclarir que s'hauria de revisar la legislació per a que aquestes qüestions siguin independents. Tot i que va insistir amb el tema, fent l'observació que qui va a l'hospital d'urgència, si el seu cas no requereix ser ingressat, surt del centre amb la medicació administrada i pot esperar l'endemà per si ha d'acudir a la farmàcia. En poques paraules, que a la nit millor que no et posis malalt i de dia tampoc. Perquè les urgències estat col·lapsades i l'espera per a ser atesos és llarga. De totes maneres ens podem considerar uns privilegiats perquè, malgrat no ens ho sembli, l'atenció sanitària és molt bona i a més gratuïta. Que no ho pot dir tota la gent que habita al món.

Quan a l'estiu fa calor ho hem de considerar una normalitat, tot i que a vegades aquesta ens pugi semblar exagerada. Els que hem nascut a Sitges, sabem els llocs on, a determinades hores del dia, quan més calor fa, s'està millor. Per posar un sol exemple, em decanto per un dels ulls del pont, on per damunt hi circula el tren i per sota els cotxes, en la cruïlla que es forma entre l'Oasis i la carretera de Ribes. Allà, sota l'obertura que dona més cap a l'estació, hi acostuma a bufar un airet que s'agraeix, la fresca que es produeix és d'allò més natural.

Doncs molt a prop, en l'anomenat Parc de Can Robert, es pretén transformar, a final d'any, aquest indret en el que en diuen un refugi climàtic. El projecte està pensat que es comenci a portar a terme al final del mes d'agost, amb un pressupost de 380.000 euros. Unes obres que han de crear un espai verd sostenible i accessible. Com així ho ha explicat la regidora d'Acció Climàtica, Carme Gasulla.

Centrant-se en els por menors del projecte, que consistirà en una primera fase en el parc infantil existent, on actualment no disposa ni d'una sola ombra i que, amb la remodelació, s'incorporarà vegetació, adaptada a la nostra climatologia. També amb una ampliació de les fonts d'aigua existents i una il·luminació més adequada.

Encara que molts no ho sàpiguen, aquest serà un segon refugi climàtic exterior de Sitges. Els altres són interiors, ja que es consideren amb la mateixa catalogació les dues biblioteques i els casals de la gent gran. Si anem a mirar això, espais que estiguin dotats de refrigeració, hi podríem afegir locals de restauració i establiments comercials. Que quan

la calor es fa insuportable, moltes vegades els freqüentem, no per la necessitat de consumir o comprar res, sinó pel simple fet de gaudir de la seva frescor ambiental.

Ha transcendit que en un solar de la Plana, al costat de la residencia dels "colorins", com popularment la coneixem, s'aixecarà un gran centre mèdic privat. Del qual el promotor és Vertix Grup Immobiliari que, a la vegada, ha arribat a un acord amb els Serveis Mèdics Penedès, que serà qui gestionarà els serveis per la qual es construirà aquest complex sanitari.

El cost de la inversió, 15 milions d'euros, els assumirà Vertix, mentre que l'asseguradora aportarà 3,5 milions que és la quantitat que es calcula que costarà equipar-lo amb l'instrumental necessari.

Es preveu que l'obra estarà acabada durant el primer trimestre del 2027 i que diàriament rebrà unes 1.500 persones. Convertint-se en el centre metge privat més gran de Catalunya. A més comptarà amb una unitat de recuperació d'esportistes d'alt nivell en el centre mèdic , pròpiament dit, i un altre de formació sanitària superior per a metges i infermeres.

Transcorregut un any de la posada en funcionament de l'aplicació de seguretat Sitges Alert, sembla ser que es consolida com una eina efectiva, que permet establir comunicació ràpida amb la policia Local. Així ho corroboren el mateix cap de la Policia, Jordi Altarriba i el regidor de Governació, David Martínez.

Durant el temps transcorregut s'han descarregat l'aplicació 2.000 usuaris i els responsables d'atendre els avisos informen que han gestionat un total de 332 alertes d'emergència, 361 per situacions de violència de gènere o agressions xenòfobes , com també ha estat utilitzada pels responsables d'establiments comercials quan han cregut que la seva seguretat estava amenaçada.

Després de la primera trobada del Consell Assessor de Turisme. D'aquest 2025, des de la regidoria de Turisme, s'ha informat que s'ha presentat el pla d'accions previst per aquest any. Amb el qual es vol aportar nous projectes destinats a la promoció internacional de Sitges com excel·lent destinació turística. I que reflecteixi que la vila és un referent responsable i sostenible.

Per a tal motiu es renovarà la certificació Biospher Gold i també continuarà vigent l'adhesió a la Xarxa Destinació Turística Intel·ligent. Com també al segell Queer Destination Commited, amb la qual es promou espais i experiències segures i inclusives per a la comunitat LGTBIQ+.

Sense deixar d'enumerar, entre els principals atractius turístics, el gran aparador que ofereix el nostre calendari festiu i propostes culturals de gran calat internacional. Amb tot, es tracta de consolidar la nostra destinació turística i a la vegada preservar el nostre patrimoni i tot l'entorn. Al final del mes de juny es portarà a terme una altra reunió per tal de fer un seguiment dels projectes posats en pràctica i per marcar les línies i objectius que han de prevaldre fins a final d'aquest 2025.

En el Ple extraordinari de l'Estat del Municipi, celebrat el dimecres dia 19, es va produir un fet no gaire normal, quan els grups de l'oposició van abandonar el Saló de Plens. Amb aquesta acció van volen mostrar la seva disconformitat de com es va gestionar la convocatòria.

Els regidors que van abandonar el saló es van sentir molestos davant l'exposició que feien els regidors del govern, que es passaven del temps assignat i la resta de grups no podien intervenir. Fins que en Luis Miguel Garcia va interrompre el Ple, tot fent el comentari que li semblava "un informe de gestió davant d'una junta d'accionistes..." . Tot demanant que es celebres una Junta de portaveus extraordinària per reconduir la situació, a la qual cosa l'alcaldessa no ho va considerar pertinent. I va demanar continuar amb el torn de paraula, malgrat que la Monica Gallardo també va opinar que es desvirtuava el Ple. Al veure que no s'atenien les peticions, els regidors de l'oposició, van optar per abandonar-lo.

Al final l'alcaldessa va anunciar el compromís de celebrar una Junta de portaves extraordinària, per estudiar la proposta de modificar el Reglament Orgànic Municipal.

Tanmateix aquesta plantada ha estat aprofitada, per l'oposició, per mirar de buscar noves majories. Ha començat a moure fitxa Junts per Sitges, però l'aritmètica per aconseguir-ho és complicada, perquè hi haurien de donar suport uns partits que estan molt allunyats dels postulats dels qui proposen el canvi.

Les noves tecnologies arribaran als aparcaments. Unes senyalitzacions lluminoses, situades en llocs claus de la vila, informaran als conductors del número de places lliures que hi han en cada un dels

aparcaments de les zones blaves de Can Robert i l'Oasis.

Aquesta iniciativa forma part del Pla Estratègic de Sitges, que a la vegada es troba dintre d'un altre Pla: el de la Recuperació, Transformació i Resiliència que és finançat a través de la Unió Europea i dintre dels fons Next Generation EU. I si es compleixen els termes previstos, es calcula que entre aquest 2025 i 2026 estigui totalment implantat i operatiu.

Moltes vegades em repeteixo, però quan es va fer l'Oasis i el propi Parc Robert s'hagués d'haver destinat una zona, àmplia, destinada a aparcament i que aquest hagués estat gratuït. Com fan en pobles que el seu casc antic té un encant. I per tal de treure la circulació rodada del seu interior, van disposar uns aparcaments, gratuïts, a l'entrada del poble, facilitant a la gent que els visita no haver de buscar espais on aparcar de forma gratuïta. Perquè, desenganyem-nos, haver de pagar per aparcar "raca" a les butxaques dels automobilistes, que prefereixen gastar els diners amb altres coses supèrflues, que haver de pagar per aparcar. Fot-li gastos.

A l'Escola d'Hosteleria del Joan Ramon Benaprès, s'ha celebrat una jornada de formació adreçada a la contractació de personal. Que ha de permetre fomentar les oportunitats laborals del sector i, a la vegada, dels propis alumnes.

A l'Escola de l'Institut, a més de formar gent especialitzada en la cuina, també es treballa en la importància d'assolir un bon equip entre la cuina i la sala. Dos aspectes que van molt units i que la gent que són responsables d'aquest últim apartat han de saber transmetre la implicació d'uns i altres. Perquè són els caps visibles amb els comensals. Això significa que l'atenció al client és primordial i a l'Escola els hi ensenyen això. I a cuinar, és clar, el nom ho abraça tot.

Per fi es va poder celebrar una trobada entre Ajuntament i el Departament d'Educació, per tractar diversos temes que afecten a les nostres escoles, no només pel que a la falta d'espai. Sinó també pel deteriorament en les instal·lacions que algunes pateixen des de fa uns anys.

En quant a la falta d'espai, sembla ser que afecta a la línia d'un 4t de Primària, que no té ubicació designada, de cara al curs vinent, i per aquest motiu hi ha el temor que es torni a recórrer als barracons. Administració local, mestres i pares consideren que això és un pedaç i que en lloc d'oferir aquestes solucions, s'hauria d'estar parlant de la construcció d'una escola nova. Segons ha manifestat la regidora d'Educació, Carme Gasulla.

Des del Departament no hi veuen problemàtica, perquè manifesten que la tendència és que baixi la matriculació, sobretot a Secundària, i per tant no es necessitarà més espai. Un Raonament pel qual no hi estan gens d'acord les parts implicades del municipi, perquè raonen que la població creix, aquí hi venen a viure joves que tenen o tindran canalla i que si ara, amb els que som, ja falta espai, no parlem de quan s'hagi d'escolaritzar als fills dels nou vinguts i dels qui ja viuen aquí des de sempre. Per la qual cosa s'han ofert a l'Administració diferents opcions: ampliar el Barrachina ajuntant l'equipament de can Coll, ampliar l'Agnès amb una segona línia, o el que es ve dient des de fa temps de fer una escola nova.

La prova que aquesta darrera opció no es descarta del tot és que, des del Departament, s'ha demanat informació pel que fa als terrenys que es cedirien per portar a terme la seva construcció. Tot i que han volgut deixar clar que si demanen aquesta informació no representa el compromís que s'avenen a construir-la. Mentrestant la famílies també s'han mogut i han elevat la seva petició, que va en aquest sentit, al Parlament de Catalunya. Per allò de quants més implicats hi hagi les solucions siguin més factibles, o no.

Per altra banda, pel que fa al deteriorament de les instal·lacions, sembla ser que totes les escoles pateixen deficiències, si més no la que requereix més atencions en aquests moments és l'Esteve Barrachina, inaugurada a l'any 1957, que mostra un desgast acusat en tots els aspectes. Segons les valoracions que han realitzat els tècnics, caldria una inversió d'uns 3 milions d'euros, per a fer una rehabilitació que consideren molt necessària.

Al Miquel Utrillo ja ha començat la reforma de la façana i quedarà pendent una segona fase. Per l'Agnès la prioritat sembla ser que és ampliar el menjador a fi de que tothom hi pugui dinar en condicions. I sobretot repetir que s'ha de buscar una solució urgent pel que fa al creixement de les escoles que, actualment, estan al límit de la seva capacitat.

En el Ple d'aquest mes de març s'han aprovat unes modificacions, en el tema dels crèdits, per tal

de poder disposar de 550.000€, amb els quals es permetrà l'adquisició de tres habitatges, propietat de La Caixa, per a destinar-los a un lloguer just dins del programa del Parc Públic d'Habitatges de Sitges. Una proposta que va rebre el suport dels 9 regidors de l'Equip de Govern i l'abstenció del 12 regidors de l'oposició. D'aquesta manera tres nous habitatges s'afegiran a les diferents promocions que s'han anat incorporant per mirar de facilitar habitatge assequible als joves i als qui no ho són tant.

Mentrestant els veïns dels habitatges de La Caixa, que gestiona InmoCriteria, segueixen reivindicant uns lloguers justos i indefinits i que Incasòl recuperi les 27 promocions d'habitatge protegit que estan en mans de La Caixa.

No sempre les notícies que arriben de la guàrdia urbana són per informar d'incidents més o menys desagradables. A la mitjanit del ja dissabte 29 , al carrer Sant Pau es va produir un fet que hagués pogut acabar en tragèdia. Quan una parella jove, amb un nado de 18 dies de vida, demanaven desesperats auxili, a l'observar que la seva criatura havia deixat de respirar. En aquells moment passava pel lloc el cotxe de la patrulla amb dues agents, la Sílvia Lobel i l'Ángels Muñoz, que mentre trucaven a una ambulància no van dubtar de practicar exercicis de reanimació a la criatura. No es podia perdre temps, actuar amb rapidesa i de manera adequada va ser vital per a tornar a escoltar el plor del nadó. Ens podem imaginar l'alegria i emotivitat que van tenir els pares i les agents al comprovar que la vida s'havia tornat a abraçar a la criatura.

L'ambulància va arribar ràpid i l'equip va poder comprovar que el nadó havia recuperat les constants vitals, tot i que la van traslladar a l'Hospital de Sant Camil, per a fer-li un reconeixement general i tenir-la en observació, fins al dilluns que li van donar l'alta.

Uns dies després, molt contents i agraïts, el pares van quedar amb les agents que li van salvar la vida al seu nadó, al mateix carrer Sant Pau, on les dues agents emocionades van tenir en braços a la personeta a qui, gràcies al que havien après durant la seva formació, li van retornar la vida. Com ja he dit la Policia Local, també es troba amb situacions que, si de moment són molt compromeses, tenen un final feliç.

L'últim dia d'aquest mes de març ens ha deixat el sitgetà i bon amic, Joan Sella i Barrachina. En Joan portava Sitges al cor i estimava les nostres tradicions, sobretot la Festa Major que la vivia amb molta intensitat. Cada any a la sortida de les gralles no hi faltava i, junt amb la seva muller, la Maria Teresa Marcet, fills i filla, com també algunes vegades els acompanyaven aquelles noies, que quan eren unes nenes les van acollir a casa seva i van ser com unes més de la família. Tots es posaven a la vorera de davant de casa meva, en el carrer Sant Francesc, en el començament d'aquest carrer hi va néixer junt amb el seus germans, en Ventura i la Mercè.

La darrera Festa Major continuava mostrant el seu entusiasme per les gralles, en el seu dia va tenir la satisfacció de veure als seus fills fer l'entrada com a components de la colla La Malvasia i això el feia molt feliç. Era dels sitgetans que en aquells moments mostrava una emoció que es feia encomanadissa.

El seu amor per Sitges sempre el va acompanyar i sobretot en els anys de joventut quan va viatjar a El Salvador per a treballar en una farmàcia que regentava un parent seu. D'allà també va portar molts records i una vegada m'explicava que estant tan lluny de Sitges va entrar a un cinema on projectaven una pel·lícula que contenia unes escenes rodades a Sitges. Quan va començar a sortir el Cap de la Vila, cal Xatet i altres carrers, en Joan es va fondre en un bany de llàgrimes, es pot dir que va no va veure la pel·lícula amb la nitidesa que havia estat gravada, degut a que les llàgrimes no paraven de brollar. M'explicava aquell moment com un dels més intensos que havia viscut en aquell racó del món.

Quan va tornar a la vila es va establir pel seu compte, obrint la drogueria del carrer Bonaire, davant per davant de la redacció de l'Eco, i es va casar amb la Maria Teresa. I allà hi va estar al capdavant fins que es va jubilar, atenent a una nombrosa clientela que, amb el seu tarannà tan servicial, van confiar en ell perquè estimava el seu ofici i sabia aconsellar el producte que més s'avenia amb el que demanava el client.

A l'estiu anava a passar els caps de setmana a Rofes, un petit nucli urbà molt a prop de la La Llacuna i tampoc massa allunyat de Sitges, perquè quan s'hi allunyava ja l'enyorava. I la seva llar, davant per davant de la del seu parent, en Samuel Barrachina i Esquiu, era una casa oberta a tothom, on ell i la Maria Teresa mostraven una molt bona hospitalitat.

Ara s'ha reunit amb ella, que el va precedir en el camí a la casa del Pare, on tots esperem que, quan

sigui el dia, hi serem ben acollits. Com, de ben segur, ho ha estat ell.

CULTURA

Ampli ha estat el ressò que ha obtingut a la vila el Dia Internacional de la Dona, el 8M. L'acte central, organitzat des de l'Ajuntament, i portat a terme des de les seves portes, ha estat la lectura de la Declaració Institucional, per part de l'alcaldessa, Aurora Carbonell. A la qual, junt amb el regidor de drets Socials, Ciutadania i Igualtat, Xavier Ripoll i altres regidors del Consistori, han acompanyat tres escriptores: Vinyet Panyella, Monika Zgustova i Eugenia Kléber. Les seves veus s'han alçat com una clara reivindicació dels drets de la dona, que sovint estan amenaçats per ideologies masclistes i d'altres índoles. Paraules que conformaven uns desitjos, amb els quals s'han identificat, i fets seus, totes i tots els allà presents. Amb els quals també ens hi adherim els qui no hi érem.

Dintre del mateix marc del Dia Internacional de la Dona, els Museus de Sitges han organitzat una proposta que combina literatura i art: "*Recit-Art en femení, Magdalenes, Maries i Matrones: les dones als Museus de Sitges*". En són les impulsores les poetesses Raquel Casas i Lídia Gázquez, que s'endinsen en un recorregut pel Maricel i el Cau Ferrat, on fan una interpretació de les obres exposades en aquests museus des d'una perspectiva feminista. Tot explorant noves mirades i establint un diàleg entre art i poesia.

Amb el mateix propòsit de donar relleu al Dia de la Dona, s'ha celebrat una ruta feminista, sota l'anunciat Descobrint la Sitges Femenina i Feminista, on s'han mostrat els llocs més significatius de la vila de la mà de les dones que han tingut un impacte en la vida cultural, social i polític de la història de Sitges. I aprofitant per a retre un record a l'activista Isabel Pruna, amb motiu del primer aniversari de la seva mort.

No s'ha escrit ni s'escriurà mai prou sobre els estralls que van fer les guerres i, més en concret, l'horror i la mort que van passar i trobar ciutadans del món en els camps d'extermini nazis. On també dissortadament hi van anar a parar alguns veïns dels municipis del Garraf, l'alt i baix Penedès i l'Anoia.

Per tal d'actualitzar, amb més noms i dades, aquest dolorós registre, la sitgetana Àngels Parés Corretgé, va establir contacte amb estudiosos del tema de totes aquestes comarques, amb la voluntat de fer un llibre que aglutines quan més informació millor. La idea va comptar amb el recolzament del Grup d'Estudis Penedesencs i amb una llarga llista de col·laboradors de les comarques esmentades, entre els quals es troben: en Ricard Conesa i en Jordi Milà -aquest darrer president del Grup d'Estudis Sitgetans- a més dels també historiadors, Ramon Arnabat, Berta Llorens, Maria Peña, i Maria Teresa Sadurní.

El resultat final ha estat l'anhelat llibre, editat pel mateix IEP i que porta per títol: "*Del Penedès als camps d'extermini nazis*". Un valuós treball que es converteix en una eina imprescindible i que pot servir, molt bé, com a llibre de consulta en les escoles.

Entre les dades més rellevants que hi trobem, són els motius pels quals van ser deportats a aquests camps els 124 homes, no hi ha cap dona, habitants de les comarques esmentades. Entre els quals 11 eren sitgetans.

Atenent aquesta xifra total, cal precisar que 114 van anar al camp de Mauthausen, 4 a Dachau, 4 a Buchenwald i 2 a Flossenburg. En van morir 95 i només 29 van sobreviure. Entre ells dos sitgetans, en Joan Abella i en Josep Egea Pujante. Entre els morts, el pare d'aquest últim.

El dissabte dia 15 ha estat presentat a la seu del Grup d'Estudis Sitgetans, l'espai Pere Stämpfli.

Per l'escenari de l'Escorxador hi ha passat el mallorquí Marc Llinàs i la lleidatana Alba Segarra, els quals s'han lliurat a un seguit de monòlegs que han fet es delícies del públic assistent. Tots els temes que han tractat han estat portats a terme amb molta delicadesa, però sense renunciar a un humor fi i brillant que els espectadors han agraït amb constants aplaudiments. Aquesta actuació s'emmarca dintre de la programació Cicló 35.

A l'any 2005 va tenir lloc la 1a edició del Patchwork, que es va celebrar a l'Escorxador hi van participar 16 expositors i amb un nombre de visitant que va estar a l'entorn d'uns 2.000. A partir del següent any, el 2006 la fira ja es va instal·lar al Passeig, amb exposicions i mostres en diferents espais. Mentre que el 2007 el nombre d'expositors eren 40 i amb uns 7.000 visitants.

Aquesta manifestació artística ha anat sempre a més, cosa que es fa palesa en la gran quantitat de senyores que es senten atretes per aquesta modalitat de costura i any darrera any ens visiten.

Tots recordem que a l'any 2020 ja hi havia en envelats muntats i els expositors s'hi anaven distribuint. També és notava la presencia de les senyores, quan arriba l'ordre que ens hem de confinar i tothom cap a casa. La resta, malauradament, tots ho coneixem. El 2021 l'edició es porta a terme amb restriccions i activitats virtuals. Es va canviar l'envelat per uns barracons exteriors.

El 2022 es va recuperar la normalitat presencial, fins aquest 2025, celebrada entre el 20 i el 23, on els expositors han estat 115 i el nombre de visitants uns 50.000. També cal destacar les onze exposicions que s'han distribuït entre el Miramar, l'Estudi Vidal, l'Espai Cultural Pere Stämpfli, el Mercat Vell, l'Ave Maria i l'Escorxador. Amb la presència de vuit reconeguts artistes internacionals, destacant els asiàtics que han aportat cinc exposicions d'autors japonesos i sudcoreans. I a més de completar-se amb un bon nombre d'activitats que s'han desenvolupat paral·lelament a l'exposició.

Un any més s'ha parlat d'èxit a l'entorn dels 2.300 metros ocupats pels expositors i pel nombrós públic que ho ha visitat. Destaca la tasca que porta a terme la Imma Farreró que és la cap visible de l'organització.

En David Moncasi és persona molt activa i curosa amb el que fa. Periodista amb pedregui a qui també l'encanta el cinema. Aquests dies al Festival de Cinema de Màlaga hi presenta dues obres seves: "*El Mago del Vino*" i " *Muñequita Linda*". El primer conforma una sèrie de 4 capítols dedicada a l'enòleg Raúl Pérez.

I el segon treball, el documental al qual en David hi ha dedicat 7 anys i de la qual n'és protagonista la més que centenària i sitgetana la Carmen Sánchez (a la seva família se la coneix amb el sobrenom de Periquín). I on durant tota la gravació, ha trobat amb la Carme una dona admirable que, malgrat la ceguesa que li va produir un medicament, quan era jove i trapezista, ha adaptat la seva vida a les circumstàncies i s'ha mantingut sempre en forma, com si demà hagués de tornar a pujar al trapezi. Casada amb el pallasso dels Rudy Llata, en Pepe, ha portat sempre el circ en el més profund del seu cor. Un cúmul de circumstàncies que en David ha sabut treure'n profit i que ha obtingut un clamorós èxit en aquest 28é Festival de Màlaga, aconseguint guanyar el Premi del Públic amb el susdit documental "*Muñequita Linda*".

En Jorge Crecis i la Sara Colomino, des de l'any 2020, són els responsables de l'Institute of the Arts Barcelona, que com tots sabem té la seva seu a can Pei, on havia estat el Centre de Disseny de la marca automobilística Audi. El professor de coreografies i la directora del programa de dansa contemporània, han creat la producció CreArt Fest.

Un festival que es celebra cada any, aquest és el cinquè, i que compte amb la participació de 80 alumnes, de 60 nacionalitats diferents, conjuntament amb la col·laboració de l'equip tècnic. El repte de celebrar-lo cada any, els converteix en una plataforma que permet als estudiants participants centrar-se en una programa de de Dansa Contemporània i Coreografia, mitjançant el qual desenvolupen les seves creacions, des de la idea inicial fins a la posada en escena. Això fa que, mentre ho preparen, passen i aprenen per totes i cadascuna de les propostes i modalitats.

En l'edició d'aquest any el major nombre d'aquests 80 participants són estudiants del segon curs de dansa contemporània, amb la col·laboració també d'alumnes del segon curs de dansa comercial. Mentre que els aprenents, per dir-ho d'una manera simpàtica, han participat com a coreògrafs emergents.

El festival s'ha desenvolupat com si fossin dues parts diferents l'*Orbit* i *Prism*, cadascuna ha ofert una experiència immersiva i les actuacions han tingut lloc en espais diferents, tan interiors com exteriors. Amb un ampli contingut que ha anat des de les reflexions, la memòria històrica, amb apropament a la identitat sitgetana. Mentre que algunes coreografies han incorporat aspectes visuals, com jocs de llums i ombres. I altres s'han centrat més en a dansa tècnica i donant protagonisme al cos.

El CreaArt també ha esdevingut una plataforma i un viver d'idees, que ha fet possible exportar i adaptar totes aquestes experiències a nous reptes. Com són la participació en altres festivals internacionals, que a la vegada són una oportunitat per entrar en contacte amb altres entitats de dansa europea.

Continuant amb la dansa, l'Espai de Dansa del Prado ha participant, amb 50 alumnes, en la primera

fase del Concurs Nacional de Dansa, celebrat el cap de setmana del 15 a Mollerussa. I ho han fet en les modalitats de dansa contemporània, hip-hop i fusió. Així com també en les diferents categories segons l'edat dels participants, des de la categoria preparatòria amb els més menuts, fins als grups sènior.

S'han presentat amb 19 coreografies, amb les quals han obtingut vuit primers premis, un premi amb felicitació del jurat, cinc segons premis i un tercer premi.

A partir d'ara s'ha de treballar per tal de no abaixar el llistó i fer bones actuacions en les successius compromisos que l'Espai de Dansa del Prado, que dirigeix la Sílvia Paretas, tenen programats participar. Els èxits assolits en aquests darrer concurs són el resultats de la bona feina feta des de que es va acabar la Festa Major fins ara. I també són un estímul per continuar amb aquesta tònica de treball que, està demostrat, dona fruits a l'hora de la veritat.

El dissabte 29, a l'espai Pere Stamplfi , ha estat presentat el documental: "*Més enllà del mar*", dirigit per l'Isaac Carbonell, on es reflecteix la realitat de la Confraria de Pescadors de Sitges, sota la idea que va concebre Biodiversitat de Sitges i ho va proposar a la susdita confraria i ha comptat amb el suport del Grup Acció Local de Pesca Costa Central.

Amb una durada de quinze minuts, els assistents han pogut veure, amb imatges, la feina que porta a terme la confraria i sobretot la dels pocs pescadors que queden a casa nostra i que, malauradament, no semblen tenir relleu generacional. Tot plegat una mica preocupant, si ens atenem que el nostre havia estat un poble pesquer, amb molt gent dedicada a aquesta activitat. Una llàstima, com tantes altres, s'hi s'arriba a perdre del tot, perquè la pesca també és font de vida.

Coincidint amb tercer aniversari, aquest 31 de març, de la posada en funcionament de l'Arxiu Digital Sitges, els seus responsables han incorporat una actualització, on s'han afegit 45 llibres més sobre Sitges, la seva història, entitats i fotografies. A més incorporar el fons fotogràfic de Joaquim Dalmau i Cabestany, amb unes 100 fotografies realitzades entre el 1898 i 1904.

També hi tenen cabuda els padrons municipals des de 1824 al 1920 i també els llibres del Registre Civil dels del 1841 al 1874.

I pel que fa a la premsa local s'ha incorporat 20 noves publicacions de la primera meitat del segle XX, amb un total de 230 exemplars de revistes i setmanaris. On es poden consultar tots els exemplars de l'Eco des del primer número a l'any 2019. Cal recordar que segons a l'acord arribat, sempre quedaran per mostrar els cinc anys últims.

Es calcula que, durant aquest tres anys, han consultat aquesta interessant eina uns 3.300 usuaris, amb unes 8.000 interaccions. Cal constatar que la facilitat de consulta de l'Arxiu, és de molta utilitat a les persones, historiadors, estudiants... que fan recerca sobre tota l'extensa temàtica que fa referencia a la vila.

FESTES I TRADICIONS

Passat el Carnaval ara és el moment de les reflexions. Les més coincidents giren a l'entorn de que quelcom ha canviat en les dues nits de rues. I tothom arriba a la mateixa conclusió, que en la del diumenge hi havia molta més gent que s'ho miraven que dimarts. Quan anys enrere era al revés.

Arribat a aquest punt també es fa la reflexió si el dimarts cal tancar el poble, amb unes tanques i una vigilància que fins i tot dificulta als veïns poder arribar a les seves cases. Recordo que el problema va venir a tomb degut a un tram de carrer, en concret al carrer Espalter, on es congregava un gran nombre de persones, moltes de les quals passades de voltes, que es ficaven amb les noies que participaven de les rues, creant un perill que s'havia de posar tots els mitjans per evitar-ho. En aquell moment i, davant les circumstàncies, amb bon criteri, es va creure oportú posar els mitjans per evitar mals majors. I ara resulta que el dimarts ve menys gent, ben mirat tampoc és una garantia de res, em refereixo al tema de la seguretat. I suposo que deu ser molt difícil i de molta responsabilitat, pels qui han de vetllar per aquesta seguretat, retallar mesures perquè pot donar la sensació que ja no hi ha perill i abaixar la guàrdia pot ser contraproduent.

Des d'una vessant, igualment important, ha de preocupar aquests davallada de públic, sobretot pels participants de les rues, que si es troben amb un ambient hostil, pot influir en les ganes de tornar a sortir al proper any i així successivament. Malgrat que per a molts/es només passar el Carnaval ja voldrien

ser al del proper any. L'espera es fa llarga. Per tant, és difícil que perdi tants participants com per haver de replantejar-se el format de determinades rues, que sembla que comencen a ser motiu de reflexió. Però és allò que diuen: "qui li posa el picarol al gat?".

De moment s'han encès llums d'alerta, un bon senyal si no es volem dormir en els llorers. Faltarà saber com i de quina manera reconduir la situació per atreure la gent. O com he llegit en un lloc, si no ve tanta gent el que importa és que s'ho passin bé els qui hi participen. El que succeeix és que l'hem enfocat a un Carnaval-espectacle, que necessita d'un públic que l'aplaudeixi. Si més no amb un de més íntim, amb més protagonisme del "fardo", potser s'ho passarien millor els qui hi participen i els qui s'ho miren. Són conclusions molt particulars i, com a tal, sense cap ànim d'influir en res.

I quan et sembla que ja tot està dat i beneit, amb el tema del Carnaval, resulta que les Eternes i el Socarrimats encara estan de gresca. Perquè les primeres, les exreines, el primer divendres de Quaresma celebren una "*trobada por todo lo alto*". Mentre que els excarnestoltes l'endemà dissabte és el seu moment i no queden enrere. Si fos Festa Major, diríem: "Foc a la bèstia! Però ara i aquí, en aquest moment, només queden les cendres del que ha estat una gran festa. Aviat tornarem a fer foc nou.

CURIOSITATS

El carrer Illa de Cuba, en el tram comprès entre el carrer Jesús i el de Sant Isidre, ha quedat net de motos, que era el que només era permès estacionar ara. D'aquesta manera ofereix una imatge que s'assembla a les fotografies antigues que hem vist d'aquest carrer.

El regidor de Mobilitat, David Martínez, ha explicat que aquesta reducció de vehicles als carrers de la vila, obeeix a la intenció que es té sobra la implantació progressiva de la futura zona de baixes emissions, paral·lelament amb la descarbonització del centre de la vila.

Als propietaris de les motocicletes que ocupaven una banda d'aquest carrer, se'ls ha facilitat un altre espai per a que hi puguin aparcar, al carrer Hort Gran, on havien estat els bonics jardins de l'estació de tren. Des de ja fa anys s'ha canviat roses i altres flors, per les motos. Segons la meva modesta opinió, un mal canvi.

Acaba de sortir publicat un llibre sobre l'art de la pastura: "*Pastors i ramats*", del qual és autor en Xavier Bayer i sota els bons auspicis de l'editorial Cossetània. En ell hi trobem les experiències explicades per diversos pastors i entre el pastor de Sitges, Sergio Sánchez. Que a la vegada és net d'un pastor, el qual també portava el seu ramat a pasturar per les terres del nostre terme.

En Sergi explica que malgrat la modernitat assolida en molts aspectes, el tema del pastoreig es segueix fent com sempre s'ha fet. A tots ens ha captivat i ens ho continua fent, quan coincidim amb un ramat d'ovelles o cabres que, amb la seva presència donen vida als prats i alegren el paisatge. Causant especial atenció la presència del gos, a vegades en són dos, que sempre estan amatents a les indicacions del pastor i que li faciliten enormement la feina quan és el moment de replegar el ramat, sempre pendents de que no quedi cap ovella enrere.

Com també les habilitats del pastor que amb un simple llançament d'una pedra, o una mirada al gos, aquest interpreta el que vol dir. Tot i que és un ofici molt sacrificat, perquè pràcticament tots els dies de l'any el pastor ha de treure el remat a pasturar i sempre pendent de les que neixen i que més d'una vegada les ha de portar entre els braços perquè, al ser tan jovenetes, es cansen aviat de caminar. La coincidència amb un remat sempre va precedida per buscar la presència del pastor, que acostuma ha estar sota alguna que altra ombra i, seguidament, observar l'actitud del gos que no para d'encarrilar les ovelles que es despisten de la resta. Sense oblidar-nos de l'acció beneficiosa que porten a terme aquests remats que, per allà on passen, netegen les herbes i potencien la flora i la fauna del lloc.

Bon començament de la colla castellera la Jove de Sitges que va descarregar un 5 de 7. Un castell important, carregat i descarregat, només començar la temporada, la qual cosa fa preveure reptes importants en el transcurs de la mateixa. Com es demostra a cada assaig que fan, on es preparen per muntar castells de 8.

En la seva actuació el dissabte dia 22, a la Fragata, també van aconseguir completar un 4 de 7, el 9 de 6 i el 7 de 6. Sent el 9 de 6 la primera vegada que el feien. En una jornada festiva que es va completar amb un parc infantil i jocs per a la canalla.

Bona iniciativa del CAAD Penedès a l'oferir

una jornada d'adopció de gossos a Sitges, amb col·laboració de la regidoria de Salut Pública. I que s'ha portat a terme al Parc de Can Robert, on no hi ha faltat una desfilada per a que el nombrós públic assistent pogués veure els gossos que s'hi portaven i després les persones interessades en adoptar eren ateses sota una carpa aixecada per a l'ocasió. Una iniciativa adreçada a trobar una llar d'acollida a aquests animals, la majoria dels quals han estat abandonats i recollits en els centres especialitzats. També és vol conscienciar que el gos és un animal de companyia que ha de ser ben tractat i això implica, des de bon començament, assolir la responsabilitat que així serà. D'entre els presents, un bon nombre s'han interessat per saber més sobre el gos que els ha captivat. I si en aquell moment no han fet el pas, potser que s'acabi fent l'adopció. Els cuidadors, i a la vegada responsables d'aquests centres, en cap moment no fan pressió per a que la persona interessada prengui la decisió de manera precipitada, perquè són conscients que, de ser així, poden acabar fent el mateix, abandonant l'animaló. És un pas que s'ha de fer convençut i després de parlar-ho amb la família. Que al final sempre passa el mateix, sobretot pel que fa referencia a la mainada, que no paren de dir que ells els cuidaran i els trauran a fer les necessitats, cosa que passa els primers dies i després són els pares que s'han de fer càrrec de veritat...

ESPORTS

El nedador del Club natació Sitges, Raül Roch, s'ha proclamat campió d Catalunya, pel que fa al 3r Trofeu Màster i el Campionat de Catalunya en la categoria de fons, que s'ha celebrat a les piscines Pere Serrat del Club Natació Sant Andreu.

També en el 3r Trofeu Màster va tenir una brillant participació els nedadors, a més d'en Raül, en Bas Hilferink, Tony Llewellyn i Víctor Trillo.

L'equip de Sitges Bowling Club s'ha consolidat en la tercera posició de la taula de classificació. El conjunt sitgetà està format per: Núria Montaner, Àlex Hernández, Xenxo López, David Vizcaíno, Pep sangerman i Saha Maldonado.

Una posició que els permet poder disputar el *playoff* per ascendir de categoria.

L'equip de gimnàstica rítmica, també s'ha volgut sumar a la celebració del Dia de la Dona i per a tal motiu ha sortit del seu hàbitat per fer una exhibició al Parc de Can Robert, el diumenge dia 9. A ells s'hi han afegit diferents entitats esportives, amb participació femenina, que han realitzat diferents activitats.

Gràcies al meritós i treballat triomf davant el Viladecans, que va coincidir amb la derrota del Martorell, la UE Sitges han aconseguit escalar fins al tercer lloc de la classificació, empatats amb els mateixos punts que el Viladecans. I després també d'haver guanyar 4 dels 6 partits disputats en aquests segona volta.

Amb el Viladecans, partit jugat al camp d'Aiguadolç, van haver de remuntar un 0-1 en contra. Un gol que va arribar aviat, al minut 10 del començament del partit. I van haver d'esperar fins el 30 per empatar, gràcies al desplaçament de la pilota que va fer en Sergio Herrero, que va aprofitar en Geri per igualar el marcador.

A la segona meitat, en Xavi Cabezas, que havia deixat la banqueta, va sorprendre amb potent xut des de mig camp que es va convertir en un gol d'aquells de llegenda, que va meravellar a tothom. A partir d'aquí el Sitges va patir per a mantenir aquest resultat que li era favorable.

Per la seva part, el Sitges B va empatar davant el Base Espirall -Les Clotes del municipi de Sant Quirze Safaja. L'Equip sitgetà es va avançar en el marcador, fins a dues ocasions, però l'Espirall va acabar empatant el partit. Situant-se en quarta posició a 5 punts del segon classificat.

Després d'imposar-se al Barça Blau per 5 a 24, el Rugby Club Sitges, es col·loca en les semifinals del *playoff* d'ascens de la Divisió d'Honor Catalana, després d'efectuar un gran partit com ho reflecteix el resultat. En aquests moments l'equip sitgetà ocupa la tercera plaça, empatats a 20 punts amb el Químic, que és el quart classificat.

També d'històrica es pot considerar la jornada que va protagonitzar la natació sitgetana de mans d'en Luka Hoek i Oliver Roch, en el Campionat d'Espanya Absolut i Júnior de Natació d'Hivern, celebrat a Sabadell. On en Luka es va proclamar campió absolut d'Espanya i junt amb l'Oliver van aconseguir classificar-se per a disputar el Campionat d'Europa Júnior.

En Hoek, aconseguint aquest triomf que l'avala

com absolut, supera totes les perspectives i a més amb uns resultats brillants en les proves de 50, 100 i 200 lliures, que li han valgut el títol i a la vegada a millorat els rècords d'Espanya dels participants de 17 anys en les tres modalitats.

Igualment de destacable ha estat la seva participació en la prova de relleu masculí júnior 4 x100 que el van formar el propi Hoek, Oliver Roch, Jan García i Marc Diaz . Que van quedar segons.

Destacar també el paper d'Oliver Roch, que va pujar al podi en els 50 i 100 papallona, en les dues proves va quedar en segona posició.

L'equip d'atletisme, de l'Associació Junts en Acció, han participat en el Campionat Territorial de Barcelona, sota l'organització de la Federació Catalana d'Esports per a Persones amb Discapacitat Intel·lectual.

Que s'ha disputat a les pistes d'atletisme de Sant Gugat, on l'equip de Junts en Acció s'ha classificat entre les primeres posicions en moltes de les proves que han participat. I sobretot han assolit el primer, el segon i tercer lloc en les diferents categories de la competició. Plegats han gaudit, el que és més important, d'una jornada distesa on ha prevalgut les ganes de passar-ho bé i de compartir un ambient molt entranyable entre tots els participants.

Quan l'àrbitre del partit, entre l'Ascó i la UE Sitges, inflava les galtes per xiular el final, es va produir el gol d'Oriol Gutiérrez, era el minut 96. Un gol que donava l'empat a dos quan els visitants estaven perdent per 2 a 1. Un punt aconseguit a l'últim moment, gràcies a la intervenció del porter Miquel Mata que va pujar fins a l'àrea contrària i va rematar de cap un córner que va impactar en el pal i el rebuig el va aprofitar l'Oriol per enviar la pilota al fons de la xarxa. L'altra gol l'havia fet l'Alejandro Pascua.

El Sitges, tot i tenir el resultat en contra, no es va donar mai per vençut i va treballar de valent per capgirar el marcador. També va contribuir que el partit acabés amb aquest empat a que en Miquel Mata va parar un penal que li havien xiulat en contra. Alleugeria, d'aquesta manera, la sensació de culpabilitat que podia sentir quan el primer gol dels locals va venir després que aturés una pilota i que aquesta se li escapés de les mans, cosa que va aprofitar el jugador local per marcar. Al final es va donar per molt bo aquest resultat.

El Club de Bàsquet Sitges, que entrena Edu Piñero, es va imposar per 71 a 45 al Remm Guitart Ribes. Un resultat que demostra la superioritat que va demostrar el conjunt sitgetà sobre el ribetà.

Una victòria que permet als sitgetans continuar treballant per la permanència ja, que ara per ara, amb 9 victòries una més que els ribetans, es troba fora del descens. Altra cosa és que podrien perdre la categoria.

En golf cal sumar dos triomfs de l'equip aleví i benjamí, del Club de Golf Terramar, i Ignació Pineda Lugstenmann s'han proclamat campions del torneig Pro-Am i de la Copa Andalusia Mid- Amateur respectivament.

Els infants del Club de Terramar, van ser els millors d'entre els 21 clubs participants. L'equip format per Miriam Ayora, com a professional, i els petits Gael Alcaraz Légrand, Gabriel Rubio Hernández i Lukas Oskar Stöber Calvet, es van imposar amb autoritat aconseguint una avantatge de -16.

Mentre que l'Ignacio Pineda va aconseguir inscriure una segona targeta de 70 cops.

Al Real Club de Sevilla, on es va disputar el torneig, també hi van estar presents, com a representació del Club : Álvaro Guerón, Genís Alberti, Erik Hedberg, José Maria Duran, Marià Ayora i Manu Martín.

Al complir-se nou anys de la defunció de Johan Cruyff, la Fundació de Veterans de Sitges li va voler retre un homenatge al camp d'Aiguadolç, que va comptar amb l'assistència de la seva vídua i la resta de la família que hi va poder estar present.

Després de l'encontre dels veterans, li van fer lliurament d'un ram de flors a la seva esposa, a davant el Passatge Johann Cruyff 14, a l'Avinguda de les Estrelles del Futbol en el mateix camp d'Aiguadolç. Seguidament des del mig del camp es van llançar 14 pilotes de golf, de color taronja, per ser aquest darrer esport el que va acompanyar al futbolista fins els últims dies de la seva vida. La família Cruyff, ja en vida del mític jugador, sempre han estat molt vinculats als Veterans del Sitges, a més de l'agraïment que es fa palès sempre. Com aquesta vegada que, també, n'han tingut ocasió.

Mentre a la UE Sitges se li compliquen les coses, després de perdre a casa contra l'Atlètic de Vilafranca,

al Juvenil A de la Blanca Subur les coses li van més de cara, com ho demostra el fet que, després de guanyar al Riudebitlles per 3 a 1, reafirma el seu lideratge i pot aconseguir l'ascens. Perquè lideren el grup 10 de Primera Divisió amb 52 punts.

A falta de vuit partits per disputar i 24 punts amb joc, pot aconseguir molt bé el seu objectiu de pujar de categoria. La seva solidesa i la capacitat de sobreposar-se en els moments difícils i la tasca de l'entrenador Josu Imanol, han fet possible arribar fins aquí amb els deures mig fets. Quan s'arribi a la recta final cada partit serà com una final. Si en surten victoriosos, la categoria Preferent premiarà tot aquest esforç.

També va líder el Futsal Sitges, després de guanyar al camp de Pins Vens a l'Ordal per 5 a 3. Un resultat que els permet liderar en solitari i fan més difícils les aspiracions de l'Ordal, en quant a ser ells els qui liderin la categoria.

La nedadora sitgetana, en la categoria infantil, Angèlica Tchernev s`ha classificat entre les millors nedadores espanyoles, d'aquesta categoria, en el Campionat d'Espanya d'Hivern celebrat a Pontevedra. I on va nedar en les tres proves de papallona: els 50, 100 i els 200 respectivament, classificant-se en la quarta posició.

Per la seva part Tom Hoek, que també s'havia classificat per participar en la competició, no ho va poder fer perquè prèviament va patir un accident que li va provocar unes fractures.

Pel que fa als també nadadors, Luca Hoek i Oliver Roch, han estat convocats per la Federació Espanyola per a formar part de la concentració prèvia per a disputar el campionat d'Europa Júnior, que es celebrarà durant el mes de juliol a Samorin (Eslovàquia).

Gran actuació de les patinadores sitgetanes: Andrea Serra i Vinyet Sintes, en la categoria Xous petits. Així com: la Laia Jiménez, Maria baños i Naiara Maldonado, en xous júnior i quartet júniors, totes han brillat en les seves respectives actuacions.

Les primeres es van imposar , amb quasi bé dos punts d'avantatge, sobre el segon conjunt classificat. Mentre que la Laira, la Maria i la Naiara, van aconseguir treure 10 punts de diferència a les seves perseguidores.

El Campionat s'ha celebrat a Granollers i les sitgetanes formen part, com sabem, de l'Skating Cunit. I les victòries aconseguides, en les tres modalitats, permet a les components del Club de Cunit a tenir una plaça en el Campionat d'Espanya que es celebrarà a Reus, entre el 11 i el 13 d'abril, per la categoria xou petit, mentre que el que fa al xou i quartet júnior, es celebrarà entre els dies 25 i 26 d'abril a Alcoi.

I ara és el torn dels escacs. La Penya d'Escacs del Casino Prado ha aconseguit mantenir la categoria en la Lliga Catalana 2025, que era el que es pretenia. Bon resultats han estat els obtinguts per l'equip sub12, aconseguint en primer lloc de la classificació.

No pot dir el mateix l'equip D que tenia aspiracions i ganes de pujar de categoria i no ha pogut ser. També els equips A i B s'han quedat a les portes de lluitar per aconseguir l'ascens. Mentre que l'equip C, del grup júnior, no ha pogut salvar la categoria.

Moto Club Sitges ha anunciat la seva participació en els Sis Dies Internacionals d'Enduro, que es celebraran a Bergamo (Itàlia) del 24 al 29 d'agost. Una prova de molt alt nivell que tindrà participació sitgetana.

Abans, el dia 15 i 16 d'aquest mes, el Moto Club ha estat present a Galicia, on s'ha disputat el Campionat d'Espanya d'Enduro. La representació sitgetana ha obtingut uns molts bons resultats.

ABRIL

EL DIA A DIA

El temps passa ràpid i amb el transcórrer dels dies es van repetint els preparatius que comporta, la preparació d'una nova temporada, en un dels atractius que tenim més a l'abast, les platges. Des de finals del mes de març hem observat com s'estan muntant les guinguetes, en els espais que tenen reservats en aquestes platges. Perquè en aquest començament d'abril es quan comença la temporada que s'allargarà fins a mitjans d'octubre. I de primer amb les perspectives posades en la Setmana Santa, que és quan es registra la primera afluència important de gent a la vila. Tot i que, com sempre, aquesta setmana sempre està sotmesa a la meteorologia.

De moment les platges van aconseguint una primera transformació que es completarà amb la imatge dels banyistes freqüentant-les i amb les guinguetes oferint les seves especialitats en la mica de terrassa que disposen. Uns espais que, des de l'administració, es van vendre com molt dignes i molt integrats al paisatge i que a la meva modesta opinió, no n'hi ha per tant. Disten molt de fer-se mirar pel seu impacte decoratiu i elegant. A més quasi totes disposen d'unes xemeneies que aboquen uns fums de fregit que s'escampen per tot el Passeig i que no contribueixen a que, pels qui hi passegen, sigui massa gratificant, havent d'olorar el que es cou a damunt de les seves graelles. S'han canviat les olors d'olis dels bronzejadors per aquestes, provinents de fums gens agradables d'olorar. És clar que tot no es pot tenir, tot i que això tampoc és cap consol.

El mati del dijous dia 3 hi va haver una gran mobilització, de cotxes de bombers i ambulàncies, que van tallar els accessos al passeig de Vilanova, a l'alçada del carrer Europa i en els dos sentits. La causa va ser un incendi que es va produir en una casa del passatge Josep Carbonell Giralt, popularment més conegut per en Japet. Els bombers quan van accedir a l'habitacle, després de posar fi de manera ràpida a l'incendi, es van trobar amb el cos d'una persona estirada a terra que havia respirat molt fum. Amb estat d'inconsciència, controlada, va ser traslladat a l'Hospital de Bellvitge on hi va arribar en estat bastant greu. Dies més tard es va saber que es recuperava satisfactòriament.

Enmig del problema de l'habitatge hi ha qui en construeix més del compte, com ha passat en el immoble del carrer Parellades número 78 on, davant d'unes denuncies, s'hi van personar els tècnics municipals i es van trobar amb una construcció que ultrapassava els límits permesos, per la qual cosa van obrir un expedient que va acabar en mans de la justícia, la qual ho ordenat la demolició del que s'havia construït sense permís.

El mateix ha passat en una casa de nova construcció al carrer Carreta, on s'ha ultrapassat el volum de construcció i després de mesos de litigi, la justícia ha ordenat també la seva demolició.

Sense deixar el carrer Carreta i Pau Barrabeitg prossegueixen les obres de millora del clavegueram i altres serveis. I arran de la polèmica suscitada amb el tema de les voreres, que volen treure i reemplaçar per l'anomenada caixa única. Per la qual cosa veïns del carrer i l'opinió general de la resta dels habitants del poble, es decanten per a que aquestes es conservin. Des de l'administració local al·leguen que no ho poden contemplar perquè aquestes normes venen dictades des de la superioritat. Tot molt complicat, perquè es fa difícil d'entendre que des d'un despatx es pugui eliminar el que quasi sempre ha existit i ajuda a donar identitat al carrer, en aquests cas les voreres.

Els susdits tècnics ho raonen que suprimint-les també s'eliminen barreres arquitectòniques per tal de facilitat l'accessibilitat a persones amb mobilitat reduïda. Que també està molt bé. Tanmateix el problema el trobem per accedir a les cases, perquè la majoria d'elles tenen uns quants graons que s'han

de superar només per entrar a l'entrada i a partir d'aquí quasi cap disposa d'ascensor per tal d'accedir al pisos. Per mantenir les voreres i per superar les mateixes, dic jo que no soc tècnic, a certes distàncies, es podien fer una mica de rampes que ho facilités.

Mentrestant es discuteix la qüestió, des de l'Ajuntament, s'ha posat a votació tres tipus d'acabat pel que serà el terra dels dos carrers. La consulta acabarà el 4 de maig i després es donarà a conèixer l'opció guanyadora. S'ha de tenir molta cura i, sense atendre a influències exteriors, per escollir i que els carrers no perdin l'encant que ofereixen. Vigilant de no seguir amb la mateixa tònica d'altres carrers que, al fer-se d'exclusivitat pels vianants, en lloc de millorar, han perdut part de la seva identitat.

Com cada any, a l'entorn de la Setmana Santa, s'observa una major contractació de cara a aquests dies i a la temporada d'estiu que és a tocar. Actualment a la comarca del Garraf hi ha registrats 7.480 aturats. A Sitges el mes de febrer el nombre d'aturats era de 978 persones, si més no a partir de març el nombre de contractes ha augmentat i sembla ser que les perspectives, d'ara en endavant, són bones.

Des de l'Ajuntament s'han inscrit dos terrenys al registre de la reserva pública de solars, un registre creat per la Generalitat dins del marc del Pla per crear 50.000 habitatges, repartits per diferents indrets del territori. Entre aquests destaca un solar a la Plana on es preveu que pugui acollir fins a 200 habitatges i a la zona de Vallbona, a les Botigues, hi ha previst la construcció de 50 pisos.

Pel que fa al Pla esmentat dels 50.000 habitatges la Generalitat preveu que aquests siguin destinats a lloguer assequible i construïts en els terrenys que facilitin els ajuntaments, mitjançant crèdits tous que la Generalitat facilitarà a través de l'Institut Català de Finances als promotors que acabin fent les obres. En el cas del nostre poble s'observen dues propostes, una pel que fa a la promoció de Vallbona, on ja hi ha un promotor que pensa portar a terme un desenvolupament urbanístic més extens. I a la Plana on el consistori buscarà la promotora i l'Ajuntament mateix gestionarà el projecte.

Segons paraules de l'alcaldessa Aurora Carbonell existeix la voluntat d'augmentar de manera considerable el nombre de l'habitatge públic, mentre ha anunciat que, a més de tot això, aviat s'impulsarà la construcció de 482 nous habitatges, un cop s'hagi portat a terme una modificació urbanística que es considera imminent.

Sitges s'ha afegit als actes de la commemoració dels 94 anys de la instauració de la Segona República que va tenir lloc el 14 d'abril del 1931. L'acte va estar encapçalat per l'alcaldessa Aurora Carbonell que, junt amb els membres del govern que hi van participar, van fer la tradicional ofrena floral als peus de l'escultura La República, obra de l'escultor Pere Jou i que es troba en el Museu de Maricel. Mentre que la bandera republicana onejava a l'Ajuntament.

Que el Club Natació passa per uns mals moments, ho sabem tots. I des de la direcció es fa tot el possible per evitar que es porti a terme la tercera subhasta de les seves instal·lacions, que estan valorades per tan sols 2,5 milions d'euros. Dintre aquesta tònica exdirectius s'han traslladat al Parlament amb l'objectiu d'obtenir el suport dels grups parlamentaris, els quals es van comprometre a buscar vies alternatives a la subhasta. Com pot ser trobar un operador privat que llogui la instal·lació, d'aquesta manera l'Ajuntament ja obtindria l'import del deute.

Una opció que no s'ajusta al que pensen des de l'Ajuntament, on l'equip de govern es decanta per la subhasta que, segons ells, és l'única formula vàlida, després que, sempre segons la seva opinió, el Club havia descartat altres sortides que des de l'Ajuntament els hi oferien.

Un projecte de robòtica, experimentat a Sitges, ha estat premiat per una universitat malaguenya. I va ser presentat per l'Institut de Robòtica per la Dependència, en el Congrés Internacional sobre Innovació Tecnològica i Social d'Atenció Domiciliària, conegut com : Vivir en Casa, celebrat a la capital andalusa. Més concretament en la Facultat d'Estudis Socials i del Treball de la Universitat de Màlaga. En Jordi Cerezuela és el patró de l'Institut i qui va exposar el valor del projecte, després que aquest fos premiat per considerar que és una eina per detectar i abordar la solitud, no desitjada, de les persones.

Hem de tenir en compte que aquest Institut en concret va ser creat per la Fundació Ave Maria i dintre del seu marc, s'han portat a terme aquests avenços tecnològics, aconseguint que siguin un referent internacional.

El dilluns dia 28 es va produir un fet insòlit, quan sobre dos quarts d'una del migdia se'n va anar la

llum. De bon començament tothom va pensar que havia saltat el diferencial de casa i ens vam afanyar a mirar a l'armariet on estan disposats i vam comprovar que tot estava correcte. El següent pas va ser sortir al balcó, per veure si el problema era a casa o, com sovint passa, ha saltat una fase. Els veïns també estaven al carrer intentant esbrinar el mateix. No vam tardar gaire en observar que el mòbil tampoc tenia connexió, alguna cosa grossa passava. Havíem de sortir al carrer per assabentar-nos que tota Espanya estava sense llum, un fet excepcional i amb tot això els rumors i les suposicions no paraven d'aflorar.

Com s'anava apropant l'hora de dinar, els qui cuinen amb gas no tenien problema. No podien dir el mateix els qui se les han de veure amb les plaques elèctriques. Això comptant que el rebost estigués ben assortit, perquè l'altre problema era haver d'anar a comprar i no disposar de diner en efectiu, ens hem adonat que no tot és soluciona amb la targeta de crèdit, en casos com aquest no es pot pagar perquè les maquinetes per a tal menester sense electricitat tampoc funcionen. De totes maneres hi havien alguns supermercats que disposaven de grups electrògens que van facilitar la feina, o que van tirar aprofitant l'autonomia que disposen els datàfons.

I es va desenterrar un altre aparell, el transistor de piles, els establiments que en disposaven van acabar les existències, com també els fugonets anomenats de càmping. Perquè entre els "macutassos" va circular que el tall de llum encara trigaria uns dies a restablir-se.

Els problemes més greus els van patir les persones, per exemple, que necessiten estar connectats a una màquina que els ajuda a respirar. I si els hospitals, com a Sant Camil, que de per si ja estan col·lapsats aquesta incidència va fer que urgències encara quedessin més al límit. D'aquí que els serveis d'emergència van haver de fer un clivatge i portar a l'hospital aquells casos que requerien més atenció. Una jornada de feina per a bombers, policia local, ambulàncies i per a totes les persones que tenen responsabilitats dintre l'ampli camp de les emergències.

També la gent que viatjava en tren van patir les conseqüències i vàrem arribar a la vila com van poder. Per la resta per un moments semblava un dia festiu, un cop passat el primer impacte, poc a poc es va tornar a una certa normalitat, no del tot esclar, i molts van aprofitar per sortir a passejar. Cap allà a les sis i mitjà es va començar a restablir el subministrament elèctric, ho va fer per sectors i alguns fins ben entrada la matinada, o l'endemà, no van tornar a tenir llum.

Cada vegada passen coses més estranyes i això ens fa donar que, els avenços tecnològics, que són molts, si falla el principal, la llum, és com si no tinguéssim res. Ara toca saber el perquè ha passat això, a hores d'ara tot són especulacions i com es diu a peu de carrer, potser mai sabrem l'autèntica causa d'aquesta situació tan insòlita. Que ha paralitzat Espanya i Portugal i, curiosament, no poden dir el mateix els habitants de les Illes Balears que no han hagut de patir aquest fet. De moment d'aquest n'hem sortit i, sortosament, no s'han complert les prediccions dels més pessimistes que deien que la cosa anava pe llarg. A veure quina serà la propera, esperem que trigui temps i, si es produeix, que sigui lleu.

En el Ple del dimecres dia 30 es va aprovar l'adjudicació de noms a nous carrers i altres que els actuals seran substituïts. En total la nova nomenclatura portarà el nom de vuit dones, tres homes i quatre topònims relacionats amb l'entorn natural.

En la nota no es concreta amb prou claredat uns determinats dubtes que li sorgeixen a aquest cronista, més en concret al que es refereix al mestre Manuel Torrents i Girona que posa que serà canviat pel de Rosa Muntané i Estivill. Com que aquets carrer és molt llarg, vull suposar que un tram continuarà portant el nom del mestre Torrents i l'altre estarà dedicat a la Rosa. Ho vull creure així, no pas que el mestre perdi el nom del carrer que va costar una mica dedicar-li i que tan merescut el té.

CULTURA

A la capella de l'Ave Maria ha exposat l'artista ribetà Cristòfol Almirall, tots els quadres exposats estan inspirats en el Ral·li de Cotxes d'Època. Així ha titulat l'exposició: "*Cotxes Antics: Mirada al Passat*". La mostra ofereix una la visió particular de l'artista que mostra una gran implicació amb els cotxes antics. Que si de per si ja són una obra d'art, pintats damunt la tela assoleixen una vistositat, on es fa palès l'art del pintor. L'exposició ha coincidit amb aquesta edició del Ral·li.

I mentre uns pinten i es dediquen a l'art en totes les seves facetes, els professionals de la cuina exposen al públic les seves creacions, que són degustades pels nombrosos seguidors que té el Tapa a Tapa,

quan es porta a terme una nova edició de primavera. Amb 33 participants, més un de molt implicat en la gastronomia, l'Escola d'Hostaleria del Joan Ramon Benaprès. I on es vol retre homenatge a plats de la cuina catalana adaptada als nostres dies, sense oblidar-nos de la cuina internacional.

Com en adicions anteriors també els degustadors podran donar la seva opinió sobre la tapa que més els ha agradat. De la mateixa manera que existeix un jurat de gent especialitzada en gastronomia, que també hi dirà la seva.

El sitgetà i amic l'Isidre Marcet Pacios ja penjat obra seva al primer pis de l'Espai Cultural del Miramar. Una àmplia mostra on es pot veure l'evolució del seu art i que reflecteix tot el conjunt amb un títol prou eloqüent i significatiu: "*Nou Món. De la foscor a la llum*".

La pintura de l'Isidre és molt variada i contemplant-la hi ha obres que tenen una influència picassiana, doncs ens recorda molt a l'estil del pintor malagueny.

També, com ell, conrea diferents estils, la pròpia pintura, composicions escultòriques i dibuixos, alguns dels quals acompanya amb estrofes poètiques de la seva collita.

En canvi ell diu que li ha influït molt l'obra de Paul Klee i Kandisnky. Obres treballades en la solitud del seu taller i pintant per a la seva satisfacció, sense esperar gaires reconeixements, ni sense necessitat d'amplificar la feina feta. Moltes vegades, per no dir la majoria, amb l'única finalitat de pintar per satisfer una afició que va començar quan era molt jove i que no l'ha deixat mai d'acompanyar.

D'aquí que els qui sabíem dels seus neguits i afició, ens ha sorprès tot el que ha fet i és capaç de continuar creant. Tant de bo que no triguem d'esperar tant temps per tornar a veure la seva obra exposada.

Va coincidir aquesta exposició amb la Lola Ballbé, en els baixos de l'edifici, amb una explosió de blau que semblava la continuïtat del blau del mar que des d'allà s'albira. Ella ha presentat una cinquantena d'obres, que estan realitzades utilitzant pigments naturals i conformant un cromatisme on hi són presents tota una combinació de colors que confereixen a la seva obra, un impacte visual molt espectacular.

Del 10 al 13 d'abril uns 130 músics han participat en la dotzena edició del Jazz Antic Sitges, del qual n'és l'anima el músic sitgetà Joan Pinós i Sariol. Ha destacat la participació de músics de trajectòria internacional i joves promeses del jazz.

Com a novetat destaca l'actuació que s'ha realitzat al recent restaurat Escorxador, on s'ha ofert un dels 25 concerts que estaven programats. Aquest Jazz té la particularitat que és de molta proximitat amb el públic, degut a les cercaviles i actuacions al aire lliure que s'han celebrat, totes elles amb un gran nombre de públic que han establert una comunió entre aquests i els músics.

Una altra novetat ha estat l'actuació de la nostra Big Band que, a més, ha comptat amb la col·laboració dels alumnes de l'Escola de Música Montserrat Almirall, on també hi ha pres part formacions de les comarques del Penedès, Vilanova i la Geltrú i Piera, on cada formació ha ofert la seva programació dintre una actuació de 30 minuts cada una.

Ha destacat el concert del polifacètic instrumentista i compositor britànic Ewan Bleach que amb l seva música dels anys vint ha captivat al nombrós públic assistent al Teatre Prado.

En total la suma de músics participants han estat uns 130, i on hem pogut gaudir de la presència i la participació de destacades figures internacionals del jazz, així com bandes catalanes, sitgetanes i també vingudes de l'estat espanyol. Una oportunitat per donar a conèixer l'estil dels músics ja consagrats i un interessant aparador per les noves generacions que es volen obrir camí en aquest estil de música. Els de casa i els de fora així ho entenen i s'esforcen dintre l'esperit de superació que cal en qualsevol apartat de la música. I nosaltres que en som uns espectadors també estem agraïts amb l'organització perquè ens ofereix l'oportunitat de gaudir d'aquesta música i de l'entusiasme que hi aboquen els seus protagonistes.

Com sempre el festival jazzístic s'ha tancat amb la gran desfilada pels carrers de la vila, causant una gran expectació i creant un ambient que, si tancaves els ulls, semblava que et trobaves a Nova Orleans. Al menys la música sonava igual.

L'Anita Jauch té passió pels cavalls. La mateixa que la va portar fins a Sitges on coneixia el sitgetà Lluís Marcet i junts van iniciar un projecte on els cavalls eren els protagonistes. Com també ho són

en el conte que acaba de publicar "*Shambala*".

Actualment viu en un paratge natural envoltada de set cavalls, amb els quals realitza terapèutiques per a sanar persones.

També la Cristina Farré ha presentat el seu llibre al Miramar, que és un repàs a la seva infància i adolescència en el si d'una família represaliada pel franquisme. Sota la mirada d'una dona lluitadora, com ha estat ella, i dedicada també a la militància activa, sempre sota el desig de lluitar per uns ideals, que no han estat altres que el d'allunyar la repressió que tan mal va fer a moltes famílies, com la seva, en aquells difícils anys de la dictadura. Un llibre que apareix dintre un context on dona la sensació que es vol tornar als postulats d'abans, quan ens adonem que molts països fan un viratge als extrems més radicals dels feixisme. Els entesos diuen que es produeix aquest fenomen com un vot de castic vers els qui governen, de forma moderada i que no compleixen les seves promeses. Compte amb aquests castics que en podem sortir malparats tots.

Al museu del Cau Ferrat s'ha presentat el llibre: "*Escrits de Santiago Rusiñol a l'Esquella de la Torratxa*". En una primera publicació, perquè se'n espera una segona, que ha sorgit del Club de Lectura Santiago Rusiñol, del qual n'és el cap visible l'Andreu Bosch. Allà va coincidir amb en Juan Carlos Rodríguez que ja feia uns anys que aprofundia en l'obra literària d'en Rusiñol i més concret pel que fa a la seva col·laboració en la susdita revista. A ell s'hi ha afegit la col·laboració de l'Andreu, que ha tingut cura de la vesant gramatical, pel que fa al català emprat per l'autor d'aquestes col·laboracions, degut a que hi havia passatges que no resultaven gaire entenedors a l'estar lluny de les normes que va dictar Pompeu Fabra. Aquesta ha estat una altra aportació important a l'obra, com així ho van explicar els dos protagonistes en la presentació que va omplir l'espai de la llar de foc i la pròpia entrada de la casa del qui n'era el protagonista de la vetllada, Santiago Rusiñol.

El fotògraf francès Fred Goudon ha exposat la seva obra fotogràfica de nus artístics en tres espais de la vila: l'hotel Élite, la cocteleria La Villa i al restaurant Comptoir Francais. I ho ha fet sota el lema: "*Consigue que se quiten la camisa... y todo lo demàs*". On s'hi reflecteixen els quaranta anys de trajectòria del fotògraf que gaudeix d'un prestigi internacional.

La Cobla Maricel ha materialitzat el seu projecte de micromecenatge, portat a terme entre el 17 de febrer i 27 de març. El resultat s'ha presentat el diumenge 13 d'aquest mes d'abril a l'Auditori Pau Casals de Sant Salvador, en forma de disc enregistrat sobre temes de Pau Casals i Àngel Guimerà, sota el títol: "*El so de la pau i Amunt el teló, la Maricel en Acció*". Amb unes obres totalment inèdites que han estat arranjades musicalment per a l'ocasió i que a la vegada aquest treball discogràfic pertany a la col·lecció *Joves intèrprets*", on a més ha comptat amb la col·laboració del ribetà Andreu Miret i del violoncel·lista Pere Puertas i sota la direcció musical de Francesc Gregori. Aquest projecte es vol sumar a la commemoració del centenari de la mort d'Àngel Guimerà (1845-1924).

L'exposició, celebrada a la sala dels Vaixells del palau de Maricel, "*l'Amic de les Arts. Art i poesia a Sitges, 1926-1929*", ha tancat les seves portes mentre que es calcula que l'han visitat unes 3.600 persones. Que han pogut constatar, entre documents gràfics, obra pictòrica i escultures, el moviment artístic que va liderar la revista Amic de les Arts, que va dirigir el sitgetà Josep Carbonell i Gener, que va comptar amb col·laboradors com J.V. Foix. Lluís Montanyà, Sebastià Gasch, Magí Albert Cassanyes i Salvador Dalí, Fedreico Lorca, entre altres.

Va arribar a ser la revista d'avantguarda més important de Catalunya, publicada a Sitges, entre el 1926 i 1929. L'exposició ha permès apropar-nos als neguits culturals d'aquella època i als seus protagonistes. I això, en part, també ha estat possible gràcies al doctor en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona, Aitor Quiney, que ha estat el comissari de l'exposició.

Des dels mitjans de comunicació s'anuncia que aquest Sant Jordi serà l'últim en no disposar d'una llibreria on poder comprar llibres. Aquesta conclusió potser s'hauria de matissar perquè existeixen els quioscs de diaris que n'ofereixen i si no disposen del títol que busques el demanen i en un parell de dies el tenen a la teva disposició. També al carrer Jesús fa relativament poc que ha obert un comerç on es pot trobar música i llibres.

Els titulars que anuncien aquesta magna llibreria fan referencia a la que sembla ser s'obrirà a les dependències de l'antic Patronat del carrer Parellades, on les obres que s'estan portant a terme es calcula que finalitzin en el transcurs d'aquest any 2025. El

temps ens dirà si això és així i si la llibreria en qüestió serà una realitat. I el temps que es podrà mantenir oberta, perquè això és una altra qüestió, quan també s'ha de competir amb les plataformes que t'envien a domicili el llibre que vols avui per demà... Sempre, però, preferible freqüentar les llibreries, perquè en elles hi trobem el tracte experimentat i professional dels qui estant al capdavant i ajudem a mantenir-les obertes.

També és cert que de llocs de venda de diaris cada vegada en queden menys, ja que molta de la premsa es descarrega en les plataformes digitals i es pot llegir en els mitjans que tots disposem. Potser la falta d'aquests quioscs es deu a que els responsables han de portar a terme molta feina i obrir el negoci pràcticament els 365 dies de l'any, sense poder-ne fer cap de festa. A més darrera hi ha la feina que no es veu, com és la de retornar cada dia els diaris que no s'han venut. Tot això per un marge comercial de benefici molt petit que, si no es té el local de propietat, no es pot fer front a les despeses que suposa aixecar la persiana cada dia. Tot i que la mateixa venda de llibres, revistes i altres complements, puguin aportar uns beneficis una mica més grans, tampoc gaire més.

La Dansa Sitges ha presentat, un any més, la seva implicació dintre del poble que els acull i la millor manera de fer-ho és mostrant-nos el que saben fer, ballar.

On també s'ha mostrat la implicació de la dansa amb els llibres, en un simpàtic acte que ha tingut lloc a la Biblioteca Santiago Rusiñol i que ha anat a càrrec del Collective Dansa Studio. A això ha seguit diferents demostracions, a la barra oberta, de dansa clàssica, que s'ha portat a terme en el bonic marc del Port N'Alegre i que ha estat dirigida per la professora Elena Cester. També hi ha hagut demostracions a davant de l'ermita de Sant Sebastià.

I continuant amb la dansa entre llibres, a la mateixa Biblioteca ha hagut un tastet de castanyoles a càrrec del Prado de Sitges Balla, sota la direcció de Maite Ferré. I una altre demostració de dansa, en el mateix lloc, sota la interpretació de l'Espai de Dansa del casino Prado, del qual n'és la directora la Sílvia Paretas. I per acabar, el jardins de la mateixa Societat, han acollit una demostració de dansa a càrrec del ballet de la casa.

El conjunt han estat unes jornades on la dansa ha estat la protagonista i on s'ha demostrat que aquesta compte amb un bon nombre de practicants, molts dels quals han assolit un gran nivell d'interpretació.

Una vegada més el components del Cercle Artístic de Sitges ens sorprenen amb una nova exposició col·lectiva a l'interior de l'Estudi Vidal, amb 17 participants: Sònia Aguado, Roser Aldabó, Asun Batlle, Helga Bollinger, Ángeles Bretón, Pilar Córdoba, Isabel Espiga, Isabel Ferrer, M. José Garcia, Trini Guiu, M. Carmen López, Pedro Martín, Pilar Ramon, M. Jesús Rodríguez, Joan Salas, Mercè Sasot i Glòria Selvaggio.

Cada artista ha presentat el millor de la seva obra i moltes han coincidit en la temàtica floral, la qual cosa es converteix en un reflex de l'activitat creativa que desenvolupa l'entitat al llarg de tot l'any i que es fa palès a cada exposició que hi fan. Aquesta és la segona d'aquest any 2025.

En Lambert Gràcia tot sovint ens ofereix un tastet dels seus viatges des d'una visió fotogràfica, la qual quasi sempre és el motiu per emprendre una nova aventura viatgera. Aquesta vegada ens mostra al noucentista pati de la Biblioteca Santiago Rusiñol l'exposició "*Colors d'Àfrica i l'Índia*". Una molt interessant mostra de fotografies captades en el moment més adient i que transmeten una realitat i un colorit que la fan excepcional. A més de ser un testimoni viu de les maneres de viure, costums i vestir, per exemple, dels habitants de l'Índia una destinació molt apreciada pels amants de la fotografia, però no exempta de riscos perquè, segons paraules d'en Gari, no tothom es pren amb la mateixa filosofia que el retratin, fins al punt que pots arribar a tenir problemes.

L'altra part de l'exposició, ens mostra la vida dels animals salvatges en el seu àmbit, Una molt bona temàtica per a fotografiar, tot i que no exempta de perill perquè el fotògraf, obsessionat per treure la millor fotografia, a vegades no s'adona de determinats perills, els d'unes bèsties que estan pendents del més mínim detall per atacar. Com sempre espectacular exposició d'en Gari, al qui cal agrair aquestes mostres del seu art amb el qual tot sovint ens sorprèn.

El físic i poeta, David Jou i Mirabent, des del gener del 2024, fins a dia d'avui ha publicat tres llibres de poesia: "*Celebració del Vinyet*", "*Clara d'Asís*" "*Palazzi el equazioni*". A més de dos assaigs: "*Pensar la Creació*" i "*Una vida en deu equacions*". Aquest

últim editat per l'Institut d'Estudis Catalans i distingit amb el Premi Crítica Serra d'Or de recerca científica.

Dintre dels actes del dia de Sant Jordi, com ve sent habitual, a l'auditori del Miramar s'ha celebrat una nova edició del Sitges En Vers. Aquesta vegada ha estat dedicat a la celebració del mil·lenari de Montserrat.

L'acte ha començat amb una pàgina musical de la mà del pianista i compositor David Dommergue, amb la col·laboració de la ballarina Isabella Vergani. L'ànima d'aquesta trobada, la Rosa Maria Puig, ha continuant explicant la fascinant història que existeix entre Goethe i Montserrat, que va començar arran d'un estudi que va fer l'antropòleg von Humboldt després del viatge realitzar el 1800 a Montserrat i que va ser publicat a mena de carta el 1803 sota l'anunciat: "*Der Montserrat bei Barcelona*" i que va inspirar a Goethe per escriure el poema "*Los Misterios*".

Per acabar, com és costum, ha hagut la lectura del llibre "Poemes per a una verge", amb la participació de: Laura Sánchez, Isidre Roset, Anna Maria Rodà, Rosa Maria Puig, Àngels Parés, Xavier Miret, Dolors Juan, Eduard Herrmann, Andreu Bosch i Magda Altabella.

El divendres 25 en Pinyu Martí i Camps i en Jordi, fills del reconegut músic vilafranquí, establert a Sitges, va tenir la brillant idea de presentar al saló teatre del Prado el que ha anomenat Harlem Group Days de Janio Marti Project. Que ha vingut a ser un homenatge al primer grup que va tenir en janio i a la vegada l'embrió de la que seria la Janio Marti Orquestra i Cors.

Ha estat una bona oportunitat per reviure unes melodies inoblidables, amb les quals en Janio va fer ballar a unes quantes generacions. Una vetllada molt emotiva i musicalment perfecta.

La companyia teatral la Cubana ha estat distingit amb la Creu de Sant Jordi, un altre reconeixement a la seva llarga trajectòria artística de la mà del seu director Jordi Milán. Quan van començar a Sitges a l'any 1980 poc s'imaginaven que arribarien tan lluny, i per a nosaltres sempre és un enorme plaer poder ser testimonis d'aquest recorregut, 45 anys, ple d'èxits i per on hi ha passat un gran nombre d'artistes, molts d'ells han triomfat també en altres projectes.

El seu teatre és molt proper i molt vinculat en la vida i costums quotidians, dels quals en fan una parodia que tan agrada al públic que assisteix a les seves representacions. Aquí i en les nombroses actuacions que han realitzat per la península.

Coincideix aquest reconeixement amb un que també s'ha lliurat a un altre referent del teatre sitgetà, en Xavier Canals i Pedrol. La Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya li ha concedit el Premi Arlequí 2024 en la categoria de Persona.

En reconeixement al seu treball per fomentar el teatre amateur. Un guardó que s'afegeix al que se li va concedir, el setembre de l'any passat, coincidint amb els 25 anys que fa que dirigeix l'Elenc Artístic Arbocenc.

En Xavi igualment acumula una llarga trajectòria dintre del món del teatre local, amb representacions d'obres que en el seu dia van estar representades per aquell grup de grat record, l'Elenc Artístic del Patronat. Perquè Sitges sempre ha estat involucrat amb el teatre, fins i tot en va tenir un Festival, de la mà de persones com en Xavier que, des de ben joves, s'hi van involucrar.

En Brandon Jones és gal·les i sitgetà d'adopció i ha demostrat en escreix estimar Sitges, però sense renunciar als seus orígens, del qual n'està molt orgullós. Com ho demostra també el fet que si algú es refereix a ell com de procedència anglesa, li falta temps per aclarir: no, soc gal·les.

Igualment ha mostrat sempre els seus neguits culturals i a raó dels quals sempre aporta un seguit de projectes que interactuen amb el dinamisme culturals que trobem en un Sitges disposat a acollir propostes encaminades a enfortir i promoure vincles culturals i artístics.

En Brandon també és home de molts neguits, el recordo quan ja fa uns any enregistrava en una càmera cinematogràfica totes les festes que es celebren a Sitges, d'això en va sortir un vídeo de 75 minuts que ha servit per a promocionar el nostre poble a l'exterior.

Ara ha volgut posar en valor l'esperit comunitari sitgetà i per això ha implicat a John Geraint Roberts, que és un gran comunicador al Regne Unit, per tal de teixir vincles socials amb el nostre poble. I per aquest motiu compte amb la col·laboració de la

regidora de Tradicions i Festes, l'Eva Martín.

En un acte celebrat a la Biblioteca Popular Santiago Rusiñol, en John va presentar el *Rhondda Heritage Project*, que és una iniciativa que ell va impulsar entre els habitants de la seva vall natal, on més de cent veïns i veïnes hi van participar, aportant els seus relats, explicant vivències i recuperant un passat que començava a caure en l'oblit.

Per la seva banda la regidora Eva Martín ha presentat deu entrevistes fetes entre sitgetanes i sitgetans sobre què significa per a ells formar part de la comunitat. L'acte ha estat organitzat per l'Associació Cultural Gal·lesa Catalana que presideix en Brandon Jones, de qui va sorgir la idea de portar Roberts a Sitges i que s'inclou dintre l'agenda per apropar a la vila la cultura gal·lesa i convertir-se com una mena d'intercanvi cultural.

FESTES I TRADICIONS

El cap de setmana del 5-6 d'aquest mes d'abril, s'ha celebrat la 67a edició del Ral·li Internacional de Cotxes d'Època. Com ja és tradicionals els cotxes participants s'han aplegat a l'Illa Diagonal de Barcelona, on hi ha estat exposats durant unes hores, cosa que ha aprofitat el jurat per valorar i arribar a les pertinents conclusions.

Hi han participat 86 vehicles, dels quals 75 són fabricats abans del 1928, a més d'onze motocicletes fabricades abans de l'any 1938. La major part dels participants són de Catalunya , però també de països com França, Portugal i Itàlia.

Entre les curiositats destaca que el diumenge, el dia que el Ral·li arriba a Sitges, prèvia sortida de la Plaça de Sant Jaume, no ha passat per les Rambles, degut a les obres que s'hi estan portant a terme. Així, després de bordejar el monument de Colom, la comitiva ha enfilat el Paral·lel fins arribar a la Plaça d'Espanya, on ha près la ruta de sempre, passant per les mítiques Costes de Garraf i arribant a Sitges, sense un any més aturar-se al Port d'Aiguadolç, que també està en obres. La desfilada pels carrers de la Vila, com sempre, ha despertat molta expectació. I cal apuntar que el dia va acompanyar i va lluir un sol espatarrant. Que va ser aprofitat pel gran nombre de visitants, que ens va acompanyar, per gaudir de la desfilada dels cotxes i també dels molts encants que ofereix la vila en dies com aquests.

Amb el diumenge de Rams comença la Setmana Santa, que a casa nostra és manté la tradició dels actes litúrgics que es porten a terme des de fa molts anys. Recordo que també en fa uns quants, van bufar aires que semblava que volien emportar-se la tradició de les processons, si més no tot va quedar en enraonaments. Unificant dos processons en una, perquè es celebraven dues, la del dimecres, reservada als homes i la del divendres, a les dones. Fins que amb bon criteri es va arribar a la conclusió de celebrar-ne només una, la del divendres, sense fer distincions entre homes i dones.

A més disposem del mèrit de la que literalment es coneix com la Reial, Il·lustre i Venerable Congregació de Nostra Senyora dels Dolors, té 332 anys d'antiguitat. On cada any en tenen cura dues administradores i cada divendres es procedeix al res de la corona. Abans les administradores tenien la imatge durant mig any en cada casa i la corona, com es sol conèixer, la passaven a les cases respectives, actualment té una sala habilitada en les dependències de la rectoria.

La imatge que surt a la processó és obra de l'escultor Pere Jou i mostra un conjunt molt d'acord amb el passos de les mare de deus de dolor que es mostren en terres andaluses. Sense desmerèixer cap dels passos que surten durant aquest divendres, molts d'ells es guarden a l'ermita de Sant Sebastià i que durant aquests dies, gràcies a les bones arts de l'Esteve Ferré Planes, s'exposen amb una elegància que fa honor a les maneres de fer de l'Esteve i que tan ens agrada contemplar.

Una altre imatge sorgida de les mans de l'escultor Pere Jou, és la que coneixem per la mare de Déu dels Mariners, que s'exposa a la senzilla però autèntica casa de pescadors del carrer Carreta 26. On hi vivia un mític pescador en Joan Cañameras, casat amb la no menys popular Conchita Sauch. Jo encara recordo quan aquesta mateixa imatge s'exposava en el jardí de la torre dels germans Boladeras al carrer Illa de Cuba, on també feia molt goig.

Mentre que el Sant Sepulcre té reservat un altre espai emblemàtic, la sala del Palau del Rei Moro. Deixant per l'Ecce Homo la seva capella del costat de l'entrada principal de l'església parroquial. Aquesta exposició dels passos permet continuar amb la tradició d'anar a fer el recorregut per veure'ls. Fins que es va enderrocar la casa anomenada de can Pans, a tocar el Baluard, en la seva entrada s'hi exposava la Vera Creu.

La benedicció del diumenge de Rams, com sempre, ha congregat a molts fidels a la plaça de l'Ajuntament i ho ha presidit el Senyor Rector mossèn Rafel Vilaplana. Que després, en processó, s'han dirigit a l'església on s'ha celebrat la Missa. De la mateixa manera que la benedicció ha tingut lloc també a l'església de Sant Joan, aquesta presidida per mossèn Josep Pausas i a la capella de l'Escola Pia.

La resta de la setmana s'han alternat els oficis religiosos d'aquests dies, com la missa del Sopar del Senyor, celebrada el dijous Sant a l'església parroquial i a la de Sant Joan. Començant el divendres amb el tradicional Via Crucis, des de l'Hospital fins a l'església de Sant Joan. Per acabar el dia amb la processó que s'ha vist molt concorreguda i ha transcorregut amb el respecte i recolliment que acostuma acompanyar aquesta, en la qual llueixen molt els passos que hi participen i que en bona manera es deu a les atencions que hi dediquen totes les persones que hi col·laboren. Un fet destacat és que la Maria Martí Romagosa, que era una de les administradores d'aquest any de la Mare de Déu dels Dolors, no ha pogut participar de la processó perquè va morir poc temps abans. Una sentida absència que ha estat recordada durant aquests dies.

Un altre dels moments més significatius d'aquests dies, és la missa de la Vetlla Pasqual que també s'ha celebrat a l'església parroquial i com sempre s'ha vist molt concorreguda i que al final ha comptat amb la cantada que han fet les tres colles de Caramelles en el interior del temple. Unes hores abans ho havien fet a davant de l'Ajuntament, on és tradició anar-les a escoltar.

Després d'uns canvis generacionals les tres colles de Caramelles les dirigeixen uns mestres joves. Potser el més veterà és en Joan Pinós, que va començar a dirigir les ara anomenades Sitgetanes el 1994. Li segueix en Jordi Martí pel que fa a la colla del Retiro i el més recent dels incorporats a la tradició és el mestre Lluís Marcet que ha agafat el relleu d'en Pere Camps en la direcció de les del Prado.

Com sempre el dilluns de Pasqua s'ha celebrat la Missa al Vinyet, presidida per mossèn Rafel Vilaplana i concelebrada amb mossèn Pausas. Abans d'entrar el temple el comentari més estès era la notícia que feia referencia a la mort del Papa Francesc durant aquella matinada. Els darrers dies, i després de passar un bon temps internat a l'Hospital per problemes respiratoris, l'havíem tornat a veure durant els actes de la Setmana Santa, celebrats a la Basílica de Sant Pere del Vaticà, on tots vam poder observar que la malaltia havia deteriorat el seus aspecte físic, tot i amb això no semblava que el seu desenllaç estigués tan a prop. Però així és la vida i la mort forma part d'aquesta, és una transició. El papa Francesc ha estat un bon papa, que s'ha caracteritzat per la seva senzillesa i per allunyar-se dels luxes de la seu papal, al triar viure a la residència de Santa Marta i de renunciar també a altres privilegis del seu càrrec. A partir d'ara es posa en marxa la maquinaria per trobar el seu successor, en mig de rumors de possibles candidats que estan més ben posicionats per ser-ho. Però ells mateixos manifesten que hi ha qui entra a la capella Sixtina sent papa i en surt cardenal, el que vol dir que no hi ha res escrit i que en la terna papal tot és possible. Tot i amb això encara tardarem un dies per estar pendents de les fumates.

Dintre d'un acte d'homenatge a Pau Casals, celebrat al Vendrell, hi va haver una actuació castellera a la qual hi va ser convidada la Colla Jove de Sitges. En el transcurs de la mateixa els de la camisa de color vi van segellar un bon inici de temporada fent un 5 de 7, 4 de 7 i 3 de 7. Mentre consta que als assajos ja estan treballant per a ben aviat portar a la plaça castells de 8. Un fet que indica pel bon moment pel qual passa la colla i pel nombre important de castellers que s'hi han incorporat.

Els actes de la festivitat de Sant Jordi han començat amb la lectura del pregó a càrrec de l'editora establerta a la vila, la Mar González, responsable de l'editorial Babulinka Books a la qual ha acompanyat l'il·lustrador Lluís Cadafalch que, mentre ella desglossava el seu entranyable pregó, ell anava component una obra molt representativa del dia, on hi sortien reflectits les siluetes d'escriptors il·lustres de la literatura universal. Van acabar plegats i tant el pregó com l'obra de l'artista, un curiós i artístic collage, han agradat molt al nombrós públic que s'ha congregat en una de les terrasses de Maricel, concretament a la de la Biblioteca, un marc molt adient per acollir un acte com aquest.

Abans, al matí d'aquesta vigília de Sant Jordi el regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés, ha fet lliurament a aquest cronista del repàs del 2024, que jo mateix a l'acabar l'any li vaig fer entrega per tal de que fos emmaquetat i enquadernat. D'aquesta manera uns exemplars són destinats a les dues biblioteques i a l'Arxiu Municipal per tal de qui ho vulgui ho pugui consultar, al mateix temps que es penja a les xarxes

amb la mateixa finalitat.

El recull em porta molta feina, però es veu compensada en el moment que ho tinc imprès i, sobretot, sabent que aquest treball pot arribar a ser un interessant document de consulta per a les generacions futures. Cosa que potser no ho veuen de la mateixa manera la resta de les autoritats locals que conformen el consistori, perquè fora del regidor esmentat, la resta mai m'han comentat res al respecte, començant per la pròpia alcaldessa. No són detallistes . De ben segur perquè tenen coses més importants a tractar que aquesta feina silenciosa que fa un pelacanyes. Només els qui s'interessen per la seva lectura saben que, aquest cronista, afegeix comentaris que no surten publicats a cap mitjà. Aquests detalls, de collita pròpia, expliquen moltes coses que amplien els continguts del que, paral·lelament, succeeix en el transcurs dels dies i les hores i que també són molt interessants de conèixer.

Sortosament de llibres se'n escriuen molts i sobre un centenar porten l'ADN local i amb l'àmbit comarcal. Això és molt gratificant remarcar, aquesta presència al carrer, en aquest Sitges, títols de llibres que han estat escrits per la nostra gent, locals i nouvinguts, així com per autors dels pobles veïns. El que fa que el Passeig de la Ribera s'ompli de parades que ofereixen aquestes novetats i, com cada any, no hi ha faltat l'espai que posa a disposició l'Ajuntament per a que els autors/es locals puguin signar els seus llibres. Una iniciativa que omple totes les hores del dia i que registra molta concurrència de públic i sobretot el contacte que s'estableix entre autors i lectors és molt maco. Els qui hem passat per aquesta experiència, ens satisfà moltíssim i ens queda el record dels moments tan intensos viscuts. Curiosament hi ha autores i autors que repeteixen més d'un any l'estar presents en l'estand signant les seves noves aportacions a la literatura local. Tot plegat és un molt bon senyal.

La intensa jornada, en la qual van ser protagonistes els llibres, les roses i la gran participació ciutadana, va acabar també de la millor manera, amb l'audició de sardanes, al Cap de la Vila, a càrrec de la Cobla Maricel. Una altra festa que desperta molt entusiasme entre la gent de casa nostra, pel seu simbolisme i per que és una festa amb molta implicació i d'enorme tradició.

Menció apart es mereix la gran actuació de la Jove de Sitges, en la jornada del diumenge 27, en el Cap de la Vila, que també s'emmarca dintre dels actes de celebració de la festivitat de Sant Jordi. El cronista de l'ocasió ha apuntat que, en el seus 33 anys d'història, mai la colla havia fet un triple de gamma mitjana de 7, com es va poder veure en aquest diumenge on es va comptabilitzar el 5 de 7, el 7 de 7 i el 4 de 7 amb l'agulla. Una fita històrica.

Curiosament, en la mateixa plaça van fer un assaig del 4 de 8, tirant el castell a munt fins a dosos, sense l'aixecador ni l'anxaneta. De la mateixa manera que estan treballant en el 3 de 8, castells que de ben segur es plantaran aviat. És el repte que s'ha marcat l'equip tècnic que lidera en Marc Yll i Sergi Milà

CURIOSITATS

La tradició manava que les tres colles de Caramelles comencessin les seves cantades a davant de l'Ajuntament. Actualment quan hi van a cantar acostumen a fer, abans, unes quantes cases. D'allà s'anava a la rectoria, era també quan no es feia missa a la nit del dissabte, i això permetia al Senyor rector i a la vicari de torn, i si havia la majordona també, poder sortir als balconets de la casa rectoral. I a partir d'aquí es dispensaven per la resta de cases del poble.

Un altre costum molt apreciat d'aquestes cantades era l'esperat ressopó, que es feia un cop acabada la cantada de la nit del dissabte. On no hi acostumava a faltar la sípia ofegada amb patates o la carn amb pèsols. En els anys de la postguerra molts s'apuntaven anar a cantar Caramelles per aquests dos àpats: l'esmentat ressopó i el també preceptiu dinar, malauradament hi havia gana enrederida. Actualment, sortosament, la gent que va a cantar no prioritza la qüestió del menjar, fins el punt que el ressopó s'ha hagut d'avançar i fer-lo abans d'anar a cantar, perquè del contrari la gent quan acaba marxa i no s'espera. I si llavors es plegava tard, amb l ressopó i la consegüent tertúlia que el seguia, el més normal era que s'acabava amb les primeres llums de l'alba. Tanmateix l'ambient que hi havia era extraordinari, aquest cronista puc donar testimoni de la colla que llavors coneixíem com la del Patronat, amb uns components que molts mostraven unes excentricitats sensacionals. Com en Josep Roca que es feia pregar, perquè als crits de Roca, Roca, Roca... i ell res, fins que reaccionava i el cant més esperat era el que es coneixia pel del "*Morito*". Llavors amb tan èmfasis el cantava que la feina hi havia per fer-lo callar, perquè el seu repertori era extens...

Detalls com aquest feien tan agradables aquelles sobretaules, no venia d'un moment per a retirar-se. Uns anys irrepetibles que, segueix tenint molt mèrit que les Caramelles continuïn sortint al carrer. Perquè hi havia el convenciment que quan no hi haguessin els mestres Torrens, Pallarès i Pañella, es dissoldrien i res més lluny de la realitat, fins el punt que actualment les tres colles compten amb un gran nombre de components. Potser que també hi ha influït que hi formin part veus femenines, les quals han canviat el costum que només els homes en formessin part. Quan uns anys enrere es va voler posar en pràctica aquests incorporació, la idea no va estar exempta de veus que s'hi oposaven i fins i tot hi va haver que va deixar de formar-ne part. Però no es va tardar gens en constatar que la decisió, d'aquesta incorporació, va ser encertada i sigui pel que sigui les Caramelles gaudeixen de bona salut.

Vist l'acceptació que està tenint el nombre de felicitacions que transmet, per les xarxes, el regidor David Martínez Lluís a totes i a tots els qui celebren el seu aniversari que, en el cartipàs municipal sorgit de les properes eleccions municipals, a casa nostra, s'hauria de contemplar la regidoria dels "Cumples", ja que quan celebrem el nostre aniversari ens satisfà que el regidor ens feliciti. Un detall que podria formar part del protocol de les successives persones que assumeixen el carrer de regidor/a del consistori. Al menys serà una cosa que els honora, malgrat que les altres responsabilitats assolides no mostrin la brillantor o les perspectives esperades.

Una cosa són les estrelles Michelin i altra són les recomanacions que fa la guia dels restaurants on val la pena anar a menjar. En total s'han fet públiques les recomanacions de 146 establiments a Catalaunya. Entre elles, i per tercer any consecutiu, es troba el restaurant la "Cocina de Sitges", que és al carrer Sant Bonaventura i està regentat per Darío García Senatre i Héctor Eneas, els dos xefs són uruguaians que s'inspiren en una cuina Mediterrània i emprant tècniques molt avantguardistes, tot combinant la cuina tradicional de casa nostra i la gastronomia francesa.

Durant aquests dies de l'entorn de la festivitat de Sant Jordi, surt el tema que a Sitges falten llibreries. Aquesta vegada m'ha vingut a la memòria una de molt modesta que es trobava ubicada al carrer Sant Bonaventura, em refereixo a la llibreria "La Fragata", que regentaven les germanes Remei i Consol Casanova, que a la vegada eren germanes de mossèn Santiago Casanova i de l'altre germà Josep Antoni Casanova i Giner.

A més de tenir exposats alguns llibres, n'hi havia de temàtica religiosa, despatxaven revistes i tebeos. Un servidor els hi comprava el TBO, on em delectaven les aventures de la família Ulisses, entre altres historietes, d'autors molt emblemàtics com en Josep Coll i Coll, el qual va tenir un final de la seva vida molt trist, es va llevar la vida. Pel que fa al meu amic i veí, en Toni Marti Mirabent de ca l'Aixut, el seu fort eren les aventures del Jabato. N'era tanta la seva obsessió que quan els hi arribava li feien saber a domicili, del contrari no parava de fer viatges per a veure si ja el tenien.

Si no disposaven el llibre que volies, feien tot el possible per aconseguir-ho. El taulell el formaven dues mitats de bota i una post a sobre i per dividir una mica l'espai interior de l'entrada hi havia una xarxa de pescador plegada en biaix. El tracte de les venedores era molt agradable, tot i que qui passava més hores a la llibreria era la Consol, perquè la Remei era l'oficiala del despatx del Sindicat que hi havia al carrer Illa de Cuba, on avui hi ha l'Hotel La Renaixença

El jurat de les Viles Florides han fet una visita a Sitges sent rebudes per la regidora de Via Pública, la Cristina Guiu Navarro. Aquest col·lectiu pertany a la Confederació d'Horticultura Ornamental de Catalunya, de la qual Sitges en forma part, que promou la transformació d'espais de pobles i Catalunya en llocs on la vegetació i, més en concret, les flors, tenen el seu protagonisme i que degut a aquesta presència ofereixen un encant destacat al paisatge.

A Sitges han visitat les zones enjardinades del Passeig de la Ribera, que sigui dit de pas , no ofereixen el mateix aspecte de fa molts anys enrere, quan mostraven uns jardins ben cuidats amb una vegetació i flors que lluïen molt més que ara. Si més no en un tram d'aquest es troba el jardí sostenible, una iniciativa que ha merescut els elogis dels visitant, que també han visitat el parc de can Ferratges, els Jardins de Terramar. A la vegada que s'ha posat en coneixement del jurat la coberta verda a l'Escola Maria Ossó i la transformació de Can Robert en refugi climàtic. Per tot plegat, segons la regidora Cristina Guiu, l'anomenat jurat s'ha emportat una bona impressió del nostre poble i a més aquesta visita obre la porta a noves iniciatives i a crear vincles per poder debatre i col·laborar en com millorar i aportar més espais verds i ajardinats al paisatge dintre de la sostenibilitat que ho emmarca tot.

En arribar la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, a les pàgines de l'Eco. En Josep Soler Marcè ha publicat un interessant article sobre el nombre de recent nascudes a les quals se'ls hi posa el nom de Montserrat. Ens explica que segons l'Idescat a Catalunya, a l'any 2023, en van ser 12 nenes, xifra que queda molt lluny si, per exemple, ho comparem amb l'any 1997 que és quan es va posar a 102. Mentre que el mateix any 2023 el nom de Vinyet a tot Catalunya es va posar 34 vegades. Vistes les estadístiques el nom de la patrona de Catalunya sembla que va quedant en l'oblit en el moment d'escollir un nom.

ESPORTS

El Hockey Club Sitges ja té designat un nou camp en uns terrenys de la Plana, ara el terra és de sauló, si més no aviat serà cobert per una moqueta que li proporciona un altre club. La manca d'aquesta no ha impedit, però, que s'hagin concentrat al camp tots els equips de les diferents categories per a celebrar la seva festa anual i, com no podia de ser d'altra manera, han disputat diferents partits entre ells.

Cada any es disputa la Ruta de la Sal, aquest any no ha estat una excepció i la prova ha reunit a centenars de navegants de tot el món. En aquesta 37a edició el recorregut transcórrer entre dues opcions: la Versió Nord parteix del Port Ginesta, amb un recorregut d'unes 140 milles, fins a Eivissa. Mentre que la Versió Est comença a Dénia, amb 120 milles per davant.

Participar en aquesta prova requereix molta experiència i també estar preparat per a la resistència, el que la converteix en una regata inoblidable.

Pel seu atractiu són molts els qui hi volen participar, ho corrobora el fet que des del 1989, que és quan es va disputar la primera edició, no ha parat d'augmentar el nombre de participants, amb més de 200 velers actuals inscrits de tot l'Estat espanyol. Cosa que la converteix en un referent en el calendari de proves nàutiques que actualment es porten a terme.

S'ha celebrat la 54a edició del torneig de golf a benefici de l'Hospital de Sant Joan, organitzat pel Club de Golf Terramar, en col·laboració amb la Fundació del mateix Hospital. El torneig ha reunit uns 180 jugadors, enmig d'un gran ambient esportiu i solidari.

Que gràcies a ells i a les diferents donacions de particulars i empreses s'han lliurat a la Fundació 9.000 euros.

La Fundació Eusebio Sacristán ha posat en marxa la prova pilot de la seva escola inclusiva 100x100 Esport en el petit camp de futbol del Parc de Can Robert que porta el nom compost de Cruyff Court Aitana Bonmatí.

Dedicat a infants entre 5 i 15 anys per tal de que puguin practicar esport siguin quines siguin les seves capacitats físiques i intel·lectuals o depenen de la seva situació sociofamiliar.

Arrenca així una prova pilot que durarà fins al final del curs escolar. La cita d'aquesta experiència es porta a terme cada dimarts de 17 a 18 hores. Que comença amb un seguit d'exercicis d'escalfament, li segueix un joc lúdic per gaudir i relacionar-se entre els companys, on no hi falta un partit de futbol.

Les veus enteses van qualificar el partit jugat entre la UE Sitges i el Martorell, com a partidàs dels locals. Amb una primera part per emmarcar del Sitges i amb un marcador (3 a 2) que no s'ajusta prou bé al terme que defineix el partit.

Que va comptar amb una afició completament lliurada a l'equip que va animar en tot moment i va celebrar els gols i les ocasions clares que també va tenir, però que no van acabar pujant al marcador. Els gols locals els van marcar Dani Tamayo, Alejandro Pascua i Aguado. Aquest resultat és molt bo de cara a les espiracions que l'equip té de cara a la promoció, igualats a 44 punts precisament amb el Martorell.

Més malament ho ha tingut el Rugby Club Sitges que ha dit adeu a la lluita per ascendir a la Divisió d'Honor B. Al ser derrotat pel Santboià C per 41 a 13. En el transcurs d'un partit que va tenir un contratemps important pel conjunt de Sant Boi, al lesionar-se de gravetat un dels seus components i que va ser la causa principal per mantenir el joc aturat durant aproximadament una hora.

Amb la derrota per 3 a 1, al camp del Sant Cugat, l'equip de la UE Sitges s'allunya de la segona posició que li donaria accés a poder disputar la promoció. I se li ha complicat perquè a més el Martorell ha guanyat al líder.

L'únic gol aconseguit pel Sitges va ser obra de

Joel, al minut 16, cosa que posava a l'equip visitant per davant del marcador, fins que al minut 30 els de Sant Cugat van empatar. Un resultat que es va mantenir tota la primera part. A la segona els locals van continuar pressionant, una pressió que va fer patir als sitgetans durant tot el partit i si cap, encara més en aquesta segona part. Fins que al minut 68 El Sant Cugat es va avançar al marcador i a pocs minuts del final, concretament al 87, aconseguien pujar el gol número 3. Amb aquest resultat i la victòria del Martorell, el Sitges dependrà dels seus rivals per aconseguir les seves aspiracions, a més de sumar el 12 punts del 12 en joc.

Per la seva banda el Sitges B va guanyar al Ribes per 2 a 1, resultat molt desfavorable a les aspiracions dels ribetans que veuen reduïdes les opcions per poder lluitar per la promoció d'ascens. Una situació de la qual tampoc se'n salva el Sitges, perquè només queden quatre partits per disputar i els dos equips estan empatats a 45 punts i el separa 7 de la segona plaça que si l'assolissin els serviria per poder disputar el *playoff*.

Abril Montserrat, del Moto Club Sitges, ha fet un bon paper en el transcurs de la seva participació en el Campionat del Món de Trial GP i més en concret en les dues proves que es van fer a Viana do Castelo (Portugal), on en la primera prova es va classificar en la novena posició i en la segona la vuitena, en la categoria Trial 2 Women.

Abans, en el cap de setmana anterior, que va tenir Màlaga com escenari, va quedar en novena posició en la primera prova i en sisena en la segona. El que indica la seva progressiva superació.

Les patinadores sitgetanes Andrea Serra i Vinyet Sintes, que formen part de l'equip Xou Petit de l'Artístic Skating Cunit, van aconseguir l'or en el Campionat d'Espanya de Grups Xou que es va celebrar a Reus. Un triomf que arriba unes setmanes després de guanyar el Campionat de Catalunya, mentre que el proper objectiu és aconseguir el Campionat del Món. Un objectiu que ja va aconseguir Andrea Serra, l'any passat, quan també formava part del club de Cunit.

La regata coneguda com la Ruta de la Sal, en la 37a edició amb sortida des del Port Ginesta, ha batut rècords de participació, un total de 120 embarcacions, sent el Clem Primero Swan 56 Armanda Hartley i Jaime Olozabal, del Club de Mar Palma, el vaixell que ha aconseguit més premis.

Mencció a part es mereix l'organització que ha estat perfecta.

Els sitgetans Francesc i en Jordi Gorjón han participat en la proba Panda Raid, que els ha portat a recórrer 300 quilometres en desert de Marroc en 6 etapes i ho han fet amb un Seat Panda antic. Aconseguint fer-ho dintre dels temps que marca l'organització per a cada etapa i ells mateixos han anat solucionant els problemes mecànics que han sorgit.

I no només això, sinó que, en un moment de la prova s'havien classificat entre els 10 millors dels 180 Pandes que hi participaven. Tanmateix a la darrera jornada van haver de requerir que un altre cotxe els remolqués, fet que va fer que acabessin en el 36è lloc de la classificació final.

El positiu que n'han tret de l'experiència és l'esperit aventurer que els ha acompanyat sempre, així com l'excel·lent relació que han tingut amb la resta de participants.

Al camp de Golf Terramar s'ha disputat el XXII Torneig Família Capo, en memòria de Miguel Capo Solá. Amb una participació de 160 jugadors, van resultar vencedors la parella formada per Álvaro Gerín, i Àlex Cierco. Mentre que els guanyadors sèniors van ser Sebas Lorente i Luchana Aguilar. I pel que fa als premis especials a la pilota més propera al forat 3, aquest van ser: José Miguel Sagnier i Dolores Laforet.

A el torneig li va anar tot a favor: les condicions climatològiques, un entorn privilegiat i un bon ambient entre els participants. No es pot demanar res més.

Per la seva part les patinadores Laia Jiménez, Maria Baños i Naira Maldonado, van aconseguir la medalla d'or en la categoria xou júnior i la plata en quartets en el Campionat d'Espanya.

Com ja sabem aquestes patinadores formen part del club de patinatge Cunit Artístic Skating. La bona classificació aconseguida els permetrà disputar el Campionat d'Europa. Com també la segona posició com a quartet els hi dona el bitllet per a desplaçar-se a Beijing on es disputarà el Campionat Mundial.

Ha hagut relleu en la junta del Rugby Club Sitges, on Federico Garona ja agafat el relleu a Alejandro Villarreal. En Frederic és una persona molt vinculada

al club, on en va ser jugador i és el que ha escollit una junta formada també per persones amb una relació molt estreta amb aquest esport i també amb l'entitat.

Els germans sitgetans Valentina Alcaraz i Jael Alcaraz, que pertanyen al Club de Golf Terramar, s'han imposat en el torneig del circuit Júnior & Baby Cup, disputat en el camp del Club de Golf Sant Cugat. Després de fer el circuit i quedar vencedors en la prova individual benjamí femení i benjamí masculí respectivament.

Ha estat una gran oportunitat pels petits golfistes per entrar en contacte amb rivals de tot Catalunya amb els quals aniran coincidint en la seva trajectòria encaminada a ser jugadors amateurs.

Luka Hoek i Emili Huete han estat premiats per la Federació Catalana de Natació. El primer ho va ser per partida triple degut a les diferents victòries, i també en diferents modalitats, aconseguides al Campionat d'Europa Júnior celebrat a Vilna.

L'Emili, tècnic del Club Natació Sitges, ha rebut la placa al Mèrit Esportiu per la seva trajectòria com a tècnic de formació i com a membre de la selecció espanyola al Meeting d'Eindhoven.

La final de la Copa del Rei celebrada a Sevilla i que va enfrontar el Barça i el Madrid, va comptar amb una nodrida representació sitgetana que s'hi va desplaçar. Els qui ho vam seguir per televisió, ens va omplir de satisfacció poder veure, a les grades de l'estadi, banderes de Sitges.

El resultat final, amb victòria del Barça, va arrodonir un viatge que sitgetanes i sitgetans van fer portats per les ganes de fer costat als nostres i per a deixar ben alt el nom de Sitges. les dues coses les van aconseguir amb escreix.

MAIG

EL DIA A DIA

Podem dir que el mes de maig fa de mitjancer entre la primavera i l'estiu, la claror del dia s'allarga i cada dia que passa és un pas de gegant. A la vila, un cop passada la Setmana Santa, des de l'Ajuntament s'informa a la ciutadania del principals projectes que ja s'estan realitzant o que estan previstos de posar fil a l'agulla en breu. Això obeeix a que el mes de juny es complirà la mitat de la legislatura de l'actual equip de govern i des d'aquest es vol anunciar tot el que està a punt de produir-se com pot ser: l'adquisició d'habitatges amb finalitats socials, el començament de la construcció de l'Escola de Música , l'obertura de la llibreria del Patronat i el camp d'hoquei herba provisional.

En fase de posar en marxa: la reforma de la masia de Santa Bàrbara, noves promocions d'habitatge protegit, la recerca del HUT il·legals, l'ampliació del Centre de Formació d'Adults, la municipalització de les llars d'infants, la reforma dels centres educatius, Aconseguir portar a terme una estació d'autobusos amb cara i ulls, ampliació del CAP, ampliació del carril bici, Arranjament d'una altra part dels carrers de Terramar, remodelar el passeig de les Botigues, implementar la Zona de Baixes Emissions i la planta de regeneració de l'aigua.

En fase d'estudi o redacció de projecte: una nova biblioteca, rehabilitació del Palau del Rei Moro, tasques de conservació del Palau de Maricel, pla d'estabilització de les platges, construcció d'un poliesportiu a la Plana, un nou camp de futbol i buscar sistemes de seguretat alternatius.

No hem d'oblidar que tot esta sotmès a uns pressupostos i sabem que avui fer qualsevol cosa costa diners i ja no diguem de projectes importants que, com popularment es diu, costen un ull de la cara. Les intencions hi són però encara mana el "poderoso señor don dinero", tot i que també és veritat que les altes instàncies faciliten la feina aportant subvencions, tot i amb això els diners han d'anar repartits, d'aquí que moltes vegades alguns dels projectes han d'esperar. Tot i que ja és bona senyal que estigui en ment, el que vol dir que més tard o més d'hora seran una realitat.

Després de l'apagada de l'altre dia, a la matinada del dissabte 10 es va produir un incendi en una nau del polígon que hi ha a tocar de la Ronda Ibèrica. Amb un contingut de material tòxic i amb un vent que transportava la toxicitat en direcció a les Roquetes i Vilanova. A fi de prevenir conseqüències més greus es va optar per confinar Vilanova i Roquetes, la gent no podia sortir ni desplaçar-se de casa seva.

Sitges no es va veure afectada per la mesura però en certa manera en va patir una mica les conseqüències, perquè hi ha molta gent que es desplaça d'aquestes dues poblacions per venir a treballar a Sitges, al no poder-ho fer en van patir els efectes el comerç i sobretot l'hostaleria, més si els absents ocupaven un càrrec primordial per donar servei als clients. Sortosament la cosa no va passar de ser una anècdota i cap al migdia es va aixecar el confinament.

L'increment de les taxes en el sector hoteler provoca malestar entre els empresaris del sector, que ha manifestat que tenen por de perdre competitivat davant altres destinacions turístiques. Des del sector es queixen sobretot a causa de l'increment de la taxa turística que proposen portar a terme des de la Generalitat, ni més ni menys que duplicar la ja existent. Un increment que sembla ser que, de moment, s'ha pogut frenar ja que es pretenia implantar des de començament d' aquest mes. I això va ser possible degut a que el Consell de garanties Estatuàries ho va frenar, perquè va considerar que no hi havia urgència per tal d'aprovar-ho per decret llei. Tot i que el Parlament ha votat en contra de l'ajornament, amb els vots desfavorables de Comuns i Junts. Des del govern ja han anunciat que facilitaran un nou decret llei, retroactiu, per ajornar-la, malgrat que

necessitaran suports que ara no disposen.

Una mesura, la d'incrementar la taxa, que ha estat rebuda amb escepticisme des del Gremi d'Hosteleria, perquè, segons han raonat, va en contra dels interessos del sector, ja prou castigat sobretot per la presencia de pisos turístics il·legals que els treu clients i que aquests, a l'estar il·legals, tampoc paguen les resta d'impostos que han d'afrontar els qui estan a la llei.

Des del mateix sector informen que els establiments hotelers de comarca del Garraf recapten molt pel susdit impost, en perjudici del turista, a l'any 2.204 van aportar 1.379.000 euros, cosa que representa un 82% del total comarcal.

De produir-se l'increment, per exemple, un hotel de 5 estrelles hauria d'aplicar un import que passaria del 3 euros actuals per persona i nit a 6 euros. Els habitatges turístics d'1 a 2 euros. A més els municipis podrien aplicar un recàrrec de fins a 4 euros. Una situació que els professionals veuen que anirà en detriment, en aquest cas, del turisme local.

L'habitatge no deixa de ser un dels temes que més preocupen en l'actualitat. Conscients de la problemàtica, des de la Junta de Govern Local, s'ha tramitat un expedient administratiu per tal de poder exercir el dret de tenir prioritat en el moment d'adquirir habitatges de protecció oficial, pel que fa a les promocions de la Plana Est i la Blanca Subur, principalment els que estan gestionats per una filial del hòlding immobiliari de Criteria Caixa. I que fa referencia a un conveni signat a l'any 2005, entre l'entitat bancària i l'Ajuntament, segons el qual s'atorga al consistori la facultat d'adquirir el 66% dels pisos construïts un cop finalitzat el període de lloguer protegit.

Ara, un cop acabats els terminis establerts, des de l'Ajuntament, es vol exercir el dret que contempla l'acord que en el seu dia es va signar entre les parts. L'avís ha sorgit quan la Caixa sembla ser que ha comunicat la intenció de vendre aquests pisos així que, fent ús dels seus drets, l'Ajuntament vol garantir la funció social dels habitatges , evitar desnonaments i que no s'especuli amb ells.

Així que s'ha entrat en una fase de taxació pericial i adaptar-se als informes tècnics i jurídics pertinents. I en cas que el valor dels immobles superi els 100.000 euros també caldrà comptar amb un informe favorable de la Generalitat de Catalunya. I una vegada l'Ajuntament pugui exercir el dret a compra, estudiarà cada cas dels llogaters i els hi donarà assessorament legal, amb la finalitat de garantir la continuïtat d'aquests llogaters, sense que perillin els seus drets sobre l'habitatge.

Finalitzat el termini establert per votar el paviment pels carrers del casc antic, entre les tres opcions que es donaven per escollir, el total de vots han estat 1.248, dels quals 586 han estat electrònics i 662 presencials. La regidora de Participació Ciutadana, Eva Martín, s'ha mostrat satisfeta per la participació i que, abans de fer-se públic el resultat, s'ha de comprovar que no hi hagin vots doblats, així com que tots els que han votat estiguin empadronats aquí.

Tot això ha estat el resultat d'una iniciativa, en seguiran d'altres, per a fer participar la ciutadania en temes que afecten al poble i que siguin els qui hi viuen els que expressin el que creuen que és el millor, davant projectes delicats i sobretot després d'observar que la pavimentació d'aquests carrers han creat molta controvèrsia.

S'ha celebrat la desena edició de la cursa "Corre per ells", per recollir diners per a la investigació de la PKU. Una malaltia minoritària que pateix la Candela. En el seu dia els seus pares van portar a terme aquesta iniciativa per tal de recaptar fons per a la seva investigació.

Aquesta any la cursa ha començat i acabat als jardins de Terramar, que com sempre ha comptat amb una molt bona participació. Amb la suma de tots els diners aconseguits en totes aquestes edicions es pretén desenvolupar un biosensor amb la finalitat de controlar a cada moment i saber si els nivells de la proteïna que els afecta surten alts. Ara els qui ho pateixen ho han de mesurar només un cop per setmana i portar la mostra de sang a Sant Joan de Déu, per a que ho analitzin. Això vol dir, que la resta de la setmana estan fora de control. Que si estigues desenvolupat el sensor tindrien la mesura en qualsevol moment del dia i així poder obrar en conseqüència.

Ens ha deixat als 80 anys un gran artista, un sitgetà d'adopció i, el que es diu en el llenguatge col·loquial, una bellíssima persona, en Manolo Blesa Rodrigo. Natural d'Ariño (Baix Aragó), va sortir del seu poble als 16 anys per anar a buscar una vida millor que la que li podia proporcionar l'haver de treballar a les

mines del seu poble. Va passar per Barcelona i ben aviat va venir a parar a Sitges, on va fer de cambrer, tot i que l'art ja el seduïa i practicava el traç del dibuix assegut al nostre Passeig, dibuixant a les moltes persones que es volien emportar un record de Sitges i que millor que el retrat a carbó de la seva pròpia cara dibuixada per en Manuel. Acabada la temporada d'estiu se'n anava a Canàries, on continuava dibuixant turistes que posaven per a ser retrats.

Allà va conèixer a la que seria la seva muller, la Huberta. Fins que el matrimoni, que va tenir dos fills, es va establir definitivament al nostre poble, obrint taller en una de les boniques cases del carrer Carreta i allà ha desenvolupat la seva carrera artística, a la qual tan el va ajudar les lliçons rebudes pel gran Revelló de Toro. Una obra, la seva, pulcre i molt detallista, les seves ceràmiques es poden tocar, així com personatges del seu poble que semblen uns retrats fotogràfics. Si més no una de les característiques més peculiars del seu tarannà ha estat la seva senzillesa, la d'un home que quan el tractaves era tan planer que no ho podia ser més. I de seguit et convidava al seu taller i allà et delectava amb el seu altre art, com a guitarrista que dominava tots els generes. I tot això sense donar-se cap mena d'importància, sota una rialla immensa i una espontaneitat digne de manual.

Per tantes coses i virtuts el recordarem sempre i la seva obra restarà per sempre més com el millor testimoni d'un gran artista que va trobar a Sitges la lluminositat que impregnen els seus quadres i, sobretot, als amics que l'hem admirat i acompanyat sempre.

Després de l'ultimàtum de 10 dies que, des de la Demarcació de Costes de Catalunya , concedien per enderrocar el Club de Mar i la piscina Maria Teresa, sembla ser que les pressions exercides per tal de frenar aquesta ordre que havia dictat el Tribunal de Justícia de Catalunya han fet l'efecte desitjat i de moment tot està aturat, però sembla ser que la decisió final s'ha posposat fins al mes de setembre.

La contra ordre de desactivar el requeriment va arribar després que des del Club de Mar va interposar, el dia 23 d'aquest mes, un contenciós administratiu que ha estat atès. Mentre que l'Ajuntament fa un altre requeriment al Departament de Costes on demana el cessament d'una actuació per via de fet. Que tot bé perquè a l'any 1990 va finalitzar la concessió i significa que estan ocupant un espai que, segons els seus raonaments, no els hi pertoca.

Una situació que fins i tot arriba al Congrés dels Diputats a Madrid, de la mà de la diputada de Junts, Pilar Calvo, que va interpel·lar a la vicepresidenta tercera i ministra per a la Transició Ecològica, Sara Aagesen, criticant que no s'estigui donant cap alternativa viable al problema, mentre que també va criticar el seu paper davant una política costanera que la diputada no troba justa. Només va aconseguir que la ministra li assegures que, durant l'estiu, no s'enderrocarà i es va mostrar disposada al diàleg i a escoltar totes les propostes.

També existeixen mesures que poden salvar aquest patrimoni, una d'elles seria revisar el traçat del límit costaner i si la delimitació s'aprovés sembla ser que l'edifici podria quedar fora del domini públic, regularitzant la seva situació. Una via per poder evitar l'enderroc, n'hi ha altres que de ben segur es contemplaran totes.

El Club de Mar forma part del nostre paisatge, els de la meva generació, que ja comencem a ser grandets, sempre l'hem vist. Tot i que es tracta d'un club privat i tenen l'entrada restringida als qui no són socis. No és pot dir el mateix de la piscina que, com pertanyia també al Club Natació, ens hi havíem banyat més d'una vegada i forma part dels nostres records d'estius passats, quan teníem el cap a la borina. Tot i que del "trampolí" més alt en feia respecte tirar-nos, però també n'hi havia d'atrevits. Molts bons records.

El mal funcionament dels trens fa que la gent busquin alternatives i la més propera és el bus. Però com tothom tenim quasi bé el mateix pensament, aquest s'omple de seguida, més ben dit ja ve quasi ple. Els usuaris també demanen que s'ampliï el nombre, però no hi ha manera.

El problema greu es troba en el desgavell que hi ha en el servei de rodalies de RENFE que ofereix un molt mal servei, degut a les constants averies, i que no es veu solució a mitjà termini. Un transport que és molt necessari, sobretot per les persones que a diari es desplacen a Barcelona per anar a treballar, un dia poden anar malament, però que sigui cada dia això no pot ser. Així per tal d'arribar mitjanament bé al destí s'ha d'estar a l'estació molt aviat i agafar el primer tren que passa, que malauradament tampoc és garantia de res, perquè a mig camí pot quedar parat i no serveix de res les precaucions que s'han pres. Quina llàstima que quan la tecnologia fa grans avanços, coses que abans funcionaven més o menys bé, llevat del servei de trens que si fa un temps havia

anat al minut, des de fa molt ja ha deixat de ser puntual i això, davant tants avenços, és una vergonya i, compte, tots els nervis que passen els usuaris, de veure com cada dia no arriben a temps al seu destí, és dolent per a la seva salut. I el més dolent també que, com he dit, no es veu llum al final del túnel. El problema sembla que rau en la falta de manteniment, que es ve arrossegant des de fa any. Ara, posar-ho al dia, requereix molts diners i temps. Que si s'hagués fet paulatinament, no s'hagués arribat a aquest extrem.

Tot centenari acostuma ser motiu de satisfacció i de celebració, malauradament no ha estat així en la data del 19 de maig que és quan el Club Natació ha fet 100 anys. I enlloc de celebració plana la incertesa sobre el seu futur, quan està pendent d'un procés de subhasta i també de resoldre una denuncia que ha presentat Junts davant el jutjats per demanar la seva municipalització i que es pretén aturar la venda de l'equipament, ja que considera que al municipi li ha costat més de 5 milions d'euros per intentar seguir endavant i ara el preu de subhasta està estimat en en 2,4 milions d'euros. És una de les tantes altres raons que esgrimeixen.

Per la seva part, des de les formacions que conformen el Govern, declaren que la decisió de recórrer a la subhasta ha estat acordada per la junta General del Consorci i de la qual Junts hi està representada i que la finalitat d'aquesta mesura és per a garantir la continuïtat i no generar més dèficit, ni dependre de més aportacions públiques. Al final passarà el que diuen els castellans: "*Entre todos la tenían y ella sola se meaba*".

Bromes a banda és una llàstima que s'hagi arribat a aquesta situació, la d'una institució que ha arribat als 100 anys, que en el seu dia es va fer gran i potser aquí està l'error. Si no hi ha una previsió, a llarg termini, quan més gran es fa un institució pitjor. És més o menys el que ha passat amb el Club Natació.

El Port de Sitges, coincidint amb el seu 50 aniversari, ha acollit les XXI Jornades Tècniques de de Ports de Catalunya, del qual n'és president, a més de ser-ho del Port de Sitges, l'Albert Bertran. Que, en les paraules de benvinguda als participants, ha ressaltat la unitat que existeix entre el conjunt de Ports de Catalunya.

En les dues jornades del 15 i 16 s'ha tractat temes importants, com ho és el projecte Econàutic. També l'impacte del canvi climàtic i altres temes de suma importància i que afecten a tots per igual.

El 17 d'aquest mes ens ha deixat en David Martí i Mellado, un entusiasta de les festes i les tradicions, participant d'elles tocant la gralla amb la colla dels Marcets. I un continuador del negoci familiar al capdavant del mític bar la Guineu, que té la terrassa en un espai dels més entranyables i bonics de la Vila, el que ara és diu El vall.

En David passejava un tarannà senzill i planer, d'aquí que els qui el tractaven ens fèiem amics. A partit de que la malaltia el va sorprendre, encara en plena joventut, va haver d'anar renunciant a una normalitat que ho deixava de ser. En cap moment va perdre el seu pòsit d'on hi sorgia la seva gran capacitat per a fer amics, fins i tot en els començament de la seva malaltia va fer noves amistats, perquè no es feia estrany a ningú i parlava amb tothom, coneixes o no.

Un comiat que, tot i preveure's, ens ha agafat amb el pas canviat, perquè encara no era l'hora. De vegades la vida se'ns presenta molt cruel i el més fumut és que no podem fer res per canviar el destí que ens depara.

A la zona de la Plana existeix una parcel·la gran, on el ple municipal va aprovar els passos previs per a la construcció de 482 pisos protegits i també en una segona àrea compresa en el sector de l'edifici Venus en el Camí dels Capellans, que fins ara estava declarada zona verda i es trobava amb l'oposició dels veïns per a que s'hi construís. Un nou replantejament permet la combinació de noves construccions en espais considerats verds. Una bona notícia pels joves de Sitges i gent necessitada d'habitatge assequible.

La formació Guanyem Sitges, que lidera Josep Maria Tubau, ha decidit retirar el seu suport a l'equip de Govern municipal. La decisió la raonen després de, sempre segons les seves conclusions, comprovar que s'ha retrocedit en temes claus. Recordem que en l'anterior legislatura van formar part de l'equip de Govern i que ara al·leguen diferents motius que els ha portat a prendre aquesta decisió. Un d'ells, que aquest Govern està a dispenses del PSC però, tot i passar a l'oposició, tampoc veuen viable participar en una moció de censura.

CULTURA

El 30 d'abril es celebra el dia Internacional del Jazz, per a tal motiu Sitges es suma a questa iniciativa

de la UNESCO organitzant un parell de concerts que han tingut lloc el dijous 1 d'aquest mes i el diumenge 4. El primer s'ha celebrat en El Club del carrer Bassa Rodona 6, amb la participació del trio Paz-Arnedo-Sala (format per Rai Paz a la guitarra, Guillem Arnedo a la bateria i Pau Sala al contrabaix. Desenvolupat entre un bon ambient, on músics i públic van gaudir plegats.

El mateix ha passat aquest diumenge 4 amb la Jam Session Vermut & jazz que s'ha celebrat en el restaurant Sofia by Picnic i que ha anat a càrrec de Xavi Plaza al saxo, Oscar Ferret al piano i Pep Rius al contrabaix. Dues bones ocasions per poder gaudir d'un jazz tan proper.

El dijous 8 i el divendres 9 de maig, al saló teatre del casino Prado, s'ha celebrat la desena edició del Sitges Next. Les jornades han anat estat dedicades a l'aplicació, usos i límits de la intel·ligència artificial. Per a tal motiu s'ha comptat amb la presència de vint professionals de diferents àmbits que han explicat les seves experiències en aquesta nova tecnologia.

El coordinador de tot plegat l'Enric Nel·lo va destacar que aquesta convocatòria ha permès descobrir tendències i propostes innovadores, mentre que s'ha donat protagonisme a nous llenguatges que es fan servir en l'ús d'aquestes tecnologies i que apropen les marques a les audiències.

Un festival que ha estat dirigit als professionals de la comunicació, el màrqueting, l'arquitectura, l'enginyeria i també la tecnologia: Tot sota l'influencia de la intel·ligència artificial.

Entre els actes més destacats han estat les dues xarrades, les dues portades a terme el mateix divendres. On en Pere Serrahima ha dissertat sobre un tema amb un títol molt suggestiu: " *La marca o el client, Qui és l'idiota ?*".

Per altra banda en Carles Ortet s'ha adreçat als empresaris amb un tema molt d'actualitat i alliçonador: "*Fes que l'IA et recomani la clau pel futur del teu negoci*".

La nostra Moixiganga el diumenge dia 4 va pujar a Montserrat, la seva visita estava pensada dintre dels actes per celebrar el 40è aniversari de la seva recuperació per part de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges.

Des de feia temps planejaven de poder fer el ball a dintre de la Basílica, una vegada acabada la missa conventual, si més no malgrat els esforços per portar-ho a terme, no van trobar les facilitats necessàries per part de la comunitat religiosa que, com a molt, els van deixar participar de les ofrenes.

Abans, un dels components, l'Àlex Tussell, va llegir unes paraules de presentació i va establir un bonic paral·lelisme entre les dues verges brunes, la del Vinyet i la de Montserrat. Acabada la missa, sí que van poder fer el ball complert a l'exterior, a la plaça de Santa Maria. Moment molt emotiu va ser quan a l'atri del temple van muntar l'Argolla i van sortir fins a l'exterior, causant l'admiració de la gran quantitat de gent que en aquells moments es trobaven en el lloc.

D'aquesta manera la Moixiganga de Sitges també es volia afegir a la celebració del Mil·lenari de Montserrat que es celebra aquest any. La representació dels vuit misteris, en mig d'un marc tant privilegiat, com són les seves muntanyes, va contribuir a magnificar, si cap una mica més, la de per si ja vistosa evolució dels diferents quadres. La música, com no podia ser d'altra manera, la van posar els nostres grallers, els quals hi posen tot el sentiment que cal invertir en aquesta singular interpretació.

Abans la colla va ser rebuda pel monjo sitgetà Josep Maria Henríquez i, entre un ambient cordial i distés, se li va fer lliurament del llibre "*La Moixiganga de Sitges actual. Fets, herència i Europalia 85*", del qual n'és autor el seu cosí Adrià Henríquez i que segons va fer saber el monjo, aquest exemplar passarà a formar part de la important Biblioteca del monestir.

Es compleixen 15 anys de la Fundació Pere Stämpfli, l'artista que junt amb la seva esposa Anna van quedar meravellats de Sitges i aquí hi han establert uns forts lligams i una col·lecció permanent de l'obra d'En Pere i altres artistes, especialitzats amb l'art contemporani.

Les coses van anar rodades, en Pere va fer un oferiment a l'alcalde Jordi Baiget de que Sitges, si s'ho proposaven, podria tenir un espai dedicat a l'art contemporani. En Jordi Baiget, hi va confiar, i els hi va fer l'oferiment de l'espai que ocupava el mercat del peix. Amb aquesta proposta a damunt de la taula, en Pere i l'Anna van posar fil a l'agulla i van trucar a les portes dels seus amics artistes per a que donessin obres per aquest projecte. Van poder poc, van poder molt, van aconseguir una àmplia resposta i un dia

un camió va arribar a Sitges ple d'obres d'art que van ser exposades al Miramar, mentre es treballava per a condicionar el susdit mercat del peix que, un cop aconseguit. Van disposar tota aquella obra en les seves instal·lacions. Amb una inauguració que es va portar a terme el mes de març del 2010, amb assistència del llavors conseller de Cultura Joan Manuel Traserras.

Uns anys després la Fundació adquireix la que es coneguda com a can Serramalera, en el carrer d'en Bosc. S'enderroca el seu interior i s'adapta a uns nous espais que estaran dedicats també a sala d'exposicions, amb l'afegit que s'uneix les dependències del mercat amb aquest nou espai i els resultats obtinguts estan a la vista de tothom.

Per celebrar aquest aniversari s'ha fet una interessant exposició d'autors consagrats dintre de l'art contemporani. En un acte que ha comptat amb la presència d'un nombrós públic.

Components de l'Espai Dansa del Casino Prado, que dirigeix la Sílvia Paretas, han participat al concurs nacional de dansa celebrat a Burgos. L'expedició ha estat integrada per 19 nenes (entre 9 i 14 anys) i 18 adultes. Participant dintre de les modalitats de Dansa Clàssica, Dansa Urbana, Hip-Hop, Dansa Contemporània i Estil Fusió, on la representació sitgetana ha obtingut diferents primers premis.

I de tot el conjunt cinc han estat escollides per participar en l'última fase del concurs que es celebrarà a Dijon (França) els dies 25, 26 i 27 del mes d'octubre.

Barraques, que presideix en Pol Vigó, ha presentat el cartell per a la 12a edició que se celebrarà aquest any entre el 14 i 16 d'agost. L'acte ha tingut lloc aquest dilluns, dia 5, a la Fragata. I on s'ha destacat la presencia femenina que tindrà una paritat del 50% i que es celebrarà en aquest mateix espai.

El cartell ha quedat configurat de la següent manera: Buhos, Lendakaris Muertos, Crim, Maruja Limón,Jazzwoman, Boom Boom Fighters, Pitxorines, Remei de ca la Fresca, Akelarre, Kintus, Zebrass Marching Band, Pessigolles, La Puto Cat, DJ K-ZU,DJ CEBA i Dadson PD's. Pels qui som neòfits en el tema, fora d'algun nom la resta ens són desconeguts, no així pels qui estan al dia i segueixen aquests referents de la música.

Dintre de la programació de Mediterranean Guitar Festival, a l'ermita de Sant Sebastià, Marc Segura, que és un virtuós de la guitarra, ens ha delectat amb un excel·lent concert el qual ell ret homenatge a la llegenda de la guitarra, com ha estat Paco de Lucía.

En Marc ha ofert un recital a la guitarra que ha fet fluir la pell de gallina al nombrós públic assistent. Fent reviure el record del qui va ser un gran guitarrista i un exponent del flamenc en la versió instrumental.

El divendres 16 el Cinema Prado ha projectat el documental "*Muñequita Linda*", una obra d'en David Moncasi que ha tornat a recrear la vida de la sitgetana i la trapezista que va ser la Carmen Sánchez, la primera aportació cinematogràfica, també obra d'en David, es titulava *La muñeca del espacio* que va veure la llum a l'any 2007. Actualment la Carme té 102 anys.

Un gran èxit de públic del seu poble i que s'afegeix al que va tenir al Festival de Málaga on va obtenir el Premi del Públic al millor documental.

A Sitges el mes de maig també és el mes de la fotografia, doncs es celebra el ja prestigiós Fotomaig que va per la XXI edició, que es diu aviat. Organitzat per la Secció Fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans i amb el suport de l'Ajuntament, la mostra aplega 477 fotografies, de diferent temàtica, repartides en 12 exposicions i en 11 espais. On tampoc hi han faltat xerrades, com per exemple amb el fotògraf tarragoní Pep Escoda, que ha exposat en la capella de l'Ave Maria. També s'han celebrat concursos, mostres de cinema i projeccions de fotografies.

Dintre de tots aquests apartats, també fa uns anys que es dona visibilitat als fotògrafs més joves i s'ha donat el cas que en aquesta edició la seva participació ha estat de rècord. El Fotomaig és esperat tan pels participants com pels qui anem a veure les exposicions i podem observar les noves tendències en l'art de la fotografia que, on abans s'hi observa també un treball de laboratori i tècniques diverses. Avui existeixen programes que permeten fer retocs i, amb aquests, milloren molt les fotografies. Cal dir que la manera de fer fotografies ha canviat molt, hem passat d'enfocar i disparar amb aquelles càmeres convencionals, on cada fotografia feta obria un interrogant que no es tancava fins que no es revelava el carret i es feien copies en paper. On ot sovint passava que posaves moltes perspectives amb una fotografia i quan la tenien entre les mans t'adonaves que no n'hi havia per tant. Actualment

tant si retrates amb càmera com amb el mòbil pots veure la fotografia just acabada de fer i si no et convens la pots repetir i a partir d'aquí el treball de laboratori queda en mans de les noves tecnologies.

Com també és veritat que tots aquests mitjans, que tenim a l'abast, permeten fer infinitat de fotografies i d'aquesta manera tothom és fotògraf , a diferencia d'abans que els qui tenien una càmera fotogràfica eren els aficionats. Després, quan la gent van començar a viatjar, se'n compraven, a fi de deixar constància, fotogràfica, d'on havien estat. Això requeria anant posant carrets i quan s'arribava es portava a revelar i es tornava a reviure el viatge amb els àlbums que després s'acostumaven a fer.

En vint-i-un anys la fotografia evolucionat i un bon aparador on, observar-ho, indiscutiblement, ha estat el Fotomaig, del qual n'ha estat un ferm puntal l'Andreu Noguero que, junt amb els associats de la Secció de llavors, el va crear i continua sent el pal de paller.

Dos directors de teatre del nostre poble han coincidit en el lliurament d'uns premis, em refereixo a en Xavier Canals i en Jordi Milan. Als dos els ha estat atorgat el premis Arlequins de Teatre. Es dona la casualitat que els dos havien coincidit en aquesta alliçonadora escola com ha estat el teatre amateur, on hi continua tenint un paper important, com és el cas d'en Xavier, mentre que en Jordi es va professionalitzar a partir de quan es va convertir en director de La Cubana, que ell mateix fa fundar junt amb altres persones de la vila o vinculades a ella. Dos premis per a dos sitgetans que estimen el teatre com ens ho han demostrat amb escreix.

Els Museus de Sitges han presentat, al Palau del Maricel a la Sala dels Vaixells, una interessant proposta que té el dibuix com a protagonista. Oferint una exposició sota l'anunciat " L'elogi al dibuix", de la col·lecció de Manuel Puig, composta de 72 obres 21 de les quals són dibuixos. Amb un interessant mostra d'obres de Picasso, Miró, Tàpies, Fortuny, Rodin, Warhol, De Chirico, entre altres.

De la mateixa manera que s'hi poden contemplar diferents temàtiques, executades amb un bon nombre de tècniques i que abraça des del segle XVI fins al XX. Oferint una visió amplia i on, l'obra exposada, es converteix en una narrativa visual.

També cal destacar la presència de l'obra de cinc dones: Suzanne Valadon, Paula Rego, Mela Muter, Natàlia Gontxarova i Remedios Varo. Amb tot això el que s'ha pretès, des dels Museus de Sitges, és donar visibilitat a la importància del dibuix i també per continuar establint vincles de col·laboració entre col·leccionistes privats i institucions públiques.

Sense apartar-me dels Museus de Sitges, aquest han celebrat un any més el Dia Internacional dels Museus (els dies 17 i 18). I ho han fet amb un seguit d'actes i sota el lema "*El futur dels museus en comunitats en canvi constant*". Una iniciativa del Consorci del Patrimoni de Sitges i amb la finalitat d'apropar la cultura a tots els públics.

Entre les activitats hi trobem el sempre interessant recorregut nocturn pels museus, sota l'acompanyament musical de la coral Sitges Canta, l'endemà torna la jornada de portes obertes que, com la nit abans, s'ha vist molt concorreguda de visitants. A més ha tingut lloc la cinquena edició de l'anomenat festival "*Camins Alternatius*", que ha comptat amb performances d'artistes internacionals, que han aportat el seu diàleg en l'espai expositiu. Una manera d'interactuar que és reconeguda per la plataforma europea, Festival Finder.

Óscar García, que és conegut artísticament com a Berok, és un reconegut artista de l'art mural. L'Óscar viu entre nosaltres i tots l'admirem pel magnífic mural que va pintar a la plaça Catalunya, on s'hi veu la confecció d'una catifa el Dia de Corpus. Crida l'atenció el domini de la perspectiva que fa que sembla que t´hi trobis. També és autor, junt amb en Daniel Rodríguez Capdevila, de diferent murals pintats en els passos que hi ha sota les vies del tren.

Artista inquiet i molt integrat al poble, ha comentat que li agradaria continuar pintant murals ens espais emblemàtics de casa nostra. La seva precisió en el dibuix i en el moment d'aplicar el color confereix a la seva obra un realisme i una dimensió que es fan mirar i, a la vegada, elogiar el seu art. Tant de bo aviat puguem continuar admirant els seus treballs, serà senyal que ha pogut realitzar el que porta en ment.

Aprofitant el ressò del Festival de Cinema de Cannes, s'ha presentat en aquesta localitat francesa el cartell de la 58a edició del Sitges festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya. On hi surt representada una calavera amb un nas vermell de pallasso i del qual n'és l'autor Nacho Alegre, amb el suport de l'agencia CHINA (part de LLYC). El cartell és una clara aposta per una lectura

oberta i provocadora en consonància amb l'esperit transgressor del Festival.

També la Mònica García i Àngel Sala, directora general de la Fundació i director artístic del Festival respectivament, han aprofitat per anunciar el artistes convidats per aquesta nova edició. On destaca Joe Dante, cineasta nord-americà, un dels principals referents de la comèdia terrorífica. Per altra banda, degut a que es commemora el 40è aniversari de "Re-Animator", segons adaptació del relat de Lovecraft i dirigida per Stuart Gordon, el Festival servirà per reunir bona part de l'equip original i es projectarà una versió restaurada en 4K. Cal esmentar que es va estrenar a Sitges el 1985 i va rebre el premi a la Millor Pel·lícula.

Mentre que el conegut Premi Màquina del Temps serà per Sean S. Cunningham, que va ser director i productor de "*Divendres 13*".

De la mateixa manera que els responsables del Festival han anunciat la consolidació del projecte *Fantàstic 7* . El qual Sitges lidera conjuntament amb altres festivals internacionals, amb la finalitat de descobrir i promocionar nous talents del cinema fantàstic.

En resum, han estat unes jornades molt aprofitades, on el nom de Sitges ha assolit un merescut protagonisme.

Al Centre Cultural Miramar ha estat presentada l'exposició "*Ahir i avui. 100 anys d'Humor gràfic*". Organitzada per l'Ajuntament de Sitges i la Fundació Gin. I la componen 143 vinyetes satíriques, d'un total de 62 dibuixants. Són els comissaris Jordi Riera Pujal i Jesús Sánchez.

Malgrat que les vinyetes van estar dibuixades fa uns anys, semblen fetes per a retratar la nostra societat, com es reflecteix en el paper de la dona, la crisi de l'habitatge, la corrupció o les desigualtats socials. En tots aquests anys no ha canviat res, a excepció de la patina d'humor que envolta cada vinyeta i que sembla que es matisi la magnitud dels problemes. Un altre homenatge al recordat Jordi Ginés Soteras *Gin*, que va estar molt vinculat a Sitges. I on hi continua vivint l'Anna i la seva filla.

La remodelació de l'edifici de l'Escorxador ha estat guardonat amb el Premi AJAC XIV com a la Millor Rehabilitació i Restauració. Un premi que atorga l'Agrupació de Joves Arquitectes de Catalunya i que pertanyen al Col·legi Oficial d'Arquitectura de Catalunya. Han arribat a aquesta decisió després de valorar els treballs realitzats, on s'ha prioritzat el respecte a un edifici patrimonial, reservant els elements originals i incorporant solucions arquitectòniques molt innovadores, sostenibles i assequibles.

La sitgetana Neus Bonet i Farran ha presentat a la Biblioteca Santiago Rusiñol *Postals del Paradís*. Una novel·la inspirada en un entorn familiar, on hi barreja un relat de ficció, transportant als lectors al *Purgatori* de Dante, per redimir la culpa, la reconstrucció del jo, el masclisme i la colonització. Entre altres situacions de molta actualitat.

A l'espai del Grup d'Estudis Sitgetans s'ha presentat la reedició del llibre "*El complot del Garraf*" que fa referència a un episodi poc conegut però molt transcendental si s'hagués portat a terme. Ni més ni menys que tracta sobre l'intent d'assassinat del rei Alfons XIII a l'estació de Garraf a l'any 1925. On sis joves independentistes van ser detinguts quan pretenien fer esclatar una bomba al pas del comboi reial.

Els joves van ser empresonats i persones molt vinculades a Sitges, com la Lola Anglada , va liderar una campanya de suport a favor dels empresonats, aconseguint recollir 200.000 signatures.

El llibre ha estat revisat pels historiadors Tomàs Callau i Fermí Rubiralta, mentre que en Rafael Català ha estat l'editor.

Continuant amb el cicle d'homenatge a la memòria de Paco de Lucía, a la sala actes Jofre Vilà del Casino Prado, en Sergi Vicente Trio n'ha ofert un recital que ha estat molt aplaudit pel públic assistent. On en tot moment ha restat amatent a la interpretació dels guitarristes que han mostrat una acurada tècnica i habilitat en aquest instrument de so tan agraït però de difícil execució.

Del 19 al 23 l'Escola Pia de Sitges ha celebrat el primer Circuit Artístic on l'art, en totes les seves expressions, és el protagonista .

Alumnes, mestres i convidats han participat en tallers i diferents activitats, més allà de les aules i abraçant-se amb la cultura sitgetana. Els promotors d'aquesta iniciativa manifesten que sense art no hi ha emoció, ni identitat, ni cultura.

El divendres 30 el Institute of the Arts Barcelona ha celebrat el seu final de curs i ho ha fet al campus IAB de Mas Alba, amb una gala on hi ha participat 107 ballarines i 3 ballarins que estan especialitzats en dansa contemporània. Han posat en escena 19 peces la coreografia de les quals han estat creades per artistes internacionals , per professors del centre i també algunes inspirades i portades a terme pels mateixos alumnes.

Una vesprada molt entretinguda, que ha permès mostrar els avanços davant la pulcritud interpretativa que, en tot moment, han demostrat els participants. Dintre del Festival de Joves Músics Europeus, que celebra la 15a edició a Catalunya, la nostra vila ha estat una de les seus a la qual hi era convidada l'Escola Municipal de Música Montserrat Almirall, que ha actuat d'amfitriona, participant amb el Combo, format per 15 joves i l'English Choir, amb 14 cantants. I que s'ha celebrat el divendres 30 d'aquest mes en l'espai de la Torreta. Allà han coincidit quatre formacions més, procedents de diversos indrets d'Europa com: l'orquestra Allegreganza , alemanya; el grup suís The Founders, de pop-rock; el també duet suís Fall, veu i piano ; i el cor de l'Associació Catalana d'Escoles de Música, que ha presentat 24 alumnes procedents de diverses escoles del país.

El resultat ha estat espectacular, tant pel nivell dels intèrprets, com per l'organització i la resposta del públic, que hem gaudit molt

El dissabte dia 31 l'Escola de dansa del Casino Prado va tancar el curs, que també s'ha portat a terme sota la direcció de Sílvia Paretas. La festa ha tingut lloc al teatre del casino Prado, amb la participació de tots els alumnes amb un ampli ventall d'edats, que han delectat al nombrós públic assistent amb un selecte i variat repertori.

Igualment s'ha comptat amb la participació de la Maria i la Rous que pertanyen al grup de dansa Urbana Hip-Hop i que tenen diversitat funcional. Tot plegat ha estat un recital de dansa molt meritós perquè s'ha pogut observar el gran nivell assolit i, sobretot, un meritós esperit de superació.

El divendres dia 30, i continuant amb el ressò de la notícia del que havia de ser l'imminent enderrocament de l'edifici del Club de Mar, previst pel 2 de juny i que ara sembla que paralitzat de manera momentània, en la seu del Grup d'Estudis Sitgetans ha tingut lloc un debat per exposar a l'opinió pública els edificis que s'han de preservar de ser enderrocats al llarg del nostre Passeig. Amb la participació d'en Vicenç Robert, Vicenç Morando, en Lluís Jou i l'alcaldessa de Sitges, tots ells moderats per en Xavier Gimeno.

En Vicenç Robert va exposar, des de la seva visió d'enginyer, les raons per les quals la sorra disminueix, un tema que entre altres platges afecta, hi trobem la que es troba en la part de darrere del Club de Mar. En Vicenç Morando va fer un detallat resseguit històric dels del 1990, quan es va acabar la concessió, fins als nostres dies. Fent menció a tots els requeriments de desallotjament que des de llavors s'han anat produint, amb les conseqüents interposicions que els han seguit des del propi Club i des de l'Ajuntament i que fins ara s'havia trampejat el temporal, mai millor dit, parant l'ordre d'execució. Mentre que el Lluís Jou s'ha referit a l'aspecte jurídic i ha revelat la manera com es podria arreglar el tema. Per la seva part l'alcaldessa, Aurora Carbonell, ha exposat tot el seguiment que ha fet del tema, des de que va ser regidora de Platges, en el mandat d'en Miquel Forns, fins a l'actualitat ja com alcaldessa. Amb les diferents actuacions i tràmits que, des de l'alcaldia, s'han fet pel que fa a aquest escabrós tema de l'enderroc d'un Club que, tot i ser privat, es considera patrimoni de Sitges, malgrat que molts dels seus habitants no hi han posat mai els peus, degut a que molt poques vegades s'ha realitzat algun acte obert a tot el públic.

El debat va comptar també amb la intervenció moltes persones del nombrós públic que ocupava tot l'espai. Fet que va propiciar que s'afloressin altres temes, com el problema de la sorra, que bé valdria la convocatòria d'altres debats. Però el tema que s'havia de tractar ara era el del Club de Mar, el qual encara que s'ha pogut aturar l'enderroc immediat, això no garanteix que d'avui per demà, des de les instàncies superiors, es torni a demanar el que intentem salvar de la destrucció, no només el Club de Mar, sinó d'altres edificacions existents. Aquest cronista també ha escoltat altres veus i molts han coincidit en la pregunta de què serviran aquests enderrocs, si l'espai que en resulti pugui ser ocupat pels top-mantes.? Això també és una qüestió problemàtica. I on cada vegada aquests ocupen més espai del Passeig.

En el darrer cap de setmana de maig, al Prado, ha tingut lloc l'espectacle de final de curs de l'Espai Dansa. Amb diferents actuacions que va reunir alumnes de totes les edats. Darrera de tota aquesta demostració ha sobresortit la tasca de l'equip docent,

que han portat a terme molt bona feina. Sobresortint en Roger Bernad Paretas, el qual ha tingut l'oportunitat d'exercir de director artístic, fent una pausa en la seva carrera com a ballarí professional.

La directora d'aquest Espai, la Sílvia Paretas, ha manifestat la satisfacció que l'embolcalla al veure com el treball portat a terme durant el curs, ha donat el seu fruit per partida doble doncs a més de desenvolupar el ballet com expressió artística , oferint un espectacle vistós, hi ha quelcom més que no es veu, si més no que hi va aparellat: l'autoestima, l'amistat i la passió per l'art. Que fan encara més meritós tot plegat.

FESTES I TRADICIONS

El mes de maig tenia un protagonisme rellevant en el si de l'església, es celebrava el mes de Maria. El nostre poble no era una excepció, on també hi havia la congregació de les Filles de Maria.

A l'església parroquial aquests dies s'alternaven un bon nombre de celebracions, fins i tot els cants eren acompanyats per l'orgue a càrrec del mestre Manuel Torrents i Girona que era el mestre de capella i tant ell com la seva muller, la senyora Esperança, estaven molt integrats a la vesant musical de la susdita parròquia, en uns anys on les misses solemnes i actes com els del mes de Maria sovintejaven. D'aquí en va sorgir l'Eschola Cantorum integrada per sitgetans als quals els hi agradava el cant i, sota la direcció del mateix mestre Torrents, participaven de totes les cerimònies on es requerien els seus cants. Detall que donava solemnitat a l'acte que es celebrava.

També el mes de maig ha estat per excel·lència el mes de les comunions, tot i que durant la resta de l'any hi ha qui rep per primera vegada la comunió. Hi ha previst que aquest any la rebin 30 persones, segons la conversa que l'Eduard Ripoll i Soler ha mantingut amb el rector de la parròquia Rafael Vilaplana i que ha sortit publicada a les pàgines de l'Eco.

Un fet curiós és el que alguns que s'acoten a l'església per a rebre la primera comunió no són nascuts a la vila, sinó que procedeixen d'altres països, com hispanoamericans, i que també formen part de la nostra parròquia, doncs alguns d'ells ha estat batejats aquí.

El dijous 15 s'ha celebrat una nova edició del tradicional Sopar de Tast, que ha tingut lloc als jardins del Casino Prado, entre un ambient molt festiu i amb un bon nombre d'assistents. El Sopar ha estat organitzat pel gremi d'Hostaleria de Sitges i ha comptat amb la participació de deu establiments locals, els quals han ofert uns tastets del que es cuina en les seves cuines, però sense deixar de mostrar plats de la cuina tradicional, així com altre tendències més innovadores. Els restaurants que s'han sumat a aquest tradicional Tast han estat: Cal Pinxo, Cañateca, Corazón de Agave, Cau del Vinyet, Eurostars Restaurant La Punta, La Nansa, La Sitja (Escola d'Hosteleria de Sitges), Mare Nostrum, Pic Nic i Sofia by Pic Nic.

Una edició sota la influència de la recent proclamació de Catalunya, com a Regió Mundial de la Gastronomia 2025 i que Sitges s'hi va adherir sota el lema *Som Gastronomia*. En el transcurs de la vetllada també es va retre homenatge a la Societat Gastronòmica de la Societat Recreativa El Retiro, que ha estat la convidada d'honor en reconeixement als seus 20 anys de la seva fundació i que des de llavors ha aportat valor a la cuina local. Moltes coses que han coincidit en un sopar, on els seus comensals han sortit molt satisfets del que els han donat a tastar.

El diumenge 18 s'ha celebrat el 41 Aplec de la Sardana de Sitges amb la participació de les cobles Maricel, Marinada i Jovenívola de Sabadell. Aquesta festa de la sardana s'ha celebrat als jardins del Retiro, entre un ambient molt participatiu per part dels sardanistes locals i altres vinguts d'arreu i que són un seguidors dels aplecs que es fan al territori.

Les tres cobles van oferir el millor del seu repertori, sardanes boniques i balladores, que tan van agradar als dansaires i també a la gent que gaudia escoltant. Com sempre és el dia que la vila fa honor a la sardana i a tots els qui la ballen. I com sempre també s'observa que la mitjana d'edat encara no ha baixat dels setanta. Un fenomen curiós perquè molts joves n'han aprés a ballar i a l'hora de la veritat no es posen a la rotllana, d'aquí que a tots els llocs on en fan aquesta mitjana d'edat, a la qual em refereixo, ja fa temps que és una mica alta. Els joves hauran de fer un pensament per aportar una continuïtat que es faci visible en les noves generacions. I pel bé de la nostra dansa. Sembla estrany que quan aquesta estava "prohibida", tot i que es feien ballades, donava gust veure el gran nombre de gent que ballava, joves i altres que no ho eren tant, formant moltes rotllanes. Avui, vagis on vagis, sempre ballen els mateixos que, malauradament acostumen a ser pocs. A excepció

dels aplecs que encara atreuen un bon nombre de sardanistes.

El divendres abans es va celebrar la 34a Trobada Sardanista Escolar, amb la participació de les escoles Esteve Barrachina, Miquel Utrillo, Maria Ossó, Agnès i Pia, que ha tingut lloc a l'Hort de Can Falç. Una trobada que fa goig de veure pel gran nombre de participació dels escolars. El que ve a avalar el que acabo de dir, aprenen a ballar des de ben joves i, quan siguin més grans, poquíssims els tornarem a veure integrar-se a l'anella...

Els castellans diuen que "*quién la persigue la consigue*". Això també ha estat així pel que fa referencia a la nostra colla castellera, la Jove de Sitges. Després de molts assaigs, treballant amb castells de 8, el 25 d'aquest mes en la seva actuació a Valls, van aconseguir carregar i descarregar el 4 de 8. Al qual van acompanyar un 5 de 7 i el 7 de 7.

Aquests bons resultats han esperonat a la colla i fan preveure que la temporada serà plena d'èxits. Un camí que ve marcat pels bons resultats que s'obtenen en els assaigs i que fa que els components de la colla siguin optimistes de cara a reptes més agosarats.

CURIOSITATS

Sembla ser que es vol proposar que el carrer Primer de Maig sigui declarat com a Bé d'Interès Local. Atenent al seu paper dintre de la trajectòria que li confereix ser un referent de l'oci nocturn de la vila. Seria una manera de preservar i limitar l'impacte de les activitats, afavorint les que més s'avenen amb la seva essència.

Un carrer que va ser obert en una època de desenvolupament del poble i d'aquí que tothom el coneixia per "l'Ensanxe", on hi vivien gent de la pagesia i pescadors. Fins que a partir de la dècada dels seixanta, en els baixios de les seves cases, s'hi van anar posant bars. Un dels primers va ser el bar Xiquito que el van regentar els germans Ventura, en Pepet i la Carme, fills d'un mític cafeter del Retiro.

Tant va ser l'auge del carrer, que va perdre la seva tranquil·litat, que tothom que arribava a Sitges preguntava pel carrer del Pecat. Un sobrenom que li ve, aquí hi trobem dues versions. Una que es va donar el cas que el senyor rector de torn va prendre la decisió que la processó de Setmana Santa no passes per aquest carrer, quan sempre ho havia fet. Els Veïns es van afanyar a anar a l'encontre del mossèn per a que els hi expliqués els motius d'aquesta decisió, a la qual l'home els hi va respondre: "perquè passar per allà és pecat".

L'altre versió la trobem en el fet que un diumenge al migdia es trobaven prenen un aperitiu una colla d'amics al bar Les Vegas, del recordat Antonio Morató, entre els assistents es trobava en Miquel Utrillo i Vidal. Davant de la xerinola que propiciaven una veu del veïnat es va aixecar amb la intenció de fer-los callar, a la qual cosa en Miquel la va recriminar fent l'observació: " a veure si riure serà pecat. Sigui com sigui, per sempre més, li va quedar el carrer del Pecat.

Un carrer que, sigui dit de pas, ha perdut bona part dels locals emblemàtics que tant el caracteritzaven, fins el punt que ja no és el mateix. Al ser substituïts aquells locals, per negocis que no tenen res a veure amb l'oci, sinó que estan destinats a establiments que ofereixen els menjars de: "*sientate, levantate y buen provecho* ". Sense cap personalitat ni categoria.

Al el Passeig Marítim, en el tram comprés entre el Picnic i l'Hotel Terramar, hi ha 13 bancs de ciment. Bancs que en el seu dia van sortir del taller de la família Artigas i que hom encara recordo que al respatllers hi havia unes rajoles on s'anunciaven marques comercials. A mesura que van anar caient aquestes rajoles es van substituir per unes altres de més decoratives. Si més no el pas del temps ha fet que el ciment es degradés i s'anessin queien trossos.

Uns bancs, molts d'ells ja es van modificar perquè abans tenien dues cares, la que donava al passeig i l'altre a la banda de muntanya, doncs aquesta a mesura que es va anar fent malbé es va suprimir i només va quedar la banda de mar.

Tot això ve a tomb perquè s'ha iniciat la seva restauració, un treball necessari per tal de preservar-los. Tot i que alguns d'ells els fan servir els manters, cosa que dificulta que les persones amb necessitar de seure, sovint no ho poden fer degut a aquesta ocupació o per la proximitat a l'escampall que tenen establert.

El mateix passa amb la fira d'artesania que si abans arribava del Club de Mar fins passat el Kansas, ara ja ocupa una bona part de l'altra costat. Que entre els manters i aquesta ocupació de mercaders, no ajuda gaire a dignificar un dels espais més macos que tenim al poble.

Sortosament en el terme de Sitges encara hi trobem vinyes, poques, però la seva presència és testimoni d'un passat vinícola que va tenir molta rellevància. Aquestes vinyes que queden, abasteixen cellers distribuïts pel Penedès i el Garraf. Els cellers que exporten , sobretot els que ho fan als Estats Units, ara estan preocupats pel tema dels aranzels que el seu president vol aplicar a tots els productes que venen de la UE. De totes maneres encara no s'ha concretat el tant per cent que hi aplicarà, perquè cada dia canvia de pensament. Va començar anunciant un 200% , fins a rebaixar-ho a un 10%. Aquesta incertesa, però, des d'allà, s'han frenat les importacions d'aquests vins i sembla que perilla el 10% de la producció vinícola que, des d'aquí, s'enviava a Amèrica.

La única que no sembla estar afectada és la nostra Malvasia perquè, com ha informat l'Alba Gràcia, no l'exportem. Millor, no cal fer negocis amb en Trump.

Sembla ser que ja hi ha opció guanyadora i que es posarà en pràctica en el carrer de la Carreta. Ha estat escollida la llamborda quadrada, envellida i clara. Com ja sabem hi havia tres opcions i aquestes estaven exposades al pati exterior del Miramar, les votacions han donat com a guanyadora l'opció A, que consisteix amb la vorera de pedra, es manté la pedra original del carrer i l'espai central estarà format per unes llambordes quadrades de formigó envellit i tonalitat clara. Si més no, vorera i part central del carrer al mateix nivell.

Aquesta opció ha obtingut 574 vots dels 1.248 que s'han emès entre votació electrònica i presencial. El que representa una participació del 4%. Ara només cal veure els resultats, com quedarà definitivament el terra d'aquest carrer que, per les seves característiques i per les cases que el conformen, té molt encant i molta personalitat.

El divendres 23 es va celebrar a l'Auditori Municipal de Vilafranca del Penedès el lliurament de les medalles del 59è Concurs Tastavins DO Penedès. Els premis estaven repartits entre les categories: blancs, negres, negres criança, escumosos Clàssic Penedès i vins xarel·lo. Entre els diferents cellers premiats del Garraf, la Malvasia de Sitges La Temptació 2022, d'Oliver Viticultors, ha estat distingida amb la medalla de plata en la categoria vi blanc criança.

Els alumnes de l'Escola Pia travessen l'Atlàntic. Avui les comunicacions no saben de fronteres ni de distàncies, ens podem comunicar a l'altra banda del món per l'ordinador i fins i tot amb el mòbil, a l'instant. Com ha canviat tot, jo encara recordo quan els de casa demanaven, a través de l'operadora de telèfons, conferencia amb Barcelona i potser tardaven una hora per establir-hi comunicació.

Si més no aquests missatgers/es dels escolapis s'ha posat en contacte amb Mèxic a traves del correu tradicional, mitjançant l'enviament de cartes per correu postal. Tot va venir arran de la visita del pare Fernando, procedent de l'Escola Pia de Califòrnia, que va pronunciar unes xarrades a les dues classes de 3r de Primària, explicant els projectes que porta a terme la Fundació Camins, concretament, a Mèxic. A partir d'aquesta visita la mestra de l'escola, Berta Llorens, que havia estat a Mèxic, junt amb l'altra mestra Pili Aguilar, van tenir la idea d'aprofitar l'assignatura que estava impartint per fer un intercanvi de cartes amb l'escola mexicana. A la iniciativa s'hi va afegir també l'Àngels Doñate, de la Fundació Educació per la Ciutadania que, junts, van contactar amb l'Instituto José Calasanz de Mexicali.

El enviament de cartes va començar a partir de després de Nadal, del curs passat. El contingut feia referencia a les tradicions més nostrades en aquestes dates nadalenques. Com és la de fer cagar el Tió. Quan les cartes van arribar a la seva destinació els alumnes mexicans les van contestar. Tanmateix algunes de les respostes no van viatjar pel correu convencional, sinó que va ser la pròpia Àngels Doñate, que es trobava de visita allà, qui les va portar, es van estalviar els segells i temps. En les seves cartes, aquells alumnes, explicaven com celebraven el Dia dels Morts, que té una llarga i molt secundada tradició entre els habitants d'aquelles terres.

Però vet aquí que, en un moment donat, van fer ús de les noves tecnologies, va ser quan van realitzar una videotrucada entre les dues escoles que va tenir lloc a finals d'aquest mes de maig. Les professores valoren molt positivament aquesta experiència de l'enviament de cartes en castellà. Perquè han practicat un mètode de comunicació que ja quasi està en desús i amb això també han fet practica de castellà i de viure l'emotiva experiència de rebre un seguit de cartes que fa que cada dia que passa s'esperi l'arribada del carter. Una pràctica que nosaltres, els qui vam fer el Servei Militar lluny de casa, empràvem molt per comunicar-nos amb la família. I sembla estrany l'alegria que produïa

rebre una carta, els dies que no n'hi havia es feien llargs de passar. Altres s'han cartejat amb alguna "novieta" a la qual els separava també la distància. Els castellans quan esperen notícies o esdeveniments que no arriben, fan servir l'expressió: "*No viene ni la carta ni el cartero*".

ESPORTS

No ha pogut ser, la derrota en l'última jornada a sentenciat al Bàsquet Sitges a deixar la categoria de la Copa Catalana, que va aconseguir fa un any, a tornar a Primera Catalana. Després d'estar derrotats pels de Montcada i Reixac, tot i que encara tenien opcions si el Castellbisbal perdia davant el Samà i al final no ha estat així i el Sitges no es va poder agafar a cap altra taula de salvament.

Sortosament no ha pogut dir el mateix el Bàsquet Sitges C, que s'ha proclamat campió de Tercera Regional. Per aconseguir aquesta qualificació els fa afavorir la derrota del líder, el Vilanova del Camí. D'aquesta manera l'equip local, després d'aconseguir el triomf sobre l'Abrera, va assolir el campionat. Cosa que li permet disputar les fases d'ascens a Segona Territorial.

També la UE Sitges aprofita la derrota del Martorell per a quedar a només dos punts de la segona plaça del campionat. Gràcies a guanyar el Tortosa , fet que el permet continuar somiant amb l'ascens. Això sí, fins al final ho ha de guanyar tot i que perdin punts el Martorell i el Sant Cugat. Un escenari difícil, però no impossible.

Pel que fa al futbol sala, l'equip de les Botigues ha ascendit a Segona Catalana abans de les tres jornades que encara falten per acabar. El seu pas per la tercera Catalana ha estat com un passeig, mostrant un gran nivell. Ho explica el fet que tot han estat victòries, amb 128 gols a favor i només 19 en contra. Això li ha permès recuperar la categoria de la Segona Catalana, a la qual ja jugava, en només un any que fa que l'havia perdut.

Al final es veurà si l'acompanyarà el Futsal Sitges, que és segon en el grup 16 a quatre punts del líder.

El cap de setmana del 3-4 d'aquest mes de maig, el Club Nàutic Sitges va acollir el Campionat de Catalunya de Catamarans 2025. On va aconseguir una meritosa victòria Iván García del mateix Club. Seguits dels també sitgetans Albert Gironès i Àlex Lago que van aconseguir la segona i la tercera posició respectivament.

Les bones velocitats del vent van afavorir el desenvolupament de la regata.

El Sitges Bowling Club, després del triomf davant l'equip del Vendrell, aconsegueix poder disputar la promoció d'ascens a Segona Divisió, gràcies a l'aconseguir la màxima puntuació i, d'aquesta manera, poder ser els primers de la cinquena jornada. Un fet que els permet pensar en aquest ascens.

Amb un rècord de participació s'ha celebrat el Circuit infantil Legacy de golf, que s'ha celebrat en el Club de Golf Terramar. Amb més de 150 joves golfistes d'entre 7 i 17 anys. I que va ser seguit per una bona assistència de públic. Entre pares, amics i amants d'aquest esport.

El circuit es completarà en altres indrets de Catalunya, Aragó i la Comunitat Valenciana, on els participants, a més de practicar aquest esport, assoleixen uns valors de convivència molt positius.

L'equip femení de futbol 7, de la UE Sitges, ha acabat la temporada empatant al camp del Jorba, tot i anar guanyant per 1 a 3 fins que van empatar. L'equip que ha debutat en aquesta temporada, al final de la mateixa, ha quedat en cinquena posició de la classificació. Sent la Cristina Boira la segona màxima golejadora del grup amb 59 gols.

Un mèrit que correspon a tot l'equip, al convertir-se en el tercer equip més golejador, amb 118 gols. El que fa que el conjunt es senti molt satisfet del seu debut i espera continuar amb molts més èxits la propera temporada.

El dissabte dia 10, la Fundació de Veterans de Sitges ha dedicat l'homenatge, que sovint organitza, a Rafa Marañón que, com tots sabem, va ser un jugador destacat de la plantilla de l'Espanyol (entre els anys 70 i 80) i del Real Madrid.

Com sempre hi ha hagut el partit al camp d'Aiguadolç, entre els veterans dels dos equips, i després s'ha descobert la rajola a l'Avinguda de les Estrelles del Futbol.

En Rafa Marañón hi va haver una època que va estar molt vinculat al nostre poble i va destacar pel seu instint golejador, amb 262 partits amb la

samarreta blanca i blava i amb un inventari de 144 gols anotats. L'acte va comptar amb la presència de les autoritats locals, amplia representació dels veterans i familiars i amics del jugador.

El Rugby Club Sitges aconsegueix l'ascens en l'últim sospir, la propera temporada jugarà a la Divisió d'Honor B. Després de guanyar el Club ponent de Mallorca, que era l'altre aspirant que lluitava per l'ascens. El partit va estar molt igualat, tanmateix els de casa van anar de menys a més, per acabar imposant-se al rival que sortia al camp com a favorit. Ja ho diu la dita popular, "no es pot dir blat fins que està al sac i ben lligat".

No ho té tan bé la UE Sitges que van perdre davant el Ciudad Cooperativa de Sant Boi de Llobregat. I que amb aquesta victòria, aquest darrer equip, és campió de manera matemàtica i el nostres han de tornar a creure en miracles, ja que les coses se'ls han posat molt difícils. Tant que li queden molt poques opcions per poder, fins i tot, lluitar pel playoff. Ara, per tenir encara alguna oportunitat, ha de guanyar al Camarles, que el Martorell perdi a casa contra la Sénia i que el Santfeliuenc no guanyi al camp de l'Atlètic de Vilafranca. I que més ha de passar?

Dintre de la Setmana de l'Esport a Sitges s'estan portant a terme diferents propostes. Amb molts esdeveniments esportius programats cada dia, també amb protagonisme per l'Esport Femení, on nenes, joves i dones adultes han pogut gaudir de diferents modalitats. Com pel que fa a la gimnàstica rítmica, el futbol, el bàsquet, l'hoquei, el tenis i també el bàdminton, el voleibol o el koribal.

Igualment ha servit per a donar relleu a projectes que ja s'estan portant a terme , com la marxa nòrdica i les caminades saludables. I s'han celebrat jornades dedicades al rem, o la cursa pensada pe recollir fons per a les persones afectades pel PKU. I tot un seguit de celebracions totes elles relacionades amb l'esport i que totes han comptat amb una bona participació.

L'equip del juvenil A de la Blanca Subur ha aconseguit l'ascens a la categoria Preferent i això ha estat possible després de 20 victòries, 6 empats i només 4 derrotes. Això significa haver fet una temporada excel·lent, destacant també els 103 gols marcats i només els 45 encaixats.

Han pogut fer aquest pas de canvi de categoria després de guanyar al Marc Bartra, que li ha suposat a l'equip local, com també guanyar el campionat que ha anat lligat amb l'ascens, sense haver de dependre del que fessin altres equips. L'equip que entrena Josu Julián ha tingut el mèrit de mantenir-se al capdavant de la classificació pràcticament durant tota la temporada, gràcies a la seva regularitat. Quan va ser una llàstima que a l'any passat perdés aquesta categoria on havia estat durant anys.

Un ascens on es fa evident que el Club sempre ha apostat pel talent local i així continuarà la propera temporada i amb l'aspiració de continuar creixent.

La UE Sitges, que entrena Álex Villa, tanca la temporada golejant al Camarles 8-3 i que definitivament queda en quarta posició. Per tant no podrà optar a la promoció.

Aquest darrer partit que es va disputar al camp d'Aiguadolç, a més de servir per acomiadar-se de la seva afició, l'equip ha dedicat un homenatge al jugador Victor Lebrero que es retira.

El Futsal Sitges s'ha quedat sense opcions d'aconseguir la primera posició. Malgrat haver guanyat el seu penúltim partit de la temporada, necessitaven que el Sant Cugat, que és el líder, no guanyés, però no va ser així. La propera temporada tornaran a intentar ascendir a la Segona Catalana. Haver de refiar del que fan el altres, no és garantia de res.

El dissabte 17, mig miler de nadador van participar en la Marató, una prova molt exigent, disputada en el litoral sitgetà.

Pel que fa a la prova de natació, a mar obert, es va dividir en quatre categories de competició: dues opcions de distància de 2 i 4,5 quilòmetres, la Marnaton Kids, pels infants. I la cursa de relleus.

Pel que fa al recorregut llarg, Rafa Cabanillas i Ona de Miguel han estat els vencedors. Mentre que en Mario Guillen i la María Carbonell han guanyat la prova dels 2 quilòmetres. En quant a la dels relleus (4 x 200 metres de distància), la participació ha estat de 30 equips.

Igualment de nombrosa es pot considerar la participació de la Marnaton Kids, on una cinquantena d'infants entre 5 i 13 anys van poder iniciar-se en aquest tipus de proves.

A part del factor competitiu de tot plegat, ha servit per a tornar a consolidar Sitges com un referent d'organització de grans esdeveniments. Cosa que van poder comprovar els participants i el gran nombre d'aficionats que es van desplaçar a la vila per seguir de prop aquest esdeveniment. Que va tenir el seu colofó a la platja de Terramar, on es va procedir el lliurament dels premis.

Al camp del Club de Golf l'Empordà ha tingut lloc el Campionat d'Espanya Mid-Amateur masculí de golf 2025, on el jugador Ignacio Pineda Lugstenmann, soci del Club de Golf Terramar, ha quedat tercer classificat al realitzar 220 cops, quedant a només 6 del guanyador de la competició.

El van seguir els també socis del Club sitgetà, en Genís Alberti Quinclan l'Álvaro Geurin Almazo, que van quedar en quarta i sèptima posició respectivament.

El dissabte 17, en Pavelló dels Pins Vens, el Club Patí Subur Sitges va guanyar per 7 a 4 a l'Olímpic Reus. Una victòria que l'equip local va dedicar al qui ha estat, durant quatre temporades, el seu entrenador, en Jofre Vilà. Els mateixos jugadors a la pista li van fer un passadís d'honor i des de la grada els aficionats van respondre amb forts aplaudiments. Responent així a la tasca que, durant tot aquest temps, en Jofre ha portat a terme i sobretot a la feina feta des de la base. I que ara es van veient els resultats. En Jofre deixa encarrilat el futur a l'equip tècnic que el substituirà.

El Club Rítmica de Sitges, el diumenge 25, ha organitzat una nova edició del Trofeu Vila de Sitges, on s'han aplegat prop de 800 gimnastes, entre els de nivell federats i escolars, amb més de 30 clubs participants provinents de tot Catalunya.

El Poliesportiu de Pins Vens va acollir les 9 hores de competició, mentre que els responsables van rebre la felicitació de tots els clubs participants, per l'excel·lent organització.

Menció a part es mereix els bons resultats obtinguts pels equips locals. Així en la categoria aleví nivell IV l'equip va quedar en segona posició. Els infantils, també en nivell IV, en l'exercici de pilota i en el de mans lliures, han quedat en primera posició. Mentre que el juvenil base, ha quedat en tercera posició a més de rebre el Premi Honorífic del Jurat.

Pel que fa a la categoria escolar: la primera posició ha estat pel duo format per la Xènia Macias i la Natàlia Suñé. Quedant en segona posició el duo format per la Nona Elías i l'Emma Justícia.

Uns molts bon resultats que es deu al gran treball realitzat per totes les gimnastes, les tècniques que les han guiat, com també pel suport rebut de les voluntàries i de totes les famílies.

Els joves nadadors sitgetans del Club Natació Sitges, Luka Hoek i Olivel Roch, han portat a terme els preceptius entrenaments, en el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, per preparar el campionat d'Europa que es celebrarà a la ciutat eslovaca de Samorin. Entre els entrenadors que formen part de l'equip estatal es troba, el també sitgetà, l'Emili Huete.

Per la seva part els participants infantils i júniors del Club Natació Sitges, van aconseguir pujar quatre vegades al podi en el Circuit de Trofeus Girosona, en el qual hi van participar 750 esportistes d'entre tot el territori català. Els sitgetans/es que van fer podi van ser: Ona Portillo al quedar campiona del 100 papallona absolut. Jan García tercer en els 100 i 200 esquena. Mentre que Tom Hoek ha estat el guanyador dels 100 esquena.

De la mateixa manera que el transcurs d'aquesta competició, Irene Capitán i Roger Huete van assolir les marques exigides per poder estar presents en els campionats d'Espanya.

Les patinadores sitgetanes, Laia Martínez, Maria Baños, Naiara Maldonado, Andrea Serra i Vinyet Sintes -que formen part de l'equip júnior de l'Artístic Skating Cunit- han triomfat en el Campionat Europeu de Shows que s'ha celebrat a Saragossa del 22 al 24.

Pel que fa a la Laia Jiménez, Maria Baños i Naiara Maldonado, integrants del grup júnior, s'han proclamat campiones d'Europa amb l'espectacle "*World as one*". Per la seva part Andrea Serra i Vinyet Sintes, amb el seu show "*Oh Fortuna*", han aconseguit una molt bona puntuació després d'una actuació impecable, tant en la tècnica mostrada, com en la coreografia .

Aquesta temporada ha estat molt bona per les nostres patinadores que, amb el seu equip de Cunit, han guanyat els campionats de Catalunya i d'Espanya i ara el proper repte important és el Campionat del Món que es celebrarà a Pequín a finals d'octubre.

Per contra el Bàsquet Sitges ha estat treballant tota la temporada per mantenir la categoria i a la darrera

jornada sembla ser que el descens a Primera Catalana estava cantat, si més no al ser el millor dels quatre equips que descendeixen i degut a que la Federació ha ampliat el nombre d'equips que jugaran a la Copa, els nostres tenen possibilitat de continuar jugant en la mateixa categoria la propera temporada. De totes maneres és una decisió, aquesta, que correspon a la Federació. I que encara s'ha d'aprovar. A veure el que passa.

JUNY

EL DIA A DIA

Els veïns de la Llevantina manifesten el seu descontent davant el que creuen una falta de sensibilitat, per part de les institucions, en quant a les necessitats de manteniment i altres aspectes que consideren molt importants pel bé d'aquest sector que, davant la falta d'atencions, veuen com es va degradant.

La llista de greuges és llarga, mentre que les que creuen més bàsiques són: les voreres intransitables, carrers amb molts sots, el cablejat aeri en males condicions, en el parc infantil hi ha rates, falta d'espais per a gent grans i els joves, el transport públic que no en fa un bon desplegament, deficiències amb la recollida d'escombraries, amb talls freqüents dels serveis de llum i aigua, Amb un mirador que consideren abandonat, ja que requereix un seguit d'obres per tal de fer-lo segur.

Per part de l'Ajuntament la resposta és que per fer front a totes les seves propostes cal afrontar uns projectes complexos i amb un cost elevat. Conscients de tot això, l'equip de Govern Municipal, proposa mantenir un diàleg constructiu amb l'Associació de Veïns, per primer de tot trobar un acord per actuar en els aspectes que, actualment, són més necessaris i així anar avançant en els altres punts, fins a trobar solucions que més s'adaptin a les necessitats.

Després de llargues i complexes negociacions amb la finalitat de trobar solucions als inquilins dels pisos que en el seu dia va fer construir la Caixa i que actualment pertanyen a la societat que respon amb el nom de Inmocriteria, els veïns han estat citats a l'Escorxador on aquests han exposat a l'alcaldessa Aurora Carbonell i a la regidora d'Habitatge Carme Gasulla, un dels motius del seu descontentament. En aquest cas al que fa referencia a la relació de l'IBI cobrat a les 61 famílies, per un import de 231.000 euros, el qual diuen que s'hauria d'haver cobrat a la propietat. Per la seva banda a més s'ha tractat de les possibilitats que hi ha que l'Ajuntament adquireixi els pisos d'aquest conjunt, que vagin sortint a la venda, per posteriorment posar-los a disposició com habitatges socials.

En un principi aquesta va ser la idea inicial dels promotors, en aquest cas la Caixa, però de seguit es va comprovar que obtenir un d'aquests pisos no va ser cap ganga, pels qui hi van poder accedir. Amb constants pujades dels lloguers i voler fer complir normes de les quals no se'n havia parlat, en el moment d'oficialitzar els contractes.

Quan les coses van malament es produeix allò de que aquí caic allà m'aixeco. És el que passa a les instal·lacions del Club Natació, on el usuaris cada dia es troben amb alguna que altra sorpresa. Mentre que, com és sabut, aquestes es troben en un procés de subhasta, amb la veu en contra de l'oposició a l'equip de Govern. Ara ha passat que s'ha produït una avaria en la bomba de l'aigua, el que ha fet que no es pugui utilitzar. I com totes les averies, aquestes es produeixen en el moment més inoportú. Quan els nadadors del Club s'entrenaven per a participar en el Campionats d'Espanya i Catalunya. Des de la regidoria d'Esports, que dirigeix en Jaume Monasterio, s'han buscat alternatives per poder continuar entrenant i el que ha resultat més eficient ha estat que els grans s'hagin traslladat a Piscina Municipal d'Hospitalet, mentre que els més petits han estat fent treballs d'entrenament físic en les mateixes instal·lacions del Club sitgetà, a l'espera que en un parell de dies pugui estar arranjada l'averia.

L'escola Pia del nostre poble canvia de direcció. L'actual director gerent, Ramon Beringues, després de vuit anys d'estar al front de l'escola, ha decidit passar el relleu que es farà el pròxim 1 de setembre, quan assumirà la direcció la Lucía Valentín.

I com acostuma a passar en aquests casos l'encara director ha fet una mena de balanç de la seva gestió, on l'Escola ha passat per moltes etapes, des del canvi generacional de mestres i alumnes a haver

de fer front a moments difícils, com els provocats per la pandèmia. Un altre aspecte molt complex ha estat, finalment, la remodelació de tota l'escola. Unes obres que estan molt avançades, però que encara no s'han acabat.

La Lucía és llicenciada en Química i fa 18 anys que és professora de Ciències a ESO i Batxillerat a l'Escola Pia de Sarrià. Tots dos porten molts anys en el camp de l'educació mentre que la Lucía a partir del començament del pròxim curs haurà de combinar l'aspecte docent amb les tasques de direcció. El director sortint ha mostrat el seu agraïment a professors, pares, alumnes i a les institucions sitgetanes que han col·laborat amb ell. Destacant que sense uns i altres la seva tasca hauria estat molt més feixuga.

Cal destacar la participació de Sitges en el Buy Catalunya -Workshop Tasty Catalonia- celebrat a la Canonja, on hi ha participat 78 operadors internacionals especialitzats en turisme enogastronòmic premium.

La trobada ha servit perquè des de la regidoria de Turisme s'hagin mantingut una vintena de reunions entre professionals del sector procedents de diversos mercats molt preuats. Tant d'Europa , Amèrica del Nord i del Sud i la regió de l'Àsia del Pacífic.

També la Diputació de Barcelona hi ha col·laborat convidant a Sitges a 12 agents especialitzats en aquest sector, procedents de Polònia, França, Alemanya, Estats Units, Brasil, Noruega i Finlàndia. Aquestes delegacions han fet una visita als llocs més emblemàtics del poble, també al Centre d'Interpretació de la Malvasia, per acabar assistint a un sopar, en el qual s'han servit productes i cuina de proximitat.

El dissabte dia 7 ens deixava un sitgetà que prenia el pols de la vila dibuixant, pintant, l'Agustí Albors i Soler. Des de la cova, com ell denominava l'estudi que tenia a casa seva i de la Nuri, havia plasmat els moments més significatius de les nostres festes i tradicions i no només això, sinó que els acoloria amb tal espetec de color que el resultat final captivava a tothom.

L'Agustí estava casat amb la Nuri Casanova Briva, per tant gendre d'en Rafel Casanova Termes, que em va precedir en aquesta tasca de Cronista i de la Raimunda Briva Mirabent. També admirava de l'Agustí el seu esperit crític, sempre des d'una vessant constructiva, que defensava els seus criteris quan considerava que tenia raó i, sabedor d'això, poques vegades el feies canviar d'opinió, havia heretat el tarannà dels Albors, tots uns artistes però també defensors de les coses ben fetes i justes.

Així ho podien veure en el conjunt de la seva obra, ratlles ben traçades, sempre dins un ordre i una meticulositat. Tot plegat es podia admirar en el resultat final. El seu traç era inconfundible, només amb un cop d'ull sabies que es tractava d'una obra seva. Admirades eren les seves portades de l'Eco que tan es feien visibles per Nadal i per la Festa Major, conferint al setmanari un toc de distinció i un entranyable embolcall per a totes i tots els qui hi fan anys que hi col·laborem.

Bona part de la seva vida laboral la va passar de delineant al servei del departament corresponent de l'Ajuntament, on va ser molt estimat pels companys i companyes que hi treballaven i per les diferents corporacions municipals que s'hi van alternar.

El dia de la Puríssima de l'any 2000 va morir el seu sogre, en Rafel Casanova, l'acte de comiat va tenir lloc a l'endemà, es donava la casualitat que l'Agustí acabava de sortir d'una important operació quirúrgica i oferia un aspecte molt desmillorat. Sortosament es va anar recuperant i ha pogut viure fins aquest començament de juny. La companyia i les atencions de la Nuri, de les seves filles, han permès a l'Agustí viure amb una bona qualitat fins que darrerament la seva salut anava enviant senyals d'alarma. Una altre de les companyies que igualment l'han ajudat sempre, ha estat la seva dedicació al dibuix, fins que ens ha deixat. Si més no la seva obra continua viva, sent el reflex d'una estima a l'art i a la vila que l'ha vist néixer i nosaltres, en aquests moments de tristesa, estem contents d'haver-lo conegut i haver participat del seu art, que esdevé bandera de moltes ensenyances i exemple d'admiració: abans, ara i sempre.

Després de molt temps de treballar, per part dels responsables dels centres educatius, sembla ser que, arran d'una reunió celebrada el dijous 12 al Vendrell , entre aquests i els Serveis Territorials d'Educació, donen a entendre que s'ha avançat, assolint acords que havien estat molt reclamats anteriorment . Així ho han informat la regidora d'Educació, Carme Gasulla.

Sense deixar de reclamar la construcció d'un nou centre educatiu, per donar resposta al creixement demogràfic que posa al límit la capacitat dels centre que hi ha actualment. També amb la voluntat d'influir

davant aquestes necessitats, a la mateixa hora que estaven reunits als Serveis Territorials del Vendrell, les famílies dels alumnes de la vila es manifestaven a davant de l'Ajuntament, fins i tot els de l'Escola Agnès es van desplaçar fins al Vendrell, demanant les mateixes solucions. L'experiència que han tingut tots plegats, pel que fa als Serveis Territorials, els aboca a la desconfiança, degut a que poques solucions han aportat a la problemàtica escolar.

Sitges ha rebut la primera visita del president de la Generalitat, Salvador Illa, que va tenir lloc el dissabte dia 7. A primera hora del matí es va reunir a l'Ajuntament amb l'alcaldessa Aurora Carbonell i van tractar de dos temes de suma actualitat: la necessitat de disposar d'habitatge accessible que benefici especialment als joves, pels quals aquest és un gran problema. Mentre que l'altra tema tractat, també de molta actualitat, la sentència que mana enderrocar el Club de Mar i instal·lacions adjacents. En aquest tema es va manifestar en favor de complir les sentències, que equivaldria a dir que està d'acord amb la demolició, si més no com a bon polític fan allò que t'estan demanant i sembla que et donin. Diuen una cosa i tenen la facilitat de maquillar-ho fins al punt que no saps ben bé cap on es decanten. O quin rerefons hi ha darrera de les seves conclusions.

Seguidament es va dirigir a la comissaria dels Mossos d'Esquadra, per acabar la visita a l'Ave Maria, on va ser informat de la dinàmica i la bona tasca que fa la Fundació i el voluntariat amb les persones que estan ingressades al centre i que pateixen diversitat funcional. Va aprofitar per inaugurar el nou Espai Tallers, creat per a desenvolupar millor el potencial dels seus usuaris.

Quan just fa dos anys de l'espectacle de la detenció de l'alcaldessa, alguns regidors i també alguns treballadors de l'Ajuntament, l'alcaldessa Aurora Carbonell es cridada a declarar al jutjats de Vilanova pel cas de la Taula del Tercer Sector, on s'investiguen suposades irregularitats en l'atorgament de subvencions i contractes.

Aquesta vista ha tingut lloc després de molta temps de provocar incertesa per part dels estaments que han d'actuar amb més celeritat, per tal de posar llum a la foscor. En la seva declaració l'alcaldessa es va tornar a reafirmar que totes les subvencions s'havien portat a terme des de la legalitat i totes fiscalitzades correctament. Per tot plegat va demanar que es tanqui el cas i que els imputats, ella mateixa, regidors i treballadors, se'ls hi restableixi la seva innocència.

L'altra problemàtica destacada, i que tampoc es veu solució a curt termini, és les constants averies del trens de rodalies que s'han convertit en un malson pels usuaris. El divendres dia 6 un tren va quedar aturat entre les estacions de Garraf i Sitges, sobre les 18h. Veient que solucionar l'averia requeria temps, van haver d'evacuar el tren i per fer-ho es va comptar amb tots els equips d'emergència que es mobilitzen en aquests casos. Sobretot es va haver de dedicar prioritat a les persones grans i que presentaven dificultats per baixar del tren i haver de caminar per les vies fins arribar a l'estació de Garraf . Amb tot això, com és de suposar, els altres trens van patir els corresponents retards.

La Societat Casino Prado Suburese ha escollit una nova junta, on s'observa una voluntat continuista pel que fa als seus membre. Això està pensat per tal d'encarar el final de totes les obres de remodelació, de condicionament i d'adaptar-se a les normatives vigents. Aquesta última etapa potser ha estat la més difícil perquè els hi ha exigit, el que popularment coneixem, "el oro y el moro". I quan semblava que tot ho tenien en ordre, sorgia un detall que s'afegia a la llarga llista. El que passa que si fer un modificació tingués un cost barat, encara es podria assumir, però estem tornat a parlar de milers d'euros per complir amb el que els hi manen. Però bé, sembla ser que aviat el Prado haurà fet tots els deures i res més els impedirà poder obrir les portes amb tota normalitat, que signifiocarà haver-se posat a ldia de totes les normatives que els hi exigien.

La nova junta ha quedat constituïda d'aquesta manera: Presidenta, Carme Artigas i Ojeda; Vice-president, Carles García i Ojeda; Secretari, José Pérez i Casademont; Tresorera, Maria Dolors Rossell i Pascual. Vocals: Sandra Rubí i González, Montse Mon i Carol, Eva Vilà i Sánchez, Owen John Holden, Marc Macià i Martí, Noel Quevedo i Plana i Lídia Estany i Bardina.

Els mesos d'estiu és quan la nostra vila registra el major nombre de visitants. Això també és un reclam per aquelles persones que s'aprofiten d'aquest augment de població per posar en practica les seves habilitats delictives, la major part d'elles dedicades a fer robatoris a petita escala, aprofitant els descuits que tot sovint incorren els turistes.

D'aquest problema en són conscients tots els

cossos de seguretat que conformen els dispositius pertinents. A més des de fa un any es va posar en marxa l'aplicació Sitges Alert que permet a la ciutadania enviar alertes quan es troben o intueixen situacions de risc. A l'enviar una d'aquestes alertes, des del control de la Policia Local es rep el senyal que a més va acompanyat d'un geolocalitzador que permet saber el lloc exacte on es troba la persona que acciona l'alerta i d'aquesta manera la Policia pot actuar de manera molt més ràpida. Segons els mateixos responsables de l'ordre han manifestat que el sistema ha permès actuar i resoldre situacions molt compromeses per les persones afectades.

Per aquest estiu la mateixa Policia s'ha reforçat amb tres agents més i també els Mossos d'Esquadra ampliaran el nombre d'agents per, entre tots, poder garantir una certa seguretat per a tothom. De totes maneres quan hi ha tanta afluència de gent, sobretot els caps de setmana, resulta una mica difícil poder estar a tot arreu. Si més no es prioritza l'atenció en els espais foscos, com són els espigons, per evitar el que tots ja sabem.

El petit camp de futbol del Parc de Can Robert, que porta dos noms, Cruyff Court Aitana Bonmatí, provoca les queixes del veïnat que viu davant mateix. Les queixes provenen de l'incompliment de l'horari de tancament de l'activitat esportiva a les 22 hores i que es segueix jugant fins avançada la matinada, amb les conseqüents molèsties pel descans de la gent que viuen en la zona. Els quals fins i tot han intentat persuadir amb bones paraules als usuaris per a que respectin els horaris i, segons expliquen, no només no ho fan, sinó que els reben de males maneres.

És una llàstima que la falta de respecte es demostri fins i tot en una activitat tan sana i respectable com ha de ser l'esport i més quan es té tot el dia per fer-ne ús i no cal esperar a les tantes de la nit, que el que es fa llavors és molestar. Mentre escric això em ve al pensament quan els veïns de la vila, a l'estiu, quan acabaven de sopar, sortien a prendre la fresca al carrer. El mateix carrer que hores abans havien jugat la mainada a pilota, cosa que i amb raó tampoc era gaire ben vist per les veïnes, perquè amb la pilota els hi embrutaven el blanc de les parets. Tot i amb això hi havia una certa permissivitat, que durava fins abans de sopar. Després quan avis i pares sortien a la fresca, enviaven a la mainada a dormir o com a molt a compartir una estona amb els grans. Els quals s'encarregaven d'avisar: "*de pilota ja n'hi ha prou*". Una advertència que era assumida per tots, petits i no tan petits. I aquí començava tot, s'ensenyava des de jovenets a obeir i després, de més grans, era la cosa més normal. Si hi havia una persona gran que dialogava unes recomanacions, se l'escoltava i s'obeïa . Però això era abans d'implantar-se el "xamplis meis".

Durant la temporada d'estiu, com a mínim un cop cada quinze dies, es realitzen controls sanitaris de l'aigua de mar. Aquest dies s`ha fet el primer, a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) amb una qualificació d'excel·lent.

Això equival a l'alta qualitat microbiològica de les aigües de bany, sota certificat de la mateixa ACA, previ anàlisi en els laboratoris. Un requisit, els resultats dels quals, s'han de transmetre a la directiva europea que és qui ho regula.

Per altra banda les nostres platges han revalidat les nous banderes blaves de les temporades anteriors. Convertint-se en el municipi que compte amb més platges, amb aquesta distinció, de tot Catalunya.

Segons un altre estudi sembla que no baixarà el nombre de turistes que escolliran Sitges per passar les vacances, tot i que en aquest començament ja es nota una tendència a reduir despeses. Dit d'una altra manera, que la gent no gasta tant i es mira més com es gasta els diners per a fer les menjades. Per contra ens trobem que si volem anar a dinar o sopar en un restaurant, si prèviament no hem encarregat taula, difícilment ens acolliran. Sobretot els caps de setmana, potser entremig és més fàcil poder seure's en una taula sense necessitat de fer reserva prèvia. Però més val no provar-ho, per si de cas.

Una altra estadística assenyala que més d'un 71% dels turistes provenen de fora de l'Estat espanyol. Fa anys recordarem que hi havia un turisme que venia cada any. Matrimonis i no matrimonis que, al coincidir amb ells, ens produïa satisfacció i fins i tot amb alguns havíem entaulat una amistat, altres els tenies vistos i es comentava quan arribaves a casa: "he vist...". I així any darrera any. I arribava un dia que els veies que anaven "tuperets", fins que deixaven de venir, mal senyal. Molts d'ells formaven part de la clientela fixa de l'estiu d'algun que altre bar, on es passaven quasi tot el dia asseguts i xarrupant, fins que marxaven als seus respectius països i fins a l'any que ve! Eren feliços amb aquesta manera de passar les vacances i els grau del vi o la cervesa

contribuïa a aquesta felicitat. Al cap dels anys la seva presència no ha tingut continuïtat i pràcticament ningú més s'ha fet tan popular com ho van arribar a ser ells. Potser perquè el turisme d'avui no fa estades tan llargues com llavors, com a molt tres o quatre nits i prou. Marxen uns i venen uns altres. Total que no han passat tant temps a la vila com per fer-se populars. Alguns d'ells ja deurien ser populars als seus pobles respectius, perquè assolir determinat prediguí no s'aconsegueix d'un dia per l'altra. I personatges peculiars, ni allà ni aquí, no en surten gaires, pocs destaquen amb les singularitats d'una manera de ser que sobresurt entre els demès. Vet aquí que, sense ells o elles, això no és el mateix. Quan un sobresortia, per les seves extravagàncies, no hi mancava la recomanació: "*a quin un pel barco*".

I quan just s'ha acabat el curs escolar ja s'ha de preveure tenir-ho tot a punt pel curs vinent que començarà el setembre. Una tasca que no només pertoca als mestres, sinó que l'administració també ha de tenir-ho contemplat. Pel que fa els metres tot i que les vacances escolars han començat oficialment el 20 de juny, ells no comencen fins a primer de juliol, perquè els hi cal tancar el curs i fer projectes pel proper que començarà el 8 de setembre, però també hi ha de tornar a ser des del dilluns 1, amb la mateixa finalitat de tenir-ho tot preparat.

Aprofitant aquest impàs, els edificis de les escoles, alguns continuen amb les obres de rehabilitació, com el Miquel Utrillo, i altres com l'escola Barrachina que ha rebut 3 milions d'euros també per a rehabilitar. Per altra banda l'alcaldessa Aurora Carbonell i la regidora d'Educació, Carme Gasulla, es reuniran amb el Departament d'Educació per tractar sobre una alternativa, que sempre està sobre la taula, a la implantació de mòduls o barracons dintre de les mateixes escoles, per la qual cosa les administració local s'oposa i insta a buscar altre alternatives amb més cara i ulls.

En el Ple d'aquest mes de juny s'han aprovat dos punts amb amplia repercussió en dos sectors. Un és el de Terramar, on es vol procedir a la segona fase de la rehabilitació de la via pública i l'enllumenat. L'altre fa referencia a la restauració de la masia existent a Santa Bàrbara, per a ser rehabilitada i destinada a diferents usos, en especial per a la Colla Jove dels Castellers i altres activitats culturals i recreatives. Les dues votacions van aconseguir quasi l'aprovació de tots els grups de l'oposició, tot i que ho van fer amb cert recels per la falta, segons exposen, de previsions i de transparència.

Ara que es parla de Santa Bàrbara no es diu res del parc que hi havia previst desenvolupar a l'entorn de l'ermita. Com així se'ns va dir aquell diumenge, festivitat de Santa Bàrbara, quan es va portar en processó una imatge de la Santa fins a l'ermita. Va ser allà, amb els consegüents parlaments quan es va fer referencia a la construcció del susdit parc. El que en aquest moment el cronista no recorda si arranjar aquest espai corresponia als promotors urbanístics de la zona o a l'Ajuntament. Si ho tenen de fer els promotors, se'ls hauria apressar que ho facin. Si ha de ser l'Ajuntament igualment se'ls hi ha de recordar perquè, com diuen els castellans, "*unos por otros, la casa sin barrer*".

Feia dies que no el veien i, alertats per aquesta absència, es va avisar als cossos de seguretat i quan aquest van entrar on vivia se'l van trobar sense vida. Em refereixo a en Miguel Ortiz, fill de la Tomasa i del Miguel, que vivien en la casa del carrer Sant Bartomeu cantonada amb Sant Gaudenci. Si no vaig mal fixat la casa era de la seva propietat i van ser víctimes d'una operació que, abusant de la bona fe dels seus pares, una persona sense escrúpols els hi va prendre el que era seu. De manera que els fills del matrimoni, ell i la seva germana, van haver de deixar on vivien.

Érem ben jovenets que ell i jo vam coincidir a l'Escola Pia d'aquí Sitges, en el parvulari que estava a càrrec de la senyoreta Rossita, que era de Reus i amiga de "doña" Maria que també era d'aquesta mateixa població. Des de llavors en Miguelin i jo vam ser amics per sempre més. I va ser ell qui em va desvetllar aquell secret tan ben guardat i que quan ens assabentem de l'autentica identitat dels Mags d'Orient es converteix en el primer desengany de la vida.

Vaig coincidir també amb ell en la Colla de Caramelles del Patronat que, junt amb en Ciré, en Reina, en Roca... vam poder compartir moments estel·lars, resultant d'unes excentricitats, protagonitzades per aquests personatges, que van ser úniques i irrepetibles.

Quan ens trobàvem, alguns dissabtes, m'informava que se'n anava a esmorzar a Vilanova o a Vilafranca. Esmorzars de forquilla, perquè li agradava entaular-se i menjar i beure a tot drap. Potser que aquesta desproporció li va acabant fent el paquet si més no, com s'acostuma a dir, estic convençut que va morir tip com un "guitllo".

Tanmateix en la faceta que més el coneixem és en la de ser un dels portadors del Drac. Que la va iniciar entre uns de mítics, com ho van ser la família Palma, en Joan Sabaté "Barrugueta", en Jordi Martínez "Tai Tai"... En uns anys en què pocs volien carregar amb el Drac. M'ho explicava en Carlitos, fill d'en Palma que, en el transcurs d'una matinal, es va haver de carregar tot sols el Drac perquè els altres estaven torrats. Això ens demostra que la bèstia no teia massa seguidors, a diferencia dels nostres dies que quasi s'han de convocar oposicions, davant el gran nombre de jovent que el vol portar.

En Miguelin era una mica morenet de pell i per això se'l coneixia pel "Negre ". Que últimament passejava un gos i no va perdre mai ni la gana ni la set, però no d'aigua...I era de les persones que mai la nostra amistat es va interrompre. Sempre que ens trobàvem manteníem una conversa agradable i planera, com era ell i així el mantindrem en el nostre record.

CULTURA

El Port de Sitges, com cada any, organitza els Concerts de Mitjanit, enguany serà la XXI edició, que han començat el dissabte 7 i s'allargaran fins el dissabte 26 de juliol. Els organitzadors fan saber que aquesta cita musical coincideix amb el cinquantè aniversari de l'obertura del trànsit marítim del Port, d'aquí que les dates dels concerts s'hagin allargat una mica més que els altres anys. També coincideix amb un pla de renovació de les instal·lacions que s'està portant a terme i que ja es troba en una fase molt avançada.

Uns concerts que van començar a programar-se a l'any 2004 sota una oferta de música clàssica i que han anat derivant a altres estils completament diferents, com són el pop i el rock. A cada any l'assistència de gent ha anat en augment, influeix en aquest aspecte la gran oferta gastronòmica que trobem dintre del seu recinte i on aquest concerts són un complement més afegit a l'oci nocturn de la vila.

El mateix dissabte 7, com acabo d'explicar, més de 1.600 persones es van aplegar al Port en el que va ser el primer dels Concerts de Mitjanit, que tan consolidats estan en l'agenda cultural de l'estiu. Els protagonistes han estat, el conjunt local, Veneno en la Piel. Que van oferir un recital de versions clàssiques dels anys 80, 90 i 2000. I que posats a retre homenatge a grups emblemàtics, durant tots aquests dissabtes es podran seguir diferents grups que en recordaran melodies provinents dels més emblemàtics com: Mecano, La Oreja de Van Gogh, Amaral, Raffaella Carrà i els Bee Gees. Un cartell que, per unes hores, ens farà rejovenir.

La Claudia Sauret ha inaugurat, el dissabte 7, la seva exposició de fotografies al Centre Cultural del Miramar, sota el títol: "*Viure per morir, morir per viure*". Que ha comptat amb una gran afluència de públic que, després de la presentació del regidor de Cultura, Albert Oliver-Rodés, hem pogut admirar l'obra de la fotògrafa, que resulta molt interessant i instructiva.

Inspirada en la tradició mexicana de donar culte als morts, concretament les imatges es centren en la població d'Oaxaca, on el Dia dels Morts és celebrat de manera molt especial i respectuosa entre els veïns, els quals s'envolten d'uns costums, amb l'intent d'apropar-se amb els seus avantpassats difunts.

I que permet, també, poder admirar un ampli ventall de detalls d'aquesta celebració, on no hi falten tota mena de calaveres pintades i altres aspectes, tots relacionats amb el mateix tema, que la fan molt interessant i il·lustrativa.

També aquest dissabte 7, els seguidors de les il·lustracions, han pogut visitar l'exposició *L'elogi del dibuix*", de la col·lecció privada Manuel Puig. On a més de fer una visita guiada, qui ho ha volgut, ha pogut participar d'unes sessions de dibuix que ha tingut lloc al Racó de la Calma.

Els Museus de Sitges participen en la iniciativa global, impulsada per la UNESCO, per promoure la convivència, la inclusió i el diàleg cultural mitjançant les xarxes socials. Els organitzadors aglutinen totes aquestes iniciatives sota un estament virtual que converteix les xarxes socials en un plataforma : "*MusemWeeck 2025*". Els Museus de Sitges, al sumar-se a aquesta iniciativa, han escollit el lema: "*Celebrar la convivència*".

Durant tota la setmana, el conjunt dels nostres museus, publica a les xarxes socials diferent propostes que estan vinculades al patrimoni local i amb el propòsit de generar compromís social, cultura participativa i apropar vincles entre institucions i la ciutadania. No deixa de ser una oportunitat per a donar a conèixer al món el llegat del nostres museus. No només pel seu contingut, sinó també per esdevenir un espai viu on es projecta la riquesa artística i històrica de Sitges.

El dimecres 11, a Can Rocamora, els Museus de Sitges han obert al públic l'exposició: "*Obertura de la Col·lecció Nacional 2024. Noves adquisicions per a nous relats*". Amb la qual es pretén mostrar les obres adquirides durant el 2024 per a engrossir la Col·lecció Nacional d'Art de la Generalitat de Catalunya.

D'aquesta manera es pretén visualitzar les diferents obres d'art amb les quals s'amplien les col·leccions museístiques i també amb l'objectiu de posar en relleu, la inclusió, la diversitat i la mirada crítica. Ha comptat amb el suport i iniciativa de "*Laboratori de Mirades i Identitats*", amb la col·laboració de Colors de Sitges Link i de Victor Ramírez Tur.

De vegades la burocràcia va per una banda i la cultura per l'altra, fins que arriba un moment que aquesta burocràcia s'imposa i la perdedora de la partida és la pròpia cultura. És el que li acaba de passar a la Festa de la Poesia, que en aquesta 18 edició, els seus responsables, s'han vist obligats a posposar la data de celebració, quan sempre s'havia fet el primer cap de setmana de juliol.

Moltes vegades depèn dels funcionaris que es pugui portar a terme quelcom, sigui de tema que afecta als interessos del poble o, com és el cas, a les festes i tradicions. En aquest paper els secretaris i els interventors són els qui fiscalitzen les maneres de portar-ho a terme i més quan hi ha aspectes que agafen un volada important, com ara passa amb la Festa de la Poesia. Perquè aquests funcionaris requereixen uns requisits, els quals no es poden portar a terme d'avui per demà, hi ha que complimentar una burocràcia que requereix temps i dedicació. Com que aquesta és lenta en Joan i la Cèlia veien que se'ls hi tirava el temps a damunt i que no podrien fer front a determinats aspectes de finançament.

Així que han decidit traslladar la Festa al primer dissabte de novembre i a més limitar-lo només a un dia, tanmateix això no vol dir que no es prepari un gran esdeveniment per celebrar la majoria d'edat. En el qual s'han convidat a totes els poetes i poetesses que han participat en totes aquestes convocatòries. Fins al moment han respòs afirmativament uns 70. L'èxit està assegurat.

La polifacètica Rosa Maria Puig ha presentat a la Biblioteca Santiago Rusiñol la reedició de la seva obra "*De Miami a Sitges*". Coincidint amb el noranta-un aniversari de la mort de Miquel Utrillo i Morlius, que va ser qui va dirigir, tot i no ser arquitecte, ell era enginyer, les obres de construcció del Palau Maricel, per encàrrec del milionari americà Charles Deering. La història ja la sabem i es fonamenta amb l'interès que va mostrar el ianqui per la casa de Santiago Rusiñol i que al negar-se, aquest, a vendre-li es va interessar per l'antic Hospital i aquí va començar tot.

La Rosa Maria, en la seva obra, en fa una detallada aproximació de tot el procés de construcció i posteriors esdeveniments, no exempts de situacions de complexitat difícil d'entendre per a tothom. I com aquella harmonia amb, el poble de Sitges, va acabar d'avui per demà. Cosa que va provocar la sortida de totes les obres d'art que contenien els dos palaus. Si més no un detall important, va sobreviure en mig d'aquesta fugida. El fet que Deering no es va poder emportar el conjunt d'aquest patrimoni que ell mateix va fer construir i que a dia d'avui segueix formant part del paisatge més emblemàtic de Sitges.

L'acte va ser moderat pel pintor i escriptor Marçal Fernández.

La també polifacètica actriu Lloll Bertran ha actuat al Prado el divendres dia 6. Dintre un dels actes programats per La Pregonera, amb la representació de la divertida comèdia "*La paella dels dijous*". Una parodia que magnifica el protagonisme que ha tingut els dijous en les generacions passades, quan també a la tarda d'aquest dia es donava festa a les minyones, d'aquí en certa manera venia el costum de l'arròs, perquè si les noies tenien pressa per plegar, deixaven l'arròs preparat per tal de que la família només hi tingués de tirar l'aigua, moments abans de menjar la paella. Un costum, aquest de l'arròs, que encara perduda com es pot observar en els menú que ofereixen molts establiments de restauració. Això fa que molta gent, principalment famílies jubilades, que en lloc de preparar l'arròs a casa prefereixen anar-lo a menjar fora, dintre el format d'un costum molt secundat i esperat, perquè contribueix a poder sortir una mica de la rutina quotidiana.

Totes aquestes coincidències es mostren en l'obra que posa en escena la Lloll, on s'hi barregen altres ingredients d'aquest viure quotidià, amb el qual tant ens identifiquem i del que ens agrada participar. Com en *Matipé* que deia, que allà a les Costes de Garraf es va menjar un arròs que fins i tot el fum era bo.

La banda sitgetana Apocadixie Traditional Jazz

Band ha viatjat a Irlanda on els dies 6 i 7 d'aquest mes ha actuat a la localitat de Lucan, prop de Dublín. Un fet que es podia interpretar com un intercanvi de bandes musicals, si ens fixem que els músics d'Irlanda i de Sitges, des de fa una dècada, coincideixen aquí en el que coneixem com el Festival Irlandès de Sitges.

La banda sitgetana esta integrada per: Xavi de la Salud (trompeta), Roger Pascual (clarinet), Joan Pinós (banjo), Patricia Pérez (tuba), Miquel Pinós (washboard) i Bernat Pinós (trombó).

Aquesta actuació dels músics sitgetans a Irlanda ha estat molt aplaudida pels irlandesos de Lucan i també per la directora d'Artscope i del Festival Irlanda-Catalunya, la Caroline Wyne. Que ha valorat com a molt positiva aquesta presència dels nostres músics i que es podria a començar a parlar d'un intercanvi de formacions de banda entre Irlanda-Sitges i viceversa. A Sitges ja fa deu anys que ens visiten una representació dels seus músics, amb aquest nova iniciativa es previsible que l'intercanvi vagi a més.

També seria una bona iniciativa que, en un futur proper, s'hi pogués desplaçar una de les dues cobles de sardanes que tenim a Sitges, per tal de donar a conèixer la nostra música popular. Aquí deixo la idea.

Entre nosaltres tenim gent que es preocupa per les coses patrimonials, que no tenen molta rellevància però que encara són part del paisatge camperol. Com són les construccions que trobem al camp: el marges, els forns de calç i les barraques de pedra seca. És el cas dels components de l'Associació de Pedra Seca del Garraf i del grup Drac Verd de Sitges que es preocupen de catalogar totes aquestes construccions i promoure la seva restauració.

És el cas del forn de calç que es troba per l'entorn de Mas Maiol, que ha estat restaurat. Aquests forns es feien servir per fer calç amb la qual prevenir les plagues dels conreus i per emblanquinar les façanes i els interiors de les cases, quan el color blanc predominava i distingia al nostre poble.

Aquesta restauració correspon a un pla que compte amb el suport de la Diputació de Barcelona i de l'Ajuntament de Sitges. El projecte s'ha presentat al Centre Cultural del Miramar i ha comptat amb la participació de Xavier Valls i Jacquie Mc Lughin de l'APSG; Joan M. Vives, especialista en patrimoni rural; Montserrat Cabré, tècnica en manteniment i infractores del Parc del Garraf, així com en Ramon Artigas que és membre del grup Drac Verd. I com a representant de l'Ajuntament es va comptar amb la presencia del regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés.

A més de totes les explicacions sobre el que s'ha fet i es pensa fer, es va anunciar que s'havia posat en marxa una campanya d'esponsorització i mecenatge per poder recaptar fons que ajudin, al cap i a la fi, a preservar tot aquest patrimoni.

Una mica lluny de casa nostra, concretament a Alcubierre, que es troba entre les províncies d'Osca i Saragossa, ha tingut lloc un reconeixement a set joves sitgetans, que tenien entre 19 i 22 anys i que, al començament de la Guerra Civil, van morir assassinats en el port que hi ha. Quan estaven vigilant els transit i les comunicacions des d'una "caseta de camineros" i van ser sorpresos per les tropes franquistes i els van matar. Ells eren: Joan Pujador, Abelard Martínez, José Mondéjar, Salvador Lucell, Emilià Díez, Francesc Borderia i Joan Feixedas.

Aquesta iniciativa ha estat impulsada per una entitat aragonesa dintre dels actes del Dia Orwell a Aragó i ha comptat amb la participació del Grup d'Estudis Sitgetans, amb el seu president Jordi Milà, que és un estudiós de la Guerra Civil. Si més no, des de la vessant de com va repercutir en el nostre poble i els seus habitants. Com a representant de l'Ajuntament també s'hi ha desplaçat el regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés.

I encara per posar més tristor a aquell fet, a dia d'avui, no se sap on van anar a parar les seves restes. La delegació sitgetana, on també hi ha viatjat familiars, han mostrat al seu agraïment a totes les persones i institucions que han organitzat i participat en aquest homenatge.

A la Biblioteca Santiago Rusiñol s'exposen les obres de dos artistes molt vinculats a la vila, en Pol Borràs i en Raimon Soldevila. Amb el títol "*La condició humana*", una seria de pintures d'en Pol que fan un retrat, des d'una vessant crítica i no exempta d'humor, de la societat actual on, el conjunt de les obres, conviden a la reflexió.

Per la seva part en Raimon, sota l'enunciat "*Economia circular*", exposa unes escultures fetes amb material reciclat. Amb les quals s'arriba a la conclusió que amb objectes rebutjats es poden arribar a fer curioses obres d'art. Donant a entendre que tot és aprofitable,

però sense arribar a recollir amb obsessió tot el que trobem. Una pràctica que, a les persones que ho pateixen, se'ls hi atribueix un síndrome.

Els Museus de Sitges han presentat una exposició, "*Noves adquisicions per a nous relats*", que es pot veure a Can Rocamora. La conformen disset obres que la Generalitat ha incorporat, el darrer any, a la Col·lecció Nacional d'Art de Catalunya i que han estat lliurades en dipòsit al Museu de Maricel.

La col·lecció, exposada a noves mirades, pretén promoure una cultura catalana més visual, plural i representativa. Entre les obres exposades destaca "*Històries de Sitges: Mascles al sol* (2000) de Sebastià Martín i que són un conjunt de còmics que deixen testimoni d'uns experiència gai a la vila l'estiu del 1996. Com també hi és representat l'Ismael Smith amb les obres *Oració* (1909) i *Eva i Adam* (1905-1906). També és de destacar la recuperació del record de la pintora Lluïsa Denís i Reverter, on s'hi exposa una postal il·lustrada. Igualment hi és present el cinema més antic, gràcies als treballs de recopilació portats a terme per en Jacint Bofarull.

El dijous dia 19 al restaurant Vivero Beach Club, es va portar a terme el lliurament de reconeixements als establiments guanyadors, de l'edició d'aquest any, del Sitges Tapa a Tapa.

El jurat tècnic va considerar oportú premiar al Sofia by Pic Nic i la Vermuteria Rojo Frito, que van quedar empatats en primera posició. Per les tapes que van presentar Fresc de Mantega, el primer i Focaccia marinera, el segon. En la segona posició ha quedat Num3ric i la tercera va ser per Pierre Sitges. I el mateix jurat va estimar concedir accèssits a l'Sports Bar i Vivero Beach Club.

I pel que fa al jurat popular van situar en primera posició la tapa Niu de Mar del Pierre Sitges, reservant la segona posició al Num3eric i la tercera Per Thalassa. També en els accèssits van reconèixer la tapa de Casa Hidalgo i la de Izakaya la Estrella.

Aquesta mostra celebrada a la primavera, davant la bona acceptació d'aquesta iniciativa, consolida Sitges com un referent del món de les tapes que, en les dues convocatòries que es celebren, atrau a molt gent local, en un 45% i vinguts de fora 30%, que a més ja ho esperen i és un altra excusa per venir a Sitges i, junt amb els d'aquí, recórrer tots els establiments que hi participen i que després valoren la tapa que els hi ha agradat més. Cosa que es celebra molt des del Gremi d'Hosteleria de Sitges, que són els organitzadors.

L'obra de la Berta Paco Sánchez, que ens va deixar molt jove, continua causant admiració entre el públic que la contempla. Aquesta vegada la seva obra, de mitjà format, representada per tretze quadres, ha estat exposada a l'Espai Lina Font del Centre Cultural El Roure de Begues. La mostra s'acull dintre del programa: "*Un Pont d'Art Vigent 2025*". On s'hi reflecteix totes les corrents creatives que l'artista ha dominat.

N'ha tingut cura el fotògraf i activista cultural, Jordi Aligué i Bonvehí.

L'artista Víctor Bregante ha estat l'encarregat de confeccionar el cartell que anuncia el *Sitgestiu 2025*. Una iniciativa dels Museus de Sitges que cada any programa un seguit de concerts que tenen lloc al Racó de la Calma i en altres dependències del Museu de Maricel, on destaca la participació dels guanyadors del Concurs Josep Mirabent i Magrans.

Aquest any coincideix en l'aniversari de la mort de Santiago Rusiñol, ocorreguda el 13 de juny de l'any 1931 a Aranjuez. Cal destacar la novetat que aquest any es presenta, el que s'ha nomenat el concert olfactiu. Una experiència creada per la perfumista Irene Gisbert i el músic Miquel Bofill, el qual dona protagonisme a la música del mestre vilanoví Eduard Toldrà. Destaca la combinació dels perfums i la música. Junts transmeten un missatge sensorial i atractiu.

En aquest cicle hi seran representades una bona part de les arts, fins i tot la del cinema, amb la projecció de curts fantàstics, gràcies a la col·laboració del Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Sitges. I que culminarà amb un concert coral que estarà maridat amb Malvasia. Com a curiositat dir que moltes vegades fins i tot la lluna hi vol col·laborar, mostrant la seva plenitud. El que fa que, quan això es produeix, les vetllades assoleixin un encant encara més especial. Amb una pinzellada de romanticisme, que el marc s'encarrega de magnificar.

A Aranjuez, en motiu de la commemoració de l'aniversari de la mort de Santiago Rusiñol, s'ha colat un esbufec d'aire sitgetà. Perquè en Juan Carlos Rodríguez , vinculat també al nostre poble, ha impulsat unes jornades per a commemorar el

traspàs de Rusiñol, quan es trobava pintant els seus jardins. Entre altres actes hi ha hagut una ofrena floral, a càrrec d'una representació de l'Arca de Noè i fins i tot a un concurs de pintura ràpida

Recordem que en Juan Carlos ha presentat el seu recent llibre publicat, presentat al Cau Ferrat, que tracta dels escrits de Santiago Rusiñol publicats a l'Esquella de la Torratxa i amb el qual hi ha col·laborat un altre admirador de l'obra literària de Rusiñol, l'Andreu Bosch. L'Andreu està al capdavant del Club de Lectura que es centra en textos de l'obra del polifacètic artista.

Com cada any els galeristes catalans han organitzat la seva gala al MACBA. L'Isidre Roset, en la seva col·laboració a l'Eco del divendres dia 27, en fa una detallada crònica. On ressalta la presència sitgetana en aquest esdeveniment, que ha estat representada pel galerista Artur Ramon. També destaca la presencia de la galeria OOA, de Sorella Acosta del carrer Nou, especialitzada en pintura africana. Igualment s'ha fet visible la presència de Joan Pi i Andreu, vinculat familiarment amb la degana de les galeries sitgetanes, Àgora 3, també en el mateix carrer Nou. En Joan que, és marxant i representant d'artistes i forma part, junt amb el sitgetà Jordi Pascual, de la junta de l'Associació de Galeristes de Catalunya.

Mentre que un altre sitgetà, en Frederic Montornès Dalmau, ha estat comissari de l'exposició "Joaquim Cancho. Anys 70". Presentada per la galeria d'art marc Domènech, que amb aquesta exposició ha guanyat el premi a la millor exposició. Junt amb la baronessa Carme Cervera que ha estat distingida amb el premi al foment de les arts visuals.

Com també hi va ser present una altra galeria sitgetana ubicada al carrer Sant Pere, la Bnude Art, de Kikola Andersen, especialitzada en nu masculí. Sent present en la memòria, l'exposició dedicada a Enrique Naya i Juan Carrero, que ha comptat amb el suport de Gabi Serrano i que en la gala hi va ser present en Ricardo, germà d'en Juan Carrero, tant aquest com l'Enrique Anaya, van passar els últims dies de les seves vides a Sitges, amb un final pertorbat.

FESTES I TRADICIONS

El diumenge dia 8 han desfilat pel Passeig de la Ribera, la Sitges Pride Parade que ha tret al carrer 21 carrosses i que amb comptat amb uns 2.000 participants, el que per molts és considerat el Carnaval d'estiu per les seves similituds, tot i que la majoria dels participants són del col·lectiu LGBTIQ+. I amb aquesta desfilada volen reivindicar la igualtat i els drets del col·lectiu.

Dies abans, la festa ha donat a conèixer diferents ofertes musicals, amb actuacions a l'escenari del mateix Passeig, junt amb altres espectacles que generen molta afluència de gent i també de soroll, que han de suportar els veïns fins a les tantes de la matinada. És l'inconvenient de viure en un lloc tan bonic i tan proper al mar. Sempre ho dic, tot no es pot tenir.

El dimarts dia 10 s`han presentat els protagonistes de la festa de Corpus, que es celebrarà entre els dies 10 i 29. També s'ha donat a conèixer el programa d'actes. L'espai escollit ha estat el Mercat Vell on s'ha aplegat molta gent, perquè aquesta festivitat, des de sempre, gaudeix de molt glamur.

Els protagonistes són: autora del cartell, Núria Camps; pregonera, Roser Forgas; pendonista, Montserrat Mirabent; decoració del Pati Blau, Grup d'Estudis Sitgetans; catifa del Cap de la Vila, veïns del primer tram del carrer Jesús.

Per altra banda s'ha informat que un any més l'Exposició de Clavell estarà ubicada als Jardins de l'Hospital de Sant Joan Baptista. On hi participaran 31expositors, amb un total d'unes 1.200 torretes. Tot un mèrit si es té en compte que avui la gent no disposem de cap terrat ni pati interior on poder disposar els cossis i portar a terme totes les atencions que necessiten els clavells. Per suplir aquesta mancança d'espai, la majoria d'expositors/es s'han de desplaçar fins a una llenca de terreny que tenen reservat a l'indret de Santa Bàrbara, on hi ha els horts dels avis, i també al mateix Hospital. Tot un mèrit afegit a aquesta tradició de l'exposició, de la qual aquesta any es celebra 85a mostra.

Pel que fa a les catifes, es cobriran el terra de 31 trams de carrers, amb un total de 3.000 metres quadrats, 370.000 clavells, 500 metres quadrats de gespa, 500 de xiprer, 2 tones de pellofa. A més d'altres herbes com la flor de Sant Joan, la flor de la buguenvíl·lia, clavell moro, gerberes i statice.

Darrera de tot això hi ha l'ingent tasca que porta a terme la corresponent Comissió que presideix l'Eduard Tomàs, la qual se'ls notava contents pels resultats de la feina feta, tanmateix una mica decebuts

perquè havien anunciat que en aquest acte també es presentaria el Joc de les Festes i sembla ser que, per motius burocràtics, aquest haurà d'esperar. Cosa que els va saber molt greu perquè havien treballat de valent per tenir-ho tot a punt i que han vist com tot el seu esforç no s'ha vist compensat . Fins el punt que van tenir sobre la taula la carta per presentar la dimissió en bloc. La promesa que en pocs dies ja es podria presentar els va fer tirar enrere. I sort d'això, perquè fan molt bona feina.

Tanmateix abans de Corpus, el diumenge dia 15, hem celebrat la festa de la Trinitat, de les més antigues de casa nostra. On aquest any no hi hagut missa de 8, però sí ofici a les 10,30. Oficiat pel senyor rector de la Parròquia, mossèn Rafel Vilaplana Moltó i l'acompanyament d'orgue a càrrec d'en Francesc Pi. És un goig poder-hi assistir perquè la seva capella, tan simple, convida al recolliment. Tant dintre com fora acull una bona representació de la gent de Sitges i també de l'antiga colònia de Vallcarca. Si més no trobem a faltar a unes senyores que cada any hi acudien des de Castelldefels, de ben segur que les edats aconseguides, acaben sent un impediment per apropar-s'hi. Elles que eren unes devotes de la Santíssima Trinitat i també unes bones sardanistes. En aquesta festa aprofitaven per a fer una visita a la imatge i de pas ballar unes sardanes i matí complert. Malauradament els anys no perdonen i amb l'acumulació sorgeix el maleit si no fos. Vagi des d'aquí el meu sentit homenatge a elles i a totes les persones que es troben en les mateixes condicions. I que avui, gràcies a les noves tecnologies, poden seguir des de casa diferents moments de la festa, que els hi han gravat familiars i amics. I també se'n aprofiten altres que hi són presents i davant una fotografia que hi apareixen li diuen a l'autor, ja me l'ha passaràs. Forma part del llenguatge tecnològic.

Com també aquest any hem trobat a faltar la presencia de la Pilar Queralt, que formava part d'aquell grupet de dones sitgetanes que, durant tot l'any, feien costat a la Rosó Carbonell en les atencions que dedicaven a l'ermita i el seu entorn. I que el dia de la festa les trobaves exultants per la feina callada, però eficient, que durant els 365 dies havien estat desenvolupant. De totes elles una de les poques que encara resisteixen és la mateixa Pili. El seu lloc, tal dia com avui, era al costat de la porta de l'església, venen les llànties, alfàbregues, coca... el seu lloc ara l'ocupa la Fina Planas, mare de l'Esteve Ferré.

Després de l'Ofici han actual el Ball de les Panderetes. Aquest moment és molt maco, perquè el nostre folklore llueix en un indret molt pintoresc i molt nostrat. I en acabar la seva actuació, aquest any i com sempre, com diu una lletra de Caramelles, la Cobla Sitgetana ha amenitzat l'audició de sardanes. Mentrestant s'ha realitzat el sorteig, en el qual també hi hem trobat a faltar el pernil, que era un element molt apreciat per la gent que comprava les butlletes amb l'esperança que els hi toqués.

I com sempre passa, d'uns anys cap aquí, l'ermita i el seu entorn es van buidant i poques són els que es queden a dinar. Una llàstima perquè això feia que la festa tingués una mica més de continuïtat. Més ara que es disposen d'unes barbacoes on poder coure la carn i si convé fer una paella. Potser l'única Paella que es prepara és a la cuina de la casa dels ermitans, que es dirigida pels marits de les administradores, en Carles Roig i en Juli Sentis. On hi són convidats les persones que col·laboren amb la conservació de l'ermita i, com no podia ser d'altra manera, els sacerdots de la nostra parròquia.

I posats a enumerar absències, en aquesta mateixa cuina, s'hi aplegaven un bon nombre de sitgetanes que cadascuna tenia una missió assignada: a més de la Remei Casanova, la pròpia Rosó, la seva germana Teresina, l'Emilia, la Carme Raventós, de can Pixabrosses, la Rosa Ballester, més coneguda per la Millones, la Fina Lanau, l'Angelina vda. Vergés, la mateixa Pili Queralt i altres que tenien l'espai ocupat i oferien moltes mans per a remenar l'arròs. Malauradament també en la cuina s'han comptabilitzat moltes baixes. Total que, entre una cosa i l'altra, l'aplec de la Trinitat dura el que dura i prou. Si més no el que és important que la tradició no es perdi. La presencia al capdavant de les administradores, la Nuri Carbonell i la Blanca Mirabent, són garantia de continuïtat.

El diumenge 15 l'acte va girar a l'entorn d'un enunciat força eloqüent: " Gegants i Corpus: un vincle històric". Que va ser el títol escollit pel conferenciant, el folklorista i escriptor Amadeu Carbó per fer una molt interesant dissertació de la presència dels gegants en diferents festeigs populars i sobre tot el seu vincle amb la festivitat del Corpus. Això també li ha servit a l'Amadeu per a fer un repàs de l'evolució dels gegants al llarg de la dilatada història d'aquests en totes les ciutats i pobles que en disposen.

Fent un elogi dels nostres gegants de la Vila,

per la majestuositat de la qual fan gala. I Un detall curiós, es va referir a ells explicant que aquesta majestuositat creix quan passen per carrers, com els del centre de la vila, que no són massa amples, perquè les estretors dels carrers ajuden a magnificar, encara més, la seva alta presència.

En acabar ha tingut lloc, a la plaça de l'Ajuntament, que estava plena de gom a gom, la presentació de la remodelació dels Gegants de la Vila, els nous, amb motiu del seu 50è aniversari. La remodelació ha consistit en un rentat i pintat de nou de les seves cares. Que, per cert, en un primer moment vam trobar una mica canviada la fisonomia de la geganta, cosa que de ben segur no els hi va passar per alt als responsables, perquè a la sortida de la vigília de Corpus ja vam poder comprovar que s'assemblava més a la geganta de sempre. I un altre fet curiós, els gegants no parlen però a les tres parelles no els hi falta cap detall. Els geganters respectius es preocupen i parlen per ells i el que diuen va a missa, que més d'una vegada hi ha anat per a fer les ofrenes. Ve a ser com allò que també es diu, els sants no mengen però donen de menjar.

El divendres dia 20, als jardins de l'Hospital, s'ha procedit a la inauguració de l'Exposició Nacional de Clavells, amb l'assistència de les autoritats i dels expositors/es, que s'han mostrat satisfets d'ensenyar a les seves amistats les seves col·leccions de clavells.

Recordo que coincidint amb la inauguració de l'Exposició, tot seguit es visitava la sala d'actes del Centre de Cultura Miramar, os s'exposaven els bonsais, la major part d'ells, de la col·lecció del recordat Lluís Marcè Gea i la seva família. En Lluís esperava aquella visita per poder ensenyar aquella curiosa vegetació de mida reduïda i que requereixen de moltes atencions.

Al vespre del mateix divendres 20, en el marc del Racó de la Calma, ha tingut lloc el tradicional Pregó del Clavell, que ha anat a càrrec de la Roser Forgas i Sampedro, que ha ofert un pregó molt participatiu i per tant molt entretingut, causant l'admiració de tots el presents. Hi ha contribuït, també, el marc on s'ha desenvolupat que, per aquestes ocasions, llueix amb tot el seu esplendor.

A la Roser se la veia molt entregada per sortir-se airosa de l'encàrrec que, en el seu dia, li va fer la Comissió. Al final la seva satisfacció es va fer encomanadissa, com es va fer palesa en les nombroses mostres de felicitacions que va rebre, a les quals s'uneixen les d'aquest cronista.

Dissabte dia 21 va ser el moment per a desenvolupar diferents tallers, organitzats pels Museus i també portats a terme en el Racó de la Calma. Un toc de distinció el va posar el repic general de les campanes, gràcies a l'art que també mostren eles nostres campaneres i campaneres que, de manera compassada, fan parlar a les campanes i el missatge que transmeten aquestes és propi de festa solemne.

Tanmateix l'acte més esperat, d'aquest dissabte, és la sortida de les tres parelles de gegants (els de la Vila, els Americanos i els Moros, que fan un recorregut pels carrers del poble. Un costum que es remolta a molts anys enrere. I que esperem tota la gent del poble, els uns perquè sempre ho hem vist i altres, nou vinguts o mainada, aquesta presència els deixa bocabadats.

Després de sopar, els veïns dels trams de carrer on es fa catifa, comencen a dibuixar el terra. I sempre hi ha expectació per veure com progressa l'ornamentació del Cap de la Vila. Aquest any presenta una novetat que encara no s'havia fet mai. Els veïns del primer tram del carrer Jesús han anunciat que la seva catifa enllaçarà amb la de la susdita plaça. Per tant cobrint el petit espai que quedava lliure, de des del començament d'aquest carrer fins uns metres més enllà, on comença la plaça.

Mentre hi ha qui dibuixa el carrer, altres es lliuren a tallar flor i, si s'escau, a separar els seus pètals. El conjunt de tot plegat ofereix un encant especial, el qual valorem molt els qui sempre ho hem vist fer i per tant ja ho esperem. I també les Guies de Sitges, en fan una visita guiada molt interessant.

Antigament, una setmana, o més, abans del Corpus, quan aquest es celebrava en dijous, el veïnat es reunien dintre de les entrades grans, que disposaven algunes cases i allà tallaven, majoritàriament, la flor de Sant Joan. Deixant la seva olor, característica, impregnada en l'ambient, que perdurava fins el dia i encara uns dies més enllà.

Un cop dibuixat el carrer molts ho deixen fins l'endemà, diumenge, s'aixequen molt aviat i posen la flor, altres volen aprofitar la tranquil·litat de la nit i si els acompanya una mica de frescor, per a no parar fins a tenir la catifa feta. És qüestió de preferències.

Els que sí s'arremanguen aviat, són els escolars que hi participen. La seva presència ofereix una imatge simpàtica i també una garantia de continuïtat. Perquè seran elles i ells que el dia de demà hauran d'agafar el relleu. Vistes les ganes que hi posen, sembla ser que la tradició no decaurà mai. Així ho desitgem.

El diumenge és el gran dia i curiosament el que sempre fem, en sortir de casa, és anar fins al Cap de la Vila per veure com ha quedat. Com sempre fa molt goig i agrada el detall, tan ben guardat, de veure com hi són representades les portes dels veïns, de tota la vida, del primer tram del carrer Jesús, amb un detall representatiu de que es dedicaven els estadants d'aquestes cases. Molt original i, sobretot, molt adient que la catifa que han fet en aquest tram té continuïtat en la del Cap de la Vila. Una cosa mai vista i que hem trobat molt encertada.

No cal dir que la feina dels veïns dels altres carrers també llueix molt i que, igualment, desperta l'admiració de tots els qui, com un servidor, circula per la vorera correcte i respecta la fila pertinent. No tothom ho fa així i encara coincideixes amb persones que transiten per la vorera oposada, la que no correspon amb el sentit de la marxa.

I cada any, mentre faig camí, observo l'invent que va sorgir de la Comissió i que consisteix en tenir una rosca incrustada en el terrer del carrer, a la qual se li enrosca una vara de ferro amb una anella en la part superior, per on es passa una corda per limitar l'espai i que supleix aquells cossis amb sorra al seu interior i amb un pal que feia la mateixa funció. D'aquesta manera queda molt més elegant i discret.

A aquella mateixa hora, al Palau de Maricel, es formen llargues cues per poder veure l'ou com balla que, com cada any, sorgeix del bonic brollador que hi ha a l'entrada. El conjunt de tot plegat també està molt ben decorat, una tasca que cada any porten a terme la gent dels Museus.

Fins que arriba l'hora de la Processó, que surt de l'església i és una de les processons més maques i participatives, on el protagonisme principal l'assoleix la custodia amb la Sagrada Forma, que s'encabeix en el tabernacle, sota el tàlem. Presideix la comitiva religiosa el senyor rector, mossèn Rafel Vilaplana, que fa parada al Cap de la Vila, en l'altar que hi ha disposat i on després d'unes elevacions de la custodia, es canta el himne Eucarístic, el mateix que va sonant durant tot el recorregut interpretat per la banda de Sitges. Una banda que des de temps immemorials acompanya aquesta processó, ara ho fan els successors de tants i tants músics com han passat per ella. I és aquesta mateixa banda la que tanca la processó.

L'encapçala, però, les tres parelles de gegants, el drac i l'àliga. Les dues besties de foc porten uns remets de flors en les seves boques. I també es compte amb la presencia de la Moixiganga que ajuda a donar-li solemnitat. Com igualment cal fer esment a la participació de totes les nenes i nens que aquest any han celebrat la seva Primera Comunió. Sense oblidar-nos de la Pendonista, la Montserrat Mirabent Baqués i els seus fills (filla i fill) com a cordonistes.

Des de fa molts anys, ni per les processons de Setmana Santa, ni per aquesta de Corpus, no hi assisteixen les autoritats, només hi són pressents en la processó de Sant Bartomeu i per la de Santa Tecla. La seva presencia venia a ser com la representació del poble. Potser perquè ara no ens agrada que ens representi segons qui, hi haurà qui aplaudeix que no hi siguin presents, delegant la representació del poble a la resta de persones que hi assisteixen i ho fan perquè així ho consideren oportú. Res a dir.

I vet aquí que el dia i la festa encara no s'ha acabat, falta la ballada final de les parelles de gegant en la plaça de l'Ajuntament , davant un nombrós públic, sobretot integrat per la mainada. Que es volen acomiadar del seus gegants. Aquí els geganters i geganteres ho donen tot i quan s'han tocat i ballat les peces preceptives, llavors els gegants es retiren, mentre els pares els hi expliquen als seus fills que els tornaran a veure aviat, per la Festa Major. I nosaltres, que ja no som tan petits, ja fa molts anys que ho hem deixat de ser-ho, tot i amb això també esperem retrobar-nos aviat amb els gegants i les besties de foc. I per la Festa Major, veure-les enceses al crit de: Foc a la bèstia!.

I de aquesta manera quasi es tanca la Festa de Corpus, amb una nota d'excel·lència. Gràcies al treball de la Comissió que presideix l'Edu Tomàs i que no es donaran compte que ja hauran de començar a posar fil a l'agulla per a organitzar la propera. El temps no té aturador i gràcies a disposar de gent amb tanta sensibilitat i amb ganes de fer coses, que si ara ens diguessin quin Corpus ens ha agradat més, al menys jo no sabria que contestar. Senyal que tinc un bon record de tots.

Si més no el programa d'actes no va acabar fins el diumenge 29, és el "quasi, a que em referia, amb el repartiment de premis, la clausura de l'Exposició de Clavells i l'oferiment d'aquests a la Mare de Déu del Vinyet. Antigament s'havia fet en comitiva, des de la Societat que l'havia acollit, fins al Santuari amb acompanyament de la banda de música local. Actualment es fa asseguts al trenet, la modernització també es fa palesa en aquest acte.

I deixo pel final per fer un reconeixement, per part d'aquest cronista, a tots els participants de l'ornamentació floral de balcons, finestres i façanes. Que també fan una tasca molt meritosa i la qual aquest any ha comptabilitzat la 65a edició. On a més s'hi han afegit nouvinguts i la seva presencia ajuda a mantenir aquest bon nivell de floració d'espais tan a la vista com són el balcons. I que els membres del jurat, acompanyats per la música de l'Apocadixie, han fet la seva visita en el transcurs del matí del dissabte dia 28.

Aquest any ha tornat a coincidir la Festa de Corpus, com aquell que diu, amb la revetlla de Sant Joan. Si el diumenge ha estat Corpus, el dilluns hem celebrat la revetlla. Fa uns anys que aquesta va coincidir quan només feia poca estona que s'havia acabat la processó, curioses coincidències, on es sobreposa una festa amb l'altra. Sí que havien coincidit moltes vegades, quan la festivitat es celebrava en dijous, amb la festivitat de Sant Antoni, en la qual els paletes celebraven el seu patró i es concentraven al que anomenàvem el Sindicat, que estava ubicat al carrer Illa de Cuba, on avui hi ha un hotel i d'allà amb bandera i banda de música es dirigien a missa. Com que al carrer Santiago Rusiñol no feien catifa, els hi anava la mar de bé, per no haver de passar pels carrers on hi havia catifa. Després de tornada feien el mateix recorreguts i quan arribaven a l'Illa de Cuba, tots els participants eren obsequiats amb un tortell i moscatell.

Sense oblidar-nos d'anar a esperar l'anomenat Tren de les Flors, amb la presència dels gegants, autoritats i banda de música, i on des de la mateixa estació s'iniciava un curt recorregut, des d'aquesta fins al final del carrer Francesc Gumà.

La revetlla, com sempre, ha estat sorollosa per la gran quantitat de coets que es tiren, sobresortint el gran protagonisme que té el Poble Sec en aquesta festivitat de Sant Joan. On les celebracions van començar el cap de setmana del 14, amb el sopar popular, amb pa amb tomàquet, però abans d'entaular-se, sota l'anunciat, "Corre i no et quedis Sec", s'ha produït un recorregut pels establiments del barri amb acompanyament musical de la xaranga Atiliks. I en el transcurs del sopar popular, de pa amb tomàquet, s`ha escollit la Pubilla i l'Hereu , recaient l'honor a la Paola González i a en Lucas Sanabria, que agafaran el relleu de la Lisa Albiach i en Manel Sabaté.

Destacant l'esclat dels 12 morterets de la vigília que han donat oficialment el tret de sortida de la festa. I a la tarda s'ha donat la benvinguda de la Flama del Canigó a la plaça de Catalunya, que ha estat organitzat en col·laboració amb la Jove dels Castells de Sitges i Òmnium Garraf. Per a després delectar-nos amb l'apoteòsica revetlla, amenitzada per Dj Miku, Vizuri i David Flame.

El dia de Sant Joan s'ha celebrat l'Ofici i tot seguit ha tingut lloc la Sortida, en la qual han participat la Colla Vella del ball de Bastons, amb acompanyament del grallers de La Sitja. Han acabat el recorregut a l'Hospital, on ha tingut lloc la ballada de sardanes a càrrec de la Cobla Sitgetana. Una audició que fa molts anys que es fa, amb la mateixa Cobla, i que en porta a records de quan sor Josefina, que era molt alta i una mica de posat desenfrenat i simpàtic, s'afegia a la rotllana i s'acompanyava de la mainada als quals els hi ensenyava a ballar.

Els actes van continuar a la tarda, amb la Festa Infantil i, atenció, amb la missa a la capella de l'Hospital que sempre s'havia fet sobre les 10 del matí. Sembla ser que la falta de sacerdots disponibles, mossèn Josep Pausas ha estat operat de l'esquena, va ser el motiu d'aquest canvi d'horari. Sembla estrany però ja no és el mateix, pels Joans la tradició era anar a la missa del matí, on ens hi havíem reunit molts. Un servidor ja hi anava amb el meu avi Joan, el meu pare i el meu oncle, amb la capella que s'omplia de gom a gom i les monges Concepcionistes havien de treure cadires d'allà on podien. Tampoc se m'ha esborrat la imatge de l'administrador que en aquells anys, era el Sr. Joan Olivella, repartint les estampes, on estava impresa una imatge de Sant Joan Baptista en la cara principal. Aquest detall de l'estampa l'he comentat moltes vegades amb l'administrador de torn per veure si ho poguessin tornar a restablir, però fins al moment no ha estat així.

La festa va acabar amb la Cantada d'Havaneres, a càrrec del grup Barcarola, on no hi fa faltar el rom cremat i malvasia. Una espatarrant traca culminava

un festa molt nostrada en un barri que el coneixem com a Poble Sec. I tot ha estat possible gràcies al treball de la seva Comissió de Festes.

La Jove de Sitges ha tornat a fer el 4 de 8, aquesta vegada en una plaça tan castellera com és la de Tarragona. Un nou carro gros que reafirma el que van fer fa un mes també a Valls. Que no és altra cosa que el fruit de les moltes hores d'assaig i de l'entusiasme que hi posen en el moment de plantar-se a la plaça. A aquest pas encara veurem coses més grosses.

CURIOSITATS

La revetlla de Sant Joan sempre s'ha celebrat a Sitges, si més no aquesta data anava associada amb un altre aspecte no menys transcendental dintre l'àmbit local i més concret en el si de les dues societats, el Pardo i el Retiro. Perquè les dues començaven la temporada de ball i espectacle flamenc a les nits, que tenia com a punt de partida aquesta nit de revetlla i s'allargava fins al setembre, més en concret, fins a la Mercè. I cada dia, els seus respectius jardins, s'omplien d'un públic, la major part turistes, que gaudien del ball i del susdit espectacle de flamenc. I com que es mudaven per anar a sopar als respectius hotels, ja aprofitaven per anar al ball vestits elegantment. També es mudaven populars socis solters, que es centraven a ballar amb les estrangeres que acceptaven la invitació de ballar amb ells. Alguns l'amistat aconseguida perdurava més enllà del seu període vocacional, per altres: "*Si te he visto no me acuerdo*".

Costa imaginar que el veïnat, d'una societat i de l'altra, assumís sense queixar-se d'aquest variat repertori de ballables que ja se'l sabien de memòria. I que ara quan puntualment fan un sols ball, quan passen de les dotze de la nit, ja hi ha qui truca a la policia per si poden aturar la música. També és cert que per aquells anys els aparells d'amplificació que portaven les orquestres no eren tan potents com els d'ara i també els balls que s'interpretaven tenien unes boniques melodies. Com també una altra curiositat digna de mencionar era que una bona part de la cases del carrer Jesús, en les quals els seus darreres donen al jardí del Retiro eren habitades per gent amb preferències pradistes. Com el propi president que ho va ser del Prado, en Magí Carbonell de la sabateria La Gasela. Com també els de can Vicens forner amb el gendre la casa l'Antoni Mirabent, les Casacuberta... Doncs ningú es queixava, tenien assumit que a les nits d'estiu tant una societat com l'altra oferien ball a les nits.

Amb el ballet de l'Antonio de Ronda al Retiro i al Prado s'alternaven la Chunga, la Singla, la Lola Flores l'Antonio Machín i tants altres conjunts i artistes del mon del flamenc i de la música. La rivalitat existent entre una i altra societat propiciava que si una portava un espectacle de bon nivell, l'altra no quedava curt i procurava superar el cartell. En el Prado fins i tot la persona que tenia cura de l'entrada al jardí anava vestit d'acord amb l'ambient. Durant molts anys, tant en la porta d'entrada al balls com al cinema, en va tenir cura en Juanito Bartès. A l'estiu com que vestia també amb *traje* negre li posaven un clavell vermell al trau i una barret cordovès, l'home quedava molt acord amb l'ambientació flamenca.

Un altre prohom de Sitges, l'Isidoro Cartró, que vivia al carrer Major cantonada amb el carrer Sant Domènech, amb la seva esposa i germana, aquesta popularment coneguda per la Cartrona, la qual volia vestir amb tanta elegància que mig desentonava. Doncs l'Isidoro no va voler ser menys que molts veïns del poble que, a l'estiu, llogaven habitacions, doncs ell també s'hi va apuntar. I com que era molt primmirat i patidor, quan preveia que començaven a sortir del ball, restava a peu de carrer i intentava afeblir les rialles i els crits dels qui el vi se'ls hi havia pujat una mica el cap. Total, ho feia amb la intenció que no despertessin els hostes de les habitacions que llogava. Imaginem-nos fins on arribaven les ganes de l'home de voler quedar bé.

Per contra, una altra veïna també molt popular, la Dolors Arnabat que vivia al carrer Sant Francesc cantonada amb Sant Gaudenci, aquesta quan li molestaven les veus pujades de to, ho intentava solucionar pel broc gros, enretirava una mica la persiana del balcó i els hi tirava aigua i endevina qui t'ha tocat. De ser avui potser acabaria l'aigua del dipòsit i no aconseguiria l'objectiu.

Una altra historieta divertida la va protagonitzar l'Antoni Olivé que era component del conjunt "Los Iberos del Jazz". I és que cada societat a més de reforçar al part musical amb altres conjunts, també hi tenia cabuda les formacions dels músics locals, aquesta darrer al Retiro i l'orquestra Mozart al Prado.

Doncs una d'aquelles nits, el ballet de l'Antoni de Ronda, tenia entre el seu repertori, la Dansa del Foc i per a fer-ho més espectacular es valien d'unes olles de

fang on en el seu interior introduint uns caps de cotó, els impregnaven d'alcohol i els encenien. Es donava el cas que després d'aquest ball els components del ballet es canviaven de roba i, per donar temps, sortia a l'escenari en Cisquet Batitsta i ho feia amb la guitarra amb la qual s'acompanyava per a cantar unes quantes peces. Total, que quan entraven a darrera l'escenari, apagaven el ble de les olles. I vet aquí que en Cisquet es queixava, perquè aquell fum se li posava a la gargamella i feia perillar la seva actuació. Ho va comentar amb l'Olivé i aquest li va dir que li semblava que tenia la solució. Així que, a la nit següent, a mesura que entraven les olles ell les anava trencant, per a sorpresa de tots. I el més sorprès en Batista que, intuint la pedregada, no parava d'exclamar: *Ei!, nen jo no t'he dit que fessis això*". Mentre que el trenca olles. l'Olivé, es defensava: "*Jo ho he fet per tu, Cisquet* ". El resultat de tot plegat, és que a l'endemà ja tens a l'Olivé anant a comprar unes olles a can Juncosa, que precisament tenien la botiga al costat de la casa d'en Cartró. La solidaritat també té un preu.

Quan començava l'estiu a les tardes, després de dinar, passava pels carrers el que popularment anomenaven *la regadora*, un camió que portava al damunt una cisterna amb aigua i que el conductor, des de l'interior de la cabina, controlava que l'expansió de l'aigua, que sortia de cada lateral, no anés més enllà de la superfície central del carrer i que també s'encarregava de reduir la intensitat cada vegada que coincidia amb un vianant que passava per la vorera. Comandava la regadora en Josep Duran, més conegut per en *Rayo*. D'aquesta manera els carrers quedaven més nets i desprenien una mica de frescor.

I ara que parlo de la regadora, la mateixa Arnabat a la qual m'he referit anteriorment, ella cada dia s'avançava a la regada amb la seva regadora particular. Com que el menjador de la casa donava a la finestra que hi havia en el lateral del carrer Sant Gaudenci, i a aquella hora hi tocava el sol de ple, hi feia una passada a tot el llarg i ample dels seus dominis. Però a diferencia del regador oficial, que amainava l'impuls del cabal d'aigua quan passava algú, ella no mirava prim, fins al punt de mullar els peus a qui passava per la vorera. Un detall pel qual havia rebut més d'una reprimenda, si més no la Dolors també feia mostra d'un geni potent i aquest es traduïa en un vocabulari selecte, al reves els hi dic per a que m'entenguin, que aconseguia fer callar a la persona que es queixava, perquè per molt que li digués sempre quedava curt.

Un altre detall que s'observava en els estius d'aquells anys, era que si algú es passejava sense samarreta pel carrer hi coincidia amb l'autoritat municipal, aquesta li feia posar la camisa. Per tal de preservar una ètica basada en el principis de la moralitat. Tot i que això sona fort, eren detalls que s'avenien a un cert decoro que van de la mà de les regles més bàsiques de la urbanitat. Una paraula, acompanyada de les seves conseqüències, que sembla que ha quedat relegada al no res. Com tantes altres coses.

Continuant amb el ressò del llibre de la Rosa Maria Puig, sobre el conjunt de Maricel, més d'una vegada m'he preguntat com seria l'espai que es troba a darrere de l'església si no hagués aparegut Charles Deering, que el va transformar com el coneixem?. De ben segur que la banda del Cau Ferrat i de l'antic Hospital s'hagués preservat com era, perquè tenia uns elements arquitectònics que així ho hagués aconsellat. Però dubto que passes el mateix en la part del Racó de la Calma, on hi havia construccions sense cap interès arquitectònic i degut a aquest manca de personalitat paisatgística, en aquest lloc potser s'hi haguessin construït pisos sense cap personalitat... Sortosament són suposicions i no hem de lamentar cap disbarat arquitectònic ni tampoc especulatiu. Això darrer és el que ha propiciat un bon nombre de disbarats, dels quals ara ens lamentem.

La cova del Gegant, que es troba en el nostre litoral, no deixa de ser notícia. En un recent treball, sobre el terreny, realitzat per l'equip dels investigadors Montserrat Sanz i Joan Daura, han arribat a la conclusió que la cova va acollir aus migratòries procedents, ni més ni menys, de les regions àrtiques , com ho són el sit blanc i el duc blanc, els quals van viatjar milers de quilometres, la distància que ens separa és prou eloqüent, per refugiar-se al litoral català i més concret en aqueta cova. On els investigadors hi ha identificat 1.200 ossos d'ocells de 46 espècies diferents i que van conviure amb les aus comunes de casa nostra. I també amb la gent del neandertal i d'això en fa entre 94.000 i 59.000 anys. Res, com aquell que diu, abans d'ahir.

Algunes vegades quan em refereixo a competicions de vela, em ve a la memòria el gran aficionat sitgetà que en va ser en Josep Farran. Que a més era un bon mecànic, de precisió, i torner. Sent la vela el seu esport preferit, al qual hi va dedicar temps i la seva bona destresa manual, doncs ells mateix es construïa les embarcacions, tallava i feia cosir les veles a la Paquita Mestre. Tot un art que combinava

amb la seva afició de fer desplegar les veles i deixar que el vent fes avançar la seva embarcació. Aquest cronista sempre va ser un admirador del seu talent, per a ell no hi havia res impossible, si se't parava una màquina i tenia de fer una peça nova per a que funcionés ell ho aconseguia. Home que sabia escoltar i quan acabaves de parlar mig et donava la raó amb l'argument que li proposaves, però de seguit la seva darrera paraula era la que triomfava: "*i si ho féssim així...*". No hi havia discussió era un gran professional i sobretot un gran entès, amb resultats que et meravellaven.

En els anys de la meva joventut, pels voltants de la revetlla de Sant Joan, hi havia una botiga que venia material pirotècnic, em refereixo a la que regentava la Maria Aranda, esposa del fotògraf Ricard Gassó Bartés, i que portava per nom La Perla i estava ubicada al Cap de la Vila, dedicada a la venda d'objectes de decoració i regal, en el mateix lloc on ara la família Gassó hi té la botiga fotogràfica.

El producte estrella per a la mainada eren les "martiniques" que es presentaven en unes tires estretes de cartró on, en un lateral, hi havia un seguit de sobresortits d'un material que, quan es rascava per la paret, esclatava en diminuts espetecs que fins i tot xispejaven guspires. L'altra molt apreciat era, el que anomenàvem la pedra foguera. Una simple pedra que tota ella anava coberta també d'un material que, quan la susdita pedra es tirava a terra, esclataven uns diminuts espetecs.

Per seguir amb les no menys populars piules, que eren com un cigarret molt prim de color verd on en un extrem hi sobresortia una petita metxa que, a l'encendres, esclatava també un diminut tro, a això s'hi afegien uns petits voladors de pet i fum i les sempre inofensives bengales.

La importància i l'envergadura del coet i el consegüent tro va anar en consonància amb l'edat, començant com he dit amb les martiniques i acabant amb aquells trons que petaven amb molta força també quan es tiraven al terra i, sense oblidar-nos dels anomenats "borratxos", que quan s'encenien sortien disparats pel terra tot fent sigues-sagues, per acabar també amb un potent tro.

A més de la Maria en va començar a vendre també en Josep Maria Jornet Sentis, que venia diaris i llibres i en el carrer Sant Gaudenci, on hi tenia un petit magatzem, per aquestes dates també despatxava coets.

Noves normatives de seguretat han regularitzat aquesta venda, desplaçant-la a llocs estratègics i amb totes les precaucions que cal posar, al tractar-se d'un material molt perillós i que s'ha de manipular tenint molta cura.

Aquest any la Comissió de Festes del Poble Sec em va encarregar una col·laboració per ajuntar en el programa de mà de la festa. A la qual cosa hi vaig accedir molt gustosament i els hi vaig expressar el meu agraïment per haver pensat en mi. Per motius personals no vaig poder assistir a cap acte a excepció de l'audició de sardanes, celebrada a l'Hospital. Com que vaig aportar al programa l'escrit que em van demanar, pensava que en algun moment em farien arribar un exemplar, cosa que no va ser així i, com que jo guardo les publicacions on hi col·laboro, els hi vaig demanar si me'l podien fer arribar.

Com així va ser, passats pocs dies, em trobo a sota la porta d'entrada de casa meva un embolcall de diari estranger, tacat, i oh!, sorpresa en el seu interior hi havia dos exemplars del susdit programa. Quan vaig veure aquella presentació, com s'acostuma a dir, em va caure l'ànima als peus. Potser perquè estava acostumat a altres maneres. Com per exemple quan des de Foment de Turisme em demanaven una col·laboració pel programa del Ral·li, del Corpus... quan sortia editat una de les secretaries de la casa em portava el programa a casa, al qual s'acompanyava d'un saluda del president, donant les gràcies i explicant que els hi havia agradat molt la meva col·laboració (podia ser veritat o no) simplement era el detall.

És clar que darrera d'això hi havia una persona molt detallista, que sempre vaig admirar, el recordat Josep Casanova i Termes, secretari de Foment de Turisme de Sitges. Que amb seu bon saber fer va contribuir a que aquest estament es destaqués en molts aspectes, un d'ells i molt important, el de ser agraït. Perquè el conjunt d'aquests detalls, tan simples, contribueixen a fer gran una institució, la que sigui. Cosa que també es va perdent, anem deixant de ser detallistes, quan tan poc que costa, ni que sigui amb unes simples paraules, saber quedar bé.

Aquest any les Festes del Poble Sec han tornat a comptar amb la presencia de les atraccions Aragón, un clàssic de la festa. Sobretot "els autos choques", en els quals hi hem pujat varies generacions. Quan no hi ha estat els hem trobat a faltar. Així és igual com quan per la Festa Major, ja uns dies abans, s'instal·la al Passeig de la Ribera la xurreria Teruel,

que també fa uns quants anys que no falta a la cita.

Em recorda quan na mica més avall del passat, allà on el Passeig s'eixampla una mica, a davant del ficus. Hi parava la tómbola en benefici a la Creu Roja, que s'hi passava tot l'estiu. Un de les vegades sembla ser que el regal era un nina a la qual l'anomenaven "la Chochona". Els veïns en van quedar tips perquè a cada moment s'anunciava, per megafonia, aquest premi estrella: Que si "la Chochona" aquí, "la Chochona allà.

Aquest mes de juny es recordarà com el mes que ha fet molt calor, en el qual s'han batut rècords, sent aquest juny el més calorós des de que es fan registres. Si va apropar molt el de l'any 2003 i veurem com es desenvolupa la resta dels mesos d'estiu, perquè el del 2003 les altes temperatures no van donar treva fins ben entrat el setembre, cada dia. Fins i tot la màxima es va assolir l'esmentat any arribant a 36,8, superada el 2005amb 38,3 i el que portem aquest any ja ha arribat a 36,7. Tot sembla ser causat pel tan pregonat canvi climàtic i que, davant aquesta calor tan prematura, espanta només pensar que encara queda tot l'estiu per davant i si el mes de juny ja fa aquesta calor, què serà el més d'agost? Però no sempre es podem guiar per aquesta mena de lògica, perquè pot ser que la situació canviï i es pugui explicar que aquesta ha estat una situació excepcional. Tant de bo sigui així, que les temperatures es suavitzin per a bé de tothom.

ESPORTS

Amb el juny s'arriba al final de temporada esportiva, també pel que fa al Club Rítmica Sitges Garraf i les seves components. I ho fan havent aconseguit molts èxits i la consolidació d'un treball ben fet per part de l'equip tècnic que les ha preparat durant tot aquest temps i que està format per Laura Pérez, Carlota Pagès, Ana Fernández i Maria Gutiérrez.

Una feina, la seva, que ha permès sobresortir a les gimnastes Elsa Rodríguez, Blanca Domínguez, Elisabeth Vargas i Bruna Briggs, que en tot moment han demostrat el bon nivell amb el qual es troben. Que s'ha vist reflectit en els bons resultats aconseguits en totes les competicions on han participat. La feina feta per l'equip tècnic ha estat importat, però també ho ha estat l'esforç portat a terme per elles que en cap moment s'han vist aclaparades per aquests èxits obtinguts, sinó que segueixen treballant, sense defallir, en la preparació de la nova temporada. En qualsevol modalitat de l'esport no es pot abaixar mai la guàrdia i més en la gimnàstica que s'ha d'estar àgil i elles ho estan i ens ho demostren.

Que la Blanca Subur , com escola de futbol, ha estat i és bressol de joves jugadors, ho sabem tots. Ells han mamat dels coneixements i valors que també els respectius equips tècnics els hi han donat. I els mateixos jugadors, en primer lloc, han practicat i ho continuen fent l'esport que han escollit i alguns, com l'Enzo Sanabria i la Valeria Soriano, entre altres, van més enllà perquè l'Espanyol i el Barça s'han fixat amb ells.

L'Enzo ja té el seu germà en Toni Sanabria, que és futbolista professional al Torino, que també en el seu dia va passar pel planter del Barça. Ara ha estat l'Espanyol que s'ha fixat en l'Enzo i vet aquí que recull els fruits d'anys de dedicació, mostrant uns grans valors dintre i fora del camp.

Pel que fa a la Valentina Soriano començarà la temporada vinent jugant a la categoria aleví del Barça, després del seu pas pel benjamí. Des de l'escola de la Blanca Subur, aquestes dues incorporacions a l'Espanyol i al Barça, és vist com un reconeixement a la tasca que es porta a terme dins l'aspecte formatiu de tants i tants joves com els que han passat per l'escola. I serveix d'exemple als actuals components que, amb esforç i constància, es poden aconseguir molts objectius.

Com també destaca la notícia de que una altra jugadora sitgetana, la Xénia Pérez, la següent temporada continuarà, per segon any consecutiu, defensant els colors de l'Atlètic de Madrid, segons el contracte signat que la lliga al club madrileny per a dues temporades més. Es dona la casualitat que va fer aquest salt quan també provenia de l'Espanyol. Entre el seu palmarès destacat, haver formar part de l'equip que va aixecar la Copa de la Reina, a l'any 2023, davant el Reial Madrid. Amb un total de 63 partits disputats i que ha estat seleccionada tant amb la selecció espanyola com la catalana.

Les embarcacions l'Annette i el Drac, que pertanyen al Club Nàutic Garraf , van tenir una presència destacada en el 52e Trofeu Conde de Godó BMW de vela, organitzat pel Reial Club Nàutic de Barcelona. Els dos participaven per primera vegada en aquesta competició, deixant una bona impressió en el seu debut.

Una de les proves es realitzava davant de la

nostra costa, oferint una bonica imatge quan totes les embarcacions tenien les veles desplegades.

Els jugadors del Club de Golf Terramar, que han participat en el Campionat de Catalunya en la modalitat individual, han aconseguit uns molts bons resultats. Com és el fet que Jorge Rubio Rivero aconsegueix proclamar-se campió i en Juan Leach Cucurella ha estat subcampió. Els dos jugadors han sumat nou victòries en tornejos importants, com els títols d'Espanya de Dobles Sènior en una competició recent.

Com també meritosa va ser la participació dels socis: Alberto Bel, Philippe Bach, Carles Sauret i Ginés Vivancos. Sense desmerèixer la participació femenina per part de Raquel Márquez i Tracey Tillstrand.

El dissabte 14 el pavelló de Pins Vens ha acollit una competició de caire solidari, la tercera d'aquestes característiques que es porta a terme, sota l'anunciat Torneig Solidari Vila de Sitges. Que està organitzat per la secció de de veterans del Bàsquet Sitges, amb la participació dels equips més destacats de tot Catalunya i l'Aragó. Entre ells els veterans de l'Espanyol i el València.

Els organitzadors col·laboren amb la Fundació Xana, la qual s'encarrega d'acompanyar i fer costat a famílies amb infants que pateixen malalties greus i que aquesta iniciativa del Bàsquet Sitges serveix per recaptar fons i donar visibilitat a aquest problema.

Els partits i els actes s'han succeït des de les 11 fins a les 21 hores, quan ha tingut lloc un sopar de cloenda celebrat al Sea You Port de Sitges, per finalitzar amb un sentit homenatge a l'esperit de solidaritat i amistat.

Com també aquest cap de setmana s'ha celebrat la XXIX)(que es diu aviat) edició del torneig de Rugby 7 Platja Sitges. Entre un ambient molt entranyable, esportiu, que transmet bones vibracions. Tant pels participants com pel públic assistent.

En el torneig de veterans, que organitza l'equip del Bàsquet Sitges d'aquesta categoria al pavelló dels Pins vens, ha reunit 8 equips masculins i 3 de femenins.

En la categoria masculina va guanyar l'equip Valencia Basket. Pel que fa a la femenina el triangular es va disputar entre els equips de Monzón, Viladecans i Esportiu Sitges . Va aixecar el títol de campió el Monzón.

La jornada va destacar per la gran esportivitat per tots els equips, detall que es va poder apreciar al no haver cap jugador lesionat. I a més de convertir-se en una jornada solidaria. Perquè en la festa que es va celebrar al final, la Sea You Sitges, es van recaptar 3.500€ que aniran destinats a projectes socials i sanitaris, per ajudar a persones en situació de vulnerabilitat.

També cal esmentar que l'equip de Bàsquet Sitges, finalment, podrà jugar una temporada més en la categoria Copa Catalunya. Això ha estat possible gràcies a la reestructuració de la Lliga Supercopa, que fa possible ampliar el nombre d'equips participants. Això es produeix quan l'equip sitgetà, que havia descendit a l'onzena posició, malgrat tot era el millor equip en aquesta posició d'entre els dos grups, per la qual cosa han estat premiats amb aquesta permanència.

En Luca Hoek, nedador del Club Natació Sitges, s'ha classificat per als Campionats del Món que es Disputaran a Singapur entre el 27 de juliol i el 3 d'agost. Convertint-se en el primer nedador espanyol dels que han participat en la prova de 300 lliures, i a més de liderar el conjunt estatal en la modalitat 4x100 lliures.

Aquests excel·lents resultats els ha obtingut en el Campionat d'Espanya Absolut que ha tingut lloc a Palma de Mallorca del 11 al 15 de juny. On en Luca va quedar en segona posició, només superat per l'alemany Josha Salchow. El temps aconseguit pel nedador sitgetà també li ha permès batre un nou record absolut de Catalunya, a la qual cosa s'ha de sumar la medalla de plata dels 50 lliures.

La participació de Luca Hoek en el Campionat del Món l'acompanyarà l'honor de ser el primer nedador sitgetà que disputarà un Mundial de Natació en la categoria absoluta.

Molt bona participació del Moto Club de Sitges en el Campionat d'Espanya d'Enduro, celebrat a Infiesto (Asturias). On hi ha participat a prop de cent cinquanta pilots, on la puja els ha dificultat el recorregut.

La representació sitgetana l'han format el motoristes Javier Castejón, Arturo Casanova i Miquel Font. El primer i el segon es van proclamar campions en les categories Màster 55. Mentre que Miquel Font i Arturo Casanova han assolit la primera posició en Màster 60.

Un any més, i en van 29, la platja de la Fragata ha acollit el torneig Seven de Rugby, que ha comptat amb una participació de mig miler de jugadors, procedents tant de l'àmbit nacional com internacional.

Pel que fa als equips locals , aquests van aconseguir uns molt bons resultats en les diferents categories que han participat. On cal destacar les victòries aconseguides pels Sub8, Sub10 i sènior masculí. Sumant les segones posicions del Sub12, Sub16 i sènior femení.

Destacant la presència d'un convidat de luxe, Imanol Urraza que es va formar en el Ruby Club Sitges i que actualment juga en la selecció absoluta masculina, que està classificada per jugar en el proper Mundial.

Al finalitzar aquest torneig sitgetà els organitzadors n'han fet un bon balança, on ha prevalgut l'esportivitat i la bona harmonia entre tots els participants. Que al cap i a la fi d'això es tracta, fer esport en un marc incomparable i sentir-se com a casa, no només els qui són d'aquí, sinó els que ens visiten. Mostra que això es així, és que cada any el torneig és un èxit en tots els aspectes i quan s'acaba ja tothom s'apunta per la propera edició.

I ja en van 47 edicions del Campionat Interescolar d'Escacs de Sitges. Aquesta darrera ha tingut lloc a les instal·lacions de l'Espai Jove i que a la vegada ha servit per finalitzar el curs de l'Escola d'Escacs del Casino Prado. De la qual, des de fa cinquanta anys, hi està vinculat en Toni Ferret, un gran mèrit que ha esdevingut un ferm puntal dels escacs dintre de l'àmbit local.

Cal remarcar que aquesta competició es juga entre escaquistes locals que conformen les diferents categories. Els 38 participants d'aquest edició ens deixa veure la tasca realitzada per tots els qui han influït en aquests jugadors, tan joves, per a que els agradi jugar en aquest joc tan complert.

Al final la llista dels guanyadors conformen un al·licient per a ells mateixos i una satisfacció per a les persones que els han ensenyat, no només la manera de moure les fitxes, sinó també l'haver de pensar les jugades amb la qual sorprendre a altre jugador. Entre els guanyadors es troben: en la categoria Sub8, Martín Vilalta; en Sub10 David Almog; en categoria Sub 12, Matías Sticca. I en la categoria 14/16 el campió va ser Jack Monclús. Mentre que en Natthan Almog va quedar en quarta posició. Un bon palmarès per a quests joves escaquistes de casa nostra.

El cap de setmana del 27 al 29 ha tornat la Regata Sitges Vela Clàssica 2025. El centre d'operacions ha estat el Port de Sitges Aiguadolç, que aquest any celebra el 50è aniversari. La prova també ha comptat amb el suport del Club Nàutic Port de Sitges i la col·laboració d'Andreas Geiger. Les tres jornades de regates han anat acompanyades de sopars i concerts.

Reservant pel diumenge un dels plats forts que, a més de la regata final, s'ha produït l'esperada desfilada de vaixells que ha anat a càrrec de Leonardo García de Vicentiis, que és el director de Barcos Singulares. Amb la participació d'unes embarcacions que han estat l'admiració de tothom, on a més de la singularitat dels models, també sobresurt la pàtina d'història que les envolta. Destacant la presencia del vaixell Recluto, propietat de German Frers.

I amb el repartiment de premis s'ha posat punt final a tres dies de regates d'aquestes embarcacions tan boniques que, amb la seva presència, han engalanat el nostre litoral.

Al final de la temporada ja cal pensar en la propera, per aquest motiu la UE Sitges s'ha centrat a incorporar a la plantilla nous jugadors joves i n'ha renovat quasi ve a la resta. Llevat de les úniques baixes anunciades del porter Lucas Cajes i la de Víctor Lebrero. Els que s'incorporaran són: Àlex García, Iker Roselló, Pau Félix, Alberto Pachón i Naoufal Talkam. Esperant tancar els fixatges amb uns quants noms més.

Els nedadors infantils i júniors, del Club Natació Sitges, han participat els Campionats de Catalunya, celebrats entre el 26 i el 28. A Tarragona on en Tom Hoek i l'Angelica Tchernev, aquesta es va proclamar campiona de Catalunya en les tres proves d'esquena i superant marques personals. Pel que a l'Hoeck va guanyar els 50 i els 100 esquena.

Per la seva banda els júniors també van fer un bon paper en el Campionat de Catalunya celebrat a Mataró. Allà l'Ona Portillo, Júlia Salvà i Alexander Miladenov van aconseguir podi en els 50 i 100 papallona, en els 50 lliures i en els 200 papallona respectivament.

Destacant també en Jan Garcia, que va quedar

segon en 5 proves. La Júlia Salvà va aconseguir medalla de plata. Mentre que Ona Portillo es va emportar el bronze.

Com destacat ha estat els bons resultats aconseguits en el Campionat d'Europa Júnior pel sitgetà Oliver Roch , on va disputar les semifinals el la categoria 100 papallona. Abans s'havia classificat en les proves d'eliminatòries, on va acabar en 14a posició. En la prova de relleu mixte 4x100 estils va acabar sent el segon espanyol classificat i per només 3 dècimes es va quedar fora de la final.

La regatista del Club Nàutic Sitges, l'Elisenda Vives, s'ha proclamat campiona de Catalunya de patí a vela de 2a categoria. La barcelonina Anna Pujol va guanyar en la 1a categoria i la mateixa Elisenda en la 2a. On cal destacar que les dues categories les van guanyar dues dones, un cas inèdit perquè sembla que era una exclusiva dels homes. Doncs no.
La regatista del Club sitgetà, del qual forma part de la junta, porta en ment molts projectes amb el doble mèrit que treballa d'enginyera i regatista després i per tant, tot i no aspirar a ser considerada esportista d'elit, ja ha aconseguit fites molt importants.

Aquest triomf li permet ascendir de categoria, a la primera. A més vol participar en una regata exigent, com és la de completar la volta a Menorca que sembla ser és una prova important i on el pas previ consisteix en classificar-se per poder-hi accedir.

JULIOL

EL DIA A DIA

El carrer Pau Barrabeitg i Carreta encaren el final de l'obra, que va començar amb el canvi del clavegueram i que acabarà cobrint el terra amb les llambordes que la ciutadania va escollir quan se li va preguntar quina preferia de les tres opcions que se li van mostrar. Cap opció no han contemplat les voreres, tan reivindicades pels propis veïns d'aquests carrers i per la resta dels del poble. Malgrat el clam generalitzat a favor d'aquestes voreres, no hi hagut manera de que hagin estat escoltats, al·legant els qui tenen la responsabilitat, que això obeeix a raons de mobilitat. I ja tornem a estar amb el mateix, no hi ha cap casa, entre aquests trams, que les seves entrades estiguin adaptades per poder entrar amb cadires de rodes. Ni això ni disposen d'ascensor per facilitar l'accés als pisos.

Una altre dels temes que preocupa als veïns, és que al tractar-se d'un carrer que fa molt pendent, què passarà quan plogui molt? Fins ara les voreres resguardaven una mica que l'aigua que baixava, entre vorera i vorera, anés com a canalitzada, evitant que els qui hi circulaven es mullessin els peus. Temps a temps, falta poc per poder veure el resultat final. Em refereixo que l'obra estigui del tot acabada.

No gaire lluny d'allà, a l'Hort de Can Falç, s'hi estant realitzant obres de manteniment, que permetrà donar una mica de millor imatge que la que ofereix fins ara. Es col·locaran els adaptadors per poder aparcar bicicletes, es reforça la pèrgola. Mentre que els responsables de la jardineria estan treballant per a mantenir el verd i les plantes existents, fent també una profunda neteja. Amb l'objectiu que aquest estiu es converteixi en un altre refugi climàtic i un lloc d'esbarjo.

El mal ja ve de quan es va dissenyar, que s'hauria d'haver pensat i fet amb una mica més de gràcia, per a que hagués resultat un espai més atractiu del que ha estat fins ara. Donant més protagonisme al "xup", que era un element que donava molta personalitat a tot l'entorn.

Un any més Sitges ha estat escollit per a ser la seu del 35è Fòrum de l'Auditoria, que organitza el Col·legi de Censors de Comptes de Catalunya, en el marc de l'Hotel Melià. Per aquesta edició han escollit l'anunciat "*Innovació i talent en un món canviant*".

L'acte inaugural va comptar amb la presencia de l'alcaldessa Aurora Carbonell i els presidents del susdit Col·legi de Sensors i també de l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya. Les dues representacions estaven formades per Victor Alió, Imma Barral, Santiago Duran, Joan Vall i Carlos Puig.

En els preceptius parlament l'alcaldessa va destacar que Sitges és una vila oberta al coneixement, al debat i a la modernitat. Mentre que es va congratular que sigui Sitges el lloc escollit per celebrar aquest fòrums. Per acabar amb: " Sitges, serà sempre casa vostra".

El Casino Prado, afronta aquest mes de juliol el que ha de ser la recta final de les obres, que ja fa uns anys que s'estan portant a terme. En aquesta fase està previst realitzar la insonorització, la climatització del teatre i altres aspectes que falten per obtenir el certificat de l'Empresa de Control Ambiental. I adaptar l'entrada amb una rampa a tot el llarg i ample, fins a frec de la vorera, per facilitar la mobilitat. A més d'altres detalls que també s'exigeixen per tal de complir les normatives establertes i que tants maldecaps estan causant al responsables d'aquesta Societat.

El jutge i veí de Sitges, Carlos Villagrasa i Alcaide, ha estat guardonat amb la Medalla d'Or de la Fundació Internacional Olof Palme, que premia la seva trajectòria exemplar en la defensa dels drets humans, especialment pel que fa a la infància i l'adolescència, que és on ha encaminat els seus esforços i el seu treball en aquest camp.

El lliurament es va fer en un acte que va tenir

com escenari el Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona i que va estar presidit per l'Anna Balletbó. Que va destacar, a més de tot els càrrecs que atresora dintre el Poder Judicial, la de ser un gran mediador en aspectes i situacions on es requereix solidaritat i protecció entre els col·lectius més vulnerables.

Aquests dies d'estiu ens ha trasbalsat la trista notícia de la mort de la Montse Ill Zahonero, tot i que sabíem que feia un temps que lluitava per vèncer una greu malaltia: Alguna vegada, aquests dies que per circumstàncies familiars, hem sovintejat per l'Hospital de Sant Camil, ens havíem creuat i compartit salutacions i el desig, per la nostra part, d'una millora. Malauradament aquesta no solament no s'ha produït, sinó que s'ha anat quan encara no tocava.

Coneixíem també als pares de la Montse, el seu pare havia estat destinat de director a l'oficina de Sitges de la Caixa i d'aquí que vinguessin a viure, el matrimoni junt amb les seves filles i el fill, a la vila. On s'hi van integrar molt bé. Recordo al seu pare que va formar part de la colla de Caramelles del Patronat i a la Montse regentant la perruqueria i sent un gran suport per al seu fill Rafel.

La vida ens depara aquestes sorpreses, però tot i que la desgràcia és molt gran, el que alleugereix la pena que deixa la seva absència, és la resignació i l'enteresa amb la qual va afrontar, des del primer moment, la malaltia, donant mostres d'una fortalesa digna d'admirar. Qui llegeixi aquests dedicatòria pot pensar: "sí tot el que vulguis, però la pobra s'ha anat". En certa manera tenen raó, tanmateix la seva pèrdua són de les que es queden gravades, per sempre més, en el record. Descansa en pau, Montse.

Feia uns dies que els serveis meteorològics venien anuncien fortes pluges pel cap de setmana, com així va passar el dissabte dia 12, quan aquestes es van produir cap a l'hora de dinar. Poc a poc es va posar fosc, tant que semblava molt més tard del que era, al mateix temps que va començar a ploure molt fort. Sortosament, aquesta tempesta tan intensa, no va durar relativament gaire, cosa que no va impedir que els carrers baixessin d'ample a ample, com el carrer Espalter que, des de que van canalitzar les aigües interiorment, quan plou amb una certa intensitat no baixa tan cabalós com havia baixat. Si més no aquesta vegada ens recordava temps passats.

La gran quantitat d'aigua abocada al mar, procedent de la riera de Ribes, que va arrossegar tota mena de brutícia, va aconsellar tancar les platges al bany, fins al dimarts de la següent setmana que, després dels anàlisis pertinents de l'aigua del mar, es van tornar a reobrir.

Quan va acabar de ploure, com aquell que diu, es va tornar a fer de dia. Si més no va quedar una fresca que, segons com, molestava una mica. De totes maneres aquesta sensació ha durat poc, el suficient per poder respirar una mica, mentre s'agraïa la pausa pel que fa a les altes temperatures que patíem.

Un fet destacat d'aquesta tempesta ha estat que l'Hospital comarcal de Vilafranca ha patit una inundació i que l'ha fet inoperant fins que no es busqui una solució ràpida. La més urgent ha estat traslladar una part dels malalts ingressats a altres hospitals, un d'aquests ha estat el de Sant Camil, que si ja estava col·lapsat, ara només ha faltat haver d'acollir els que estaven ingressats al de Vilafranca.

Malauradament un altre espai on el protagonista també és l'aigua. Com de tots és sabut que estan, com s'acostuma a dir, amb l'aigua fins al coll. Es tracta del Club Natació Sitges, que no deixa de ser notícia. Tot i que les millors que en sorgeixen són les que protagonitzen els seus nedadors que, mentre el Club passa per uns mals moments, aquests obtenen uns molt bon resultats en totes les proves que participen.

Pel que fa a la part fosca, el dilluns dia 14, va acabar sense èxit el termini per presentar ofertes en el transcurs de la tercera subhasta que s'ha portat a terme per a l'adquisició de les instal·lacions del Consorci del Club Natació Sitges. Aquesta falta de propostes aboca al Club ha haver de fer front a un nou escenari, en el qual s'hauran de prendre decisions que no seran fàcils d'afrontar. Per la seva part els polítics s'han manifestat expressant que en cap moment no deixaran de donar suport per tal de garantit la continuïtat del Club. Però el que xoca, davant de l'opinió pública, és fins quan duraran aquestes promeses de suport, sí el que de veritat es necessita és una actuació ràpida i efectiva en un tema que fa molt que dura i que quan més passa més es va empitjorant la situació. Diuen els entesos que, ja fa temps, s'enfronten a una mort anunciada. Doncs és una llàstima.

Fa 20 anys que es fundava a Sitges la Fundació Tu-i-nos, destinada a donar suport a les persones

que presenten alguna discapacitat i necessiten acompanyament per portar a terme una vida digna. I que durant tota aquesta trajectòria ha tractat a persones de les comarques de Garraf, l'Alt Penedès, el Baix Penedès i el Baix Llobregat.

La Fundació va començar de la mà de Mayte López i actualment n'és la responsable la Verònica Mendoza. I que gràcies a la tasca de les dues persones, amb alguna discapacitat mental, poden viure una vida independent. Com també aquelles que viuen al llindar de la pobresa i que es mouen en paràmetres d'exclusió social.

La tasca que es fa és molt diversa i no coneix edats, des de persones joves amb discapacitats, a matrimonis grans que han perdut a la seva parella i han de gestionar el dia a dia. En definitiva, persones soles que potser no tenen família propera i les ajudes que els hi ofereixen, són molt importants per a no caure en l'oblit i per a que es pugin sentit útils. Abans qui presentava una d'aquestes greus situacions, havien d'ingressar en una residència, avui gràcies a la Fundació, poder viure en un domicili amb dignitat i autonomia.

L'escola Miquel Urillo es troba al límit, a prop del col·lapse. Potser passarà de tenir dues línies a tenir-ne tres, un fet que desborda totes les previsions. Tot això es produeix en un moment d'incertesa pel que fa a les assignacions de places als mestres per al proper curs, a causa d'unes irregularitats que es van observar des del Departament d'Educació; la institució va declarar no vàlida la llista publicada on es certificaven les destinacions pertinents. Aquesta decisió ha creat un cert malestar a les persones que ja sabien quin seria el seu destí. Com que sembla que tampoc s'han de fer gairemodificacions, s'està treballant per resoldre-ho aviat.

Però el que preocupa més a l'Escola Miquel Utrillo és que li afegeixin aquesta línia a 5è de Primària i que s'hagin d'espavilar com puguin... Tot plegat en uns moments en què hi ha sobre la taula la petició de construcció d'una nova escola institut i des del Departament es donen llargues. Mentrestant, des de l'Ajuntament no es vol sentir a parlar de nou de barracons, que ja prou que els van haver de patir durant molts anys.

A cada temporal, sigui de mar o de pluja, les platges queden molt malmeses, algunes més que altres. és el que passat en la forta pluja que vam patir a mitjans d'aquest mes. I gran feina la que ha fet la brigada municipal, que junt amb les d'aquí, les de Garraf i les Botigues , les han netejat i arranjat els desperfectes ocasionats en la sorra, per a deixar-les en condicions, el més ràpid possible, per a que els banyistes en poguessin gaudir.

Són imprevistos que, en un moment, desbaraten la dinàmica de cada dia i fan sorgir problemes que, malgrat tot té solució, no deixen de ser impediments, de vegades difícils de gestionar.

A fi de poder preveure i saber com s'ha d'actuar en casos d'emergència, davant d'aquests fenòmens meteorològics, que cada vegada es van repetint amb més freqüència i intensitat. I no solament això, sinó davant d'altres circumstàncies de diferent indole i igual de complexes. el Ple municipal d'aquest mes, ha aprovat per unanimitat un nou document de protecció civil per, en cas de necessitat, poder oferir una resposta coordinada, ràpida i eficient.

Aquest protocol, diguem-li Pla d'Emergència Municipal, ve a substituir el que estava en vigor des del 2006. I sobretot es centra en la protecció de les persones davant qualsevol eventualitat, sigui del caire que sigui.

De la mateixa manera va ser aprovat el protocol de salvaguarda de les violències sexuals i xenòfobes en espais públics. Per a que tothom pugui gaudir amb llibertat, seguretat i respecte.

El dia 22 d'aquest mes ens ha deixat l'Àngel Miguel Sanz i Arnalot, un referent el món del turisme a l'estudi del qual es va dedicar des de la vesant d'economista que era. Com també va ser un entusiasta de l'esport sitgetà i en concret del bàsquet.

En quant a la seva dedicació al Turisme, en va arribar a ser Director General de Turisme de la Generalitat (a l'any 1984). I també en aquest sector es va dedicar a escriure llibres sobre hotels emblemàtics com: " *El Ritz, una història de l'actual Hotel Palace de Barcelona* " (1994), "*Grandes Hoteles de España*" (1998), "*Barcelona, parada i fonda*" (2009) i de l'hotel del qual n'estava tan familiaritzat "l'Hotel Subur" (2016) amb motiu del centenari de l'establiment, amb pròleg de Lluís Permanyer. I també va escriure la història de l'Hotel Majèstic.

Casat amb la Isabel Font, la Bibi, li va permetre consolidar el seu sitgetanisme del qual sempre

n'estava cofoi i en feia la seva bandera quan en tenia ocasió. Que no eren poques.

Un dia després el 23 també ens deixava la Nuri Carbonell i Piquer, una dona emprenedora per la qual res era impossible. Casada amb el fill de l'Americano, en Josep Ferrer i mare de la Isabel i la Marta i d'en Josep. I també ha estat àvia i besàvia.

Durant tota la seva vida va tenir un desig que no ha pogut veure complert, poder trobar les restes del seu pare per poder-li donar digna sepultura, que va morir a la guerra quan ella tenia 3 anys. En aquest recerca ara s'hi han afegit els seus nets que tenen l'esperança de que un dia puguin complir amb el que volia la Nuri.

Un servidor que la vaig tractar, degut a la meva professió, puc donar constància que la Nuri no s'espantava per res i el que tenia en ment, més tard o més d'hora, ho portava a terme.

Recordo quan a la casa dels pares, al corraló d'en Josep Carbonell (en Japet) la va adequar per un llar infantil. La seva segona passió, la canalla. Que l'adoraven, mentre rebien estima mútua. Una casa aquella que li va causar moltes despeses degut a problemes de infraestructura i, com he dit, mai es va acovardir, sinó que va fer el que s'hi havia de fer. Tot i més, abans que de desprendre's d'ella. Això mai. Pel seu interior deuria d'estar molt satisfeta, perquè tot s'ho va guanyar a pols i només ella sabia el sacrifici que li costava i el valor que tenien les coses.

Nuri, tot un plaer haver-te conegut .

CULTURA

El dimecres dia 2 ha començat el cicle del quatre concerts, dintre el marc del Sitgestiu Cultural 2025 i, més en concret sota l'anunciat *Clàssica al Racó de la Calma*, que en el transcurs dels quatre dimecres d'aquest juliol, assoliran el protagonisme els guanyadors del Concurs Mirabent i Magrans, en l'edició del 2024.

El primer concert ha estat protagonitzat pel duo Herzando. Format pel flautista Aleksandr Tian i el guitarrista Shenghao Liu, que ha ofert un sensacional recital de flauta i guitarra, que ha estat molt aplaudit pel nombrós públic assistent.

Mentrestant, el mateixos dimecres d'aquest mes, tornen les sessions de cinema, a l'aire lliure i gratuïtes, a la Platja de la Fragata. Aquesta serà la catorzena edició que es fa i on es projecten pel·lícules reconegudes en festivals . I on també es dona l'oportunitat de presentar curtmetratges realitzats per joves talents, de Catalunya i Balears, abans de començar la pel·lícula escollida per a l'ocasió.

A les vitrines que es troben a l'entrada de la Biblioteca Santiago Rusiñol, aquests dies, es pot veure una exposició interessant. Es tracta, a traves del títol: *De l'estiueig al turisme a Sitges*, oferir una visió de l'evolució del turisme al poble. El canvi de tendències, de passar d'un turisme quasi bé familiar a un caracteritzat més per la diversitat i que situa al poble dintre una dinàmica més cosmopolita en tots els aspectes. En aquesta exposició s'aprecia tot aquest canvi que ha influït en el transcurs del pas del temps i les seves adaptacions, on la societat sitgetana ha mostrat sempre un elevat grau d'adaptació.

A la Capella de les Arts de la Fundació Ave Maria es presenta fins el 13 de juliol l'exposició "*Mística Urbana*" obra de l'artista nascut a Cáceres i resident a Sitges, en Manuel Corrales. On ha intentat connectar l'art urbà amb diferents temàtiques d'àmbit universal, que apropa al visitant a la realitat i mentre contempla la seva obra hi troba quelcom que el convida a la reflexió.

El Festival de Jardins de Terramar, dintre la seva programació, ja fa unes edicions que dona veu al talent local, i ho aglutina sota un enunciat que el trobo molt adient: " *Imprescindibles*". Perquè ben mirat ells ho són d'imprescindibles, ja que no només es tracta de donar notorietat als artistes consagrats, que ja la tenen, sinó que cal donar oportunitats als artistes locals que amb el seu treball i dedicació en el mon de l'art, en aquest cas de la música, intenten obrir-se camí.

Els participants ho fan amb un nombre prou variat d'estils i formats, on també hi tenen cabuda els discjòqueis, els quals tenen reservats els moments previs a cada actuació a fi de posar música ambiental. També hi té cabuda la dansa. En total, entre tots els gèneres, hi participen 24 propostes, on tots els participants tenen l'oportunitat de poder actuar, en el marc d'aquest Festival, que s'ha consolidat dintre l'important oferta que trobem, a l'estiu, entre tots els Festivals que es celebren a Catalunya.

Com tots sabem al Prado, en el seu jardí, s'ha

aprofitat un espai que passava desapercebut. Es tracta del que hi ha a sota les moreres a la part esquerra de l'escenari. Un lloc que no interfereix amb la gent que ocupen la pista i, a l'entorn d'aquesta, fan una consumició que els hi serveixen a la taula.

Aquest estiu és el quart que es porta a terme el que s'ha passat a denominar "*Capvespres*", on aquests dies ha començat aquesta nova edició. I ho ha fet amb una actuació que ha implicat a tot el jardí. S'ha tractat de l'audició de sardanes a càrrec de la Cobla Sitgetana, d'aquí que hagi quedat lliure part de la pista per a poder ballar, Formant-se unes quantes anelles de sardanistes.

A partir d'aquest dia 6, cada diumenge fins al 3 d'agost, hi haurà música en directe, on estant anunciades les actuacions del pianista Tutu Pachamama, música de jazz i bossa nova, recital de cant. I el cicle es tancarà amb el que s'ha fet molt popular i que porta per nom "*Guitarrejant la festa*". Una bona iniciativa i una bona programació per gaudir-ne en aquest espai tan acollidor.

També cada dijous de juliol el Sitges Jazz Lab organitza unes sessions de jazz que combina diferents propostes. Ha començat el cicle amb un concert que ha comptat amb els músics Guillem Arnedo (bateria), Tom Warburton (contrabaix) i Tomàs Fosch (piano). Com esperada és l'actuació d'aquest dijous dia 10 que anirà a càrrec dels músics locals Adrià Pinto (contrabaix), Òscar Ferrert (piano) i Josep Tutusaus (trombó) . I així successivament fins el dijous 31.

En el transcurs d'aquest mes de juliol podem veure com diferents botigues del poble, en un lloc destacat de l'aparador, són exposades obres d'art. Es tracta de les obres, donades per artistes locals, que el dia 5 del proper mes d'agost, en el transcurs de l'aplec de Vinyet, seran sortejades. Gràcies a una iniciativa dels administradors del Vinyet amb la finalitat de, amb els diners obtinguts de la venda de les bolletes, poder ajudar a finançar la restauració de les pintures del cambril del Santuari que a l'any 1919 va pintar el pintor Agustí Ferrer i Pino.

Els artistes han respost a la crida i s'han solidaritzat amb aquesta iniciativa lliurant obra seva. Aquests són: Anna Monzó, Artur Duch, Isidre Marcet, Dolors Rubió, Edgar Duch, Núria Fortuny, Dolors Luján, Blanca Benítez, Nuria Bartés, Horacio Elena, Montse Marcet i Carme Parellada.

A en David Jou, físic, poeta i amic, de la seva col·laboració des de fa 25 anys amb la Universitat de Palermo, li acaben de publicar un llibre que recull els seus darrers estudis científics amb el següent anunciat: "*Nonequilibrium thermodynamics of superfluid helium and quantum turbulence*". I pel qual ha comptat amb la col·laboració dels professors Maria Stella Mongioví i Michele Sciacca.

Una obra que recull els passos a seguir per aconseguir la superfluïdesa, un fenomen intrínsecament quàntic, que fa que a molt baixes temperatures l'heli flueix i condueix molt bé la calor. Un estudi científic que permet, al posar-lo en pràctica, pugui servir per a moltes aplicacions. Aquest treball va dirigit als estudiants de postgrau de Física Matemàtica i als investigadors en Termodinàmica.

El diumenge dia 20, als Jardins del Retiro i sota l'enunciat «Hereus d'una tradició», es va celebrar el 10è concert de gralla i timbal. Tal com va dir el president de l'Escola de Grallers de Sitges, Sergi Valls, referint-se a l'escola organitzadora del concert, aquest serveix per a demostrar els avenços assolits, que no són altra cosa que el resultat d'un gran treball en equip i sempre mostrant unes meritoses ganes de superació.

Amb un repertori que va aconseguir ser premiat pels forts aplaudiments del nombrós públic assistent i que, per la joventut dels components, garanteix la permanència estable de grallers a Sitges. Qui ens ho havia de dir quan els organitzadors de les Festes Majors, d'antany, que no tenien assegurada la presència dels grallers, fins que els veien aparèixer, just a la vigília quan arribaven al poble caminant procedents de les masies de l'interior del Massís de Garraf. Com que no hi havia els mitjans de comunicació d'ara, els pocs grallers que hi havien ja quedaven contractats d'un any per l'altre i s'havia de confiar que el destí no els hi jugués una mala passada, perquè ja eren grans i en un any poden passar moltes coses.

Gràcies a la iniciativa del Sr. Samuel Barrachina, que va fer tot el que va estar en les seves mans, per poder tenir una colla estable de grallers , va posar la primera pedra a una estructura de ferms fonaments que ha donat aixopluc a aquesta gran afició que hi ha a tocar la gralla i que fa que el futur sigui molt prometedor.

I ara que en parlo, també hem de recordar que el mateix Sr. Samuel Barrachina va ser el impulsor de

la Cobla de Sardanes La Sitgetana, que va sorgir d'entre els grallers anomenats músics i que es van a posar a estudiar les tenores i tibles. Fins aconseguir que el dia de Sant Esteve del 1964, Sitges disposes d'una Cobla de sardanes, la qual en la festivitat de Sant Esteve d'enguany complirà els 61anys.

D'una cosa me'n he anat a una altra, si més no he volgut aprofitar l'ocasió per recalcar els orígens dels nostres grallers, que també van derivar en una cobla. Anem pel que estem: en el transcurs del concert al Retiro també s'ha aprofitat per escollir la Pubilla de l'entitat, elecció que ha recaigut en la persona de Vinyet Corts Navarro, que quan arribi el dia substituirà l'actual pubilla, Carlota Nebleza. Visca la gralla i el timbal!

El dijous dia 17, a la Biblioteca Santiago Rusiñol, es va presentar el llibre: *Dones cineastes; l'altra cara de l'espill*", que ha estat editat per Onada edicions 2025. Un llibre escrit en català que posa en relleu a les directores de cinema que s'han alternat en la magna trajectòria de cinema.

L'obra ha estat coordinada pel periodista Fèlix Edo Tena, el qual ha aglutinat quinze capítols escrits per especialistes en el tema . Entre ells hi ha col·laborat l'amic Florenci Salesas, el qual ha escrit sobre l'interessant apartat del cinema mut. El mateix Florenci explica que a l'any 2010 va ser quan van coincidir amb més directores i guionistes que en tota la història del cinema.

Durant el transcurs de la presentació, el nostre especialista en cinema mut, va interpretar al piano les músiques que acompanyaven a aquelles pel·lícules.

Això va fer possible recordar el que s'havia explicat sobre les projeccions de cine mut, que es feien tan al Prado com al Retiro i que comptaven amb la col·laboració dels músics sitgetans, els quals es solien agrupar en formació de quartets de violins i violoncel, o també solament amb un piano al front del qual es trobaven els mestres locals i també una noia que llavors destacava amb la interpretació d'aquest instrument, es tractava de la Maria Lluïsa Álvarez, que junt amb les seves germanes eren conegudes per "*les carteres*", per ser filles de l'Isidro Álvarez que era carter.

També s'han explicat, d'aquests músics, anècdotes molt divertides, com quan en Manel Vendrell (pare) que tocava el violoncel li passava que, després de dinar, allà a dintre fosc i calentet, li agafava una nyonya que feia s'abalancés sobre l'instrument i la punta metàl·lica de la base d'aquest refregava pel terra oferint una inoportú terrabastall, al qual responien els espectadors amb el crit que l'acabava de despertar : Sou! Que era el mot pel qual se'l coneixia. De no ser així encara hi seria ara clapant.

El dia 19 l'ermita de Sant Sebastià es va omplir de gom a gom per escoltar la Coral El Somriure d`Olivella, de la qual en formen part veïnes d'aquesta població, de Sant Pere de Ribes i de Sitges. Sota la direcció de Donnatella Schiavone i Silvia Borges.

Un concert amb un repertori variat, on no hi van faltar les espirituals negres, havaneres i creacions pròpies de la Coral. On protagonistes i públics van sortir molt satisfets.

Dintre del cicle Sitgestiu, en el bonic marc de la Sala Gòtica de Maricel, ha destacat la participació del conjunt local Retrio, format per en Joan Pinós, Oscar Ferret i Pinyu Martí. Que amb el seu estil particular, que combina jazz i swing, ha delectat al nombrós públic assistent.

El divendres 25 és el dia escollit per la inauguració de la ja 8a edició del Festival Terramar CaixaBank. On els caps visibles són en Joan Ramon Rodríguez i en Ferran Fanlode. Fa dies que vèiem com s'avançaven els treballs de muntatge del gran escenari així com les corresponents grades. Un muntatge espectacular per a donar cabuda a uns espectacles de primer ordre.

Ha inaugurat el Festival la banda californiana The Beach Boys, dirigida per Mike Love (amb la col·laboració de l'actor i músic John Stamos). Completarà la programació fins el 10 d'agost: el 26/ Ana Belen, 27/ Zaz, 2/ d'agost, India Martínez, 3/ Loreen+ Nebulosa+ Kuve, 4 Trueno, 5/ Duncan Dhu (Mikel Erentxun), 6/ Lax'n Busto, 7/ Sara Baras, 8/ Camilo, 9/ Kool & the Gang, 10 / Pecos.

A banda d'això el Festival es complementa i dona oportunitat als joves talents, dintre del Cicle Imprescindibles. Amb 24 actuacions que es portaran a terme en l'espai conegut per village. Amb un format de 8 concerts, 4 espectacles de dansa i 12 sessions de DJs. Actuacions que compten amb el suport també de de regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Sitges.

Mentre dura el Festival fa goig de veure tot l'espai

que ocupa, no només la part de l'auditori, sinó també l'entorn on es troba l'estany, amb una il·luminació de bombetes i taules a l'entorn. El conjunt de tot plegat li confereix un cert caire romàntic, que convida a prendre quelcom asseguts en aquesta zona de descans i de gaudi.

S'ha de fer una menció especial a l'àmbit solidari, quan ens referim que el Festival destina 0'50€ per entrada venuda que van destinats a la Fundació Ave Maria i a l'organització de la Cursa de la Lluna Plena, dues causes que són un referent de solidaritat de la vila.

En el festival de música electrònica de ball que es celebra a la localitat de Boom (Bèlgica), un any més hi ha participat la Dj sitgetana la Nuria Scap. En un any en que, degut a l'incendi de l'escenari principal, semblava que no es faria, sembla ser que ha estat l'edició més especial.

La Nuria ha aconseguit fer-se amb un bon nombre de seguidors, que ja esperen la seva participació, degut a que el seu repertori és molt atractiu i ballable, d'aquí aquesta bona acollida per part del nombrós públic que hi assisteix. Fins i tot la plataforma Spotify s'ha interessat per incloure el tema "*Pumping*" en la llista que fa referencia al susdit festival. La Nuria ha compartit espai amb els també Dj's Amelie Lens, Alok i David Guetta.

Aquest dijous, darrer dia del mes de juliol, la jove orquestra californiana The Riekestra, formada per estudiants nord-americans, ha actuat al càmping El Garrofer, prèviament ho havia fet al jardins d'El Retiro i a l'Hotel Subur. Amb un repertori de música soul, dance i rock, amb interpretacions que transmeten la seva vitalitat i el seu talent. Per acabar el seu pas per la comarca del Garraf amb una actuació a Vilanova que s'afegeix a la que havien fet a Ribes.

FESTES I TRADICIONS

El dissabte dia 4, encara dintre dels actes de la Festa Major de Sant Pere de Ribes, la Colla Jove dels Castellers de Sitges, han tornat a carregar i descarregar un 4 de 8, que s'afegeix als altres dos aconseguits fa pocs dies. El que demostra la bona forma amb que es troba la Colla, mentre esperen la diada que celebraran aquí a Sitges el 26 també d'aquest mes en el memorial Pepe Rodríguez, on esperen aconseguir altres reptes.

El començament del juliol coincideixen amb la celebració de dues festes de molt arrelament sitgetà: la festa de les Cases Noves i la Festa Major de Campdàsens. Com sempre la festa de les cases Noves ha començat aquest divendres dia 4 amb el la 26a edició del Correfoc, que com sempre ha estat un èxit. Si més no la festa oficialment ha començat el dissabte 5 amb l'encesa dels morterets.

I a la tarda s'ha celebrat l'Ofici a l'ermita de Sant Sebastià, amb l'assistència de les autoritats i el president de la Comissió de Festes, que han treballat per a la d'aquest any hagi estat també un èxit. Al vespre ha estat el torn del pregó que ha anat a càrrec d'un dels seus veïns, en Daniel Martínez, que aquest any també ha assolit popularitat per haver estat el Carnestoltes de les festes de Carnaval. En els transcurs del qual ha desgranat les vivències viscudes en el barri i la relació amb la seva gent. I tot seguit, com ve sent costum, s'ha fet l'homenatge a les persones de més edat que hi viuen. Aquest any ha estat homenatgeat en Fernando Mateu que, durant anys, va formar part de la Comissió organitzadora. Aquest homenatge s'ha volgut fer en aquest dissabte i en aquesta hora, perquè és quan més gent es concentra a la plaça i, amb molt bon criteri, han pensat que és el millor moment per a que, les persones que són protagonistes de l'homenatge, rebi el més gran nombre d'aplaudiments i l'escalf popular .

En el transcurs de la revetlla, que ha estat amenitzada pel grup Veneno en la Piel i el Dj Lagarto, s'ha escollit la Pubilla i l'Hereu, la Xesca Vendrell i l'Adrià Ferrer, que representaran a les Cases Noves en la propera Nit de les Pubilles, que és quan és escollida la Pubilla i l'Hereu de Sitges. La Pubilla i l'Hereu sortint són els germans Marta i Pau Valero. Sent ella, la Marta, qui ha estat l'autora del cartell de la Festa d'enguany, on s'hi reflecteix l'essència marinera i festiva del barri.

El diumenge han tingut el seu espai els més petits amb la seva festa infantil. Per retrobar-se altra vegada la gent del barri i del centre del poble i habitants d'altres sectors d'aquest, per gaudir plegats de la cantada d'Havaneres que ha anat a càrrec del grup Mar i Vent i on no hi ha faltat el rom cremat. I amb els trons de la traca final s'ha donat per finalitzada una nova edició d'aquesta festa popular que congrega a veïns, amics i coneguts, que gaudim del que ens tenen preparat i amb el record posat en aquells primers organitzadors d'aquesta festa com en Manel Guirro, que vivia amb la Florència i els seus fills en el barri on hi tenien també la carboneria.

També recordo el Castell de Foc que es feia el dissabte a la nit i que degut a que totes les terres de l'indret han estat urbanitzades, s'ha deixat de fer. Durant uns anys es muntava a tocar de les cases, amb el consegüent perill que això suposava. Amb bon criteri es va considerar que millor es prevenir que lamentar mals majors. Aquest cronista també recorda que, un parell d'anys segur, el diumenge al migdia es feien sardanes a càrrec de la Cobla Sitgetana, que era quan es feia l'Ofici i a la sortida tenia lloc l'audició. Potser perquè l'Ofici és fa un altre dia i perquè en aquella hora la temperatura és molt alta, el cas és que també va desaparèixer de la programació.

I la tradició, com he dit, es centra en aquest primer diumenge de juliol, aquest vegada correspon al número 6 del calendari, que és quan es celebra la Festa major de Campdàsens que organitzen els Amics del Garraf, que són els mateixos que la van recuperar de l'oblit. Una festa que es desenvolupa entre la capella, on a primera hora del matí es celebra la missa, aquesta ha estat en sufragi del sitgetà Joan Serra i Mora. A l'acabar ha tingut lloc la tradicionals ballada del ball de bastons a càrrec de la Colla Vella dels Bastons de Sitges i, també per primera vegada, han compartit ballada amb els bastoners El Toc d'Olèrdola. Tot seguit, a can Lluçà, s'ha celebrat l'esmorzar de germanor i la lectura del pregó a càrrec de la Loreto Almirall, que ha comptat amb la col·laboració d'en Joan Duran, molt adient per posar en relleu aquestes contrades. L'ha seguit la lectura del també tradicional poema, "*Pedra amb forat*", que ha esta fet per l'Anton Ferret i Baig. I una cosa darrera l'altra, ara tocava el sorteig de la bonica pintura obra de la Sònia Aguado i Chao. Per acabar amb una altra ballada dels bastoners de Sitges, acompanyats dels grallers de la Sitja i dels d'Olèrdola. Igualment cal destacar la participació de la colla infantil de la Moixiganga que han estat acompanyats pels grallers de l'Escola de Grallers. Tot plegat entre un gran ambient i en un entorn privilegiat.

Cada any és de justícia retre un record als amics Sebastià Yll, Joan Ferrer de can Terradeus en Salvador Picas, en Daniel Fusté que, entre altres, van tornar a recuperar aquesta festa tan camperola, que en els seus anys l'havia amenitzat el mestre Manuel Torrents, que hi pujava amb un harmònium, l'acompanyaven alguns músics més, i interpretaven ballables.

En anys de la represa en Joan de Can Terradeus era l'encarregat de fer l'all i oli. I el que el treia de polleguera era que se li tallés, agafava tal enrabiada que la seva muller, la Toni Pañella, havia d'intentar calmar la fúria d'en Joan, en aquells moments tan crítics en què el de dalt baixava a baix. Sortosament sabia el secret per a tornar a redreçar la situació i el seu all i oli es podia tallar amb el gabinet.

Ja fa dies que la Festa Major escalfa motors i dintre d'aquests preparatius s'ha avançat un acte, que encara no s'havia fet mai. Es tracta de la presentació de la imatge gràfica de la Festa, que ha tingut lloc el dijous dia 10 a l'Escorxador.

I que ha consistit en la presentació del cartell, com una avançament a la presentació de la resta de sorpreses que la Comissió ens té preparades i que aquestes es donaran a conèixer més endavant, concretament el dia 31 d'aquest mateix mes. Potser s'ha cregut convenient avançar aquesta presentació del cartell anunciador, perquè aquest any presenta una novetat. Està inspirat en les freqüències dels diferents sons que conformen les tonalitats que més caracteritzen al conjunt de les músiques que acompanyen al nostre folklore. L'autor és en Carles Izquierdo Capo que és dissenyador gràfic i que ha interpretat molt bé el que li va demanar la Comissió que, aquesta vegada, prioritza els sons i , perquè no, els sorolls de la Festa Major. Un cartell diferent als que estem acostumats, per això resulta molt innovador, perquè ningú abans s'havia parat a pensar com són les freqüències dels sis sons escollits per l'autor i amb ell vol retre homenatge a aquestes freqüències que ens arriben transformades en sons i són aquests els que contribueixen també ha donar sentit a la festa. No ens podem imaginar el seguici festiu sense el so de les gralles que és el que fa ballar als components dels balls.

Una de les festes més antigues que celebrem, si no la més antiga, és la festivitat de la Mare de Déu del Carme i, més en concret, la processó de les barques. Aquest dimecres 16, dia de la seva festa, els actes han començat amb la celebració de l'Ofici, que presideix la imatge de la Mare de Déu del Carme i amb assistència de familiars de pescadors i una bona representació de sitgetanes que s'identifiquen amb el nom de Carme. Acabada la missa la imatge ha estat traslladada al Port d'Aiguadolç on ha quedat exposada en la Confraria de Pescadors.

Fins a l'hora de la processó. La imatge ha estat dipositada en una de les porques barques de

pesca que queden i que estava engalanada amb les banderoles i flors. La han acompanyat un bon nombre d'embarcacions de recreo, que anaven plenes de gent que no es volen perdre aquets passeig per acompanyar a la Mare de Déu. Mentre dura la processó des dels espigons son llançats a l'aire coets i durant tot el recorregut pel nostre litoral és saludada per un nombrós públic que ho segueix. Sobretot quan s'arriba a l'alçada del Baluard i del mirador de Miquel Utrillo i Morlius, on es concentra el nombre més important de públic. Abans quan la barca que porta la Mare de Déu ha arribat a l'alçada del cementiri s'ha procedit a fer l'ofrena flora en record dels pescadors que ja no estan entre nosaltres, que en són molts perquè no hem d'oblidar el nostre passat mariner, quan les nombroses barques que hi havia, es concentraven en la platja de la Fragata i la seva sortida a la mar, com la seva entrada, oferien un espectacle irrepetible, que cridava l'atenció de molta gent que hi acudia per veure-ho i fins i tot per ajudar a treure i entrar aquelles barques.

El recorregut de la processó acaba cap allà a mig camí de Terramar i durant la tornada a port es van succeint les mateixes mostres d'afecte: Arribades les barques a Alguadolç hi ha hagut la cantada d'Havaneres a càrrec del grup Sons d'Altamar , entre un tastet de fideuà i on tampoc hi ha faltat el rom cremat.

Mentre que el dissabte 19 al Centre d'Interpretació de la Malvasia s'ha completat la programació d'aquesta festa, amb el que ha passat a denominar-se *Capvespre mariner amb Malvasia de Sitges*, amb maridatge de vins d'aquesta varietat i tastets de la cuina marinera de la mà de la Confraria de Pescadors de Sitges. Amb la qual s'ha tancat els actes programats que han comptat amb la col·laboració de la pròpia Confraria, el CIM, el Port de Sitges i de l'Ajuntament de Sitges.

El dissabte 26 s'ha celebrat el Memorial Pepe Rodríguez , amb la participació dels Castellers de Vilafrnca, Xiquets de Tarragona i la Jove de Castellers de Sitges. La mostra ha tingut lloc al Cap de la Vila, amb la plaça plena de gom a gom de gent, sitgetans i acompanyants de les colles que no s'han volgut perdre l'actuació castellera.

On va destacar la gran actuació de la nostra Colla , que va carregar i descarregar, entre altres, un imponent 3 de 8 i 4 de 8, que va desfermar el deliri dels seus seguidors. La colla l'han format 150 persones, moltes de les quals no podien reprimir les llàgrimes d'emoció davant l'èxit aconseguit. Que a més va aconseguir tenir un gran ressò, que fins i tot es va evidenciar en el transcurs del *Telenotícies* que va incloure la notícia en el transcurs de l'emissió de TV3.

Completar els dos castells de 8, a la Jove els hi ha permès fer història , perquè era la primera vegada que ho aconseguien en els seus 33 anys d'existència. Un mèrit que és el resultat del molts assaigs i de la constància participativa que han mostrat tots els components i en especial el guiatge que els ha acompanyat del seus dos caps de colla, en Marc Yll i en Sergi Milà. Per aquest cronista em plau molt remarcar el mèrit de tots els que hi participen, si més no em perdonaran que senti una predilecció per a la canalla que, com aquell que res, s'enfilen pel castell fins a coronar-lo i després toca baixar i ho fan amb una agilitat impressionant. Quant tan mèrit té pujar com baixar. Un servidor veu molt difícil quan es va desmuntant el pom de dalt i et toca baixar sense quasi bé tenir on agafar-te. Aquest moment deu fer molta impressió , és clar que per això es fan els assaigs, per tenir tot els moviments controlats, però tot i amb això...

L'actuació, pel que fa a la colla sitgetana, es va completar amb un 3 de 7.

L'últim dia del mes ha estat l'escollit per anunciar els protagonistes de la Festa Major i les novetats que es produiran. La primera la trobem en el lloc escollit, l'espai de La Torreta, a davant de les cotxeres que havien estat propietat dels Vidal i Quadres i que després van vendre al seu cosí Adolfo Pries. I que els components de la Comissió han rebatejat amb el nom de La Plaça.

Amb l'escenari d'esquena al mar, no va caldrà cap decorat com a teló de fons: el seu blau i la seva immensitat van ser suficients per a que el nombrós públic assistent quedés bocabadat. Doncs, el primer gran encert, també, de la Comissió.

Com ja es va fer palès amb la presentació que es va fer del cartell, la cosa gira a l'entorn del que anomenen 100 sorolls festius, que eren representats per uns daus disposats a sobre de l'escenari. El primer secret a desvetllar ha estat qui pregonaria la Festa, ni més ni menys que el conjunt jazzístic Retrio, format per en Joan Pinós, Oscar Ferret i Pinyu Martí. Per la qual cosa es fàcil endevinar que el protagonisme destacat del pregó serà la música (no el soroll). Per altra banda la parròquia tria com a pendonista a en

Joan Pros i Borràs . Mentre que la pendonista de Santa Tecla serà la Vinyet Caballé i Artigas.

I tot seguit es desvela el recorregut de les dues processons cíviques, la de la recollida de la imatge del Sant, que es preveu que serà llarga i sembla que no tant la de Santa Tecla. Pel que fa al poema de la bandera, se li ha encarregat a l'Alba López Varas. El llançament dels morterets anirà a càrrec del Grup d'Estudis Sitgetans en reconeixement als seus 50 anys. En quant a les ofrenes, en l'Ofici de Sant Bartomeu les farà la Colla Jove de Bastons. I les de Santa Tecla estan reservades als Gegants nous de la vila que compleixen 50 anys.

Que parlant d'aniversaris també compleixen 50 anys la Colla jove de Bastons. Mentre que els Gegants Americanos en fan 60 i estrenaran vestits nous. També els 45 de la Colla de bastons de les Noies. Moltes coincidències i moltes celebracions, per a una Festa en la qual ja fa molta temps que hi treballa la Comissió que presideix en Xavi Salmerón. Ara ja queda poc.

Com ja és tradicional el dia 29, festivitat de Santa Marta, el Gremi d'Hostaleria ha organitzat un seguit d'actes per honorar a la seva patrona. Que van tenir lloc a l'Hotel Eurostars que dirigeix Carlos Calsina. Definitivament sembla que s'ha despenjat del programa la celebració de la missa, en el seu lloc mossèn Rafael Vilaplana dedica una oració i unes paraules adreçades a honorar la Santa i per demanar protecció per a tothom que treballa a l'hostaleria.

L'acte va comptar amb la presència de la diputada de Turisme de la Diputació de Barcelona, Anna Herrera, a més de l'alcaldessa Aurora Carbonell, el president del Gremi de Sitges, Oskar. Stöber.

On després de l'esmorzar, presidit pel bon ambient i l'harmonia entre tots els assistents. Que després van aplaudir als homenatjats que van resultar ser: Antoni Rafecas, Josep Maria Matas i Isabel Sánchez. Que tots tres apleguen tres importants i molt ben treballades trajectòries dintre de l'hostaleria i la restauració de casa nostra.

I també va rebre el seu reconeixement en Jean Claude Chwatacz, de La Villa Sitges, per la seva activa participació en la Pride Sitges 2025 i que es va fer present mitjançant una carrossa pròpia i des d'on volia transmetre la imatge de suport a la diversitat i la inclusió .

Amb els corresponents parlaments es va posar punt i final a la simpàtica celebració de la festivitat de Santa Marta. Un acte que es celebra en plena temporada turística i que bé es mereix fer una pausa per dedicar unes hores del que en diem: "*bon rotllo*".

CURIOSITATS

Des de que es va fundar la Cobla Sitgetana , el dia de Sant Esteve, l'any passat 60 anys, que participa en l'audició de sardanes a l'ermita de Sant Cristòfol de la veïna població de Vilanova i la Geltrú, que es celebra a la tarda d'aquesta festivitat, el dia 10 d'aquest mes.

Aquesta ermita es troba en el llindar del terme de Vilanova i Sitges, i pel camí es creua amb el terme de Sant Pere de Ribes. A molts dels qui agrada caminar, veïns de Vilanova i de Sitges, fan aquest recorregut d'anada i de tornada. Principalment els de Vilanova, doncs potser els de Sitges quan arriben a l'ermita es decanten per anar a buscar el tren que els retorni al centre de la vila.

L'ermita esmentada està situada en un lloc que guaita al mar i molt a prop de l'emblemàtic far que encara esta en funcionament. Tot el conjunt, amb la casa que es troba al costat, va ser propietat de l'Eugeni D'Ors on hi passava temporades. Fins no fa gaire a l'ermita, abans de les sardanes, es celebrava missa, si més no d'uns anys cap aquí, quan estava tot el conjunt en venda i l'interior de l'ermita no era prou segur, es va deixar de celebrar l'ofici religiós, però no s'ha perdut la tradició de la benedicció dels vehicles, que en són molts els qui s'hi apropen per a que els sacerdot els beneeixi i al mateix temps els hi lliuren uns branquillons d'espígol. Hi hagut anys que la presencia sitgetana també ha estat representada per la Mercè Pascual, coneguda popularment per la Mercè de Can Pans, perquè junt amb els seus pares van viure en la casa , que es coneixia per aquest sobrenom, i estava ubicada a frec del Baluard.

A Vilanova ha existit una gran afició sardanista i en aquesta festa tots hi acudien entre ells, una altra sitgetana, la filla d'en Salvador Mirabent i Paretas i la seva muller, que està casada amb un vilanoví. I vet aquí que el pas dels anys es van notant les sentides absències. Una d'elles el també vilanoví Manel Prats, que era solter, un gran aficionat a ballar sardanes, però també ballar a "l'agarrao", raó per la qual molts dies, a les nits d'estiu, venia a Sitges per anar a ballar al Prado i aquí els hi demanava a les estrangeres si volien ballar amb ell i tenia prou èxit.

Trobo a faltar a tota aquest gent, perquè soc el més gran de la Cobla i l'únic testimoni, d'aquesta, per poder recordar aquells anys, quan l'ambient sardanista a Vilanova era molt secundat en ballades que tenien lloc aquí a l'ermita i a la plaça de la Vila. Per exemple el dia de Sant Esteve i el de Reis, amb tota la plaça plena d'anelles que feia goig de veure. Han passat molts anys, ni més ni menys que seixanta, i aquesta audició de l'ermita de Sant Cristòfol es manté i els organitzadors, els Amics de la Sardana de l'Atalaia, fan mans i mànigues per a que no es perdi

S'observa que per la festa de la Mare de Déu del Carme, dintre els diferents actes de celebració, hi tenen cabuda uns tastets de la cuina marinera. Com la fideuà que prepara el pescador Oriol Serra i altres platets sorgits dels components de la Confraria de Pescadors.

Ara que m'hi refereixo no vull deixar passar l'ocasió per referir-me a la fama, ben guanyada, que han tingut els pescadors en quan a saber preparar ranxos de peix. Un costum que obeïa també al fet d'haver de menjar quan el feinejar a la mar els tenia ocupats, però que un moment de la seva dedicació a la pesca havien de parar un moment per a menjar. O potser esperaven a tenir la barca entrada a la platja i llavors, amb tranquil·litat preparar el ranxo, improvisat segons el peix pescat. Per cuinar tenien uns fogonets molt especials, es tractava d'una mena de cúbics, de material reflectari, on en el seu interior es feia foc i quan ho consideraven oportú, al capdamunt hi disposaven el recipient que els era més adient. En poca cosa en tenien prou per fer una menjada que sabia a glòria, hi contribuïa la frescor del peix acabat de pescar, un detall que feia que els gustet que desprenia en cara fos mes bo i no diguem el seu suquet.

Quan el ranxo estava fet no els hi calia plats, només els coberts. Posaven el recipient al mig i tots els comensals s'asseien al seu voltant i cadascú menjava de la porció que trobava davant seu, mai agafaven del tros que no els hi pertanyia. Els acompanyava el porró, que acostumava a ser d'un vidre de color groc i que tan bé sabien enlairar i que un cop fet aquest gest tardava una mica en aterrar, perquè tots els comensals aprofitaven l'enlairament per fer el seu solo.

Aquestes experiències i el fet de saber cuinar el peix, entre diferents modalitats, per part dels pescadors, havia estat transmès a les seves mullers, algunes d'elles tenien parada a la plaça. I es donava el cas que la clientela els hi preguntava la manera de cuinar determinat peix i elles els hi explicaven el toc de la gràcia. Un costum que persisteix entre les peixateres és regalar uns quantes "rametes" de julivert, que és un complement que lliga molt amb el peix i amb el seu suquet.

A la gent que els ajudava a entrar, treure la barca, i altres feinetes, arribaven a una entesa amb el pescador i al final, aquest els hi donava el peix que havien convingut. D'aquest tribut en deien la part. Doncs alguns, dels qui la rebien, després se la venien i ja sabien a la porta on havien d'anar a trucar.

Altres pescadors que no tenien parada a la plaça, o en tenien i el, que els hi sobrava, cap al tarda passaven per les cases ha vendre-ho. Com era el cas de la Genoveva. I com era una hora on s'apropava l'hora del sopar a moltes mestresses de casa els hi anava bé i d'aquesta manera no havien de sortir, els hi portaven el sopar a domicili. Sense saber-ho van ser les precursores dels repartidors del Glovo. I si aquelles peixateres feien el repartiment amb carretó, aquests ho fan amb bicicleta.

A l'estiu es produïa un altre fet, era l'època dels musclaires, com el vell Marín que anava a fer els musclos a la Ferrosa. Els nostres avis ens havien explicat que com aquells musclos no n'havien menjat mai més de tan bons, deien que tenien com un pic que els feia únics. Altres de més recents com en Joan Quatracases, el ros o el pigat, també se'l coneixia així per oferir les dues característiques esmentades, potser va ser un dels últims musclaires que portava a vendre els musclos que havia fet a la seva clientela, que li tenien gran estima, a ell i als musclos que feia.

Dintre dels reconeguts Premis Decanter 2025, un dels premis dedicats als vins més prestigiosos del món, els vins DO Penedès han ocupat les 5 primeres posicions entre els 10 millors vins blancs de denominació d'origen catalana. D'entre aquests cinc, dos són elaborats amb Malvasia de Sitges.

Sent aquesta última la que ha quedat en segona posició, empatats a punts, De Llevant Malvasia de Sitges junt amb altres marques. I el Maricel Malvasia de Sitges 2023 de Torre del Veguer, forma part del Top 5 dels més reconeguts.

El nom d'Aiguadolç, amb el qual s'identifica aquest sector, que és a tocar al peu del Massís del

Garraf, la part d'aquest que s'aboca el mar, es deu a que en espais d'aquest mar, l'aigua brolla dolça. Això és degut a un cert nombre de rius interiors, alimentats per les pluges, desemboquen al mar. D'entre aquestes cavitats és molt coneguda la de La Falconera, amb el seu riu interior. Fa anys que les aigües d'aquest riu no estaven contaminades (es van anar contaminant a mesura que s'hi van filtrar el residus del gran abocador de Barcelona.

Fins llavors l'aigua que sortia al mar era tan neta i dolça que es podia beure. A la gent els hi cridava l'atenció que en mig de tanta aigua salada existissin clapes d'aigua dolça. Aquests dies oceanògraf, hidrogeòlegs i biòlegs de la Universitat Autònoma de Barcelona, estan fent un estudi d'aquestes aigües subterrànies. Sobretot les analitzen per saber quins components químics es barregen amb aquestes aigües subterrànies.

Davant les evidències podem dir que estem de sort, perquè ha tornat a tocar la rifa al nostre poble. En el sorteig de la Loteria Nacional, del dissabte dia 12, va sortir premiat el número 00033. Una part d'ell venut a l'administració que hi ha de loteria al Poble Sec, que amb un import de 15 euros els guanyadors han obtingut 150.000 euros, als quals se'ls haurà de descomptar el corresponents impostos.

Moltes vegades quan anem a comprar loteria, busquem un número que s'avingui amb un seguit de coincidències, com l'any de naixement, que el seu final també es digui amb ves a saber que, també els desitjats cap i cua... i de ben segur que si ens haguessin ofert aquest número guanyador, per la seva simplicitat, potser l'haguéssim rebutjat. Això ens demostra que tots tenen les mateixes possibilitats de sortir i que tampoc estem mai contents. Estic convençut que a la persona que li ha tocat, encara es deu maleir de no haver-ne comprat més d'un. Pitjor ho ha tingut un client d'aquesta administració quan, sembla ser que quasi sempre compra aquest 00033 i que aquesta vegada, per la raó que fos, no el va comprar. Anècdotes com aquesta en trobaríem moltes entre els habituals a comprar rifa. També n'hi ha que no en compren mai i, tot i amb això fan els seus plans: "*si em toques la rifa....*" I a la pregunta: però ja en compres? Quan la contesta és no, ja pots somiar que et toqui la rifa, que potser sí que et tocarà, però em somnis... I com deia aquell savi: "*Los sueños sueños son* ". Però igualment es diu que d'il·lusions també es viu. I el qui no es conforma és perquè no vol.

En un temps on la compra per Internet és mol present, el que es coneix per marxandatge de la Festa Major, també hi aposta gràcies a la iniciativa que han tingut en Josep Maria Cidad, en Sam Muñoz i l'Alan Ferret.

D'aquesta manera pretenen arribar a un públic més extens i donar l'oportunitat a tothom, visqui aquí o a fora, de poder aconseguir tot el que és a la venda, des de samarretes de les colles a polseres, llibres... Que un cop comprat a la web t'arriba a casa entre 24 i 48 hores. Es pot dir que et porten la Festa Major a domicili. Això i la infinitat de vídeos que es pengen a la xarxes, qualsevol que visqui a l'altra banda del món pot seguir-la com si estigués aquí. Només faltarà poder sentir els olors: a pólvora, la dels nards... de ben segur que això també serà una realitat, si no vaig equivocat em sembla que ja se'n fan proves. I és que no hi ha res impossible.

Sembla ser que la barana del balcó de l'Ajuntament mostrava unes esquerdes estructurals, les quals per a més seguretat els tècnics van decidir que s'havia de retirar aquesta antiga i fer-ne una de nova. Les obres van començar al maig i estan previstes que s'acabin el 25 de juliol. El canvi s'ha fet reproduint les formes de l'original. Ha d'estar a punt per la Festa Major, qual el balcó acull, les autoritats i convidats, per a contemplar la Sortida d'Ofici.

Em torna a venir al pensament un dels versos dels diables, inspirat en un raonament d'un veí, en Joan de la pastisseria Sabaté i que diu més o menys així: " Diu en Joan de ca l'Avellaneta, que la Sortida d'Ofici guanyaria molt si se'n derroqués l'Ajuntament". Home, tampoc n'hi ha per tant.

Des de sempre, en un moment de l'estiu, s'han alternat alguna que altra tempesta, aquí a Sitges curiosament coincidia amb l'arribada dels firaires el 15 d'agost, fins el punt que deien que aquests portaven pluja. En cap moment es parlava de cap dana, no es coneixia la paraula. Si més no, d'un temps cap aquí, quan plou ho fa amb una intensitat desmesurada, cau molta aigua en pocs minuts i sort que dura poc. Tot i amb això, en les zones inundables de Terramar en pateixen les conseqüències.

Davant la tempesta del dissabte 12, es va observar la formació de cinc mànegues marines en un sol dia. Un fenomen gens freqüent que, segons els entesos, si es té en compte que en 25 anys només s'havien detectat tretze mànegues marines durant

el mes de juliol i ara només en un dia n'han sorgit cinc. I cada vegada sembla ser que aquest fenomen s'anirà repetint amb més assiduïtat. Situacions que, com els tornados, es van apropant a les nostres contrades, quan això es produïa en indrets mot més llunyans. Tot això ens demostra que quelcom està canviant en el nostre clima, fins ara molt suau i que no acostumava a provocar gaires preocupacions. ves a saber potser, en aquest aspecte, s'ha acabat la tranquil·litat. Doncs estem ben posats.

ESPORTS

Poques vegades aquest cronista fa ressò d'una modalitat d'esport tan coneguda com el judo. Potser perquè Sitges fins ara no teniem cap representació en aquest esport. Fins que en Toni Varón, que va créixer a Sitges però que actualment viu a Barcelona, s'ha proclamat campió de Catalunya en la modalitat de judo absolut.

En Toni es va iniciar en aquest esport a nivell escolar, quan tenia 8 anys. I va tirar endavant gràcies a que els seus avis li donaven suport, el que l'ha permès arribar a ser campió. Una fita que perseguia i que l'ha permès posicionar-se en la primera posició del Rànquing de Catalunya i en el lloc 18 de la classificació estatal. No està gens malament.

Meritosa i exitosa la feina la que fa el nedador Luca Hoek, del Club Natació Sitges. Aquesta vegada es tracta dels èxits aconseguits en la seva primera participació en una proba internacional. En l'Europeu Júnior de Natació celebrat a Samorin, Eslovàquia, ha aconseguit quatre medalles: dues d'or i dues de bronze, mostrant un gran potencial. Tot i que el seu èxit més destacat va ser en la semifinal dels 50 metres lliures, prova on va establir un nou rècord d'Espanya absolut amb un temps de 21,99 segons, convertint-se en el primer nedador que aconsegueix baixar dels 22 segons en aquesta prova.

Tot aquest palmarès el converteixen, si ja no ho era, en una de les grans promeses de la natació catalana i estatal.

L'Iván Moreno l'Eco, és un xicot ribetà molt vinculat a Sitges. Apareix cada divendres a la Vila i la seva presència s'ha guanyat la simpatia de tots nosaltres, doncs s'ha convertit en la cara visible de l'Eco. El setmanari, que acabat de sortir al carrer, l'ofereix als vianants i entre la clientela de determinats establiments del poble. Ens consta que molts lectors es reserven la prioritat de comprar el setmanari a ell, pel seu tarannà i per ser una persona molt propera, que ofereix l'Eco a viva veu, fet que recorda als venedors de premsa que sortien a les pel·lícules, en moltes d'elles la visibilitat d'aquests escenes dels susdits venedors estaven rodades en ciutats com a Nova York i oferien els diaris locals.

Doncs en l'Eco de la setmana de l'11, en la secció d'esports, hi surt ell reflectit. De ben segur que, advertits els lectors d'aquest detall, aquell dia en va vendre més dels habituals. El motiu de la seva aparició en les seves pàgines es deu a l'afició que desenvolupa en l'esport, més concret en atletisme, on córrer moltes curses i també és un habitual de la Mitja Marató que es celebra a Barcelona.

Conscient del que costa poder arribar dels primers, ell es conforma poder acabar la prova i fa seva la teoria que no només es tracta de guanyar, sinó que ja és molt important participar. Aquest cronista s'alegra molt que el col·laborador d'aquest setmanari, Alejandro Sacristán, l'hagi portat a les pàgines que, ben plegades, cada cap de setmana l'Iván ofereix al públic que el busca per comprar-li. I que gràcies al company, els qui no ho sabíem, ens hem assabentat de la seva afició a practicar l'atletisme. No afluixis, Iván.

El jove escaquista Matías Sticca, de la Penya d'Escacs del Prado, acaba la temporada en el meritós cinquè lloc de la classificació del Campionat d'Espanya sub10. Recentment el dilluns dia 7, a la localitat de Vicar (Almeria) va estar a punt d'aconseguir la primera posició, acabant amb els mateixos punts que el tercer classificat. El conjunt de bons resultats obtinguts, durant aquest temporada, demostren que el jove jugador va a més i es consolida com un gran promesa en aquesta joc .

Del 9 al 12 s'ha celebrat en aigües de la costa barcelonina, una de les regates importants del calendari. Concretament la XVIII edició de la regata Puig Vela Clàssica. On l'embarcació Tagomago del Club Nàutic Garraf, patronejada per en Javier Solis Monill va acabar en una meritosa vuitena posició.

Finalment l'equip aleví femení del Sitges Hockey ha quedat en la 5a posició en el 24è Torneig Europeu d'Escoles d'Hoquei que s'ha disputat a Terrassa. El parcial total va ser de 3 victòries, 2 empats i 2 derrotes.

Durant l'acte de lliurament de premis, es va

reconèixer la tasca de l'entrenadora de l'equip, la Gerda K. Priestley.

La participació de l'equip en aquest torneig és molt positiu pel Club que representa. Perquè li confereix un cert prestigi, que es fa extensiu a tot l'equip.

S'arriba a la 49è edició de l'Open Internacional d'Escacs Vila de Sitges, organitzada per la Penya d'Escacs del Casino Prado. La novetat d'aquest any es centra a que com el seu saló teatre es troba en obres, l'Ajuntament ha habilitat el Mercat Vell per poder jugar les partides.

Segons els organitzadors aquest any s'ha batut el rècord de participants, consten inscrits 250, entre ells. 8 Grans Mestres, 12 Mestres Internacionals i 21 Mestres FIDE.

I que ha acabat aquest dimecres 30, amb un èxit absolut de participació. El campió absolut del grup A ha estat el gran Mestre Armeni Manuel Petrosyan. En el grup B el triomf ha estat per Kazakh Makhanbetali. Mentre que els primers classificats locals han estat Sticca i Montclús.

Aquests dies al Club de Golf Terramar s'està portant a terme el torneig intern que es celebra cada any.

En la categoria masculina individual ha resultat campió Erik Hedberg. I pel que fa a la categoria infantil ha guanyat Marcos Leach.

L'equip de la UE Sitges, que entrena Alex Villagordo, ja s'ha completat de cara a la propera temporada. En total el conformen 20 jugadors, s'han produït set baixes i s'han fixat els següents jugadors: el central Cristian Castaño, el lateral esquerra Rubén García. L'extrem Naoufal Talkam, el porter Alex García, l'extrem Pachón i els migcampistes Iker Roselló i Pau Felix, mentre que també s'han renovat 13 jugadors dels que ja són de la plantilla. I s'ha anunciat que s'ha canviat de patrocinador , passant-ho a ser l'empresa del sector de la construcció Coco Homes.

Els entrenaments del primer equip començaran el dilluns 11 d'agost i disputarà el primer amistós el 20 del mateix davant el C F Vilanova. I el 20 de setembre serà el primer partit que disputarà el Sitges en el grup 3 de la Primera Catalana, i ho farà contra l'Atlètic de Vilafranca en el seu camp.

El cap de setmana del 19 les nedadores i nedadors del Club Natació Sitges, entre les que es trobaven, Angelica Tchernev, Irene Capitan, Tom Hoek i Biel Chico, van participar en el Campionat d'Espanya, categoria infantil, que s'ha celebrat a Ciudad Real.

En les proves de relleus mixtos, la representació sitgetana, va aconseguir molts bons resultats. Si més no un seguit d'infortunis no van permetre que els nostres obtinguessin millors resultats. A excepció de l'Angelica que va pujar al podi al quedar tercera en els 100 papallona, junt amb una sisena posició en els 50, mentre que en els 200 va quedar la quarta classificada.

En conjunt van fer un bon Campionat, malgrat els contratemps que van tenir i que van ser per motius aliens a la seva disposició per enfrontar les proves que, tot i aquests entrebancs, van aconseguir bons resultats. Els quals els hi ha donat confiança de cara la temporada vinent.

També el passat dissabte 19, al pavelló dels Pins Vens, es va celebrar la 32a edició del 3x3 de bàsquet de Sitges. Hi han participat 51 equips. En una jornada presidida per l'esportivitat de tots els participants i que van convertir el Pavelló en un referent del bàsquet en totes les categories. Una altra jornada esportiva per a recordar i emmarcar.

Que parlant de bàsquet, cal dir que l'equip sitgetà, tot i acabar la temporada en l'onzena posició, s'ha pogut salvar del descens. L'equip que entrena Eduard Piñero tornarà a competir a Copa Catalunya.

AGOST

EL DIA A DIA

A Can Girona han començat les obres per a la construcció d'una estació regeneradora d'aigua. Quan estigui en funcionament, cap el febrer del 2026, permetrà tractar l'aigua procedent de la depuradora de Sitges i Sant Pere de Ribes. Una vegada tractades es podran reutilitzar per a la neteja de la via pública, el reg urbà i per ser utilitzada en els equipaments esportius.

Que segons informa la regidora Cristina Guiu, responsable de la regidoria de Via pública, quan funcioni l'estació serà molt important quan es puguin repetir episodis de sequera, perquè es tindrà garantida aquesta aigua destinada a la neteja i al reg. Tot i amb això va recalcar que sempre s'ha de fer un ús racional de l'aigua perquè, recorda, es un recurs limitat.

El cost total del projecte és de 1.414.600 euros, que seran finançats amb els fons europeus Next Generation i amb una aportació addicional de 342.000 euros que provindran del romanent del projecte per a la implantació d'un Sistema d'Intel·ligència Turística, que també s'ha rebut de fonts europeus i que la susdita quantitat ha sobrat dels destinats a l'esmentat projecte.

En el centenari del Cub Natació Sitges, sabem que les coses no van bé pels interessos de la Institució. Per la qual cosa no estan per celebracions. El tema ha arribat al Parlament de Catalunya de la mà de Junts, a través de la diputada Montse Ortíz, dirigida al conseller d'Esports Bernardo Àlvarez. Qui ha declarat que tots volen una solució bona pel Club sitgetà, per la qual cosa ha dit que s'ha d'acordar una solució amb l'Ajuntament, al tractar-se d'un tema local.

També el Club de Mar de Sitges està passant per uns moments difícils, les dificultats per ells venen de l'exterior, de les sentències dictades pel Tribunal de Justícia de Catalunya en contra seu, obligant a deixar les instal·lacions que reclamen el Ministeri sota el qual depenen les Costes. Aquesta situació ha propiciat que els pares no inscriguessin als seus fills en els cursets de vela que cada estiu impartien, amb perjudici dels professionals que eren els responsables.

Arribat a aquest començament del mes d'agost, ja es poden començar a fer previsions de com serà la temporada turística. Sembla ser, segons els implicats en els diferents sectors turístics, que pel que va de temporada es pot parlar de bona, amb un 90% d'ocupació. El Gremi d'Hostaleria valora molt aquestes xifres , que també es reflecteix en les platges, i ho atribueix a que l'oferta que s'ofereix és de qualitat i que es treballa, sense descans, amb tots els sectors implicats per a que no decaigui. De continuar així es preveu que aquest mes d'agost s'acabi fregant el cent per cent.

El carrer Pau Barrabeitg, després dels treballs per a substituir el clavegueram, les canonades d'aigua i gas i la recollida de les aigües pluvials, llueix una nova pavimentació, del que se'n diu plataforma única. És a dir sense les voreres, que des de l'Ajuntament argumenten i repeteixen que s'ha fet així en compliment de les normatives actuals. Tot el que es vulgui, però que no hi estan d'acord ni els veïns d'aquest carrer i els de la Carreta, que han aixecat la veu reclamant que no es toquessin les voreres. A ells també s'hi havia ajuntar les veus d'altres convilatans els qui creuen, com ells, que les voreres són patrimoni del poble, a part que és un element que salvaguarda una mica dels dies de pluja. Ara tothom està a l'expectativa per a veure quan plogui torrencialment, que passarà amb les entrades de les cases que són a frec de carrer. Curiosament les pedres originals de les antigues voreres insinuen aquestes per diferenciar la part central del carrer.

Les llambordes que el conformen són les que un dia es van escollir, entre tres opcions, en consulta popular. Segons el tècnics, aquest sistema permetrà

que si un dia s'ha d'obrir, per les circumstàncies que siguin, un tram de carrer, retirant les llambordes i tornant-les a posar després, el carrer tornarà a quedar igual com estava. No passava el mateix quan el terra estava enquitranat que després sempre es notava el pegat.

Ens haurem d'acostumar a la nova visió d'aquests carrers i tenir el convenciment que es va fer tot el que es va poder per a que no toquessin les voreres. Avui quan una cosa es vol canviar, l'excusa perfecta és recórrer a les normatives. I en segons que no ve d'un pam...

Els partits dels Socialistes de Catalunya de Sitges i El Margalló han arribat a l'acord d'anar cada u per ell . Una decisió, estudiada i consensuada, que ha arribat després de valorar i estudiar les diferencies que els separen, les quals han provocat més divergències que afinitats aquests darrers mesos. Així que han acordat que el grup municipal del PSC, que encapçala en Luismi García, passarà a dir-se Grup Municipal Socialista, mentre que la regidora del Margalló, Elena Alonso, passarà a formar part del grup no adscrits de l'Ajuntament. Com és sabut El Margalló va sorgir del nucli sitgetà de les Botigues i Garraf. Tot i la seva separació han anunciat que treballaran i donaran suport a polítiques beneficioses pel poble i els seus habitants.

L'estació de tren de Sitges, que ara gestiona ADIF, es feia mirar: blanca, neta i sobretot florida. A les columnates de la marquesina, cada suport tenia un cossi pintat de vermell i amb geranis. Cap al final de l'andana hi havia un jardí amb moltes roses, que quan florien oferia una imatge espectacular. En la part més exterior, tocant cap a l'andana, hi apareixia el nom de Sitges modulat entre la vegetació.

Precisament en la barana que tancava aquest jardí, a davant per la banda de la carretera s'hi van fotografiar alguns col·laboradors de la Revista l'Amic de les Arts, entre ells Lorca, Dalí, Carbonell i Gener... Doncs allà, on hi havia el jardí, ara s'ha convertit en un aparcament de motos que sembla ser que de la seva conservació n'ha de tenir cura l'Ajuntament...

Era una estació que quan el visitant arribava al poble, amb tren, quedava impressionat. Aquesta primera imatge ja deia molt del que trobaria a la vila: cases blanques i carrers nets que feien honor a la tan pregonada Blanca Subur.

Ara les autoritats locals, encapçalades per l'alcaldessa, s'han queixat moltes vegades a ADIF de la mala imatge que dona la nostra estació i també la de Garraf, i l'entorn que han de tenir cura ells i que passen olímpicament. I ja només de la part estètica, sinó també dels elements que han d'oferir un servei, sobretot a les persones amb discapacitat, que no poden fer servir les escales mecàniques o l'ascensor, perquè la majoria de les vegades estan espatllades les dues coses al mateix temps.

Una llàstima perquè l'estació de Sitges, tot i que ja fa molt temps que ha deixat de ser el que era, hi trobem un seguit d'incidències que la fan més pròpia de països paupèrrims. No d'un poble que espira a ser ha aspirat a ser un referent "mundial". Una autèntica llàstima.

Les aigües estan remogudes al Club Natació Sitges, van de sorpresa en sorpresa. Al no poder entrenar en les instal·lacions de la piscina de Vallpineda, les diferent seccions de nedadors ho feien en la piscina Maria Teresa, que és la primera que va disposar el Club. Ara, l'administrador concursal, va ordenar el tancament d'aquesta, segons informa, els motius que han portat a prendre aquesta decisió, és perquè s'han detectat problemes en l'aigua i no es vol córrer el risc de mals majors.

Per una banda les males notícies assetgen al Club i per l'altra destaca els bons resultats que aconsegueix els seus nedadors. La preocupació dels directius és que si no es troba una solució, per a que puguin entrenar, potser aquest bons resultats deixaran de ser-ho. Una llàstima.

Durant una setmana el Cap de la Vila, de les 21 a les 22 hores, ha estat l'escenari d'una expressió artística i col·lectiva en favor de la pau. Una iniciativa que, pel que respecta el nostre poble, ha tingut com a cap visible l'Imma Subirà que, vestida de blanc i amb un coixí als braços, s'ha passejat reclamant la fi de les guerres, la violència i el retorn a la pau allà on ha estat desbaratada.

A la iniciativa s'hi ha afegit artistes locals com Miguel Varela, Àngels Comas o en Roby. Tots han creat pancartes fent al·lusió a la pau. Es dona la casualitat que el ressò que ha tingut ha arribat a altres poblacions com a Sant Pere de Ribes i a altres poblacions del Garraf. I han escollit com a anunciat de missatge: " Fer de la pau una presència viva".

El 29 d'aquest mes d'agost ens ha deixat una mestre molt carismàtica, la Matilde Ramos Minguillon, que va exercir la seva professió a l'escola Miquel Utrillo, més concret al seu parvulari. Amb el seu tarannà tan entranyable i afable es va guanyar la simpatia i l'estima dels seus jovenets alumnes i, per sempre més, es va recordar dels seus noms i, evidentment, ells del seu. Una família dedicada a l'ensenyament, com el seu marit José Maria i la seva germana Laura.

Alumnes, companyes i la resta del personal docent, han rebut la notícia amb molta tristesa, que ha donat pas a la nostàlgia, que s'ha sobreposat a uns records que l'han acabat generant. Si més no la recordarem sempre pel seu somriure, la seva alegria i, en definitiva, perquè era molt bona persona. De les mestres d'abans, planeres i senzilles que tractaven a tothom per igual, sense fer cap mena de distinció, ni amb els alumnes ni amb les companyes. Com ha de ser.

CULTURA

L'equip de restauració dels Museus de Sitges, que n'és el cap en Pep Pascual, ha restaurat una pintura poc coneguda de l'Artur Carbonell, datada a l'any 1941, que pertany a una col·lecció particular i que porta per títol "*Nu femení*". Aquesta peça formarà part de l'exposició que s'inaugurarà al novembre dedicada a l'Artur i que portarà per nom: "*Artur Carbonell. Del realisme màgic a l'avantguarda*".

El treball de recerca de alumna de l'Institut Vinyet, Clàudia Harland Rodríguez, ha estat reconegut mitjançant un premi que atorga la Universitat de Barcelona amb la col·laboració del Banc Santander. El seu treball tracta de la presència de microplàstics a les platges del Garraf. Aprofundint en el problema que suposa la seva presència en el mar i que incideixen en la nostra salut.

El premi està dintre de la categoria de Facultat de Ciències de la Terra. Un guardó que l'estimula a seguir treballant en temes relacionats amb el medi ambient. Que tot plegat serveixi per conscienciar a les persones de l'important que és tenir-ne bona cura.

Dintre dels Capvespres als Jardins del Prado, el diumenge 3, ha actuat el grup Guitarrejant la festa, que està format pels músics Manel Sabaté, Àlex Paco, Francesc Vidal, Tomàs Pedragosa i Quim Nicolàs. Que com ens tenen acostumats han ofert un repertori, interpretat a les guitarres i la incorporació de la trompeta, inspirat en les músiques de la nostra Festa Major i que ha estat molt aplaudit pel nombrós públic assistent .

La reconeguda pintora, Mercedes Lasarte, exposa a l'Hotel Estela que, en el moment de la presentació, ha comptat amb la presencia de l'artista. L'obra de la qual forma part de coneguts col·leccionistes d'aquí i de fora les nostres fronteres. El seu estil va des de la pintura naïf a les avantguardes clàssiques.

A l'Estela l'exposició de la Mercedes és de temàtica variada, des de bodegons, retrats, paisatges i també obra abstracta.

Una exposició que reafirma els neguits artístics de la direcció de l'Hotel que, des d'un principi, ha mostrat interès per l'art i s'ha interessat per oferir, en els seus salons, exposicions dintre el variat món de l'art. A més del fons privat que té, amb molta obra de l'escultor Josep Maria Subirachs.

A l'Hotel Eurostars s'estan portant a terme unes vetllades al seu jardí, i a la llum de les espelmes, que van començar el mes de juny i que s'allargarà durant tot aquest mes d'agost. On els protagonistes són les bandes sonores en un tribut a Queen, ABBA i Hans Zimmer.

Unes vetlades dintre d'un marc excepcional, amb una llum que l'envolta de romanticisme i sota l'incomparable presencia de les estrelles i de la lluna.

Dintre del Festival de Terramar, India Martínez va oferir un concert memorable que transmetia una sensibilitat que el públic assistent va saber captar i junts va compartir la màgia que en tot moment va estar present. Incorporant a la seva actuació temes del seu nou disc "Aguachile".

A l'endemà, a l'Hotel Me Terramar, va rebre el Premi Nenúfar by Sala Joiers, per la seva aportació a la música en directe.

A l'espai Miramar-Centre Cultural s'ha inaugurat una mostra d'art que té com a protagonistes el col·lectiu Arapau , que exposa sota l'anunciat: " *Artistes per la Pau-18 visions*". I que consisteix en obres pictòriques, de fotografia i escultura. Totes amb un clar objectiu: transmetre la necessitat de reflexionar sobre la pau i que s'obrin nous horitzons de convivència. Una cosa i l'altra tan necessàries en aquest moments actuals, on ens adonem del fràgil que és aquesta

pau, davant les nombroses amenaces bèl·liques que ens assetgen. Algunes, malauradament, han passat d'amenaça a ser una realitat.

En transcurs de la inauguració la regidora d'Esdeveniments i adjunta de Cultura, la Montse García, va celebrar que mostres com aquesta es portin a terme gràcies als neguits de col·lectius, com Arapau, que es dediquen a buscar mitjans per arribar a conscienciar a la gent que la pau està en perill i que tots hem de posar de la nostra part per a preservar-la.

També en el mateix Miramar s'ha inaugurat l'exposició ReciclArt 2025, que ara es celebra cada dos anys. Si no vaig mal fixat aquesta mostra tenia lloc per l'entorn de la festivitat de Corpus, ara sembla ser que es tria el mes d'agost. On són exposades 60 obres d'uns 30 artistes, totes fetes amb material reciclat. I es centra en conscienciar a la gent del canvi climàtic i com totes aquests peces, envasos i partícules, moltes elles recuperades del mar, ajuden a accelerar aquest canvi, del qual ja estem vivint algunes de les conseqüències.

Va actuar durant la inauguració la ballarina sitgetana la Sílvia Cuesta que va fer una performance, abans se'n deia una actuació, vestida amb una impactant capa negre feta de materials reciclats.

A la Capella de les Arts de la Fundació Ave Maria acull l'original exposició "Maniqui, Expressions Corporals". Una mostra col·lectiva que transforma el bust en art. L'autoria de les obres correspon a deu artistes : Carme Escribà, Cristòfol Almirall, Frederic Anguera, Helga Bollinger, Javier Rey, Lluís Barbadillo, Núria Fortuny, Pepe Nebleza, Rosser Aldabó i Sergi Mestres.

Tots ells s'han centrat en la idea de transmetre el seu art a un maniquí, el resultat ha estat sorprenent, per la seva originalitat i per la recreació creativa que hi han aportat. Fent possible la finalitat d'aquesta mostra. Com diuen ells: " una invitació a reflexionar sobre el cos com espai de comunicació i emoció".

A la nit del divendres 15 d'agost, als Jardins del Retiro, s'ha celebrat una nova edició de la Nit de la Sardana de Sitges, organitzat pel Amics de la Sardana de casa nostra. Per a l'ocasió s'ha comptat amb les Cobles Maricel i Jovenívola de Sabadell. Entre un ambient molt entranyable com ve sent una tònica en el món sardanista i, en concret, entre els sardanistes locals. Hi contribueix el lloc i aquesta hora de la nit d'estiu, on resulta tan agradable asseure's a la fresca i ballar o escoltar les sardanes que interpreten les dues cobles.

El Festival de Terramar, que un any més ha comptat amb el suport de CaixaBank, tanca amb molt bona nota. Amb una participació de 24.080 espectadors, el 86% de l'aforament i amb un cartell que ha tingut molta acceptació. Sent els més destacats: The Beach Boys, Camilo, Zaz i Kool & the Gang. A més de la resta de participants, on no hi va faltar la nostàlgia pel passat marcat per uns grups i unes músiques que ens han fet reviure molts records.

Destacant també les actuacions dels Imprescindibles, en un espai on la participació de grups sitgetans, en totes les modalitats, tenen el seu protagonisme i l'oportunitat d'actuar dintre d'un gran Festival. No tothom ho pot dir.

I sense deixar de fer esment de l'oferta gastronòmica de proximitat de la mà de Cal Blay, que ha complagut als qui han provat les seves especialitats.

El codirector del festival, Joan Ramon Rodríguez, a més de mostrar la seva satisfacció de com ha evolucionat tot plegat, ha comunicat que ja estan treballant en l'organització del proper i, com sempre, cercant la qualitat artística dels participants. Una feina que s'ha de portar a terme amb molta temps d'antelació per tal de poder quadrar les agendes dels artistes. I sempre amb un afany de superació de manera que, el Festival de Terramar, segueixi sent un referent dintre dels festivals de l'estiu.

En el Centre Cultural Pere Stämpfli es celebra els 50 anys del Grup d'Estudis Sitgetans, amb la recreació de l'Exposició Històrica d'Art Sitgetà de 1925, que en el seu dia va ser organitzada pels Amics de les Arts i que va estar liderada per en Salvador Soler i Forment, que es va celebrar al Casino Prado. Que va reunir a 35artistes de les escoles del Luminisme i el Noucentisme i sota la voluntat d'oferir una antologia de la pintura sitgetana.

Per aquesta ocasió l'exposició ha comptat amb la reproducció fotogràfica de 27 obres que ha seleccionat la Vinyet Panyella. Aquesta exposició ha coincidit amb la publicació del *Quadern* 27 del GES que explica el context històric i cultural del primer terç del segle XX. També s'han adherit a aquest esdeveniment cultural: els Museus de Sitges, la Comissió de la Festa Major i el Casino Prado Suburense.

Coincideix en el record de l'estiu de 1925, el centenari del madrigal *A Sitges* que li va dedicar el poeta Josep Carner. Per tant, aquest estiu, és el moment per a posar una altra vegada en relleu l'agraïment als artistes, pintors/es i poeta, que fa cent anys que van mostrar la seva estima per Sitges exposant la seva obra pictòrica i deixant escrit un madrigal on hi trobem, en les paraules del poeta, el que un servidor no pot superar.

A la sala d'exposicions de l'Estudi Vidal s'ha presentat una original exposició sota l'anunciat: "*Harmonia*", organitzada pel col·lectiu Nou Gats de Sitges. l'objectiu d'aquesta mostra és establir un diàleg entre la pintura i la música, on el visitant mentre contempla l'obra exposada acompanyat de música, a fi de que sembli que aquesta surt des de dintre la pintura, només cal una mica de concentració i deslliurar la imaginació.

Els artistes participants són: Asun Batlle. Jaume G. Soler, Maria Reinaldos, Montse Virgili, Maribel Oliveras, Jordi Torres i Margaret Bensadon. Als quals s'h afegit un nou membre, es tracta del pintor i pianista Manuel Malandrini. Que a més d'exposar la seva obra abstracta s'ha brindat a oferir un concert de piano en el mateix estudi.

D'aquí bé que aquesta exposició "*Harmonia*" no només és una exposició col·lectiva, com tantes altres, sinó que també es pot dialogar amb la música. Un perfecte complement per apreciar l'obra dels participants i de gaudir d'iniciatives com les que proposa en Malandrini.

El diumenge dia 31 s'ha clausurat el Sitgestiu, ha tingut al mateix lloc del Reco de la Calma i ha comptat amb la col·laboració de Fetén Wines i Esteve Nabona, que han ofert un maridatge entre vins i música. On hi ha participat el Cor de Cambra Femení Scherzo, sota la direcció d'Esteve Nabona , amb en Daniel Ruiz al piano, amb un repertori molt variat.

El maridatge ha estat una selecció de vins de Malvasia de Sitges i que ha estat acompanyat amb petites, però saboroses, creacions del xef Erick J. Solano. Un final que ni pintat.

FESTES I TRADICIONS

La primera festa sitgetana del mes d'agost és la festivitat de la Mare de Déu del Vinyet. Una festa molt entranyable a la vegada que molt arrelada al sitgetanisme.

Els actes programats es van avançar uns dies, concretament el divendres dia 1. Quan es va fer una visita guiada al Vinyet a càrrec de l'AGIS i seguidament concert d'orgue d'en Salva Monzó i Almirall.

El dissabte dia 2 és el dia esperat per a totes les Vinyets, petites i grans, perquè se'ls hi ret un petit, però emotiu, homenatge en el mateix Santuari. Un costum que es va celebrar per primera vegada durant el mandat de l'alcalde Miquel Forns i que amb el canvi de Consistori es va deixar de fer i que es va recuperar a l'any passat, gràcies a la iniciativa de tres Vinyets: la Vinyet Casolivé, la Vinyet Ferrer i la Vinyet Quesada. Fa goig veure a totes les Vinyets sitgetanes, i altres vingudes de fora, acompanyades dels seus familiars, en el Santuari. Una concentració que només es produeix una vegada a l'any i era una llàstima que quedés en l'oblit, després de que aquesta iniciativa hagués començar a arrelar i que contribueix a que la festa es comenci a celebrar uns dies abans del 5 d'agost. Amb la fotografia de grup i els desitjos de tornar-se a trobar, ha finalitzat aquesta tarda dedicada a elles. Va acabar amb la celebració de la missa vespertina.

Tot i esperant el dia 5 festivitat de la Mare de Déu del Vinyet. On de bon matí, abans de les 8 del matí el Santuari ja obre les portes, es celebra la missa matinal, celebrada pel Pare Josep Maria Henríquez Farreras, amb molta presencia de feligresos.

Mentre que a les 11 es celebra el Solemne Ofici, que ha presidit el senyor Rector Francesc Vilaplana, amb l'assistència de les autoritats encapçalades per l'alcaldessa Aurora Carbonell i amb l'església també plena. Ha fet l'ofrena una representació de les Vinyets i el dibuix de l'estampa és obra d'en Dani Montroig i la poesia de la Vinyet Montaner Masdeu. Es dona la casualitat que la Vinyet ha entrat com a nova administradora del Vinyet, substituint a la Marta Jordà Alsina, on hi continuarà també d'administrador en Josep Maria Roses i Castro.

Des de bon matí ha estat un no parar de gent que posava llànties, que despatxa l'Olga Riera, l'ermitana, a qui ajuden les seves amigues. Llànties que són col·locades en el lloc habilitat per això. Que va resultar ser una bona iniciativa de quan van ser administradors en Jordi Pañella i en Ramon Artigas que, per tal de treure aquestes llànties de dintre l'església, van pensar en aquesta solució. Això es va ser així degut a que un any, a la nit del dia del Vinyet, es va produir un ensurt quan es va encendre

unes llànties i el foc ja començava a cremar els primers bancs. Sort de les alarmes que van donar l'avís i es va poder evitar una gran desgràcia. Treien el foc als porxos es va evitar treure també l'alt grau de temperatura que s'assolia a l'església i també va desaparèixer el fum que produïa el ble d'aquestes llànties. Doncs, bé, el nombre d'aquestes que cremen, on era el porxo, ens dona una idea de la gent que ha passat pel Vinyet, comptant que no tothom que hi acudeix hi posa una llàntia.

Després del res del rosari hi va haver la tradicional ballada de sardanes a l'era, a càrrec de la Cobla Sitgetana, i un servidor, que en soc un component, des de fa molts anys, 50 per a ser més exacte, puc donar testimoni que la gentada que ha acudit aquesta hora al Vinyet no la recordo haver vist mai altres anys. Hem de tenir en compte que com que el dia de la Festa Major coincideix en diumenge, i es va declarar festiu el dia del Vinyet, de ben segur que ha influït en aquesta afluència tan gran. En el transcurs de la ballada es va procedir al sorteig de els quadres que les pintores i pintors locals, han donat per, mitjançant, el sorteig poder recaptar diners per restaurar les pintures que en el seu dia va realitzar el pintor Agustí Ferrer Pino en el cambril de la Mare de Déu.

La festa, com sempre, ha acabat amb un castell de foc i que fins a ben entrada la nit no es van poder tancar les portes del santuari. Un èxit de públic per a satisfacció dels administradors i també per constatar que la devoció a la nostra verge bruna continua despertant molt entusiasme. I per consegüent a les nostres tradicions, quan a aquesta n'és una de molt antiga que ha aplegat un bon nombre de generacions de sitgetanes i sitgetans.

Una altra prèvia de la Festa Major és el Quinto que porta aquest nom i que es celebra als Jardins del Retiro, en aquesta ocasió el dissabte dia 2. Organitzat, per tercer any consecutiu per la Colla Vella i Jove del Ball de Diables, amb la finalitat de recollir diners que es destinaran pel foc, mai millor dit. Com sempre aquest Quinto congrega a molta gent i per tant l'ambient és de festa total. Per a tan finalitat moltes cases comercials de casa nostra hi col·laboren aportant regals que després són lliurats als guanyadors. Una bona col·laboració per part de tots plegats.

El mateix dissabte, organitzat per la colla Jove de Bastons s'ha celebrat, en el xiringuito Papaya, la que ells anomenen la Bolangera Fest. No cal dir que d'ambient tampoc no ha faltat.

Xerrant i dialogant, les xarrades de Festa Major del Janio's han arribat a la 27a edició, que es diu aviat. Aquest any han començat el dimecres dia 6 i la primera ha tractat sobre el model de gestió de la festa de Sitges i de Vilanova i ha estat moderada per en Sergi Molina. Participant com a contertulians el president de la Comissió de Sant Bartomeu i Santa Tecla, en Xavi Salmerón i un dels pabordes vilanovins de l'any 2022, en Miquel Àngel Arnal.

El tema principal que es va tractar amb la xerrada va transcórrer en la necessitat de fer un front comú per gestionar la burocràcia administrativa en quant la tramitació de la paperassa que tot procediment requereix i que s'alenteix quan arriba als despatxos de l'administració, dificultant la tasca dels organitzadors. Com sempre la tònica distesa, que predomina en aquestes trobades, també s'ha desenvolupat sense sobresalts ni, molt menys, desavinences.

Dintre dels actes programats per celebrar la Festa Major no hi poden faltar les Barraques, en la seva 12a edició. Els organitzadors han preparat un cartell molt atractiu. Comencen el dijous 14 amb l'actuació de Kintus, Akelarre i DJ KZU. El divendres 15 és el torn de Remei de Ca la Fresca, Jazz Woman, Lendakaris Muertos, Crim, Lo Puto Cat i Dadson's PD. I el dissabte 16, la cloenda, amb Pessigolles, Pitxorines, Maruja Limón, Buhos, Boom Boom Fighters & Cookah P i DJ Ceba.

Com es pot apreciar molts dels noms del participants ja són, per si sols, suggestius.

Amb la presentació del programa i els protagonistes de la Festa Major de Sant Bartomeu i de Sant Tecla, a l'espai del Baluard Vidal i Quadras, més en concret davant de l'edifici destinat a les cotxeres de la família, s'ha convertit amb el que, els components de la Comissió de Festa Major, han anomenat La Plaça. I la veritat és que l'espai dona molt de si i té amb el mar el decorat natural més bonic.

Des dels mitjans d'agost, fins a les vigílies, per la Plaça hi han actuat: el 19 d'agost, Concert de de rumba catalana amb Arrels de Gràcia; el dia 20, Espectacle a la Fresca, tertúlia a la fresca i Concert de BKT Brass Band; el dia 21, ball de gitanes amb diversitat, Concert Guitarrejant La Festa i Concert d'Havaneres amb Les Anxovetes; dia 22 d'agost,

Festa de presentació dels nous vestuaris dels Gegants Americanos, Presentació del nou ball Batecs 1980 (a càrrec de la Colla Noies del Ball de Bastons) i concert de música folk amb Alosa.

Tots aquests actes han enregistrat el ple absolut de La Plaça. On tothom ha manifestat la seva satisfacció per aquest espai, que és molt recollit i és ideal per la celebració d'aquestes actes. Sigui dit de pas que això ha estat possible, perquè el susdit edifici de les Cotxeres es troba a la venda, no se si un nou propietari permetrà que literalment li tapin la porta d'entrada. Que ara que em parlo seria un bon moment per a que pogués arribar a ser propietat del municipi, encara que per això s'hi tinguessin d'involucrar Generalitat, Diputació, Ajuntament... És una ocasió única, que permetria integrar l'edifici a les resta del conjunt museístic...

Mentre ha tingut lloc una altra xerrada de Festa Major, aquest vegada en el local de La Gralla al carrer Major. El tema tractat ha estat sobre el relleu als balls i ha comptat amb la participació de Xavier Rosés, cap de colla de l'Àliga; Oleguer Font, president de l'ABPS; Divina Herrada, membre de les gitanes de la Vila i Jordi Catasús, redactor del protocol de la Festa Major de Vilafranca.

I en la segona i última xerrada del Janio's i que es centrava a l'entorn d'un anunciat: *Xerrada d'un dia qualsevol a un bar*, que com sempre ha estat moderada per en Sergi Molina i ha comptat amb la participació d'Alba Gràcia, membre de la comissió del Patrimoni Festiu; Judith Vallverdú, exmembre de la junta de l'Agrupació i Siscu Rosell expresident de la comissió de Festa Major.

En el transcurs de la xerrada es va sortir a parlar si hi ha balls de primera o balls de segona. També de la fluïdesa de les cercaviles, la situació actual del canvi climàtic, que va propiciar que a l'any passat la calor que feia a la Sortida d'Ofici es fes inaguantable, també es va tractar el tema del tram en calma i es va comentar que curiosament ja més demanda per poder sortir de bastoneres que de bastoners. I es va atendre a les moltes preguntes que els hi van fer per part del públic assistent. Passa que la Festa Major desperta passions i tot sembla poc quan es tracta de voler millorar-la i sobretot preservar el folklore, la imatgeria i determinats costums que són intocables. Per això hi ha la comissió del Patrimoni Festiu, per a vetllar que es compleixi el protocol i també per vetllar si es volen efectuar segons quins canvis.

Com ja sabem la Festa comença, el dia 19, amb dos pregons, que tenen lloc, amb poques hores de diferencia. El satíric, que té com escenari la placeta de davant del palau del Rei Moro i que aquest any ha anat a càrrec del Pol Arnau, que ha fet honor a la sàtira com no podia ser d'altra manera.

I puntualment, a davant de l'Ajuntament, ha tingut lloc el pregó, en podríem dir institucional, on el grup Retrio ha estat l'encarregat. El formen l'Oscar Ferret, en Joan Pinós i en Pinyu Martí i es dona la casualitat que, primer el seu pare, en Janio, uns anys després el seu germà Jordi i ara ell han fet aquest pregó. Tot un honor per la família Marti-Camps.

Excel·lent la seva actuació que no ser per alguns detalls, com el bonic i adient repic de les campanes, més que pregó el podríem incloure en una de les seves actuacions musicals. A diferencia que per a l'ocasió el repertori era exclusivament de les músiques més conegudes de totes les tonades que acompanyen als balls. A diferencia d'altres pregons, ha hagut poques paraules i molta música com així que esperàvem que fos. I que han tingut la brillant idea de que els acompanyessin músics de casa nostra, els quals van aportar el seu art i on van demostrar que a Sitges tenim la sort de comptar amb uns bon músics i que, per la seva joventut, prometen molt.

El pregó va acabar amb un final molt engrescador, quan s'hi va incorporar la Suburband interpretant el pasdoble Amparito Roca, que aquest any compleix cent anys que es va estrenar. I sense donar temps a felicitar als protagonistes tots van desfilar darrera la banda que ens va portar fins a nou espai La Plaça, a la Torreta, on va continuar la festa amb el grup Arrels de Gràcia.

El dimecres 21 es procedeix al trasllat de la imatge de Sant Bartomeu al domicili del pendonista Joan Pros, amb l'acompanyament del Senyor Rector, Pubilles i Hereus i la Suburband. En el domicili del pendonista els pera l'alcaldessa Aurora Carbonell, regidors , president de la Comissió de Festa, Xavier Salmerón, qui és el qui lliura la imatge al pendonista. I aquest tot seguit a col·locat damunt del suport, ben adornat per nards, en un espai que ha decorat, amb molt bon just, l'Esteve Ferré. I on no hi podia faltar la copia que en Joan va fer del Drac, quan aquest era de color verd, un color que nosaltres sempre havíem vist. No hem d'oblidar que en Joan va ser, durant molts anys, portador de la fera foguera. Molta gent va voler ser present en aquest primer moment

de l'exposició de la imatge. Que va romandre en el lloc fins que va ser recollida el dia de la vigília en el transcurs de la processó cívica.

El divendres 22 a la plaça del Miramar es van presentar els nous vestits dels gegant Americanos i qualsevol excusa és bona per organitzar una festa i com totes les que es fan l'èxit de públic és assegurat. Com també és una festa el ja tradicional vestir els Gegants Moros.

I després del trasllat fins a l'Ajuntament dels Gegants de la Vila, el Drac i l'Àliga, la festa continua amb el lliurament de la bandera, per part del senyor rector, mossèn Rafel Vilaplana, al president de la Comissió de la festa Major. Abans hi ha hagut la lectura del poema a càrrec de la seva autora, la entranyable Alba López Varas. Després la Bandera enfila cap a les Cases Noves on hi ha el domicili del President i on espera la síndria fresqueta.

I amb això arribem a la vigília, on ja hi ha un gran moviment de jovent que es disposen a celebrar-ho, fins un punt on el carrer Sant Francesc la gent van prenen posició per saludar l'entrada de gralles, que ho fa a les 12 en punt del migdia. Comencen a desfilar les colles, tanmateix entre el pas d'una i de l'altre els temps d'espera es fa interminable, els organitzadors ho atribueixen per tal de dona fluïdesa a les colles i que no es quedin aglomerades al capdamunt, perquè hem de saber que en el Cap de la Vila, totes les colles, per ordre, d'aparició, fan la típica tocada. D'aquí que s'hagi de suportar aquesta espera, del contrari tot el carrer quedaria ple de gralles i tampoc podrien avançar. Quan es fa així per algun motiu es fa, de ben segur que s'han estudiat altres opcions i aquesta és la més bona.

I a les dues en punt esclata el primer morteret, aquest any els encarregats de fer el llançament ha estat el Grup d'Estudis Sitgetans que celebren els seus 50 anys. Al mateix temps el flabiol de la Cobla Sitgetana inicia el introit que donarà pas a la primera sardana La Processó de Sant Bartomeu del mestre Antoni Català, amb una plaça del Cap de la Vila abarrotada de sardanistes que no s'ho volen perdre. Tot seguit s'interpreta la sardana La Festa Major del mestre Enric Morera.

I ara ve la polèmica, tothom espera el moment quan s'incorporen els Gegants de la Vila a les rotllanes. És curiós però ningú sap el moment exacte d'aquesta incorporació. Ha hagut anys en què el gegants, només arribar a la plaça ja s'hi posen i no és això, han d'esperar el seu torn, que ningú sap quan és exactament i ho confien a la Cobla. Ha hagut també anys, molts entre els darrers, que la Comissió corresponent ha demanat als músics que no repeteixin l'última sardana a fi d'agilitzar la cercavila. Quan això passava i per a que els gegants poguessin ballar una mica entre els sardanistes s'havia cregut oportú que aquests entressin al començament del segon contrapunt, com es va fer també aquesta vegada. Si més no sembla ser que això també està regulat en el Protocol i s'han d'incorporar, quan es repeteix la darrera sardana.

Com que no es va fer així, una sitgetana que viu a Vilanova i forma part de la Comissió del Patrimoni Festiu, es va dirigir a la Cobla com si els músics n'haguessin fet una de grossa. Recriminat, amb una exigència desmesurada, que no s'hagués complert el que diu el protocol. Quan el més fàcil hagués estat informar-nos abans i donar ella les indicacions al president de la Comissió de Festes que es trobava en el lloc, i estava a l'expectativa per donar l'ordre, de quan exactament s'havien d'incorporar els Gegants. Els músics ja tenen prou feia d'estar pendents del paper que haver de fer aquesta indicació. També en determinades qüestions, que tampoc són pas de vida o mor, no cal dramatitzar la cosa i obrar amb una mica d'elegància i senyoriu.

Res, que els gegants van ballar, que el que volien els geganters i la gent i el seguici va continuar, distribuint-se pels diferents escenaris on hi fan cap. I seguir l'actuació dels balls parlats.

I fins a l'hora de la Processó Cívica que s'ha fet llarga, això també és un clàssic de la Festa, Sant i bandera arribaven a l'església pocs minuts abans d'esclatar el primer senyal del Castell de Foc. Que també ha estat molt bonic i amb molta presència de públic que, al coincidir en dissabte ha fet que el nombre s'incrementés. I després a buscar el cotxe, que la feina que tenen molts per trobar-lo, perquè l'han aparcat en un carrer del sector Vinyet-Terramar, i quan ho van fer era de dia i ara a les fosques tots els carrers els veuen iguals i molts s'hi passen estona fins que no el troben.

Mentre els balls baixen per les escales de la Punta, al Cap de la Vila té lloc una audició de sardanes, amb la Cobla Sitgetana, que s'ha vist molt animada de sardanistes. I al Passeig de la Ribera ball amb les actuacions del grup Walkiki i Bulma i Beat Dj.

Hi ha una caramella que canta " ... que la nit és molt curteta i s'acosta el matí", aquí es pot comprovar fàcilment, perquè de seguida es fa l'hora de la Matinal. L'espectacle que es pot apreciar des de la Platja Sant Sebastià, quan coincideix que es va fent de dia i els balls avancen al seu encontre, és sensacional. Es pot dir que es l'única festa del nostra calendari festiu que comença tan aviat. I on totes les hores les tenim ocupades, fins a la ballada final.

El temps passa ràpid, quan es retira la Matinal ja pràcticament és hora de l'Ofici, mentrestant els components de les colles aprofiten per esmorzar, entre un ambient també molt típic.

Com sempre l'Ofici molt participatiu i hem observat un fet curiós, la poca presencia de sacerdots, la qual cosa ho ha aclarit el mossèn, al coincidir en diumenge tots tenien d'oficiar missa en les seves respectives parròquies, anunciant que ja vindran per Santa Tecla. També s'ha trobat a faltar la presència del rector emèrit, mossèn Josep Pausas, que per motius de salut no ha pogut assistir i que de moment tardarà una mica, perquè ara quan surti de la residencia de l'Hospital de Sant Antoni de Vilanova, passarà a ser resident de la residencia de sacerdots de Barcelona. Però ja vindrà un dia a saludar-nos, no hem de patir.
Durant l'Ofici tots els sacerdots, que l'oficien, tenen un interès especial amb el sermó. Mossèn Rafel no és una excepció i sap combinar la vessant religiosa amb la festiva i tot el que diu fa de molt bon escoltar. Ha fet les ofrenes la Colla Jove del Ball de Bastons que també fa cinquanta anys. I l'estampa ha tingut un rerefons d'homenatges al recordat Agustí Albors que el juny ens va deixar. La portada de la mateixa és una que va es va publicar a l'Eco de l'any 2.000, molt al·legòrica al Sant. I el poema que l'acompanya és obra de la Marta Casterard i Farreras.

I espectacular ha estat la Sortida d'Ofici, malgrat que cada any és el mateix, hi ha moments molt especials, com quan repiquen les campanes, engega la traca mentre tots els ballen al mateix temps. Sensacional, pell de gallina. Seguidament els concerts, amb Banda Suburband i la Cobla Maricel, Al Prado i al Retiro, on els pobres músics s'esforcen a fer un bon paper i pocs sembla que ho apreciïn, quan paren més atenció al vermut i a la xarrera. En els anys de la meva infantessa aquest vermut era esperat i molt apreciat, perquè no sempre es menjaven olives sense pinyol, ni patates de xurreria, ni molt menys escopinyes. Tot un plaer reservat per a ocasions especials, com ho era el vermut de a Festa Major, quan amb poca cosa érem feliços. La resta de l'any, com a molt fèiem un extra amb el tortell com a postres dels dies de festa. Davant de no disposar d'aquestes petiteses, la resta dels dies, apreciàvem i molt quan en disposaven que era, per exemple, per la Festa Major, per celebrar el Sant, per Nadal, alguna onomàstica i para de comptar. Tot això, aquest cronista, ja ho anat comentant en els diferents articles, publicats a l'Eco i que conformen el Tomb per Casa.

Amb tot, ha arribat l'hora de la Processó de Sant Bartomeu, la sardana que porta el mateix nom, és interpretada per la Cobla Sitgetana, quan aquesta passa pel Passeig de la Ribera, amb la imatge del Sant, el pendonista Joan Pros i Borràs que ha escollit com a cordonistes a en Joan Pros i Mirabent i en Xavier Canals i Pedrol. Plegats encaren la recta final de la Processó, quan els rellotges marquen les 22 hores tocades. Com diu aquell, "la processó és molt llarga i el ciri molt curt". En aquest cas, ja se'n encarrega l'Esteve que el ciri sigui llarg, perquè ja sap que el recorregut de la processó no és que sigui molt llarg, sinó que es tarda molt temps a fer-lo.

A l'arribar a l'església l'entrada de la imatge ofereix un dels altres moments més emotius, la pell de gallina no té temps de desaparèixer del tot. Amb tots els balls evolucionant , mentre entre el tabernacle amb la imatge del Sant i, al mateix temps, engega l'encesa d'uns focs artificials que contribueixen a posar color al cel que ja és fosc. I el seus trons serveixen per anunciar, als qui són fora d'aquest petit recinte que, just en aquell moment, entre la imatge al temple. Tot seguit les paraules d'agraïment del senyor Rector i cap a fer-se un lloc en l'atapeïda plaça de l'Ajuntament per a presenciar la Ballada Final. Que malgrat l'hora i el cansament acumulat, sobre tot quan ballen totes les parelles de gegants, no trobaríem el moment per a deixar-los marxar, si més no el mateix Protocol, estableix un nombre de peces a ballar per a cada parella i un cop esgotades, cap a cas i fins a l'any que bé. Millor dit fins d'aquí un mes, per Santa Tecla, que hi tornarem.

Un cop acabat a l'interior de l'Ajuntament, autoritats i protagonistes, brinden per l'èxit de la festa i s'acostuma a donar la paraula al pendonista el qual expressa l'emoció i l'agraïment per haver estat ell l'escollit i tot seguit passa el protagonisme a la que serà la pendonista de Santa Tecla, la Vinyet Caballé. I amb la plaça ja buida de gent, toca anar cap a casa i tothom content. Tant que ha costat arribar a la Festa Major i vet aquí que ja ha passat, el bon temps també ha

acompanyat i ha contribuït a l'èxit de tot plegat. Bona nit i tapat! És el que es diu, tanmateix en ple mes d'agost no ve gaire de gust tapar-se.

El diumenge 31, la colla castellera Jove de Sitges, a la plaça del nostre Ajuntament, van plantar dos castells de , en una actuació que es pot considerar com la millor de la seva història, que va venir a ser com la repetició de l'actuació que fa un mes van fer al Cap de la Vila. Descarregant, una vegada més el 3 de 8 i el 4 de 8.

Per aquesta ocasió han estat acompanyats pels Minyons de Terrassa i els Nens del Vendrell.

La Jove passa per un bon moment, tot i que no s'ha d'oblidar que aquests resultats també arriben després de les hores d'assaig que dediquen a la setmana. Només així es poden aconseguir fites que semblaven inassolibles i que ens demostra que no hi ha res impossible. O quasi res.

CURIOSITATS

El Vinyet mostra com el pas del temps ha mantingut, quasi inalterables, espais freqüentats per generacions de sitgetanes i sitgetans que, ens moments puntuals de la nostra existència ens hi hem apropat. Entrar al Vinyet ens és tan familiar que és com anar a casa. Tanmateix l'ermita, el santuari, té dos espais rellevants: la façana i la part posterior on sobresurt l'absis de l'església. Per descomptat que la part frontal és la més espectacular, si més no la part del darrera també té un encant especial.

En la fotografia que vaig fer s'observa que part de l'absis sobresurt per damunt de la paret que tanca l'hort. Un hort que a l'any 1892 va pintar Santiago Rusiñol, que es sentia molt atret pel Vinyet, prova d'aquesta predilecció és que hi va dedicar diferents pintures. Una d'elles li va posar per títol el mateix que he fet servir per l'anunciat de l'article: "*l'Hort del Vinyet*" . On destaca la sobrietat del lloc i on també hi apareix una pica baptismal gòtica, la qual acabaria fent de brollador a la sala principal del Cau ferrat.

Al pas del anys en aquestes parets exteriors s'observa l'antiguitat del conjunt que es trobava al bell mig de camps i vinyes. Actualment l'hort segueix sent productiu, al pare de l'Olga Riera, l'ermitana, junt amb el nucli familiar, té cura d'aquest hort. Un hort que es troba en mig d'una zona residencial i que ve a ser testimoni de tots els horts que tenien el gran nombre de sínies que hi via al costat del Camí Fondo, una de les més emblemàtiques, la Sínia del Gall. Com a curiositat explicar que en una d'aquestes sínies hi vivia la família d'en Magí Almiñana, que va ser un bon músic i de ben jovenet, quan estudiava el trombó, a l'estiu sortia a la fresca de la nit i ell mateix es delectava amb melodies i estudis de l'instrument. Ens podem imaginar, en mig del silenci que imperava en aquelles hores, i sota els únics testimonis de les estrelles i la lluna, els avenços del trombonista, a més de ser profitosos, assolien un encant afegit. (Fragment de l'article "l'Hort del Vinyet", que vaig publicar a l'Eco el dia 1 d'agost del 2025)

La regidoria de Turisme de l'Ajuntament ha posat en marxa un servei mòbil que ofereix informació als qui, passant pel carrer, necessiten d'aquesta. Durant el mes de juliol s'ha informat que han estat 517 les atencions dispensades, la majoria d'elles han tingut lloc els caps de setmana.

Un servei més que ajuda a que el nostre poble ofereixi unes atencions que tan valoren els visitants i que tan afavoreixen al bon nom de Sitges.

Aquest cronista ha parlat amb un responsable d'hotel i aquest es planyia que aquesta temporada es troben amb moltes queixes, sobretot dels busca-raons que de tot en volen treure profit. Reclamen amb la intenció de veure que en poden treure. Un fet que sempre ha existit, el d'un tipus de turisme que mira que pot treure d'una queixa, com que no li cobrin la factura del restaurant, o que li regali'n una ampolla de vi o altra cosa, el que sigui, per poder dir que ho han aconseguit. Malament quan s'ha de sortir de casa, se suposa per gaudir d'unes vacances, amb aquests pensaments.

Per altra banda, sense generalitzar, el mateix amic em deia que s'hauria de veure com deixen les habitacions, alguns clients, quan surten per anar a la platja o a passeig, moment que aprofiten el personal de neteja per fer l'habitació. Doncs ho troben tot tirat per terra, el que se'n diu un "camp de batalla", que no saben per on començar. Hi ho han de fer amb molta compte que no sigui que després els hi reclamin alguna cosa que ja no hi havia. Perquè qui és desordenat ho és amb tot .

Un dels elements festius que contribueixen a fer Festa Major és la banda de música. Com així ho hem pogut comprovar davant el nombre de bandes importants que han desfilat pels carrers del poble, per

aquestes dates i amenitzant els respectius concerts que s'han celebrat.

Com a curiositat cal remarcar, però, que el nostre poble no havia tingut la tradició de tenir una formació d'aquestes característiques, com poden tenir altres pobles i ciutats, principalment per les terres valencianes, on l'afició musical passa d'avis, a pares i a nets. Aquesta tònica es va trencar quan a l'any 2003, a aixopluc del Retiro, es va fundar la Suburband, sota la iniciativa i direcció d'en Joan Pinós i que perdura en els nostres dies i que la fa mereixedora dels millors elogis.

En el seu dia els mestres Manuel Torrens i Gabriel Pallarès ho van provar i no van aconseguir l'objectiu. Tot i que no tenien dificultat, quan l'ocasió ho requeria, formaven la banda que la componien els músics de les dues formacions orquestrals de les dues Societats, Prado i Retiro, l'orquestra Mozart i els Iberos del Jazz, que a la vegada es reforçaven amb músics de Vilanova, també de Gavà i d'altres que no tocaven en cap orquestra, com en Ricardo Escobosa que era un bon bombista o un altre que, també tocava el mateix instrument , venia de Vilanova i que tots el coneixíem per en Pere sord, perquè tenia problemes d'audició. Curiosament a la banda de casa nostra algun músic tenia una audició deficient. Com l'Alexandre Cañameras i Ferrer, que tocava el baix i era molt sord. S'explica d'ell que una vegada interpretant una peça que havia compost el mestre Pallarès i que s'havia tocat varies vegades, quan hi va intervenir ell, acabada la interpretació, li va fer l'observació al mestre que al seu paper hi faltava un compàs, davant la perplexitat d'aquest que no es podia creure el que li estava dient el músic, de ben segur que hi dubtava degut a la seva sordesa, raó per la qual en Pallarès era reticent a repassar el paper. Tant li va insistir que ho va fer i quina no va ser la seva sorpresa quan va poder comprovar que, efectivament, faltava un compàs. L'home no se'n sabia avenir que després de tantes vegades d'interpretar-la, va haver de ser un sord que s'adonés del que no havien apercebut els músics que suposadament tenien l'oïda fina.

En Pallarès havia escrit diferents pas-dobles per a banda. Els més coneguts, un portava el nom de la seva esposa, *Dolors Carbonell* i l'altre el *Sargento Onorino*, si ho recorden és aquell que vaig escriure que quan la mateixa banda Suburband el tocava, es deixava el redoble de caixa que fa *patarram, patarram* i a partir de llavors el van incorporar. També seu és el pasdoble "*El Recadero*", que entre parèntesis hi va afegir (en Casimiro). Perquè anava dedicat a en Casimir Carbonell, marit de la Pascuala, que vivien al carrer Major, en els baixos de la casa que fa cantonada amb el carrer Carreta. En Casimir era recader, dels que anaven cada dia a Barcelona i tornava amb aquells voluminosos mocadors de farcell carregats a l'esquena. Com també és coneguda, d'en Pallarès, la seva marxa fúnebre, composta quan estava reclutat en un camp de concentració en un poble de Galícia i el director de la banda li va demanar que composes una marxa per la processó de Setmana Santa i que porta per nom "*Viernes Santo en Camposancos*". Que el va acompanyar, interpretada pels músics locals, el dia del seu enterrament. Com abans ho havien fet en l'enterrament del mestre Torrens.

El mestre Torrens, el pasdoble que havíem tocat molt, tot que no puc assegurar que en fos ell l'autor, era la *Batalla de Flores*. I que parlant de pasdobles, un músic que també formava part de la banda local, en Manel Rius i Ramos que, sigui dit de pas, és autor de moltes de les peces, sobretot el *Gener i el Febrer*, que conformen el repertori de tots els grallers de Catalunya, els seus pasdobles més coneguts per a banda són: *El Poble Sec i El Montgrós*.

Però un dels més mítics i el més interpretats per les bandes d'arreu és el pasdoble l'*Amparito Roca*, del qual es compleixen els 100 anys de la seva composició. En va ser l'autor el mestre català Jaume Teixidor i Dalmau, que també va ser director de la Banda Unió Musical de Carlet.

Ell va néixer a Barcelona el 16 d'abril de 1984, on va estudiar clarinet i direcció, abans de traslladar-se a València (Carlet i Manises). Fins que es va establir a Barakaldo on va morir a l'any 1957. El pasdoble es va estrenar l'11 de setembre de 1925 i el va dedicar a una alumna seva de piano, l'Amparo Roca Ibáñez.

Dintre de l'àmbit local l'*Amparito Roca* forma part del repertori de la Suburband i s'ha escoltat pels nostres carrers, ja sigui interpretat per les bandes locals o per totes les altres, quan ha estat, com ara, Festa Major. I fins i tot ha servit per posar el colofó al magnífic pregó de Retrio.

(*Aquest és l'article que vaig publicar, el 21 d'agost d'aquest any, a l'Eco de Sitges, amb motiu de la Festa Major i que porta per títol Amparito Roca, amb motiu de complir-se els 100 anys d'aquest pasdoble*).

Gràcies a les facilitats rebudes pel Port d'Aiguadolç de Sitges i per la regidoria d'Esports, els residents de l'Ave Maria han pogut gaudir d'una jornada navegant per les tranquil·les aigües del mar, gràcies a que se'ls va adaptar una embarcació de vela i en tot moment va primer la seva seguretat. Una experiència que va agradar molt als protagonistes i que de ben segur que no serà la primera ni l'última vegada.

ESPORTS

La Nit de l'Esport Sitgetà coincideix amb els difícils moments pels quals passa el Club Natació Sitges, entitat també centenària, mentre que a l'altra cara de la moneda destaca la brillant trajectòria que estan desenvolupant els seus nedadors. Un clar exemple el trobem en el nedador Luka Hoek que, amb només 17 anys, ve de disputar un Mundial de natació celebrat a Singapur, on ha participat com a component de la selecció espanyola. I on va signar un nou rècord absolut d'Espanya de 100 metres lliures, arribant a la semifinal, però que degut al cansament va acabar en sisena posició. I també va quedar en la 14 posició en la final dels 100 lliure Un bon palmarès per aquesta jove promesa de la natació.

Per tant ell va ser l'estrella que va brillar en aquesta nit, i va estar acompanyat pel qui va ser nedador i ara entrenador, del mateix Club, l'Emili Huete i per la també nedadora veterana de la Institució, la Vinyet Lluís. Dos esportistes sitgetans que els acompanya una trajectòria també molt meritosa.

En total durant l'acte celebrat, el primer dia del mes, en el camp polivalent de Pins Vens, on han rebut el seu reconeixement 85 esportistes pels mèrits aconseguits durant la temporada 2024-2025. També ha aprofitat l'acte el Regidor Jaume Monasterio i Miró per recordar tots els projectes que estan en marxa com són: el nou camp de futbol a Pins Vens, l'adequació de la Masia de Santa Bàrbara per a la Gimnàstica Rítmica i la Jove de Sitges i el nou camp d'hoquei herba,

El conjunt de tots els premiats formen part de totes i cada una de les entitats esportives que tenim representada a la vila. D'aquí que el poliesportiu feia molt goig al veure tants esportistes reunits, en un ambient festiu i a la vegada amb un gran nombre de participació, en aquest cas tots es sentien guanyadors, però molt conscients que hi haurà dies que tocarà perdre. És allò de saber guanyar i saber perdre.

Va tancar l'acte l'alcaldessa Aurora Carbonell, que va posar en valor el mèrit que tenen totes i tots els qui practiquen esport, perquè això comporta molta dedicació i voluntat de sacrifici. Sense deixar de felicitar a tots els esportistes que han rebut el seu reconeixement en aquesta nit i també als directius dels respectius clubs, ja que sense la seva feina a l'ombra seria difícil acollir als seus esportistes. A la vegada que va animar a tothom per a continuar perseverant i superant-se en la seva trajectòria esportiva.

Hi ha una dita en castellà que resumeix una actitud: "Cada loco con su tema". Mentre a uns se'ls hi dona per caminar altres van a córrer. I qui es decanta per la corredissa s'ho acostuma a prendre seriosament, en una paraula: queden enganxats. Jo recordo a un corredor que quan tenia un moment o unes hores se les passava corrent, en refereixo a en Juan Diego, que el coneixem millor pel Juan de la farmàcia, per haver treballat en una farmàcia local tota la seva vida laboral. Doncs en Juan acabava de treballar i a les tres de la tarda ja el veies córrer, hivern i estiu. Quan a l'estiu a aquella hora el sol escalfava de valent i a ell el veies suat i amarat, que en prou feines podia dir fava, i a córrer sense defallir. Però aquesta constància sembla ser que només la frena l'edat, ara en Juan encara córrer si més no ha escurçat recorregut i tampoc té necessitat de córrer a ple sol, quan pot escollir unes hores quan el brillant perd intensitat.

Tot això bé a tomb perquè un noi sitgetà, l'Hugo Bravo, s'ha sentit atret per l'acció de córrer i ho fa quan està a Sitges i també a Paris que és on estudia. També s'ha fixat la disciplina de córrer cada dia, ara s'acosta als 300 dies seguits i no vol afluixar fins aconseguir superar el mític personatge de ficció en Forest Gump, que sembla ser va córrer durant 1.170. Per altra banda, la seva constància, li permet estar entrenat per a córrer maratons, on aconsegueix acabar-les amb bon temps, em refereixo al rellotge.

Un dia, com aquell que no vol la cosa, se li va passar pel cap anar a Barcelona corrent, sense parar, total 60 quilometres i m'estalvio posar que hi va arribar fresquet com una rosa, perquè seria falsificar la realitat. Tanmateix deu n'hi do.

Em recorda a un altre personatge de la vila, en Joan Ossó del bar Español, que anava a Barcelona caminant. Només faltava que algú l'animés i ja el tenies motivat. Fins i tot hi havia estrangers que sabien

de l'activitat d'en Joan i el desafiaven i sembla ser que els deixava pel camí o hi arribaven extenuats i ell com si res. I és que l'home estava molt entrenat a caminar, a pujar i baixar muntanyes, com aquell que va a caminar fins a Terramar. A tots aquests que hi estan mig obsessionats i que no defalleixen tenen un bon cigró.

L'Àngel Gallardo ha estat un jugador de golf reconegut mundialment. Que va passar de ser un vailet que recollia pilotes, de cadi, del Club de Golf de Terramar, a ser un campió respectat en el terreny d'aquest esport. Un cop retirat de la competició, l'Àngel no s'ha desvinculat mai del golf i, entre altres companys, s'han dedicat a dissenyar camps, on han requerit la seva experiència en el tema.

A banda d'això sempre ha influenciat per a que el campionat més prestigiós, la Ryder Cuper que enfronta equips d'Europa i els Estats Units, es celebrés en un camp català. Fins que ara ha arribat el moment, els responsables de l'organització han anunciat que a l'any 2031 es celebrarà al camp de Caldes de Malavella i es dona la casualitat que l'Àngel també el va ajudar a dissenyar.

Aquest campionat es celebra cada dos anys i té un impacte econòmic entre 1.000 i 1.300 milions d'euros. Amb una assistència aproximada de 600.000 seguidors i es disputa entre els millors jugadors del moment. Una molt bona notícia pels amants d'aquest esport i perquè contribueix a promocionar Catalunya.

El Futsal Sitges ha organitzar, per primera vegada, les 24 hores de Futbol Sala Vila de Sitges, que ha celebrat la 39a edició. Torneig celebrat al poliesportiu de Pins Vens i amb la participació de 16 equips. Que han demostrat molta igualtat, sobretot a la fase final, on també ha destacat la l'esportivitat.

A la recta final hi van arribar dos equips, amb uns noms molt peculiars. el Barrio Sin Ley i Los Toros. Quedant vencedors aquests últims. En Joel Losada, organitzador del torneig, ha valorat molt positivament el desenvolupament de tot plegat.

Els Veterans de Sitges han organitzat un partit d'homenatge a Diego Fucks, que havia estat jugador de rugbi de la selecció espanyola i catalana i d'altres clubs i que va morir a l'agost del 2021 a causa d'una malaltia.

En Fucks també estava molt vinculat a la Fundació Veterans de Sitges, de l qual en va formar part de la seva junta directiva i sempre va mostrar molt compromís amb l'entitat. Recordar-lo amb un partit va ser un detall que va agradar a tothom.

El Club de Rítmica Sitges tanca la temporada satisfeta de com s'ha desenvolupat aquesta. Tant a nivell participatiu en conjunt com en les modalitats individuals. I això a tots els nivells. El que ve a refermar que amb el treball i la constància els bons resultats acaben aflorant. I el pensament ja està posat en la nova temporada, on es presenten nous reptes, que de ben segur afrontaran amb la mateixa disciplina de treball i el mateix entusiasme de sempre.

La sitgetana Marta Llopis, jugarà la propera temporada al Paok FC de la lliga grega. La Marta compte amb un bon currículum futbolístic, després d'haver passat per equips com el RCD Espanyol, el FC Barcelona, en concret el Barça B. Passant després pels Estats Units on va jugar dues temporades amb els Iowa Western Reivers i una altra al Florida Tech Panthers. Com es sols dir: Deu-n'hi-do.

Al camp del Nou Pins Vens es va celebrar la 42a edició del torneig juvenil. A les graderies es va enregistra una molt bona entrada. El torneig va reunir equips d'un gran nivell competitiu, de la categoria i històrics del futbol base català com el Girona, l'Espanyol, el Nàstic, el Cornellà i el Girona, a més de l'amfitrió la Blanca Subur.

Al ser uns equips d'un similar nivell la competició va transcórrer bastant igualada. Tanmateix al final el Girona es va imposar i es va proclamar campió. Tot i que no ho va tenir fàcil perquè va acabar empatant a dos amb el Cornella, per acabar imposant-se a la tanda de penals. El Cornella va quedar segon, el Nàstic tercer i l'Espanyol quart. Mentre que els de la Blanca van perdre davant l'Espanyol i el Girona.

El joc del domino és un clàssic dels jocs de taula i que ha estat present en totes les taules dels cafès de les nostres dues Societats. És, però, la del Retiro que per a la Festa Major organitza un campionat. Per a aquesta ocasió hi han participat 11 parelles, resultant guanyadores les formades per Carlos Díaz i Ferran Lacalle, que han mostrat una gran habilitat al moure les fitxes, en un joc on s'intueixen les fitxes que té el contrari i s'ha de jugar amb la tàctica d'anar-li tancant les obertures.

Diferents jugadors que han passat per les plantilles

del Sitges i del Ribes, avui formen part del planter d'equips com l'Espanyol, on s'acaba d'incorporar en Lluc Castell provinent de l'UE Sitges; el ribetà Pere Haro, amb el Granada a Segona Divisió; com també el ribetà Joan Gázquez a l'Almeria; el sitgetà Aleix Gorjón jugarà al Unionistas de Salamanca.

Una bona representació de sitgetans i ribetans que jugaran amb equips importants i que demostra la gran tasca que han fet els equips locals al fomentar el futbol entre els joves i com aquests es van fent un lloc al futbol professional. Gràcies a aquest planter que s'obra camí.

El regatista sitgetà Oriol Castellà, que ha estat tres vegades campió de la Copa Catalana i guanyador de Catalunya set vegades, el cap de setmana del 30, va guanyar el seu setè Campionat d'Espanya de Patí a Vela.

Mentre que el també regatista del Club Nàutic de Sitges, el belga Jan Heuninck, va quedar subcampió. Un bon palmarès per als dos representants del Nàutic.

El Sitges i el Ribes de bàsquet es van veure les cares en un partit amistós com a prèvia de la temporada, el dissabte 30 d'agost. Que van guanyar el ribetans per 58-53.

Més de 200 jugadors de golf han participat, en el camp del Club de Golf Terramar, del XIX Memorial Roberto Oleart que, a la vegada, forma part XXXI Gran Premi Associació Contra el Càncer. Un torneig cent per cent solidari i que ha aconseguit reunir 13.807,95 euros. Que a més de l'aportació dels jugadors hi cal sumar les que s'han feta l'anomenat "forat 0", on hi ha col·laborat des de persones anònimes a empreses.

SETEMBRE

EL DIA A DIA

Bones notícies pel que fa a la delinqüència, segons fons del cossos de seguretat, aquesta ha baixat més d'un 50% a Sitges si ho comparem amb l'any 2024. Aquesta reducció s'ha notat en els robatoris violents, en quant les entrades a domicilis. També s'han frenat el robatori de vehicles, i el tràfic de drogues. Això obeeix a un major control i vigilància que exerceixen aquests cossos que fa, com es deia abans, que la por guarda la vinya.

Però no es pot dir el mateix dels delictes sexuals que semblen que han augmentat, per la qual cosa s'estudia augmentar la vigilància en zones d'oci i de manera especial en l'oci nocturn, unes franges horàries i llocs on aquests delictes es produeixen amb més freqüència. També influeix aquest increment a que la gent està més conscienciada a denunciar. Malauradament les grans aglomeracions de gent, com passa per la Festa Major, aquests actes són més freqüents i costa més de vigilar per a que no passin. És una llàstima que s'aprofitin aquests dies per a que uns, sense miraments ni respecte, facin de les seves. Les víctimes de l'únic que disposen és de la denuncia, tot i que el mal ja està fet i les víctimes en pateixen les conseqüències que, en molts casos, no són poques. Sobretot de caire traumàtic.

Des del Gremi d'Hostaleria es valora de manera positiva el gruix més important de la temporada turística, que encara no s'ha acabat, si més no sempre s'han considerat, els mesos de juliol i agost, els de més presència de turisme. El experts coincideixen a valorar que durant aquests mesos s'ha arribat a una ocupació del 87% , tot i que seria més bona notícia poder apuntar que va ratllar quasi el cent per cent. Però siguem realistes aquesta ocupació, quan es registri, serà amb motiu d'un fet extraordinari, perquè el turisme es dispersa perquè hi ha molt oferta per arreu i va com a més repartit. Sitges és un poble que té glamur, si més no tampoc ens podem dormir en els llorers.

També des del Gremi informen que es nota un descens en l'anomenat turisme de congressos. A un servidor, sempre que es parla en aquestes termes, em crida l'atenció que als congressistes se'ls consideri turisme, quan crec o em suposo que els participants venen a treballar, que tampoc vol dir que s'hagin de passar les vint-i quatre hores treballant, així que se'ls podria classificar dels turistes de les hores lliures.

I es tornen a queixar que els turistes visiten més els supermercats per a comprar quelcom que després es mengen a l'habitació. Resumint que van una mica prims d'armilla i que, la majoria dels casos, com a molt fan quatre dies d'estada en un hotel, sempre hi ha excepcions però res de passar-hi tot els mes de vacances com feien abans. Ja ho he repetit moltes vegades, que abans els afavoria el canvi de moneda. Venir aquí els hi resultava barat. Ara, per posar un exemple, té el mateix valor cinquanta euros aquí que a França i aquí està la mare dels ous. I no cal donar-li més voltes. S'ha de compensar oferint qualitat i bon servei, perquè el sol no només surt per nosaltres.

A vegades diem que la gent es queixa per res, tanmateix altres ho fan amb raó de causa com sembla que passa amb els veïns de La Llevantina que, entre molt problemes que sembla que arrosseguen des de fa temps, es troba el de la neteja ja que sembla ser que, segons diuen ells, no els recullen la brossa l'assiduïtat que caldria.

Sent un altre problema destacat és el de la seguretat, a conseqüència del gran nombre de robatoris que s'estan portant a terme en aquest lloc que, els veïns, reclamen que ells també són de Sitges i volen els mateixos serveis i les mateixes mesures de seguretat.

Al Club Natació Sitges ara només li faltava ser atacat per microbis, com els que han fet tancar les instal·lacions. Es tracta d'un important brot de legionel·la que posa en perill la salut no només dels usuaris, sinó també dels treballadors i personal relacionat amb el Club.

Un problema que s'afegeix a un de més gros, com és el de no poder garantir als seus socis la viabilitat d'un projecte que, a hores d'ara, penja d'un fil.

Un jove esportista sitgetà va ser víctima d'un assalt violent per part d'una parella de colombians, després que li posessin un circumstància química en una beguda que el va deixar inconscient. Cosa que van aprofitar per robar-lo i agredir-lo sexualment.

Gràcies a localitzar els telèfons mòbils per part d'un familiar de la víctima, especialista en seguretat, junt amb la policia, van poder detectar que es trobaven a Madrid, on van procedir a la detenció en el moment que sortien del pis carregats amb unes maletes plenes, entre altres coses, de tot allò que li havien robat.

Malauradament el xicot, degut a les agressions, que va patir, li ha canviat la vida i les seqüeles són de diferent indole, des de físiques fins a psicològiques per la qual cosa ha de rebre l'ajuda d'una psicòloga i en té per dies d'una prompta recuperació. I davant aquests casos encara s'ha de donar gràcies perquè hagués pogut perdre la vida. Sembla estrany com les coses es compliquen en un moment per culpa de gent que només pensa en fer el mal i a aquests acostumen a no passar-lis mai res , com a molt estan una temporada a la presó i jan pensen quina en podran fer quan surtin. I el qui rep rep.

A la comarca del Garraf, un cop passat el fort de l'estiu, l'atur torna a enfilar-se fins a sobrepassar els 7.000 aturats. Un augment que ja s'ha notat en aquest passat mes d'agost amb un 2,37%, arribant al final d'aquest mes a les 7.137 persones. Amb aquestes xifres es posa fi a la tendència de set mesos d'estabilitat, on havien millorat els paràmetres de desocupació si ho comparem amb l'agost de l'any passat on la xifra es situava en 7.341 persones desocupades.

Tot i amb això el nostre poble continua registrant la taxa d'atur més baixa, amb un 6,45% , molt per sota del 9,26% que registra el conjunt de la comarca. Però compte que la vila entre el juliol i l'agost ha passat de 874 aturats a 928.

Els partits polítics, en el cas més proper, el que conformen els ajuntaments, a tot arreu sembla que passa el mateix, acaben sent com el recreo en un pati d'escola, avui som amics, demà ja no ho som i a esperar que bufin aires nous. Aquí a Sitges, fins fa pocs dies el PSC i els components dels diferents partits que formen part de l'equip de Govern, eren amics i ara sembla que ja no ho són tant, o gens.

Aquestes desavinences s'han materialitzat quan el PSC s'ha desmarcat del Govern i a més demana la dimissió de la Cristina Guiu, mentre que Junts no es limita a demanar la dimissió d'una persona en concret, sinó que demana que pleguin tots. Això com s'arregla? Jo crec que governar el poble amb aquesta pressió no és bo per a ningú i com sempre els qui paguem les conseqüències és el poble.

Sembla ser que el tema de la neteja, la falta de previsió que ha fet perdre una suma important de diners, són una de les principals causes d'aquestes divergències. De manera que el que es va presentar, fa uns mesos, com a bo pels interessos del poble, com eren els acords obtinguts, fins i tot en temes pressupostaris, ara ni parlar-ne. Així que la gent de carrer, que som la majoria, veient tot això, als governants no els hi ha pogut passar pel cap que puguem arribar a pensar que, el qui ens governen, no en saben prou...? Fins hi tot hom ha arribat a la conclusió, que potser més que eleccions per escollir els nostres representants, el que s'hauria de fer és oposicions per tal d'escollir als millors. Tot plegat és una llàstima. Com ara es diu, ens posem les piles, o farem la fi del cagaelàstics.

Els paradistes del Mercat Municipal viuen amb una incertesa permanent, degut que a finals d'any s'acaben les concessions i encara no saben com serà el procediment de licitació al qual s'hauran de sotmetre si volen continuar o, per contra, si seran altres els qui licitaran i guanyaran la llicència. Sigui com sigui, uns i altres, hauran de fer una despesa que segurament serà una mica important. Per arribar fins aquí l'Ajuntament abans ha hagut de resoldre la divisió horitzontal de l'edifici que ja s'ha aconseguit i seguidament iniciar els tràmits que això comporta. Tot contemplant que es podria adjudicar una prorroga als paradistes actuals, fins que no ho tinguin tot preparat per a fer aquests tràmits.

També sembla ser que existeixen problemes estructurals, sobretot en les plantes inferiors on hi ha els magatzems, a causa de les humitats que, en alguns casos, els fan inservibles. De la mateixa manera que el sistema de climatologia que no és prou eficient i que ha causat molèsties en aquest estiu on les temperatures altes han posat en relleu les mancances en el sistema. S'haurà d'esperar a

veure com es soluciona tot, davant les incerteses i preocupacions que mostren els paradistes , alguns d'ells han anat tancat la parada i altres pensen fer-ho a començament d'any. Tot un repte si es vol que el marcat segueixi tenint vida, i per tant sigui rendible, a curt i llarg termini.

Ja fa un temps que les comunicacions entre Sitges i Barcelona, pel que fa als serveis públics, mostra molts deficiències, sobretot a causa que el servei de rodalies avui va malament i demà també. Davant aquestes incidències tan sovintejades, els usuaris opten per l'autobús i això fa que aquests siguin insuficients per atendre la demanda en hores punta. Formant-se llargues cues a la parada i que quan arriba un, aquest és insuficient per a donar cabuda a tothom i per consegüent els usuaris que no han pogut pujar han d'esperar que n'arribi un altre, amb la consegüent pèrdua de temps, quan no fan ús d'aquest servei per plaer, sinó que a la capital els espera la feina i altres que s'hi desplacen per anar a estudiar.

L'alcaldessa té programada una reunió pel proper mes d'octubre als serveis de la Generalitat, per a veure si pot aconseguir el compromís de veure incrementat el nombre d'autobusos, de manera especial, durant les hores crítiques, quan els usuaris es desplacen per raons de feina i estudis. I és que un dia es pot arribar tard, però que això passi cada dia es converteix en un problema que fins i tot, aquest patiment, pot afectar la salut dels usuaris, que han de matinar molt per poder arribar relativament a l'hora.

CULTURA

A la Capella de les Arts de la Fundació Ave Maria, el dijous dia 4, s'ha donat a conèixer l'exposició col·lectiva " *Lo diferente nos une*", amb la participació dels artistes: Eduardo Astudillo, Equipo Línea Viva, Javier Soler, Marisa S. Ujena, Maribel Solsona, Pablo Estévez, Pau Sintes, Portes del Pirineu i Rafael Huezo. Que s'ha inaugurat el dissabte dia 6. Degut als diferents estils que conreen els artistes participants, l'exposició ofereix un variada i curiosa mostra de tècniques i estils, des de la pintura a l'escultura.

Tot a punt per a donar continuïtat a la que serà la 5a jornada del Club de Lectura Santiago Rusiñol, que condueix l'Andreu Bosch i que es celebra a les tardes de cada tercer dijous de mes al Museu Cau Ferrat. Una molt bona iniciativa per a conèixer l'obra escrita del polifacètic Rusiñol.

També a les Biblioteques estan preparant els seus Clubs de Lectura, anunciant que les demandes són tantes que es veuen obligats a no acceptar més sol·licituds i deixant lectors en llista d'espera. Bones notícies per a la cultura en general i la nostra en particular.

Com també arriba la notícia de la nova convocatòria d'inscripcions per al Concurs Mirabent i Magrans, de cant i música de cambra, que tindrà lloc al Teatre del Casino Prado Suburense durant els dies 29 i 30 de novembre. En el que promet que ser una tardor, culturalment parlant, molt prolifera i interessant. No ens oblidem que el dia 20 del mateix novembre s'inaugurarà, a Maricel, una magna exposició homenatge al també polifacètic Artur Carbonell.

L'escola Esteve Barrachina sembla ser que encararà un procés de reforma, amb una inversió inicial de tres milions d'euros. Uns diners que serviran per a portar a terme la renovació complerta de les instal·lacions i per adaptar-se a les necessitats educatives actuals, incorporant també noves tecnologies i sistemes de climatització. De la mateixa manera que està previst eliminar barreres arquitectòniques i es milloraran els accessos, a més dels horts escolars i adequar espais per poder portar a terme activitats a l'exterior.

Els Museus de Sitges porten a terme un programa destinat a entendre, reflexionar i dialogar amb experts per tal d'apropar aquests centres de cultura la ciutadania. En aquests cas es tracta de tres xerrades que s'apleguen sota l'anunciat de Vincles, que a la vegada es complementa amb l'exposició *Noves adquisicions per a nous relats. La Col·lecció Nacional*, exposada a la Sala Rocamora.

Els entesos en el tema han activat unes narratives consistents en no veure aquests museus com només un patrimoni que s'exposa entre les diferents parets que conformen els nostres museus, sinó com uns espais vius on les obres exposades ofereixin una visió dialogant amb el visitant que les contempla. Dit d'altra manera, en saber trobar el missatge que tot artista vol transmetre en la seva obra, fins i tot que el visitant hi pugui confabular i fantasiar en aspectes que, al seu parer, l'obra li fa imaginar.

La primera xerrada ha tingut lloc el dia 19 de setembre sota l'anunciat *De ferros i flors*, que s'ha centrat amb el picaport preferit de Josep Puig i Cadafalch. Han estat els ponents Lluïsa Amenós i Fátima López.

La segona ja serà en el proper mes d'octubre, concretament el dia 2, i versarà sobre *cinema* i *còmic* i versarà sobre la narrativa visual de jacint Bofarull, amb els ponents Àngel Sala i Liliana Marín.

Per finalitzar el 14 de novembre amb la que portarà per títol *D'un museu que mai va existir*, on es proposa una lectura crítica de la figura d'Ismael Smith i del projecte de Maricel, amb Beli Artigas i Sebastià Portell com a ponents.

Aquesta iniciativa *Vincles* focalitza el Museu Maricel com un laboratori del pensament, un espai on el patrimoni s'erigeix com interlocutor amb el visitant, des d'una vessant crítica i participativa. Per demostrar que els museus formen part activa de la cultura i així anant demostrant el que molt gent es pensa, que són espais tancats on s'exposen obres d'art i objectes com si fos una exhibició d'antigalles. Cal felicitar-nos per a que des dels nostres Museus, es vulgui reivindicar que són tot el contrari, uns espais oberts a la contemplació, al diàleg i poder extreure ensenyances molt positives, a la vegada que instructives.

El dia 17, al Teatre Romea, la companyia La Cubana ha posat en escena l'Amor Venia Amb Taxi, sota la direcció del sitgetà i amic Jordi Milán.

Amb el teatre ple d'artistes convidats, gent del teatre i de tots els àmbits culturals, artístics, mitjans audiovisuals i del món del periodisme, a més d'una bona representació d'amics, gent de Sitges, amb representació de l'Ajuntament, encapçalada pel regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés.

La sorpresa també es va produir quan la gent anaven arribant i a l'entrada del teatre els rebien la colla de grallers d'en Blai que amb les seves tocades ens transportaven al nostre Sitges. Moltes cares conegudes i amb en Jordi que ho tenia tot controlat i es s'havia de dividir per atendre a tothom, la premsa inclosa.

L'obra ens ha transportat als orígens de la companyia, a aquell teatre tan de proximitat, on hi predomina la normalitat i l'espontaneïtat de tots els qui hi intervenen. Amb molta rerefons i una gran interpretació també de tots. Una d'aquelles obres que un surt del teatre satisfet i content.

En aquesta ocasió en esperava xocolata amb melindros, o els qui ho preferien una copa de cava. Que va ser l'ocasió per saludar a molta gent de la faràndula, com el nostre actor Genís Hernández que ha treballat amb molts d'ells.

Hem tornat a casa satisfets i contents que La Cubana torni a tenir una obra en cartellera a Barcelona.

El mes de setembre acostuma a ser molt procliu a oferir un ampli ventall d'ofertes culturals. El Sitges jazz Lab n'és una d'elles. Com ho demostra que el diumenge 28 s'ha celebrat la 35a edició d'aquest festival sota el títol icónic de *Festival l'Hora del Jazz*, que a la vegada és organitzat per l'Associació de Jazz i Música Moderna de Catalunya, amb la finalitat d'apropar el jazz al més gran nombre de seguidors, tot i que sortosament ja disposa d'un públic molt entregat a la causa que ens ocupa.

Aquest any, des d'aquesta Associació, es ret un homenatge al músic català molt vinculat al jazz, com ha estat en Tete Montoliu. Per aquesta ocasió els responsables del Sitges Jazz Lab han preparat un suggestiu programa, que ha començat amb el concert que porta per nom *Un presente*, a càrrec de l'autor Daniel Ferruz i el seu Quartet. Amb una excel·lent interpretació, que ha submergit als molts seguidors en un clima de màxima expectació pel tema i pel alt nivell de virtuosisme que han mostrat els intèrprets.

El Casino Prado Suburense acaba d'obrir un espai íntim, allunyat del soroll, on les persones que ho vulguin, totes les tardes excepte els dimecres, es poden reunir per llegir o estudiar, com també podrà consultar la ben nodrida biblioteca. Els del Prado anomenen aquest espai, refugi literari. Una bona iniciativa i un nou espai per a entrar en contacte amb la cultura.

Torna el Sitges Queer Fest, en la que és la cinquena edició, organitzat per l'associació LGTBIQ+ Colors Sitges, amb un variat programa. Que ha començat amb un col·loqui literari i la festa Música Disco Queer. Un taller de Burlesque, Queer Varietés, Festa post Varietés. Per completar amb Vermut poètic Queer i Colors Queer Talent Showueer .

Els principals actes s'ha celebrat al Retiro amb molt bona resposta de públic i per on hi ha passat uns artistes emergents que han mostrat un talent que és garantia de futur, pel que fa a la transformació social, l'art i la cultura.

El fotògraf Antoni Adelantado, que pertany a la secció fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans, ha inaugurat l'exposició, amb 30 obres, al Retiro sota l'anunciat "Tanzània amb blanc i negre". Que ens ha transportat als anys del blanc i negre, on els fotògrafs havien de buscar que les fotografies mostressin uns bons contrasts entre el blanc i negre, però també entre l'extensa gama de grisos i altres matisos cromàtics.

Aquesta vegada l'autor ens ha sorprès amb una tècnica, denominada "clau alta", on predomina el blanc i els grisos suaus i pràcticament sense ombres. El resultat de tot plegat desperta molta curiositat, perquè es converteix en una altra visió de l'escala cromàtic que estàvem acostumats a veure en les fotografies en blanc i negre. Això, transportat al paisatge de l'Àfrica, l'autor aconsegueix uns efectes pràcticament desconeguts en aquests tipus de reportatges.

FESTES I TRADICIONS

Dintre el Dansaplaça, aquí a Sitges organitzat per la Sitgetana de Cultura i Animació (SACA), juntament amb l'Agrupació de Balls Populars de Sitges, ha reunit cinc colles de moixigangues que han participat en un cercavila, una exhibició i un espectacle que ha tingut com a protagonistes l'esbart Ballet Joventut-Fidelíssima Vila de Perpinyà.

Ha obert la representació *Aires del Rosselló*, juntament amb la representació de la Moixiganga de Perpinyà.

A la segona part, amb l'actuació de la Moixiganga de Sitges, es va aprofitar per cloure el 40 aniversari de la recuperació de la nostra Moixiganga per part de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges. Per acabar amb una representació a l'interior de l'església parroquial de les Moixigangues de Sitges, la de la Geltrú, Vilafranca, Valls, Lleida i de Perpinyà. Molt interessant i bonic de veure per la riquesa del ball i com el representen les respectives colles que hi ha participant.

Com cada 11 de setembre, la plaça de l'Ajuntament, a davant del monument del Dr. Robert, s'ha desenvolupat l'acte central de la Diada, consistent amb l'Ofrena Floral. Amb la qual, a més de les autoritats, presidides per l'alcaldessa Aurora Carbonell, ha comptat amb la presencia d'institucions locals, a més de particulars, que han volgut participar-hi.

En un matí lluminós, el sol ha contribuït al lluïment de l'acte. Que s'ha centrat també en el discurs de la pròpia alcaldessa i amb l'aixecament del pilar per part de la colla Jove de Sitges que han estat acompanyats per l'Escola de grallers que, a la vegada, han interpretat Els Segadors que ha donat per finalitzat l'acte que, com a sempre, s'ha caracteritzat pel respecte que acompanya la memòria dels fets de 1714 que és el motiu de tot plegat.

A la vesprada, i com també forma part de la tradició, s'ha celebrat l'audició de sardanes al Cap de la Vila amb la cobla local Maricel. Un bon colofó per celebrar la nostra Diada, la Festa Nacional de Catalunya.

Mentre s'esclafen motors per una nova Festa Major, la de Santa Tecla, ha tingut lloc a La Gralla un molt interessant debat sota el títol: " *Els balls tenen gènere? Trencar rols o repetir-los*". I ha comptat amb la participació de l'Ona Almirall, membre de la Moixiganga; Vinyet Esteban, expresidenta de l'Agrupació de Balls Populars i grallera dels Marcets; Vinyet Capdet, que va ser membre de les cubanites i Xavi Jansà, component del Ball de les Cintes.

El debat es va centrar en la dificultat que troben les dones per a entrar a formar part de balls on la majoria de components són homes. Raonant en un aspecte que potser ens havia passat per alt, com és la gran participació de nenes i nens a les Matinal Infantils i que després, quan tinguin edat per poder ballar amb els balls dels grans es trobin amb moltíssimes dificultats per poder formar-ne part. Un aspecte que troben absurd, perquè de tota aquesta mainada de participants, el dia de demà pocs podran continuar fent el ball que els agrada.

Sigui com sigui, les participants, van arribar a la conclusió que la Festa Major gaudeix de molt bona salut, malgrat que quan ens referim a la Festa Major dels grans, el tema de la parietat encara no està ben resolt i que en un futur, que esperen que no sigui massa llunyà, siguis dones o homes no trobi dificultats per poder ballar el ball que li agrada.

El dijous 18 ha estat el dia escollit per a la presentació del llibre de l'Alba Gràcia Panyella: "*No t'espantis, Llucifer...! Sàtira i història local a través del Ball de Diables i del Drac de Sitges* (1979-2025). Un interesant aportació aquesta recuperació i agrupament dels versos satírics que reciten els Diables amb les corresponents respostes d`en Llucifer.

Un treball, 1.500 versots, molt interessant mitjançant el qual s'hi reflecteix la Història local, tant quan es posen al descobert els drapets bruts de determinats personatges, com també quan van dirigits a les nostres institucions i a qui les governa.

Fent-ne un repàs es pot comprovar que hi ha temàtiques que es van repetint, com la de la neteja, que any sí, any no, va sortint.

La presentació va anar a càrrec del periodista i director de Canal Blau, en Joan Ignasi Gómez i de la pròpia Alba, que van aconseguir fer passa una estona molt agradable al nombrós públic assistent. Que també van poder de gaudir amb directe d'alguns dels versos que es van recitar allà. Tot plegat una bona vetllada i un bon llibre que, per la seva temàtica i la curiositat que desperta totes les llars sitgetanes el tindrem com un referent. Sempre a punt per a ser consultat i a arrencar somriures durant la seva lectura.

Cal dir que aquest treball va estar guardonat a l'any 2019 amb el XXVIII Premi Jofre Vilà de cultura popular i tradicional sitgetana

El divendres 19 s'ha celebrat, a l'Hotel Eurostars Sitges, la tradicional nit de les Pubilles i Hereus, amb la participació de 11 pubilles i 5 hereus. Els candidats a Pubilla i Hereu de Sitges són: Abril Eguía (Carrusel); Júlia Castro (Casino Prado); Paula Marsal (Colla Jove Castellers): Laura Llansó (Societat Recreativa el Retiro): Vinyet Corts (Escola de Grallers de Sitges); Geòrgia Cosialls (Agrupació Balls Populars); Xesca Vendrell (Cases Noves); Paola Gonzàlez (Poble Sec);Laia Pañella (Penya Barcelonista) ; Georgina Vendrell (Penya Espanyolista (Club Futbol Blanca Subur). I pel que fa als Hereus: Guillem Folch (Penya Barcelonista; Lucas Sanabria (Poble Sec); Adrià Ferrer (Cases Noves); Joan Marc Arnau (Agrupació Balls Populars), Guillem Vicente (Societat el Retiro).

Primer s`ha celebrat el sopar i després s`ha deixat accedir a tothom, a partir d'aquí ha estat el moment de celebrar els 10 anys que la vila compta amb la presència de l'Hereu i per això s'ha reclamat a presencia d'en Josep Van Gorkom que va ser el primer Hereu, a més de ser-ho de Catalunya el 2015.

L'acte ha estat presentat per en Josep Carbonell i en Dani Martínez i el moment més esperat ha estat la proclamació de la Pubilla de Sitges i l'Hereu 2025, honor que ha recaigut en la Geòrgia Cosialls i en Joan Marc Andreu. Es dona la casualitat que els dos representen a l'Agrupació de Balls Populars, un fet que era la primera vegada que es produïa. Tampoc hi van faltar els parlaments del president de Foment de Sitges, en David Rossell i de l'alcaldessa Aurora Carbonell. Continuant amb el tradicional ball i tot plegat en un ambient de suma cordialitat, on no hi ha faltat les reiterades felicitacions a la nova Pubilla i Hereu i a la resta de participants, que representaran a les respectives entitats fins la propera convocatòria del pubillatge. Els primers actes als qual participaran seran en el transcurs de la festivitat de Santa Tecla. Moltes felicitats a totes i a tots.

L'endemà, el dissabte 20, hem fet una visita a l'infern en el transcurs de la Nit del Foc, que ha comptat amb la participació, a més de les nostres colles de diables, també ha comptat amb el Drac d'Olivella, Diables de les Borges del Camp, Diables del Prat de Llobregat, Diables Serpents de Manlleu, Dimonis d'Albopàs (Illes Balears).

No hi ha estat present el nostre Drac, perquè degut a la proximitat amb la festivitat de Santa Tecla, els seus responsables han cregut convenient preservar-lo, perquè els hi queda poc temps per a que pugui lluir amb tot el seu resplendor. Però, per primera vegada, hi ha participat l'Àliga.

La Nit del Foc és un espectacle, amb inici a l'Ermita de Sant Sebastià i acaba al Baluard. Un cop acabat la música ha pres el relleu als trons i l'han posat els conjunts Svetlana, Ground Kids i Miquel del Roig. Diuen que la música amansa a les feres, en aquests cas ha calmat als diables que fan del foc la seva raó de ser.

En aquestes mateixes vigílies de la Festa Major de Santa Tecla que, per segon any consecutiu, començarà amb un pregó molt original i simpàtic, els dels germans bessons Gina i Albert Gutiérrez Cosialls. El lloc escollit ha estat el Palau del Rei Moro. Una bonica iniciativa que s'afegeix al protagonisme que assoleix la mainada en aquesta festivitat.

Per a fer-ho encara més simpàtic, entre el públic han predominat les nenes i els nens, cosa que va fer que els pregoners es sentissin més còmodes i el seu pregó va agradar a tothom. Sobretot quan van comparar les desfilades dels balls amb un parc d'atraccions. Una idea genial que va ser premiada amb constants aplaudiments. Per acabar van agrir a tothom que va fer possible que fossin ells els

escollits per a fer el pregó. Com tampoc es van oblidar a l'Agrupa per la tasca que fan en favor de les tradicions i de la cultura en general.

Com no podia ser d'altra manera la meteorologia ha amenaçat la Festa, tanmateix s'ha compadit de nosaltres i ha deixat que aquesta es desenvolupes segons el programa previst. Tot i que es va haver d'avançar les exhibicions de diables i bèsties de focs infantils, de la tarda de diumenge a el matí d'aquest. Una bona decisió perquè a la tarda va ploure.

També va lluir molt el trasllat de la imatge on la pendonista, Vinyet Caballé, va decidir que fos exposada en el carrer Santiago Rusiñol, pràcticament davant de casa seva. Allà era esperada per molta gent que van aprofitar per felicitar a la Vinyet i a l'Esteve Ferré, que és l'autor de la decoració.

Els 21 morterets els han encès els components de la colla dels Gegants Americanos que celebren 60 anys. Per acabar amb la processó cívica , el Castell de Foc, més curt però bonic, i les respectives revetlles, en la de les sardanes al Cap de la Vila ha estat amenitzada per la Cobla Sitgetana. I al Passeig de la Ribera ball de gralles amb les colles Trinitat i Dinapontus de l'Escola de Grallers de Sitges. I per a completar la revetlla ball amb música de Dj.

I comença el dia de la festivitat de Santa Tecla, que aquesta any ha coincidit en dimarts, de la millor manera, amb la Matinal Infantil. Veient això hom arriba a la conclusió que això no es pot acabar mai. Les nostres Festes Majors tenen, si no es fa cap bestiesa, el futur garantit. És el moment d'ells, de les nenes i els nens, però també dels pares que igualment gaudeixen veient com de bé s'ho passen els seus fills i en els preparatius Que moltes vegades els hi han de fer un cop de mà, en el moment de portar a terme la construcció d'un gegant o un drac.

L'Ofici ha estat molt concorregut i, com ja va anunciar el Senyor Rector que per aquest de Santa Tecla estaria més acompanyat per altres sacerdots que no pas pel de la Festa Major, que al coincidir en diumenge tenien d'oficiar les misses en les seves respectives parròquies, i així ha estat, dels habituals n'han faltat pocs. Ignoro que, tal com feia mossèn Pausas, que els convidava a dinar, si mossèn Rafel fa el mateix o cadascú per ell com els del Vendrell. Les ofrenes les han fet els gegants nous de la Vila, amb motiu del 50 aniversari i per sorpresa els han acompanyat els vells, cosa que ha provocat una molt bona acceptació a tots els qui havien assistit a l'Ofici.

Sortida com sempre espectacular i cap els respectius concerts vermuts, l'avantsala del dinar. Una mica de descans, si la sobretaula no s'allarga massa i tornem-hi. Sortida de a processó i torna l'amenaça de pluja, quan aquesta passava pel Passeig a dintre mar llampegava. Sortosament si va ploure va ploure sobre mullat i mai millor dit. Es va poder acabar la processó, amb la seva entrada espectacular a l'església i la ballada final. Que, com és costum, va acabar a les tantes.

Però tothom content i cap a dormir que demà es dia de tornem-hi. Masses coses quan el que, a certes edats, el cos vol tranquil·litat. Bona tornada a la normalitat, fins a dintre de poc que ja hi tornarem a ser, perquè aquí no parem. Nosaltres fem honor a la lletra de la sardana que diu: "*Cantem i ballem que ja pararem quan morirem*". Suposem que deu ser així, perquè ningú ha tornat per explicar-ho...

A la vigília de dia Santa Tecla, abans de l'esclat dels 21 morterets, es va procedir a descobrir les rajoles dedicades a en Ramon Soler i Fernández, en la paret de continuació on hi són exposades una bona representació d'artistes locals i altres a qui se'ls hi van concedir aquest honor, després d'haver actuat a la vila i haver rebut una bona compensació econòmica com a pagament de la seva actuació. Deixem-ho així.

Aquesta rajola, en l'homenatge que l'any passat els amics li van dedicar a la plaça de can Bóta, li van lliurar a qui va ser la seva esposa l'Olga Riera i que, en el torn de parlaments, l'alcaldessa Aurora Carbonell va dir que quan estigues condicionat l'espai a la Plaça del Artistes, seria col·locada en la nova ubicació. Aquest cronista encara ara no sap quin tipus de condicionament han realitzat, perquè simplement és la mateixa paret, una mica més enllà d'on hi ha les rajoles dels artistes. Però, bé, el cas és que s`hagi posat definitivament en un lloc ben visible.

La inauguració ha comptat amb els amics que van promoure aquella mena d'homenatge pòstum a qui va ser president del Carnaval, de la Comissió de la Festa Major i continuador, junt amb el seu germà Josep, de fer possible que el setmanari l'Eco seguís sortint al carrer i també va viure en primera persona la transformació d'aquest, seguit d'un canvi de direcció. Que continuant explicant l'acte d'aquesta vigília, dir també que ha estat molt emotiu i amb la participació de molt públic i autoritats. Al final

l'alcaldessa s'ha encarregat de tancar l'acte, lloant la tasca d'en Ramon i aquesta iniciativa dels amics que en aquest dia s'ha completat.

El diumenge 28 ha estat el dia escollit per a celebrar el 35è Concurs Nacional de Colles Sardanistes *Vila de Sitges*, que cada any organitza els Amics de la Sardana. Aquest any hi han participat dinou colles i la cobla encarregada d'interpretar les sardanes ha estat la Cobla Maricel.

Amb la particularitat que, com ha havia passat altres vegades, en aquesta tarda sardanista s'ha donat a conèixer la colla guanyadora del Campionat de Catalunya Infantil.

Feia goig veure la plaça de la Fragata plena d'anells sardanistes i tampoc ha passat per alt la participació del Ball de Pastorets Infantil de l'Agrupació de Balls Populars, així com també els Gegants Petits, coneguts com els Gegants d'en Federico.

L'Agrupació Fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans, ha donat a conèixer el veredicte del jurat del concurs de fotografies amb la temàtica de la Festa Major, que està dividit en dos apartats. Tema A el Foc: 1r A Jaume Urgell, Foc a la bèstia; 2n A Albert Llop, Llums de festa; 3r A Angelo Gabriel, Foc a la bèstia.

Pel que fa en el Tema B, Actes excepte el foc: 1r B Jordi Munté, El Cable escolta, el rabada Vola; 2n B Sergi Torrents, El gegant de la vila; 3r B Rosa Martí, Mirant per l'espiell.

Les obres premiades i les finalistes han estat exposades al l'Espai Cultural Pere Stämpfli.

Per la seva banda l'Agrupació de Balls Populars també ha organitzat una exposició de fotografies amb el mateix tema de la Festa Major, amb exposició al local La Gralla del carrer Major. Sent els guanyadors en Sergi Torrents, amb una imatge on es veu la Moixiganga entrant a l'església durant l'entrada del Sant; el segon ha estat per Lluís Rius, també amb una fotografia de la bota dels pastorets a davant de la porta de l'església i el tercer ha estat per a la Maria Guitart, amb una fotografia que mostra una combinació de faixes.

CURIOSITATS

EL RECADERO

En un dels articles anteriors, que feia referència als pasdobles que havia compost el mestre Pallarès, em vaig deixar un de molt conegut i igualment molt interpretat i que porta per nom "El Recadero". En les partitures, sota del títol i entre parèntesis, hi apareixia: en "Casimiro". Perquè estava dedicat a en Casimir Carbonell, espòs de la Pascuala Bedos, que era recader. D'aquí aquest títol i la dedicatòria.

Era d'aquells recaders que a primera hora del matí viatjava en tren a Barcelona i tornava abans de dinar, amb aquells grans mocadors de farcell carregats a l'esquena i amb els interiors plens de paquets que després serien lliurats als seus clients. Després de dinar, si no havia de fer un altre viatge a la capital, perquè no havia pogut portar tots els paquets, anava a fer el cafè al Retiro, on es reunia amb tots aquells retiristes que ocupaven tot el finestral que es trobava més proper a la porta d'entrada, entre els quals hi havia en Pallarès. Com curiositat explicar que aquest finestral principal hi guaitaven els homes, mentre que en el Prado ho feien les dones.

La Pascuala, esposa d'en Casimir, regentava una botiga de queviures al carrer Major, al costat de l'establiment del sastre Mas i de la botiga de la Conxita Marcet. Curiosament en el mateix edifici hi vivia i tenia el taller el sastre Rafel Roig, més popularment conegut com el sastre de Ribes perquè era oriünd d'aquest poble. Tornant a la botiga de la Pascuala cridava l'atenció la renglera de penques de congres secs que penjaven a damunt del taulell.

A mesura que el turisme es va anar imposant, la dona es va adaptar al temps i a les circumstàncies i va convertir la botiga en una bodega, que va tenir molta acceptació entre la clientela que la freqüentava. Des de feia anys que comptava amb la col·laboració de la Pili, que va sortir de la casa per casar-se i junt amb el seu marit van obrir el restaurant l'Andana, a davant mateix de l'estació, on es menjava molt bé.

En Casimiro ha quedat per sempre més perpetuat a través d'aquest pasdoble que la Suburband va interpretar en el concert de Festa Major als jardins del Retiro. Però més que el seu nom, la peça fa honor a la seva activitat, la de recader. Un ofici que el nostre poble en tenia una bona representació, molt abans que fessin acte de presència aquestes grans companyies de missatgeria les quals, també avui per demà, lliuren al sol·licitant del servei, tota mena de productes, en detriment del comerç convencional, el que en dèiem de tota la vida que, degut a aquest servei de porta a porta, veuen perillar la seva continuïtat.

S'ha donat el cas que, en aquestes vigílies de la Festa Major, ens ha deixat la Rosa Manchon, esposa d'en José Antonio Martínez Amate , popularment conegut per en "*Tate*". Que junt amb en Palacin formaven el tàndem de recaders Martínez- Palacin, que tenien la seu en el bar del pare del primer, a Can Juanillo (abans la bodega Diego), en la cruïlla de can Perico, amb el taller mecànic davant d'aquest bar, el bar Español a l'altre costat i en l'últim la pensió de Can Julian. La jove d'en Juanillo, la Rosa, ha estat molt estimada a les Cases Noves on vivia, junt amb el seu marit i els seus fills i amb la companyia d'un lloro, el qual tot sovint no es cansa de pronunciar el seu nom i el del Tate, de ben segur en senyal d'agraïment pels tractes rebuts i per atreure les simpaties del veïnat, als quals els hi dedica boniques floritures. Sense la Rosa a la família els costarà adaptar-se a la seva absència, degut al seu tarannà alegre i jovial, ella que també tant s'avenia amb els veïns, d'aquells que anomenem de tota la vida.

Em va agradar tornar a escoltar el pasdoble "El Recadero", perquè ,'ha apropat a records, sempre presents, del mestre Pallarès i de personatges tan populars com en propi Casimir, la Pascuala i els fills del matrimoni, la Deli i en Magí Carbonell, aquest últim també més conegut per en "Queliu".

Quan també aflueixen coincidències que fan esment a la parla popular, com quan aquesta diu: "Porta-me-les Queliu". Enmig d'aquest aiguabarreig que ha aflorat entre la música, recaders i persones que han viscut entre nosaltres i que sempre recordem amb molta estima.

(*Article publicat a l'Eco a la secció Un Tomb Per Casa, sota l'autoria d'aquest cronista el 5 de setembre del 2025 i que va a completar el que portava per títol AMPARITO ROCA*).

El dilluns dia 8 s'enregistra al Palau de Maricel de Mar la gravació d'un nou programa de Via Augusta del Grup Terramar TV. Amb un seguit d'entrevistes que realitza en Joan Enric Vidal. Els entrevistats han estat: Txema Romero, Director-Gerent del Patrimoni de Sitges; Eva Martín, regidora de Festes i Tradicions de l'Ajuntament de Sitges; Joan Yll, Cronista Oficial de la Vila; Àngel Sala, director del Festival de Cinema Fantàstic i Monica Gallardo, regidora de l'Ajuntament de Sitges i consellera del Consell Comarcal del Garraf.

A partir del dia 10 han anat sortint les entrevistes en aquest mitjà de Terramar TV, on els entrevistats han fet un bon repàs a l'actualitat sitgetana, amb aportació d'anècdotes i vivències del viure quotidià.

Al Retiro, mentre a la sala-teatre es segueix treballant a fi de poder acabar aviat les obres, al cafè i al jardí la vida social continua donant mostres d'una activitat sense límits. Com s'ha pogut comprovar en el recent Ball de la Lira, que ha reunit en el seu jardí a uns 200 assistents, on s'ha aprofitat per retre un reconeixement als socis que ho són des de fa 15 anys i als que en fa 50. Aquest ball ens recorda a un altre de molt emblemàtic, el que es celebrava a l'entorn de la Festa Major, el també mític Ball de Casats que era amenitzat pel també recordat Janio Marti. El de la Lira hi té moltes semblances.

També la gent del Retiro ha aprofitat per escollir l'Hereu i la Pubilla que hauran de representar a la Societat a partir de la propera festivitat de Santa Tecla i que són la Laura Llansó i en Guillem Vicente.

Prèviament, abans de començar la festa, tothom que ho ha volgut ha visitat les obres abans esmentades, per comprovar in situ el desenvolupament de les mateixes .

Els eclipsis sempre desperten curiositat i el de lluna, que s'ha produït el diumenge 7, no ha estat una excepció. Tanmateix unes nuvolades inoportunes han dificultat que es pogués veure amb tota nitidesa. Frustrant, així, les expectatives de molts dels qui vam acudir, sobretot a les platges, per poder seguir l'evolució de la que abans havien batejat com la lluna de sang i que, al menys per nosaltres, va acabar sent la lluna del desengany.

Com molt bé explica en Valentí Mongay, en el seu interessant article a l'Eco, ara fa 40 anys de la participació de la Moixiganga de Sitges en el Festival Europàlia celebrat a Bèlgica, on Espanya hi va presentar diferents grups de folklore, mentre que la nostra gent eren els únics representants de Calalunya, amb el nom de *España Baila*. Es donava el cas que recent creada Agrupació de Balls Populars de Sitges, veient que en l'edició de l'anterior Festa Major els veterans de la Moixiganga no va poder sortir, un grup de joves es va proposar agafar el relleu i d'aquesta manera fer possible el seu retorn als seguicis festius de les nostres Festes.

A Brussel·les el ball va estar acompanyat pels grallers de l'Escola. La presència sitgetana va durar un mes i en totes les capitals on va actuar va

causar una gran admiració. Ho explico, també per experiència, veure muntada la Moixiganga, quan estàs lluny de casa és posar la pell de gallina al màxim. Com també de impactant va resultar pels reis dels belgues Balduí i Fabiola, que van agrair la botella de Malvasia amb la qual la delegació sitgetana els va obsequiar.

Segurament que això passava mentre que el germà de la susdita reina, Don Jaime de Mora y Aragón, es trobava entre nosaltres, amenitzant les nits de la Galera. Podem parlar d'un intercanvi de músiques?

I fa 30 anys que just dos anys abans, per la festivitat de Santa Tecla, s'havia format la Colla Jove del Castellers de Sitges i va ser l'any 1995 quan es va fer un salt important en l'evolució de la Colla a l'assolir un 5de7 i un 4de7 i carregat la torre de 7. I en aquest any també es va començar a fer la baixada del pilar per les escales de la Punta, que van tardar 15 minuts per aconseguir-ho i ara ho fan en uns quatre.

Com ja és tradició les pendonistes s'han reunit en un dinar a can Pela, en el que ha estat el número 21 d'aquesta trobada. Amb les taules decorades amb temes de Festa Major i un dinar ben elaborat, com és el costum de la casa, les pendonistes s'ho han passat d'allò més bé i cada any s'hi afegeix l'entrant, en aquest cas ha estat la Vinyet Caballé i Artigas. La sobretaula s'ha allargat i ha estat plena de records i vivències. On tampoc hi ha faltat el intercanvi de regals que es fan entre elles. I passi-ho-bé!, fins a l'any que bé.

Coincidint, també, amb la festa de Santa Tecla, el divendres 26, els pregoners ens vam tornar a trobar en un sopar que es va celebrar al restaurant Pic Nic. Gràcies a la iniciativa de l'Alba Gracia i en Josep Maria Rosés que han volgut tornar a reprendre aquests sopars que fa anys es van celebrar, potser en un parell d'ocasions, i després es van deixar de convocar.

No cal dir que l'ambient va ser molt entranyable i gratificant i, vulguis o no, es van anar recordant moments i curiositats dels pregons de cadascú dels presents. I com també passa, en aquests moments d'engrescament, es va apostar fermament per a que a l'any que bé més i amb en nou pregoner o pregonera, o més d'un. Que així sigui .

ESPORTS

La Penya Espanyolista de Sitges celebra el seu 41è aniversari. Sent el plat fort el sopar d'aniversari, amb la presencia dels mítics jugadors Jordi Lardín i Michel Pineda. Mentre que el dimecres dia 10 es celebrarà el tradicional Partit Perico al Club de Golf Terramar, on tindrà lloc de la presentació de la Pubilla i el dia de la Diada participarà de l'ofrena floral i el diumenge 14 es celebrarà la missa en sufragi del socis que van morir en el transcurs del passat exercici.

Sebastià Lorente, del Club de Golf Terramar, va jugar el torneig European Individual Championship Golfers With Disability que s'ha celebrat al Bokskogens Kolfklub a Suécia, on va aconseguir , entre els 56 participants, classificar-se en sisena posició en la categoria de jugadors amb cadira de rodes. Que el consolida com un dels millors jugadors, dins l'àmbit nacional.

Els jugadors del Club de Golf Terramar estan d'enhorabona perquè han fet dos podis en el Campionat de Catalunya interclubs Masculí Mid-Amateur 2025. La competició es va celebrar al Club de Golf Llavaneres, on el Terramar va ser l'únic que hi va aportar dos equips.

Els golfistes de l'equip format per Genís Alberti, Álvaro Guerín, Erik Edberg i Ignacio Pineda van quedar en segona posició. Mentre que l'equip integrat per Marià Ayora, Juan Antonio Bragulat, José Maria Duran i Jorge Rubio van quedar tercers.

Gràcies ha haver situat dos equips entre els tres millors de la categoria, escenifica el bon treball realitzat pels seus components que, a la vegada, es reflecteix amb l'alt nivell competitiu que ofereix el Club.

L'equip de la UE Sitges va perdre (0 a 2), davant el Vilafranca, en la quarta edició del Memorial Jaume Serra. Els dos equips van jugar bé però va ser més efectiu el Vilafranca, ho reflecteix el resultat.

Abans que comenci la lliga, el diumenge 14, serà l'últim partit que els nostres jugaran en la tanda d'escalfar motors. I serà contra el Igualada que és equip del grup 3 de Primera Catalana.

El Club Patí Subur Sitges comença nova temporada, amb moltes novetats. Com són: canvi d'entrenador,

Jofre Vilà ha estat destituït i el substituirà Quim Vázquez; l'equip també ha patit sis baixes i ha incorporat cinc jugadors nous, perquè l'objectiu és fer un equip competitiu independentment si es produeix l'ascens a Primera Catalana. Segons declaracions del seu president Marc Balletbó.

Abans de començar el curs ha tingut lloc la popular patinada, des de la Fragata fins a l'Hotel Sunway que és un dels patrocinadors. Mostrant així el tarannà obert del qual vol fer gala el Club. Mostrant-se obert a tothom i a iniciatives en pro de l'esport i especialment del patinatge.

El torneig Diversit ha reunit el dissabte 20 als equips del FC Barcelona, Nàstic de Tarragona, Reus, Cornellà i el Mozarrifar Zaragoza, en una matinal exultant de bon futbol, càrrega de il·lusió, on s'han posat al descobert, també, els valors que caracteritzen la pràctica del bon futbol.

El cap de setmana del 20 s'ha donat cita a la vila el Sitges Surfski Festival. Aquest l'organitza Nootka Kayak &SUP i la Federació Catalana de Piragüisme. I que a la vegada ha acollit el Campionat de Catalunya de caiac de Mar.

Aquest dissabte s'han disputat quatre curses i una festa al mar oberta a tothom. Música amb DJ i , com a colofó, un sopar de germanor, gens competitiu per on tots els participants han demostrat que a la taula tothom està en plena forma.

Meritosa és la tasca que porta a terme l'Escola de Vela del Club Nàutic Sitges, per on han passat uns 5.800 escolars a l'any passat, xifra que s'espera igualar o, si cap, superar aquest any. Fa goig pel matí, durant totes les estacions de l'any, veure un gran nombre de nois i noies de totes les edats, preparar-se davant les instal·lacions del Club Nàutic, seguint les instruccions dels monitors, que els alliçonen i vetllen per la seva seguretat i, a la vegada, inculquen els valors d'aquest esport tan sa i participatiu com és la vela.

El programa de vela escolar compte amb la col·laboració de l'Ajuntament, que ha signat un conveni amb el Club que garanteix el suport per a iniciar a l'esport de la vela als escolars. Aquesta és la primera pedra per inculcar a aquests l'estima als esports de mar i d'aquesta estima, que es complementa amb els ensenyaments dels monitors, et pot derivar una continuïtat i una implicació amb els reptes que comporten aquest esport, com tots els altres. Alguns dels campions locals de vela han sorgit d'aquesta escola quan, en el seu dia, mentre eren escolars, es van iniciar en ell i la seva practica els va motivar tant que van tenir continuïtat, com els explicava abans.

Fa goig veure les veles desplegades al vent i participar de la gatzara que provoca la presencia d'aquests menors, que segueixen les instruccions dels seus monitors, mentre les seves embarcacions s'endinsen mar endins. Tot un privilegi, perquè contemplar la nostra costa des del mar són pocs que ho poden veure. Ells són uns dels tants que ho fan mentre naveguen.

Coincidint amb tot això, el Port de Sitges, i com un dels actes de celebració dels seus 50 anys, entre els dies 27 i 28, ha organitzat una regata que ha comptat amb la participació de 17 vaixells, que han competit seguint el reglament ORC per a creuers amb, el que s'anomena, classificació separada i destinada a embarcacions sense spinnaker.

Aquesta és una prova més on es posa en relleu l'aportació del Port de Sitges als esports de la mar i, en aquesta en concret on molts dels participants tenen els seus vaixells amarrats als pantanàs del port que han estat remodelats per complert. I també s'ha inaugurat la nova seu social del Club.

El soci i jugador del Club de Golf Terramar, Ignacio de Pineda, s'ha proclamat campió com a membre de la selecció espanyola, en el Campionat d'Europa Mid-Amateur Masculí per equips, que s`ha celebrat al Club de Golf Empordà, entre jugadors d'un gran nivell.

L'equip espanyol ha revalidat el títol que tenia. Guanyant a l'equip d'Irlanda en el transcurs de les semifinals i superant a l'equip d'Alemanya a la final. El conjunt ha estat format per Moisés Cobo, Alberto Domínguez, Nicolás Envangelio i Ignacio de Pineda. Aquest últim ha estat molt decisiu en forats on, amb la seva tècnica, ha desempatat ocasions a favor dels interessos de la selecció.

Tot i que la protagonista és ribetana, els èxits de l'Aitana Bonmatí, com a component de l'equip femení del FC Barcelona, els celebrem tots. La seva tercera Pilota d'Or consecutiva, que li van lliurar el dilluns, dia 22, ha estat un motiu de gran satisfacció. Quan ja s'equipara amb altres jugadors estel·lars de l'equip

masculí. Aquest Cronista s'adhereix a les moltíssimes felicitacions que està rebent aquests dies.

En el debut d'aquesta nova lliga la UE Sitges ha començat amb bon peu al guanyar per 2 a 1 a l'Atlètic Vilafranca. Amb gols de Joel Espinosa i Sol Aguado per part del conjunt sitgetà.

Per la seva banda, el Sitges B, que dirigeix Dani Casado, també ha començat bé, amb la materialització de dos gols de Jaume Morales i un de Carles Arrive, van rematar la feina davant de l'equip de l'Ateneu Igualadí.

El Torneig Diversit és el resultat d'un projecte amb el qual està implicat la UE Sitges, i que consisteix en donar oportunitat a noies i nois, amb diversitat intel·lectual o funcional, a practicar esport, en concret a jugar a futbol.

En aquesta tercera edició, com sempre la predominant ha estat la il·lusió que hi han posat tots els participants, entre un gran ambient d'esportivitat i superació. Al final el nostre equip Diversitat, que ha estat l'amfitrió, ha acabat en tercera posició després de fer un gran partit i guanyar en els penals a la Fundació Barça Genuine. Mentre que el campió ha estat l'equip de la Fundació Futbol Base Reus, després de guanyar al Mozarrifar Zaragoza. Cal destacar també la participació dels equips de Cornellà i del Nàstic de Tarragona.

L'Escola inclusiva 100x100, de la Fundació Eusebio Sacristan, és a punt de començar el nou curs, després de tres anys d'activitat i durant aquest temps l'escola ha crescut i ja compte amb tres seus al Garraf . Una molt bona iniciativa.

Al final el Club Rítmica Sitges Garraf ha aconseguit poder comptar amb un local que els deixa l'Ajuntament, més d'acord amb els altres que ha disposat. Sobretot pel detall que és més alt de sostre i a l'hora d'entrenar ho podran fer amb més comoditat, sobretot en el moment de fer el llançament dels aparells que fan servir.

Jugat el partit entre la UE Sitges i el Sant Cugat, els dos no van passar de l'empat a un. Tot i que els nostres han estat de l'opinió que, vist com han jugat, es mereixien guanyar. El gol amb el qual es va avançar l'equip local va ser obra d'Iker Rosselló al minut 28 i abans d'acabar l primera part el Sant Cugat va empatar. I a la segona va mantenir una fèrria defensa de la seva porteria i tot i que els sitgetans no van defallir per superar-la, el resultat no va experimentar canvis.

La Fundació Veterans de Sitges, va retre un homenatge al mític Chus Pereda que, a més del FC Barcelona, va formar part del Veterans del Sitges. El seu fill Jordi Pereda va ser l'encarregat de recollir un record a la memòria del seu pare i d'agrair que haguessin pensat en ell.

Bon començament de temporada del Rítmica Sitges Garraf que, només iniciar la competició ja ha obtingut uns molts bon resultats, en les seves actuacions a Torredembarra, on els de la categoria base van causar admiració mentre que els infantils van aconseguir l'or. A Bellpuig el conjunt juvenil va aconseguir l'or amb l'exercici de lliures, aconseguint un altre or els alevins. A Viladecans, on els juvenils van fer podi i medalla d'or i plata pels alevins.

Mentre que els juvenils han pres part del Campionat d'Espanya, on han aconseguit classificar-se, després d'assolir el 8è lloc d'entre 36 conjunts. Tot plegat confirma el bon moment de la Rítmica.

El representant del Club Nàutic Sitges, l'Albert Gironés i el del Club Nàutic Garraf, en Toni Rivas i en Jordi Sánchez, s'han proclamat campions absoluts en el Campionat d'Espanya de Catamarans que s'ha celebrat a Cambrils. El Campionat es va desenvolupar entre 85 regatistes i 49 embarcacions.

OCTUBRE

EL DIA A DIA

Comença l'octubre i damunt de la taula del Club de Mar hi ha la notificació del Tribunal Superior de Catalunya que demanen als responsables de Club deixar les instal·lacions el 20 d'aquest mes d'octubre. I es mantenen ferms en què properament hauran de fer el mateix el Kansas i el Pícnic. El mal és, i tothom ho veu, que després que es cesi l'activitat, en aquest cas el primer que ho haurà de fer és el Club de Mar, quan es portarà a terme l'enderrocament? I a partir d'aquí quan es tardarà a realitzar les obres per a deixar-ho tot ordenat?. Aquesta és una altra qüestió que ens preocupa a tots.

Vist des de fora les coses es veuen d'una manera i des de dintre d'un altre, si ens atenem al que sempre es diu: "las cosas de palacio van despacio". En aquest cas de ben segur que no serà una excepció, igual estem parlant d'uns quants o molts anys. Doncs per tenir-ho tancat i que es vagi degradant, potser hagués estat millor d'arribar a un compromís que mentre no s'enderroqui, per a tot seguit reordenar l'espai, es pogués continuar desenvolupant les corresponents activitats i arribat el moment complir amb el compromís adquirit i deixar-ho lliure. Aquesta és l'opinió del cronista, de tarannà conciliador, i l'altre són els dictàmens de la justícia amb les sentències, quan aquestes no admeten mitges tintes. Però no em diguin que no és una llàstima que, més aviat o més d'hora, tot acabi tancat i barrat i que així pugui passa una eternitat fins que no es procedeixi a fer el que es vol fer i també dubto que els de les instancies superiors ja ho tinguin decidit. Estem a l'expectativa de veure com acaba tot.

La Federació Empresarial del Penedès i Garraf celebra que de moment s'hagi aturat la proposta, per part del Govern espanyol, de reduir la jornada laboral a 37,5 hores treballades setmanalment. Raonen que això no es pot fer d'avui per demà, perquè crearà molts problemes en la producció i en segons quin sectors amb unes cadenes de producció continuada i també en els sectors de serveis. Consideren que per arribar a aquest topall, prèviament, s'han de fer molts estudis, s'ha de parlar molt amb tots els sectors afectats, abans d'aprovar-ho i després aquí us deixo el gec... I si ho diuen els entesos, per alguna cosa serà.

I això ho podem imaginar els qui no en som gaire entesos, perquè com deia aquell: "d'on han de sortir les misses ?" Abans de fer un pas d'aquests s'ha d'estudiar molt bé els pros i els contres i buscar la millor solució, sense precipitar-se.

El dijous dia 2, al Cap de la Vila, es van concentrar un bon nombre de persones, amb la finalitat d'exigir respecte als Drets Humans, després de saber-se la notícia que la Flotilla, que porta ajut humanitari per a la població palestina i per a demanar que s'aturi la guerra a Gaza, va ser assaltada per l'exercit israelià. Tots els esforços són pocs quan es tracta d'intentar aturar aquesta irracionalitat contra aquest poble palestí, que l'estan condemnant quasi a la desaparició. Amb tants innocents que, com en totes les guerres, hi ha. Ha de ser molt trist perdre casa teva, enrunada, sense saber on anar i el que és més trist, haver vist morir els teus familiars. Gent que quedarà marcada per a tota la vida i quan t'han escapçat totes les perspectives de futur i amb l'única voluntat de poder sobreviure, només amb el que portes a sobre. Mentre que als governants no els hi falta de res. Molt trist i molt injust.

Les galeries del carrer Parellades, tanca les portes. Un espai que es va obrir a l'any 1988 i que havia estat una dependència de la fàbrica dels calçats Puighibet, fins que aquesta es van traslladar al carrer dels Germans Maristes. Aleshores un dels locals es va transformar en unes galeries on, en el seu interior, s'hi van obrir diferents comerços, tots ells limitats per unes mesures no gaire generoses. Això sí, Sitges podia presumir de tenir unes galeries comercials. Fins a dia d'avui que han quedat buides i ara penja el cartell que es lloga tot el local. De pretendents

no en faltaran perquè és gran hi està molt cèntric.

Quan semblava que el Xarampió estava erradicat, feia molt temps que no se'n sentia parlar, ara resulta que a l'Hospital de Sant Camil estan tractant 8 casos, però amb reflux sobre unes 315 persones.

Sembla ser que tot ha vingut provocat pels sempre existents "negacionistes" que desconfien de les vacunes i no se les volen administrar. L'aparició d'aquests casos ha fet saltar les alarmes a la sanitat pública, fins el punt que personal sanitari, ingressats i visitants, els aconsellaven portar mascareta com en els dies de la Covid.

Pel que fa als aficionats a la bicicleta s'han trobat amb bones notícies, quan s'ha informat que, amb la voluntat d'ampliar els carrils bici, hi ha programat un nou carril que unirà Miralpeix, Can Pei i el Passeig Marítim. Les primeres intervencions ja s'estan fent per allà l'Avinguda Navarra i que continuarà per la recta de la Mata i per diferents indrets, cosa que permetrà enllaçar amb Vilanova i Ribes. En aquesta població, fa relativament poc que ja s'ha obert el tram que va des de Ribes, passant per Puigmoltó, fins enllaçar amb la Rambla on hi havia can Valentí i d'allà fins a Vilanova. La major part de l'adaptació d'aquests carrils es fan amb aportacions econòmiques procedents del finançament europeus per mitjà del que es coneix com a Next Generation.

De moment el Govern local congela impostos i en altre tasses apujarà un xifra assumible i la resta se'n farà càrrec l'Ajuntament. Com també es donarà facilitat per fraccionar rebuts domiciliats, això ja es fa per exemple amb l'IBI. També es mantindrà un descompte del 20% per les persones que facin servir el servei de la deixalleria amb un mínim de vuit visites a aquesta. Mentre que s'estableix una línia d'ajudes econòmiques destinades als col·lectius més vulnerables. I altres mesures destinades a aquestes persones.

I ha arribat el dia, quan el Club de Mar ha de lliurar les claus, la data prevista és el dia 23. Ja feia uns dies que es veia que es carregaven les coses que hi havia en el seu interior en furgonetes que, sembla ser, són traslladades a uns magatzems... Alguns socis i curiosos esperen a primera hora del matí per a fer aquest lliurament a la persona designada pel Ministeri, si més no passen les hores i al Club no es presenta ningú amb aquesta finalitat. Fins que al final sembla ser que hauran de ser els propis socis els qui les tindran d'anar a lliurar a Barcelona. Darrera queden 75 anys d'activitat. D'estires i arronses amb l'administració, que si només es conformes amb el Club de Mar, però que l'ordre de desnonament també afectarà a la piscina Maria Teresa i que seguirà amb el Kansas i amb el Picnic...

Amb la primera nit de l'entitat tancada i amb el seu interior desocupat, sembla ser que ja ha hagut una temptativa d'ocupació aliena al Club, que els serveis d'ordre públic neutralitzen. Una possibilitat que ja s'havia contemplat, d'aquí que s'estigués amatent a qualsevol intent.

Ha passat poc temps per a que des de l'administració es procedís a encerclar tot l'entorn, piscina inclosa, d'uns tancaments per evitar aquesta possible ocupació. Ara falta saber quan temps es passarà així, abans que es procedeixi a l'enderrocament previst. Que hauria d'anar seguit d'aquesta anunciada remodelació del Passeig per urbanitzar aquest tram. Aquest cronista molt es tem que això n'hi ha per uns quants anys i mentrestant l'entorn haurà de seguir mostrant aquest tancament tan poc decoratiu i fins i tot exposat a les pintades indiscriminades que ho acabarien d'arrodonir.

Mentre això passava una altra entitat, a punt de complir els cent anys, tancava la porta amb clau. Amb la diferencia amb el Club de Mar, que aquesta es lliurarà a qui compri les instal·lacions del Club Natació Sitges a Vallpineda. L'esport sitgetà passa per uns mals moments, pel que fa al Club de Mar, amb el tancament, es veu perjudicada l'escola de vela que impartia classes a molts joves. En quant al CNS, es tanca la porta a un col·lectiu de nadadors/es sitgetans en el moment menys oportú, perquè estan assolint molts bons resultats en les competicions que participen. Deixar-los sense poder entrenar i que l'administració local ho pensa compensar habilitant carrils a la piscina municipal. Mentre s'espera que surti un comprador per a la piscina del Club i es pugui continuar amb aquesta activitat. Una altra cosa que el pas del temps ho ha d'acabar arreglant. Així, doncs, també hi hem d'aplicar la mateixa conclusió: Temps al temps.

Mentre tot això passa, torna sobra la taula el tema de la neteja, on l'equip de Govern municipal preveu portar al ple d'aquest mes l'aprovació d'un nou contracte per un import de 12,9 milions d'euros. En el qual es preveu diferents mesures, una d'elles consisteix en l'extensió del servei de porta a porta. On,

o al menys a mi em fa l'efecte, que el reciclatge no és tal. L'altre dia, anant amb el cotxe a l'aparcament, vaig coincidir amb una camió de recollida i que feia el buidatge d'un contenidors estrets i una mica alts, els havia amb la tapa de dos colors, una era marró i l'altre era groc, jo vaig intuir que un era per a brossa i altre per a plàstic, dons els encarregats de fer la recollida abocaven els dos dintre el mateix camió... O és que els usuaris, sembla ser que aquests grans cubells són destinats per a gent de l'hostaleria, botigues de queviures... i que els empleats d'aquest servei saben que no es fa distinció entre uns colors i amb la brutícia tan s'omple un com l'altre? Ens ho haurien d'explicar.

També en aquest ple es vol portar a aprovació el projecte de la futura estació d'autobusos que es destinarà al Parc de Can Robert. L'espai ja hi és i en l'actualitat ja hi aparquen els privats, només seria qüestió d'ampliar-ho per a tenir cabuda els busos de línia i d'adaptar-hi unes marquesines per tal de protegir al usuaris del sol i de la pluja. Però caldria que a determinades hores, sobretot a primeres del matí, que és quan els usuaris fan servir el servei per anar a treballar, s'ampliés el nombre d'autobusos amb destinació a Barcelona. Que per altra banda tampoc s'entén, perquè el servei l'acabem pagant els usuaris... Arribat a aquesta conclusió, doncs, no es s'aprecien els motius per no incrementar l'afluència d'aquests autobusos.

Les coses no semblen anar bé per l'equip de Govern que, des d'un temps cap aquí, perd votacions. La darrera pel que fa el tema de les ordenances fiscals per al 2026 que va comptar amb 10 vots a favor i 11en contra, per la qual cosa van ser desestimades. Quedant amb la mateixa situació que fa un any, sense poder actualitzar les taxes dels impostos. Un tema que pot afectar també els pressupostos del proper any, per falta d'uns tres milions d'euros que el consistori preveia ingressar amb la nova taxa de residus. Mentre que recorda que l'aprovació d'aquesta taxa no es un caprici seu, sinó una necessitat i reclama a l'oposició que actuï amb responsabilitat.

Que a la vegada aquesta critica falta de diàleg i que , segons ells, tampoc no se'ls explica amb prou claredat tot el procés. I també diuen que aprecien una inoportuna desigualtat, doncs sembla ser que no troben diferencia amb el que ha de pagar un pis turístic amb un habitatge destinat a viure la família. Exigint una política fiscal justa. El que sembla ser una realitat de cara al ciutadà és que tard o d'hora, en aquest tema s'hauran de posar d'acord, perquè el ciutadà haurà d'acabar pagant i cada any que passa al final la suma serà més alta.

I mentre això passa, apareix la informació que Sitges és la sisena localitat de Catalunya amb més renda bruta per persona. Que dit en termes més entenedors, som el sisè poble més ric de Catalunya. Per darrera de Sant Just Desvern, Sant Cugat del Vallés, Matadepera, Alella, Sant Vicenç de Montalt. Si diuen que som rics els pobrets de sempre no ho notem. Només ens afecta en el moment de pagar impostos que els fiscalitzadors es diuen entre ells: fote'ls-hi! que són de Sitges .

Si més no aquesta notícia de que Sitges apareix com la sisena localitat "més rica" de Catalunya, dissortadament va aparellada a una altra notícia que ja fa temps que ho és i que es refereix als preus prohibitius de l'habitatge. Tant si es tracta del preu de compra com de lloguer. Pel que fa a aquest últim, en 10 anys, s'ha incrementat un 80,4% i en quant a la compra en el mateix període de temps l'increment és d'un 39,8%. Això és molt, si a més ho considerem que aquest increment s'ha fet sobre uns preus que ja eren molt alts.

Sembla ser que una part de la solució és que les administracions promoguin la construcció d'habitatge assequible que, segons sembla ser, quan més gran sigui aquesta oferta repercutirà en la frenada dels preus de la construcció privada. Estem davant d'un gran problema que afecta, principalment, als joves que es volen independitzar dels pares o que es casen o s'aparellen. La majoria aspira a poder anar de lloguer perquè comprar, si es un de sol ho té molt difícil, si són dos han de tenir uns bons sous i feines estables, tal com estan les coses les feines, a no ser funcionaris, totes depenen d'un fil. No és com abans que quan un tenia la sort, per exemple d'entrar a treballar en un banc, es deia que era una feina per a tota la vida. Ara, per exemple, es fusionen i la mitat van al carrer. I ja veurem quan això que s'anomena intel·ligència artificial estigui més avançada... ja en parlarem. D'aquí que qui s'arrisca a demanar un prestem per una quantitat considerable? Ha de tenir molt clar que podrà respondre. Per altra banda observes que es construeixen pisos que fan pagar un dineral per comprar-los i que de seguida estan tots venuts. Un senyal inequívoc que no estem tan malament. Deu passar que els que tenim ja una edat ens espanta tot, o al menys hi veiem una muntanya.

Per altra banda sort que n'hi ha de valents i que, al cap i la fi, fan rutllar l'economia. Un altre fet és que cada vegada escoltes menys dir que el banc els hi ha pres pis, a diferencia d'uns anys enrere, degut a les crisis, els bancs arrasaven amb tot.

Quan anar de lloguer era el més normal i la gent canviava a la més mínima de pis. Era quan es comptava en duros, i només que els hi pugessin un duro el lloguer es canviaven com aquell que res, hi havia molta oferta amb uns preus assequibles. Tot canvia, el que no ho fa són els preus de lloguer o compra, sempre a l'alça, mai a la baixa. Aquest panorama és amb el que han d'enfrontar-se els joves. Els preus pugen sense control, és fàcil d'observar. Un pis en demanen tant... i el venen, llavors si el vol vendre el del costat augmenta, sense més ni més, el preu amb el qual l'ha venut el veí i passa que també el ven. I d'aquesta manera això no té aturador.

El Ple d'aquest mes d'octubre ha aprovat la licitació per a continuar arranjant les voreres de Terramar. Després que ja se'n ha portat a terme una fase. Un projecte que culmina moltes dècades de deixadesa pel que fa aquestes voreres i que representaven una gran dificultat pels veïns d'aquesta zona i per a tots els vianants que hi caminàvem. Aquest cronista desconeix el nombre de persones que han pres mal caminant per elles, perquè mostraven un estat vergonyós, impropi d'una urbanització residencial que va ser pionera a Espanya a l'any 1919. I des de llavors no s'havia fet cap mena de manteniment, amb el problema afegit que les arrels dels pins les van anar esbudellant. Sembla que no pugui ser que hagin passat tants anys sense haver-ne tingut una mica de cura per part de tots els consistoris que s'han anat alternant.

CULTURA

De l'1 al 4 d'aquest mes, al Casino Prado, s'ha celebrat la VII edició del Festival Dona-Art en femení. Aquest any s'ha hagut de reduir el format perquè cal recordar que el Prado encara el final de les obres de reforma i condicionament que fa uns anys que van començar.

A l'acte hi ha assistit l'alcaldessa Aurora Carbonell, el regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés, a més de representants del teixit associatiu i cultural de la vila. També compta amb la important col·laboració de Sitges Comerç.

El programa desenvolupat amb ha estat variat i molt interesant, començant el mateix dimecres per la presentació del llibre "*Valenta com tu*" del qual n'és autora la Iolanda Batallé Prats. El dijous dia 2 ha estat el torn de l'espectacle The Big Star Shoe by Sharonne, als jardins de la Societat. El divendres ha estat el moment del Tast sense sentits, un Maridatge que ha guiat l'Anna Baqués. Un parell d'hores més tard ha estat el torn de l'espectacle "*Cuando caiga la tarde*", protagonitzat per la Neila Benbey, Gani Mirzo i Juan José Barreda. Mentre que el dissabte dia 4, l'últim dia del Festival, ha estat reservat a un taller floral, a l'espectacle infantil "*Viatge al fons del mar*", amb la Marina Ares, Marta Gimeno i Montserrat Iranzo.

La cloenda la protagonitzat l'obra "L'amor de la meva vida", amb Patri Arcadas i Núria Clotet.

Una vegada les dones han estat les protagonistes , amb molta participació de públic el qual ha aplaudit i ha mostrat el seu interès i admiració per a totes les participants i de manera especial per l'organització.

S'han lliurat els 25ns Premis Garraf que ha tingut lloc a la Masia d'en Cabanyes. L'acte es va iniciar amb un reportatge a cura del periodista Ramon Farré i que va titular: "una mirada als últims 50 anys de periodisme de Vilanova i la Geltrú i el Garraf. On tampoc hi ha faltat una pàgina musical.

En la categoria periodisme, el premi Eugeni Molero, s'ha atorgat a la sèrie "Històries retratades" de Jordi Lleó; el premi per audiovisuals va ser per en Jordi Carrillo, per una recerca històrica sobre la Carta Pobla; la beca de fotoperiodisme va ser Amadeu Torné Güell pel projecte, "Baixamar, el barri i els pescadors"; amb el Premi Glòria Pulido es va distingir dos treballs de l'Institut Manuel de Cabanyes: "El campanar inclinat, no caurà pas" i "Marcades per tres dictadures". Mentre que el Premi Albert Virella va quedar desert.

El Grup d'Estudis Sitgetans celebra els 50 anys de la seva fundació. I ho fa amb una interessant exposició, al pati de la Biblioteca Santiago Rusiñol, on es reflecteix tots aquest mig segle de recorregut entre la cultura sitgetana i els protagonistes que han col·laborat amb el Grup d'Estudis Sitgetans durant tot aquest temps. I amb una llarga trajectòria dintre de tots els camps culturals que, en un moment o altra, han coincidit en aquest espai que els ha deixat, com a seu, i sala polivalent, en Pere Estampflï. El primer

president que va tenir va ser en Ramon Planes i, en aquest aniversari, presideix la institució en Jordi Milà.

El dissabte 4 d'octubre, Sitges ret homenatge a 11 sitgetans que van ser deportats als camps de concentració nazis. I ho fa amb la col·locació d'unes llambordes al terra de davant de la casa on van néixer o en espais molt significatius pels protagonistes.

Aquest homenatge ha estat organitzat a través de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament , amb el suport de l'Amical de Mauthausen i l'Amical de Buchenwald. L'acte ha comptat amb la presència de l'alcaldessa Aurora Carbonell, el regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés i d'en Jordi Milà president del Grup d'Estudis Sitgetans.

Les persones a les qual se'ls hi dedica una llamborda són : Enric Miralles Rodés, Passeig de Vilanova 27; Joan Abella Bel, carrer Joaquim Espalter 27; Jaume Daví Mañosa, Passeig de Vilafranca 9; Tomás Iglesias Iglesias, carrer Sant Francesc 52-54; Sebastià Arnan Domingo, carrer de la Carreta 25; José Egea García, José Antonio Ejea Pujante, Manuel Crespo García i José López Martínez, davant de l'ermita de Sant Sebastià.

A l'altra setmana es va posar una la darrera, en memòria de Jaime Sánchez González, a la plaça del Baró de Güell, al poble de Garraf. Mentre que l'última es posarà a Badalona, en record a Manuel Calventós Sánchez, que va ser el seu últim domicili a Catalunya.

El vi forma part de la cultura, d'aquí que aporti la notícia en aquest apartat cultural, quan també s'hi podria afegir, ara que coincideix amb la Festa de la Verema, en l'apartat de Festes i Tradicions. Sigui el que sigui i on sigui, el cas és que la Malvasia Dolça de Sitges, elaborada pel Celler de l'Hospital, ha guanyat la Medalla d'Or en el Concurs Mundial de Brussel·les corresponent a aquest any, on el jurat ha valorat les qualitats afruitades d'aquest vi dolç. Aquest és el segona medalla d'or que rep quest vi. Fet que consolida la trajectòria internacional d'aquest celler. Mentre que la Malvasia de Sitges esdevé un referent mundial.

I arribem a la 58a edició Del Sitges-Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya. No em canso de repetir que en molts anunciats no hi apareix Sitges, sinó la versió més generalitzada a l'incorporar el nom de la autonomia. Doncs els meus recels és que un dia, tant de bo m'equivoqui, aquest pugui acabant celebrant-se a un altre lloc, com podria ser a la capital d'aquesta, tot al·legant pel canvi d'ubicació, que Sitges ha quedat petit per a donar cabuda a la gran resposta que obté any darrera any. Els castellans tenen una frase premonitòria: "piensa mal y acertarás ". Deixem-ho, no pensem malament i visquem el present, quan el Festival de Sitges viu els millors moments des de fa molts anys.

De moment una icona d'aquest Festival, el seu King Kong, quedarà per sempre més col·locat, a manera d'estàtua, en un punt estratègic del carrer Ramon Planes que condueix fins a l'auditori de l'Hotel Meliá. L'autor de l'obra és Antoni Parera. Dic que la seva situació és estratègica, perquè a traves de la seva figura queda emmarcada la silueta de la Punta. Així ho ha anunciat la Mónica García Massagué, directora de la Fundació del Festival, en la roda de premsa de presentació que ha tingut lloc a la Filmoteca de Catalunyam amb presència del director del Festival, l'Àngel Sala, de l'alcaldessa Aurora Carbonell i d'Edgar García Casellas, director de l'Institut Català d'Empreses Culturals.

En el transcurs de la presentació s'ha anunciat la presencia d'artistes i directors de primera fila en aquest gènere fantàstic. Així com l'estrena mundial de produccions que s'exhibiran per primera vegada, aprofitant el ressò mundial que té el Festival. Com també s'ha anunciat l'ampliació d'activitats que es porten a terme en el transcurs del mateix. Per tant, aquest any també promet. Com no podia ser d'altra manera.

Per la seva part, els Museus de Sitges, han incorporat cinc il·lustracions del polifacètic artista Jacint Bofarull i Foraster, que a més de dibuixant, és decorador i caricaturista i que va triomfar a la premsa satírica i esportista durant la Segona República i durant el seu exili i també col·laborador a les pàgines del suplement dominical del diari Correo Catalán. Una selecció de la seva obra, també relacionada amb Sitges i el cinema, ha estat presentada, al Museu, per Lilianna Marín, que és editora i especialitzada en còmics. I ha estat acompanyada per l'Àngel Sala, que ha dissertat sobre els aspectes cinematogràfics de l'obra d'en Bofarull.

Aprofitant també el ressò del Festival de Cinema, al Mercat Vell s'ha creat un espai, el Sitges Family, que pretén a través d'algunes seccions, com el Fantastic Kids, Fantastc Teens, Kids en Acció i Sessions

Popcorn. Totes aquestes opcions estan pensades per promoure la màgia del cinema entre els més joves, amb una variat programa de títols d'animació i amb la participació d'actors que promouen aquest gènere fantàstic vinculat a totes les edats.

El palmarès del Festival es concentra en 423 projeccions, 255 llargmetratges de 56 països participants, amb més de 600 estrelles convidades, 15 catifes vermelles, més de 450 periodistes i 300 mitjans de comunicació acreditats, amb 270 voluntaris i un gran nombre d'activitats al centre de la vila.

Curiosament el Festival comença al matí del dijous dia 9, amb l'auditori ple de canalla, que assisteixen a una sessió de cinema dedicada a ells. A l'entrada un grup de músics d'escolars més grans amenitzen musicalment l'arribada dels escolars que van entrant a l'auditori. Fan les salutacions pertinents el director del Festival, l'Àngel Sala, la regidora d'Educació la Carme Gasulla i l'Alcaldessa Aurora Carbonell.

A la tarda en la sessió inaugural es donen a conèixer els noms dels artistes que seran guardonats com: l'actor Benedict Cumberbatch, que rebrà el Premi Màquina del Temps; l'actriu Carmen Maura i els directors Terry Gilliam, Peter Chan i Joe Dante rebran el Gran Premi Honorífic . A l'apartat pel Premi Màquina del Temps, són guardonats personatges tan llegendaris com Willian Fichtner, Enzo G. Castellari, Ben Weatley i Sean S. Cunningham.

La pel·lícula escollida per la gala d'inauguració ha estat "*Vieja loca*", dirigida per Javier Ruiz Caldera i produïda per J.A. Bayona.

Les activitats paral·leles també omplen de públic els seus espais. Com passa en el Miramar que acull diferents exposicions, entre elles destaca la mostra "*Jaws,50 anys de terror sota l'aigua*". Basada en l'impacte que causa la pel·lícula "*Tauró*". El reclam són les imatges de la nostra platja de la Ribera, amb uns efectes especials on es vol representar als pescadors locals garratibats davant les escenes on es veu al tauró amenaçant els tripulants de l'Orca, i l'aparició també de monstres marins de tota mena.

No lluny del Miramar, a l'Estudi Vidal, transformat en el laboratori del Dr. Herbert West, es pot seguir una retrospectiva del terror dels anys 80 amb escenes de la pel·lícula *Re-Animator* per celebrar-ne el seu 40è aniversari. Amb la particularitat que els visitants poden interactuar amb el muntatge de l'exposició, convertint-se en actors improvisats. Una experiència molt agradable i original.

Com original i molt friki és la Zombie Walk, amb 1.500 participants i la participació de l'escola de dansa IAB. I la dels joves músics locals, els mateixos que el dia de l inauguració, al matí, van amenitzar la dels joves de les escoles durant la seva entrada a l'auditori del Melià. I tots plegats, en la vesprada d'aquest dissabte, han desfilats pels carrers i d'una manera tan ben caracteritzats que arriben a produir unes pors passatgeres, davant de personatges que, estan tan ben aconseguits que no saps on acaba la ficció i comença la realitat. Com sempre amb una gran participació de participants i de gent que ve a veureu. Un gran espectacle que ens recorda al Carnaval i com aquest atrau, com he dit, a molta gent. Aquesta acte és perfecte per ambientar un Festival que està dedicat al fantàstic amb l'afegitó del Terror. De sang les cares n'estan totes plenes, el fetge queda més protegit, però el missatge és la recreació del que coneixem per sang i fetge. Que són la icona d'algunes de les pel·lícules que aquests dies es projecten.

També des de la regidoria de Promoció Econòmica s'ha posat en marxa la campanya *Comerç Fantàstic*, una iniciativa amb la qual els comerços locals s'apunten a la imatge que el Festival transmet a la nostra gent i els vinguts de fora. Un gran aparador darrera el qual ofereixen la gran oferta de productes que el client pot trobar i per aquesta ocasió amb una ambientació dels propis establiments i dels carrers que, mai millor dit, és fantàstica.

A mesura que avança el Festival es van coneixent nous detalls, com que es calcula que l'assistència a augmentat un 14% si ho comparem amb l'any passat. I que segons paraules del director Joe Dante, guardonat amb el Premi Honorífic, "Sitges és el lloc on el terror se celebra amb amor i respecte".

Un dels moments de més impacte del Festival, també ha estat la llarga ovació final que ha provocat la pel·lícula "*Gaua*", del director basc Paul Urkijo. El públic ha volgut premiar així l'ambientació, la fotografia, els sons i per descomptat el terror mitològic i l'aportació femenina.

En mig de tota aquests moguda també s'ha lliurat el Premi Josefina Molina que ha recaigut a Àngeles Huerta per "*Lampreas*", on es posa en relleu la presència femenina i el talent emergent.

Abans de posar punt i final a aquesta exitosa edició, s'ha donat a conèixer el veredicte del jurat, que ha estat presidit per la cineasta Mary Harron a la qual han acompanyat Peter Chan, Hernán Finding, Jovanka Vuckovic i Laura Pedro. Que han coincidit en donar com a guanyadora, com a millor pel·lícula " La Hermanastra Fea (The Ugly Stepsister) de la directora noruega Emilie Blichfeldt.

L'èxit ha acompanyat, una vegada més, l'edició d'aquest Festival. Entre un anar i venir de públic i d'artistes convidats. Un ambient que es produeix de forma paral·lela al que es porta a terme en el interior de l'Auditori i també en la sala de projecció del Prado. A veure si en la propera edició també es podrà comptar amb la sala del Retiro, seria una molt bona notícia.

La Capella de les Arts de la Fundació Ave Maria també s'ha volgut sumar al ressò del nostre Festival de Cinema , amb la quarta edició del que anomenen *Mestres del Fantàstic*. Es tracta d'una exposició col·lectiva que s'ha convertit en un clàssic.

L'edició d'aquest any està dedicada a la persona de George Lucas i l'univers de *Star Wars*. Entre els artistes participants hi trobem : Luís Royo, Rómulo Royo, Manuel Sanjulián, Juan Giménez, Grangel Studio, Enrique Brescia i Ciruelo Cabral. Una mostra que connecta amb el cinema, l'art i la cultura popular, tenint en compte el gènere fantàstic.

Una exposició que ha comptat amb el fons d'art de la Institució i ha estat organitzada per Corner4Art, Heritage Auctions i el propi Festival de Sitges.

El cap de setmana del 11 el nostre poble s'adhereix a la iniciativa: " *Patrimoni arquitectònic: Finestres al passat, portes al futur*". En la qual el Departament de la Generalitat ha preparat 500 activitats. On hi trobem la implicació dels Museus de Sitges que hi col·laboren amb un seguit de visites gratuïtes en diferents idiomes. I han aprofitat per presentar el projecte de digitalització dels capitells de Pere Jou del Palau de Maricel i que s'ha realitzat conjuntament amb la Universitat Autònoma de Barcelona i el mateix Departament de Cultura de la Generalitat. Fent servir, per a tal finalitat, una tècnica avançada, com ho és la fotogrametria amb dron i amb el modelatge i l'escaneig 3D. Amb això s'aconseguirà preservar, investigar i difondre un dels conjunt escultòrics més interessants del patrimoni sitgetà.

També el dia 19 en el mateix Palau de Maricel s'ha celebrat, per segon any consecutiu, l'experiència immersiva: "*L'art del moviment al Palau*". Que ha estat creat per 35 estudiants de dansa de l'Institut of the Arts Barcelona, amb una proposta pensada per trobar-se el cos, l'espai i l'art. On els estudiants conviden als visitants fer un recorregut dansant per entre totes les estances. Una perspectiva molt diferent a la que estem acostumats i que ha agradat molt a tots els qui ho han posat en pràctica. En tot moment ha comptat amb la participació i l'acompanyament dels susdits alumnes.

La Vinyet Panyella ha fet una conferencia molt interesant, a la Sala Gòtica, del Museu Maricel, que ha tractat una vesant molt interesant de l'amo del Cau, sota el títol "*Les malalties i Santiago Rusiñol. La seva representació artística i literària*". Tot molt ben estructurat i com de manera magistral, la Vinyet, ha passat de referir-se a les malalties que assetjaven al senyor Rusiñol i de com aquestes van assolir protagonisme dintre la vessant artística i literària que l'home els hi va saber conferir . Fins i el senyor del Cau, les seves malalties les convertia en art. Potser una bona manera per distreure-les i no viure tan obsessionat amb elles.

Amb la finalitat de recaptar fons per a l'Ave Maria, la Fundació Pinnae ha organitzat un concert que s'ha celebrat el 25 d'octubre a l'auditori de l'Hotel Melià, que a la vegada hi està involucrada la iniciativa cultural amb "Ànima". El concert ha despertat moltes expectatives, com ho demostra el fet que s'hagi enregistrat un ple absolut. L'ha protagonitzat la Penedès Film Orchestra, amb la col·laboració del cor Xamusia, que han ofert un recorregut per entre les grans bandes sonores del cinema més representatiu de tots els temps i que ha estat molt aplaudit.

Aquestes iniciatives permet a la Fundació Ave Maria augmentar els seus recursos, els quals destina a mantenir un nivell d'atenció molt especialitzat en benefici dels seus residents.

El nostre Casino Prado Suburense ha rebut el reconeixement oficial que li atorga l'ésser considerat com a Entitat d'Interès Públic per part de Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. Que el situa com una entitat cultural de referència del país. Això ha estat possible gràcies a la constància que han mantingut els seus directius al no defallir en el intent, perquè els hi va ser denegada una vegada fins que el 2024 en van fer una segona petició i,

després de superar tots els tràmits burocràtics, amb la consegüent documentació, amplia i extensa, se'n han sortit amb la seva.

Aquests designació és un reconeixement als valors socials, culturals (en tots els àmbits) que comparteixen i guien totes les activitats que es desenvolupen al seu redós. Això també suposa avantatges fiscals, amb importants reduccions en temes de mecenatges i altres consideracions que van aparellades amb aquesta designació.

Continuant amb les manifestacions artístiques que des de l'administració del Vinyet es venen portant a terme en el Santuari, amb la finalitat de recollir fons per a la restauració de les pintures d'Agustí Ferrer Pino, aquest diumenge 26 ha estat el torn del Quintet de cant Xarxa. Que ha ofert un variat repertori que ha inclòs obres de Bach, Romanikov, Brahms i fins i tot melodies populars dels Beatles. Que ha fet les delícies del públic assistent.

Fa deu any que l'escola Pia, promogut per l'AFA, dedica un dia a apropar els infants al patrimoni de Sitges, donant rellevància als nostres Museus. A que descobreixin els tresors que, museus com el Cau Ferrat, atresoren en el seu interior. I ho fan promovent uns tallers, vuit en total, un dissabte al mes, on els infants donen via lliure a la seva imaginació creativa.

Una col·laboradora que està molt avesada en aquesta mena de tallers és la Montse Curtiada, la seva experiència li permet connectar amb els participants i aquests no tarden gens en captar les imatges que els hi ofereixen de diferents peces exposades, en els museus de la vila, i tot seguit en fan una transcripció, sempre segons la seva mirada i comprensió, que molt sovint deixen parats als propis organitzadors.

I ara que em refereixo als Museus de Sitges, aquets han estat seleccionats, el que s'anomena, clúster principal del Healing Arts Barcelona 2025, que és la primera edició que es celebra a Espanya i que vol fusionar art i salut i que esta organitzat pel MNAC, el Jameel Arts & Healt Lab i l'Organització Mundial de la Salut. I concentra un gran nombre d'activitats a tot Catalunya. Que l'organització hagi pensat en els Museus de Sitges diu molt a favor seu.

El director dels Museus de Sitges, en Txema Romero, valora molt positivament aquesta iniciativa i s'afegeix a la teoria que visitar museus, com els nostres, resulta molt reconfortant per a l'ànima i l'esperit. Recórrer les seves sales en calma, gaudint de la quietud i la contemplació és molt relaxant i, per tant, ha de ser molt bo per a la salut, sobretot quan actualment les persones estem molts sotmeses a les presses i angoixes sobreposades. Aquest cronista en dona fe com, per exemple, quan hom arriba a la galeria de les escultures, un finestral obert al mar, guaitar allà, sense presses, assaborint el contingut i les vistes, és el millor bàlsam davant qualsevol defalliment.

Torna el 48H Open House, aquesta n'és la 16a edició que permet, aquest cap de setmana del 25, poder tornar a admirar grans espais arquitectònics: museus, cases particulars, espais que potser la resta de l'any estan tancats al públic...

Al nostre poble s'ha pogut visitar la icònica pèrgola de Villa Condal (que pertanyia a la casa del comte Rueda) el campanar de l'església parroquial, l'ampliació de l'Escola Pia, un estudi del carrer Illa de Cuba, l'Escorxador, el taller de l'escultor Pere Jou, l'Hotel Casa Vilella, el Palau del Rei Moro, la Biblioteca Santiago Rusiñol, l'Hotel Romàntic, el Prado i la Fundació Stämpfli. A més de la ja habitual ruta de les Cases dels Americanos.

Com sempre tots els llocs han estat molt visitats per locals i forans i uns i altres han mostrat la seva satisfacció de disposar d'un patrimoni cultural i artístic, aquesta vegada representat per l'arquitectura, tan rellevant. Que precisament: "*Sent l'arquitectura*", és el lema escollit aquest any.

A final d'octubre, concretament el dia 30, ha començat una nova edició, la cinquena, del Festival de Cinema LGTBIQ+ i s'allargarà fins el 9 de novembre. Això passa uns dies després quan el cinema ha estat el protagonista a Sitges. I ha tornat a la sala del Casino Prado Suburense, amb una programació que va ser presentada el dia 7 d'aquest mes, pel director del festival l'Owen John Holden i va comptar amb la presencia del regidor de Cultura l'Albert Oliver-Rodés, de la presidenta del Prado la Carme Artigas i per Prado G. Velázquez, presidenta de Colors Sitges Link.

El festival s'ha inaugurat amb la projecció "*Plainclothes*", dirigida pel directora nord-americana Carmen Emmi. Mentre avancem la projecció de la clausura que serà "*Cel meu, infern teu*", del director valencià Alberto Evangelio.

La resta de la programació la conformen: pel que fa la Secció Endimaris Cat+, Duro i Azul de niño; estrenes internacionals, la pel·lícula 3670, Things Like This A Night Like This,Tomorrow's Too Late, The Secret of Me, Toutes per Lo que Escribimos Juntos.

Tampoc hi han faltat premis i activitats paral·leles, com l'Endimaris Script Lab, que ha creat un espai per a trobades entre guionistes, cineastes i professionals d'audiovisual. I també sessions per escoles, a més d'una projecció especial per celebrar el 50è aniversari de "*The Rocjy Horror Picture Show*".

I fins i tot un maridatge gastronòmic al restaurant Queenz, que ha estat batejat com *La cuina del desig*. Una experiència inspirada en aquesta pel·lícula de Luca Guadagnino.

Entre el 31 d'octubre i 1 de novembre s'ha celebrat una nova edició, ja en van cinc, de la Vila del Llibre i que en aquesta ocasió s'ha volgut establir una relació entre el llibre i el vi. D'aquí que molta part del protagonisme s'hagi centrat en el Centre d'Interpretació de la Malvasia. També ha comptat amb la participació d'en Màrius Serra, Ruth Troyano, Sebastià Benasar i tot ambientat amb el trio musical els Silvestres.

Com no podia ser d'altra manera, no ha faltat el maridatge de malvasies combinat amb llibres i aquí ha estat el torn de l'enòloga i periodista Ruth Troyano que ha tractat de la relació entre el vi i diferents disciplines creatives. També s'ha fet menció a Josep Robert i Mestre que va ser un apassionat lector i un reconegut col·leccionista de llibres i si tot això fos poc, ho arrodoneix la cirereta que el Sr. Robert era, ni més ni menys que el propietari de les vinyes i de la bodega on s'elaborava la Malvasia Robert.

En el pati del Centre s'ha instal·lat el mercat d'editorials que han presentat les seves novetats, o si més no les obres que tenen contemplades en els seus catàlegs. Mentrestant s'han establert diàlegs que han fet referencia al vi en la literatura medieval, ni més ni menys s'ha establert un paral·lelisme amb el Tirant lo Blanc. Vi i llibres, o llibres i vi, una bona oportunitat i un bon lligam per referendar que Sitges és una bona Vila del Llibre. Del vi ja ens constava que ho era.

La Jove de Sitges ha fet un pas més dintre de la cultura castellera, a l'aconseguir que els alumnes de 3r i 4art d'ESO tindran una assignatura força curiosa i que els aportarà coneixement sobre l'interessant món casteller. Que els hi ha servir, també, per saber valorar millor el treball en equip, la cooperació, l'esforç i l'esperit de superació.

L'assignatura s'impartirà entre una i dues vegades per setmana i se'ls hi ensenyarà tècnica i teoria, on tota la classe actuï com a colla castellera i s'aixecaran construccions de 4 i de 5 pisos i a final de maig del 2026 hi ha previst fer una actuació conjunta.

El projecte porta per nom "*Jo Jove*" i el va explicar en Santi Terraza a l'Ajuntament. Més en concret a la regidora d'Educació, Carme Gasulla. Amb presencia de diferents responsables dels centres educatius. La regidora va considerar aquesta iniciativa com un pas endavant per a recuperar l'Assignatura Sitges, de tan bon record.

A la Sala Gòtica de Maricel, en Pere Capellà, ha presentat el seu treball consistent en el catàleg de les nines de la Lola Anglada i que ell ha posat per nom: "*Nines i joguines als Museus de Sitges. Col·lecció de Lola Anglada*". A aquesta publicació l'autor li ha dedicat anys d'investigació i recerca, on ha pogut fer inventari de les 700 nines i joguines que la Lola, artista i il·lustradora, va cedir a Sitges a l'any 196. I que s'afegeix a altres publicacions que en el seu dia es va fer sobre la mateixa temàtica.

L'Autor posa èmfasi en què a traves d'aquesta col·lecció de la Lola, que va començar a fer durant la seva infantesa, es pot apreciar com eren aquelles nines, com anaven vestides i a la vegada es pot aprofundir en l'estatus que ostentava la persona que comprava aquelles nines, sobretot en una època on les joguines eren molt simples però molt apreciades pels qui les rebien i com les cuidaven perquè representaven petits tresors. Fins i tot de com passaven d'un germà a l'altre en un estat de perfecta conservació. Com es pot comprovar aquí i també en el interessant museu de la joguina de Figueras.

Curiosament l'obra d'en Pere Capellà arriba quan coincideix que a can Llopis, on s'exposa la col·lecció de la Lola Anglada fa deu anys que està tancat i no se'n parla de quan s'obrirà altra vegada. De totes maneres, des del mateix taller de restauració del Museus, porten a terme la tasca de restauració de les nines de la col·lecció, fet que ens demostra que s'hi està a sobre. Cal esperar fins quan podrem tornar a gaudir-ne. Els qui tenim una certa edat, si triguen massa, ja no hi serem a temps.

Durant els dies 28,29 i 30 d'aquest mes de novembre, s'ha celebrat a la Biblioteca Santiago Rusiñol i a l'Auditori de Miramar, la quarta edició del festival de novel·la negra, del qual n'és l'ànima en Josep Vaccaro. I que ha comptat amb diverses taules i col·loquis, que han tractat sobre diferents temàtiques, totes elles com: la nova realitat del mitjans de comunicació, el plagi la influència de la intel·ligència artificial, sobre la visibilitat de LGTBIQ+, entre altres.

Abans, s'han dona a conèixer els guanyadors dels cinc premis literaris, convocats pel propi festival, on s'hi van presentar 70 treballs. Aquests han estat els guanyadors: Novel·la Negra LGTBIQ+ Català, per "Asfixia" de J Nicolás Sánchez; Novel·la Negra LGTBIQ+ Castellà, per "Módulo Dos" de Miguel Ángel Carcelén; Novel·la Negra en Català, per "Sitges Setmana del Terror" d'Andreu Martínez; Novel·la Negra en Castellà, per "Crónica Invertida" de Álvaro Fernández; Relat Negre, "La Bala de Schrödinger" de Alejandro Daniel Cid.

Subur Negre es consolida com el primer festival i concurs de novel·la negra LGTBIQ+ de tot l'estat espanyol. Aquesta nova edició ha comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament, la Biblioteca Santiago Rusiñol, els Museus de Sitges, diverses editorials i l"Eco que anirà publicant els diferents relats.

FESTES I TRADICIONS

Bon currículum presenta, en el que va d'any, la Colla jove dels Castellers de Sitges. A Valls el 25 de mig, 4ade8; a Tarragona el 15 de juny, 4de8; A Ribes el 5 de juliol, 4de8; a Sitges (Memorial Pepe Rodríguez) 26 de juliol 3de8 i en la mateixa trobada un 4de8; a Sitges (exhibició de Festa Major) 31 agost 3de8. En la mateixa actuació un 4de8; a Vilafranca 20 de setembre, 3de8; a Sitges (exhibició de Santa Tecla) 27 de setembre, 4de8.

Suma i segueix. Satisfacció darrera satisfacció.

Entre els dies 3 i 5 ha tingut lloc la 64a edició de la Festa de la Verema, que organitza Foment de Sitges amb el patrocini de la família Torres. Que des de sempre s'ha caracteritzat per a ser com un homenatge a la verema i als vinyataires. En un entorn on cada vegada queden menys pagesos dedicats a aquesta activitat. Sortosament, com he manifestat en altres ocasions, les entrades al nostre poble continuen estant presidides per la presencia de la vinya. Així si hi arribem per les Costes de Garraf, a frec de la benzinera ens trobem amb una frondosa vinya de moscatell. Si ho fem des de Sant Pere de Ribes, tota la plana de les Torres, de Can Baró,fins quasi bé a la creu, la vinya hi és present. I si hi arribem des de Vilanova, a quasi banda i banda de la recta de la Mata, hi ha una bona extensió de vinya. Fins i tot, aquí, hi trobem una masia, a Can Girona.

Tanmateix des de a primera festa, a l'any 1961, han tancat el bon nombre de cellers que hi havia a dintre el poble, raó per la qual quan començava la verema es registrava un constant anar i venir de carros carregats amb portadores i tots el carrers flairaven a most. Tot això s'ha acabat.

No així aquesta festa que continua, es pot dir, quasi amb un cent per cent de protagonisme sitgetà. El que li confereixen les Pubilles i els Hereus i el pregoner, que en aquesta edició li ha recaigut l'honor a en Jordi Cubillos i Almiñana. Que ha llegit un pregó, al Racó de la Calma, molt ben estructurat, sense estendre's massa, mitja hora, el temps suficient que el pregoner creu que és el més adient per a no cansar al públic. També va fer referencies a les propostes pel reciclatge i per l'ecologia. En definitiva un pregó distret i en el fons instructiu i cultural, al fer menció a poetes que han lloat les excel·lències del vi.

Abans del pregó es va inaugurar al Passeig la Mostra de Vins i la inauguració de l'Espai Torres&Earten al Centre de la Malvasia que ofereix visites guiades i maridatges.

Reservant pel diumenge el premsat del primer most, del qual se n'ha fet l'ofrena l'interior de l'església. Fins arribar al plat fort amb el 46è Concurs de Trepitjadors de Raïm, fins i tot ha comptat amb la participació d'un grup vingut del Regne Unit. Ha resultat guanyador el Carrusel del Prado. I tot seguit, com mana la tradició, s'han pesat la Pubilla i l'Hereu i entre els dos han aconseguit 140 ampolles.

La festa ha acabat amb la cantada d'havaneres a càrrec del Grup Xató. Durant molts anys es feia una audició de sardanes a càrrec de la Cobla Sitgetana, que interpretava sardanes d'autors locals o vinculats a la comarca. No sembla bé que ho digui jo, però es podria recuperar i fer-la al migdia. Perdoneu, deixo la idea sense cap altre interès, perquè tampoc caldria que fos la Sitgetana la protagonista, podria ser molt bé la Cobla Maricel.

El darrer Ple també va aprovar la nova Comissió del Carnaval 2026-2027. Que estarà encapçalada per Carles Garcia Ojeda, que ja la va presidir del 2014 al 2017. I que en són vocals: Marc Macià Martí, Sara Cidad Márquez, Marta Planella Núñez, M. Carmen Garcia Campoy. I on també les societats hi són representades per: en Roger Capafons Rubio, Laura Martínez Villanueva i Ricard Vicente. Arnau (Retiro). Sandra Rubí González i Sofia Aldeco Cobo (Prado). Judith Guirao Liron i Andrea Figueres Sierra (Independents).

El del proper 2026 coincidirà que fa 50 anys de la tornada del Carnaval als carrers i que la nova comissió haurà d'aprovar un nou protocol, el qual a la junta sortint se'ls hi va tirar enrere i ho van deixar amb aquesta espina clavada i a la vegada van considerar que se'ls hi havia menyspreat tota la feina que havien fet. Ja dic jo que tot és molt complicat

CURIOSITATS

Ara que es parla de reduir les hores de treball setmanal, un reconegut diari publicava l'acudit on es podia veure un edifici on se suposava que totes les plantes eren oficines, perquè es veia com darrera els vidres la gent treballava mirant la pantalla de l'ordinador. I a baix del carrer s'hi veien dues dones de la neteja dels carrers amb l'escombra a les mans i una d'elles li deia a l'altre: "i pensar que quan estigui més desenvolupada la intel·ligència artificial tots aquests aniran a parar al carrer". Com volen dir, tots ells menys nosaltres que ens necessitaran per seguir escombrant. Això s'ho pensen, perquè potser la seva feina també la faran robots... No hi ha res segur. I a aquest pas, el dia de demà, no sabem qui treballarà. I si no es treballa, la pregunta que he repetit altres vegades: d'on sortiran les misses? Embolica que fa fort!

Interesant article a l'Eco del seu director, Magí Fortuny i Poch, que parla d'aquell grup de timbalers que va sorgir dels Ricky's (any 1970) i que estava compost per en "Jimmy" Llorià, l'Antonio Vilchez (Tonino), Tomeu Carbonell i Rafa Alcázar. Només quatre timbalers. Que si mirem enrere ja va augmentar un, perquè fins llavors només eren tres. Aquesta quatre van estar actius durant uns 15 anys.

I de quatre timbalers s'ha passat a la gran tamborinada actual que, segons la meva opinió, malgrat sigui impopular dir-ho, ho considero una exageració. En el seu dia s'hauria d'haver limitat una mica aquesta participació perquè, malgrat que tothom té dret a participar en la Fesa, això més que un acompanyament és una "batucada" encoberta.

A la banda del poble, a la muntanya, està passant que la població de porcs senglars augmenta de manera considerable. I aquesta irrupció d'aquests animals produeixen molt mal a l'agricultura, perquè devoren moltes plantacions. Cosa que moltes terres i vinyes s'han hagut de tancar per evitar l'acció d'aquestes bèsties.

Doncs al mar passa una cosa semblant, aquí preocupa la presència de moltes tonyines. La superpoblació d'aquestes especies produeixen allò que el peix gros es menja el petit, per a preocupació dels pescadors que els hi representa un problema afegit als molts que ja trenen.

Sembla ser que per trobar l'origen d'aquest problema ens hem de remuntar al començament d'aquest mil·lenni, quan va succeir que degut que es va considerar que arribaria ser una espècie en extinció, es van adoptar mesures per a la seva preservació. Unes mesures que es mantenen vint-i-cinc anys més tard, això i l'augment de la temperatura de l'aigua del mar que s'ha produït ha fet que ara han proliferat les tonyines de manera exagerada. Amb l'afegit que si els pescadors, en capturen perquè se'ls hi colen a les xarxes les han de tornar al mar. Els pescadors estan cansats d'exposar aquest problema a l'administració i demanen que al menys les que capturen les puguin comercialitzar per compensar l'escassetat d'altres espècies, degut a aquesta presencia. Allò que diguem del peix que es menja la cua...

Els membre de l'Arca de Noé, que va fundar Santiago Rusiñol fa 98 anys, es tornen a reunir a la vila. I ho han fet aquest diumenge 26, amb la trobada que s'ha produït a pa plaça de l'Estació i d'allà s'han dirigit a la platja de Sant Sebastià, acompanyats per l'Andreu Bosch, on han fet l'ofrena florals al peu del monument dedicat a Santiago Rusiñol. Tot seguit, al Miramar, ha tingut lloc l'acte cultural guiat per en Florenci Saleses que ha dissertat sobre "*Un Rusiñol de cine*". Per acabar a l'Hotel Subur Marítim on s'ha celebrat el tradicional banquet, amb sobretaula inclosa que esdevé una al·legoria a les excentricitats.

Durant aquest llarg bagatge, d'aquesta societat, ha comptat amb membres destacats, com el propi Santiago Rusiñol. Una de les prioritats per poder entrar en aquesta era portar un cognom d'animal. Potser

perquè es van trobar que les especies s'extingien, també hi han tingut cabuda personatges que els han rebatejat amb el nom d'animal que ells han escollit. D'aquesta manera s'ha preservat la continuïtat de les espècies.

LA CASTANYERA

Article que aquest cronista ha publicat a l'Eco de Sitges, en la seva secció Un Tomb Per Casa, que reflecteix els costums i tradicions que coincideixen amb la vigília i el dia de Tots Sants (Publicat el 31-11-2025).

Els de la nostra generació, fins i tot els nostres pares, quan s'apropava la festivitat de Tot Sants, hem tingut la sort de compartir la icònica imatge de la castanyera que la trobàvem, de manera física, en un escaire del Cap de la Vila. Ja se que m'hi he referit altres vegades, si més no en apropar-se aquestes dates, vulguis o no, se'ns fa present aquella castanyera i tota la tradició que l'envoltava. Era tot un plaer veure a la persona que en tenia cura, com torrava les castanyes. Sense immutar-se, la seva cara no desprenia ni tristesa ni alegria, potser el que li conferia un toc de respecte era els seu bigoti blanquinós, per a la resta l'home feia la seva feina, aliè el que passava al seu voltant i potser sense ser prou conscient de col·laborar amb la tradició, perquè a la vila no hi havia ningú més que es dediqués a torrar castanyes. A diferencia de Barcelona, on es trobaven moltes castanyeres, potser la més emblemàtica, i la més cèntrica, era la que hi havia a la Rambla, davant de la porta dels magatzems Sepu. Han passat els anys i encara en determinats sectors de la capital, les castanyeres hi són presents.

Tornant a la nostra castanyera, la seva situació era immillorable, en un espai que feia el paper de divulgador del bategar del poble, però sobretot de les tàctiques futboleres que sorgien d'aquells grupets d'homes que envoltaven la plaça, sobretot els dissabtes a la tarda, després de treballar, quan aquest dia encara era laborable, i que a l'acabar la jornada hi havia el costum d'anar a les barberies, les quals es trobaven no gaire lluny del lloc. Unes barberies que, sigui dit de pas, totes treballaven, fins al punt que disposaven d'empleats i tots els sillons, típics d'aquestes barberies, estaven plens i era aixecar-se un i asseure's un altre client.

En Ramón Costa i Sagalés, com així es deia el responsable de la castanyera, treballava conjuntament amb la seva muller, la Maria Marcè Palau, que junt amb l'Eugènia, eren filles de l'Angeleta dels ous, que compartien la mateixa estada, l'entrada estreta del costat de la barberia d'en Ràmia i on la Maria despatxava les castanyes que torrava el seu marit. I les embolicava en unes paperines que feia amb paper de diari o de música que li proporcionava els seus altres veïns, la família Torrents. Aquelles paperines, entre les mans, embolcallaven l'escalforeta que desprenien les castanyes i que tant s'agraïa degut a la frescor ambiental.

Es donava el cas que la germana de la Marcé, l'Eugènia Marcè Palau, estava casada amb en Jaume Sanahuja que era recader i vivien a pocs metres d'allà, al carrer Jesús, davant per davant de la sabateria d'en Josep Lluís a "can Lates", i de la barberia de la família Vilà.

Entre aquelles tertúlies improvisades, a peu dret, per sitgetans que parlaven de futbol, de rovellons, del parany, de la festivitat de Sant Crispí, que es celebra el 25 d'octubre, patró dels sabaters, tot molt relacionat amb la tardor. I la tradició es feia pas, amb l'esmentada castanyera i amb altres elements que la conformen. Com els panellets, que es podien comprar a frec de la castanyera, a la pastisseria Massó, també coneguda per a "can Burguera" i només començar al carrer Major hi havia la pastisseria del germà de "can Quildu", estava al front de la botiga la filla, la Isidra Sabaté de "can Avellaneta", que estava casada amb en Josep Junyent. Una mica més enllà la bodega de la Candelaria, "can Parcala", on es podia comprar un complement indispensable per acompanyar les castanyes i els panellets, la Malvasia. Fins arribar a la pastisseria l'Estrella un altre referent dels panellets i de la traïció sitgetana. I si decantàvem cap al carrer Jesús ens trobàvem amb la bodega Javier, un altre bon lloc per omplir la garrafeta de moscatell o per comprar una botella de la Malvasia Robert, la de l'Hospital o la Malvasia de can Sariol. I si continuàvem més enllà trobàvem la bodega de can Sofia.

La casualitat ha volgut que en aquestes vigílies de Tots Sants ens deixes la poetessa i amiga la Lali Vergés, que va dedicar al nostre poble i a les nostres tradicions bonics i sentits poemes. En un d'ells, en el conjunt que va dedicar a "Fulles al Vent ", diu així: "*L'or de les fulles el vent ja s'ha endut./ Les branques són nues... No faran més fruit./ Vindran primaveres i altres tardors/ tardes enciseres, pluges i flors./ Més...aquelles fulles de cant melodiós,/ sols seran despulles d'un vent melangiós.*"

La Lliga de Futbol Sala comença amb 12 equips inscrits, amb la novetat que aquest campionat estrena també nou format. Que entre la resta de novetats hi ha la que en la primera fase, els equips, s'enfrontin en una lliga, de només anada, amb 11 partits per equip. I depenent dels resultats, la competició es dividirà entre dues lligues dels sis millors equips. I els que quedin passaran a formar part de la Divisió d'Honor i els altres sis restants conformaran la Divisió Preferent.

Això per a començar i queda pendent de saber com es perfilarà la segona fase. De coordinar tot això s'encarregarà Joel Losada, que té com objectiu professionalitzar la lliga. I compte amb la col·laboració de Txema Campos i Roger Robles. Tot i que s'esperava disposar d'uns vint equips, esperen que aquesta xifra inicial augmentarà i el Futbol Sala a Sitges aconseguirà posicionar-se entre els millors d'aquesta modalitat.

Com cada any s'ha celebrat una nova edició, aquesta és la 13a, de la "Cursa Nits de Lluna Plena, que organitzen en Xavi Lahoz i l'Estela Campañá i compte amb la col·laboració de l'Ajuntament. En memòria del seu fill Pol i amb la finalitat de recollir diners destinats al centre d'investigació del càncer infantil de l'Hospital de Sant Joan de Déu.

Un any més ha estat un èxit de participació i de cases comercials que han lliurat obsequis per a després de la cursa ser sortejats entre els participants.

En cada nova edició no puc deixar de pensar amb en Jordi de l'Eco que en el transcurs d'una d'aquestes curses se li va aturar el cor i ens va deixar. Tanmateix no és un moment per a donar via lliure a la tristesa, sinó per encomanar-nos de l'alegria que transmeten els participants mentre corren o caminen. Tot serveix i el que cal és arribar, més aviat o més tard, al mateix punt de sortida per a menjar el preceptiu entrepà i esperar si hem estat agraciats amb algun que altre premi.

Pel que fa a la recaptació, s'han recollit 58.588 euros. Una molt bona notícia.

Mal dia ha tingut l'equip de la UE Sitges, bé tampoc cal generalitzar al referir-me a tot el dia, deixem-ho al temps que ha durat el partit contra l'equip del Joliu, perquè han perdut per 4-1. Diuen els entesos que s'ha d'analitzar, segur per així poder corregir aspectes o detalls. De moment el primer anàlisi està fet, la primera golejada rebuda de la temporada. El gol de l'honor l'ha fet en Joel Espinosa.

Per contra el Sitges B, que entrena en Dani Casado, han guanyat al Canyelles per 2 a 1, en el primer derbi comarcal que han jugat.

L'equip del Cub Patins Sitges que competeix en el grup A i que entrena en Quim Vázquez, ha aconseguit dues victòries consecutives. La primera davant del CP Sant Celoni, guanyant per 4 a 0. I a la segona jornada el conjunt sitgetà es va imposar al Cerdanyola per un contundent 1 a 6.

Així que dues jornades i dues victòries, en les dues va ser excel·lent la participació d'en Sergi Pérez, que el primer partit va ser l'autor de dos gols i en el segon tres. Sense desmerèixer el treball en equip de tots els jugadors que, junts, han contribuït a aquestes dues victòries.

L'equip de la Blanca Subur, que juga en la categoria del grup 4 de Preferent Juvenil i que entrena en Sergi Escofet, ha començat molt bé la temporada, guanyant en seu camp de Nou Pins Vens al Nàstic de Tarragona per 1 a 0. El següent partit es va disputar al camp del Santboià on van guanyar per 3 a 4. Dues victòries consecutives, si més no a la tercera jornada van acabar derrotats pels de Can Vidalet per 1a2. Malgrat aquest darrer resultat l'equip ha donat mostres d'estar amb molt bona forma i preparat per afrontar els reptes que li esperen les properes setmanes i, en definitiva, la resta de la temporada.

L'equip mixt de jugadors joves del golf del Club de Golf Terramar, que ha participat en el Campionat de Catalunya Interclubs Boys and Girls, celebrat a l'Empordà Golf, en el qual hi ha participat 13 equips, els de Sitges han quedat en cinquena posició.

L'equip del Terramar el componien Tomás Carbonell de Caralt, José Maria Duran Piera, Joana García Trifu, Paula Jiménez Martínez, Leonardo Oliver Severín i Chloe Sancho Aragonés. Elles i ells van haver de mostrar un gran nivell de joc per aconseguir aquesta posició.

El CD Ribes ha guanyat al Sitges B. En un partit vibrant on els dos equips van mostrar molta classe, sobretot pel bon joc que va mostrar el Sitges en la segona part. Quan estaven empatats a un, el Ribes

es va tornar a avançar en el marcador. Mentre que el Sitges va batallar per aconseguir l'empat però no va poder ser. Resultat final, 2 a 1.

Els que sí que han empatat ha estat la UE Sitges, i en van dos consecutius. Aquesta vegada davant del Tàrrega. Amb un gol a la segona part, obra de Sol Aguado, que no van saber-ne treure profit i aguantar, si no en podien fer cap més fins al final, tanmateix no va poder ser i el Tàrrega empatava el partit quan faltaven només cinc pel final. Mala sort.

Quan les coses van maldades tothom hi surt perdent, és el cas dels nedadors que conformen la plantilla del Club Natació Sitges. Que degut a la situació per la qual travessa l'entitat esportiva i les circumstàncies per les quals a vegades es veuen obligats a tancar la piscina, aquests nedadors, com que han d'entrenar s'han de buscar, el que literalment es diu, la vida. Això va en detriment del propi Club, que veu que va perdent massa social. Sobretot pel que fa aquests nedadors que han buscat altres alternatives. Un clar exemple el trobem amb la marxa de Luca Hoek i Oliver Roch que han fet cap al CN Terrassa. I com ells l'equip aleví que s'ha desplaçat al CN Vilafranca.

Fins i tot el propi entrenador, l'Emili Huete, que es troba immers en un ERTE, córrer el risc que acabi a l'atur. A més, el comunicat de l'administrador concursal informant el tancament de les seves instal·lacions, no ajuda a seguir esperant res de bo. Plana una gran confusió i incertesa sobre el futur de tot plegat.

Una mica de frustració plana, també sobre el Bàsquet Sitges, que juga a la Copa Catalunya, aquesta preocupació és degut a que porten tres jornades sense conèixer la victòria. La darrera derrota va ser contra l'UE Claret que els sitgetans van perdre per 62 a 71.

De totes maneres, tal com es veu jugar a l'equip, s'intueix que les victòries arribaran aviat i sobretot destaca un esperit de superació que, tard o d'hora, ha de donar els seus fruits.

Per la seva part, el conjunt juvenil del Club Rítmica Garraf, s'ha classificat per al Campionat d'Espanya. Això s'ha aconseguit gràcies a haver assolit la vuitena posició al Campionat de Catalunya de Nivell Base celebrat a Vilafranca del Penedès.

L'equip que ha aconseguit la classificació està format per Giulia Ragno, Olivia Campos, Anna Petrick, Sara Espada i Cora Guasch i ha comptat amb la col·laboració de Daniela Donoso.

Fa un temps que aquest conjunt aconsegueix un èxit darrera un altra. Prova d'això és l'haver aconseguit, també, la medalla de plata a la Segona Fase de Nivell base que es va celebrar a Tarragona. Tot és fruit de la seva preparació i constància, un mèrit si a més es te en compte que han de combinar entrenaments amb estudi. Com diuen els castellans, "querer es poder". I així és.

L'equip de la UE Sitges, que dirigeix l'Àlex Villa, s'ha retrobat amb el triomf. Quan s'ha imposat per 1 a 2 al camp del Tortosa, amb gols d'en Xavi Cabezas i Manu Ábalos. El Sitges va poder ampliar el marcador que a la segona part va restar immòbil, tot i que el Tortosa va imposar els sitgetans. A aquesta la segona part se'ls hi va fer llarga.

Per la seva banda el Sitges B continua en ratxa, ja que en els tres partits disputats ha aconseguit tres victòries. Aquesta última contra el Sant Pere Molanta que ha guanyat per 3 a 0. Amb dos gols de Jaume Morales i un tercer obra de Carlos Fayos.

I quatre triomfs consecutius són els aconseguits pel Cub Patí Sitges, que juga a Segona Catalana. L'equip que dirigeix Quim Vázquez, el darrer partit jugat va ser contra el Vilafranca al qual es va imposar amb un contundent 4 a 0. Després de les quatre victòries consecutives es col·loca a la segona posició de la classificació genera, empatats a 12 punts amb el líder que és el Cambrils. Aquests resultats són el fruit del projecte que ha impulsat el club, la qual cosa confirma que s'han pres decisions encertades.

I el Bàsquet Sitges aconsegueix la primera victòria d'aquesta temporada, per un ajustat 62 a 63 a la pista de l'AESE. S'ha de dit que en els partits anteriors els sitgetans havien tingut moltes baixes importants. Una peça clau d'aquesta victòria va ser que es va tornar a incorporar en Marçal Gonsalvez que va fer un molt bon partit, ell sols va anotar 11 punts.

En tot moment el partit va estar molt igualat, el resultat final ho demostra, però al final només un punt va decantar la balança a favor dels sitgetans.

La Paula Jiménez és una jove promesa del Club de Golf Terramar que ha aconseguit proclamar-se campiona de Catalunya en la categoria de menors

de 16, en el torneig que es va celebrar a Andorra. Però també ha aconseguit ser la segona millor entre totes les participants de 16 a 18 anys. Dues victòries que, a més de les altres acumulades durant aquesta temporada, la converteixen en un referent del golf català.

En aquest torneig va estar acompanyada d'altres socis del mateix Club de Golf Terramar, com Leo Oliver, Manuel Giró, Jaime Parellada, Guillermo Buchen i Pablo Parellada. Tots van presentar un bon nivell de joc.

L'equip de Futbol Sala Sitges va començar bé la temporada remuntant un 0 a 2 davant el Sant Climent, cosa que li va permetre guanyar per 3 a 2. Si més no en el segon partit de la temporada van encaixar una golejada 5 a 1 davant el Sant Boi. Després d'analitzar aquest daltabaix, l'equip es va refer i va ser ells els qui van golejar al Sant Feliu, al camp d'aquest, per 5 a 2. Hi ha lliga per endavant.

Dos victòries per a dos socis del Club Nàutic Sitges. En la competició Copa d'Europa de Patí a Vela Sénior, disputada al GEN Roses. Ells són: en Jan Heuninck i l'Oriol Castellà que han quedat campió i subcampió respectivament. En una competició molt treballada, amb moments que podia guanyar un dels dos, però al final en Jan s'ha imposat a l'Oriol, si més no el que importa que les dues primeres places l'ostenten dos components del Club Nàutic sitgetà. Tot un orgull per a ells i per al Club que representen.

L'equip de la UE suma la segona victòria consecutiva davant del Viladecans, en un partit on els visitants es van avançar i que Pascua va empatar a pocs minuts del descans. I quan ja estaven al temps afegit, Tamayo va anotar el 2 a 1 definitiu. En un partit molt igualat, però davant d'un adversari molt predisposat a no posar les coses fàcils als sitgetans. Com així va ser.

El Ple d'aquest mes d'octubre ha aprovat el projecte per a la construcció d'un nou camp esportiu, amb la intenció de descongestionar el camp d'Aiguadolç. El nou s'ubicarà a la zona esportiva de Pins Vens, entre el camp de la blanca Subur i el de Rugbi. Compta amb un pressupost de 15 milions d'euros i està previst que les obres comencin el 2026 i s'allarguin durant uns dos anys i es portarà a terme entre diferents fases. En una d'elles està previst la construcció d'una pista coberta polivalent, destinada principalment a entrenaments de diferents modalitats esportives.

Quan es consolidi aquest projecte la zona de Pins Vens oferirà unes instal·lacions esportives modernes i sobretot molt dinàmiques. Això vol dir que també s'haurà de tenir en compte facilitar la mobilitat d'usuaris i seguidors. D'aquí que es contempla adequar un aparcament amb cabuda per a 200 places .

L'equip de Bàsquet Sitges ha aconseguit la primera victòria al pavelló de Pins Vens, davant al UE Gaudí del barri de la Sagrada Família. El resultat final ha estat 80 a 76. Tot i que aquesta és la segona consecutiva, encara que no li permet allunyar-se de les posicions de descens, si més no els dona una confiança que serà molt bona per anar afrontant els següents compromisos.

Pel que fa al Rugby Club Sitges femení ha fet un gran pas al classificar-ser en segona posició en la fase prèvia, cosa que li permet poder accedir a la Primera Catalana. Això també ha estat possible gràcies a l'haver guanyat als Gòtics per un contundent 27 a 10.

Cal remarcar també que l'equip del futbol Sala del Retiro, després de molts anys d'absència, es reincorpora a la competició. Una bona iniciativa d'un grup de joves sitgetans que ha pensat tornar a defensar els colors retiristes. De suport popular no els hi faltarà.

NOVEMBRE

EL DIA A DIA

Una conseqüència, molt important, del tancament del Club Natació i el Club de Mar és que 25 treballadors es queden sense feina. Pel que fa al natació són 13 i el Club de Mar 12, un problema que ha quedat tapat davant el que representen els dos Clubs en la vida històrica i social de la vila, si més no a darrera hi ha la situació amb la que queden les famílies d'aquests treballadors. Pel que fa al natació, degut al problema que es va detectar a causa del brot de legionel·la , estaven en situació d'ERTE molts d'ells fins al moment no han cobrat res, segons manifesten els perjudicats. I amb el tancament definitiu, el dia 7 d'octubre, tots han perdut definitivament la feina i culpen a les administracions per no haver fet res per ajudar-los. Tanmateix refien poder cobrar alguna cosa de FOGASA.

Per part del Club de Mar les coses ja no anaven bé des de feia temps, perquè en vista de les sentències pronunciades, que anaven en la direcció que el Club havia de lliurar les claus al Ministeri, era un degoteig de socis que es donaven de baixa. I torna el peix que es mossega la cua. Si el contingent de socis anava minvant i aquests tampoc consumien a dintre del local social, anaven minvant els ingressos fins que les pèrdues han superat els beneficis i els primers afectats, en aquests casos, sempre són els treballadors. En aquest cas confien cobrar alguna cosa del Fons de Garantia Salarial que és el mateix que dir: pa per avui i gana per demà. Una situació difícil en tots els aspectes el que passen aquestes dues institucions sitgetanes.

Mentre, des de Junts, amb la junta local que encapçala Mònica Gallardo, s'insisteix que el Club Natació s'ha de municipalitzar. Quan se sap que damunt de la taula hi ha dues ofertes de compra. Una agonia que ha durat anys i que arriba en el pitjor moment quan el Club és a punt de complir els seus 100 anys. Un motiu per a celebrar-ho, quan la cosa no està per festes

Que el mar avança cap a terra és un fet palpable. Ho podem veure a la platja que hi havia davant del Club de Mar, on pràcticament el mar ha ocupat pràcticament tot l'espai. Si més no la incertesa principal l'ocupa el destí del Club de Mar, la Piscina, el Kansas i el Pícnic. Perquè no se sap el projecte, si en té, el Ministeri per urbanitzar tot aquest espai.

S'ha aprovat el procediment per iniciar la contractació de l'empresa que haurà de portar a terme les obres de renovació de les canonades del subministrament de l'aigua al sector del carrer Font Llopart i Balmins. Unes obres que permetran la substitució d'unes antigues canonades per unes de noves, amb les qual s'evitaran les fuites d'aigua que tot sovint es produeixen.

A la casa de la família Forment, al carrer Sant Gaudenci, han començat les obres de reforma i adaptació per acollir la Fundació Mas Albornà que tracta a persones amb discapacitat no profunda.

L'última propietària va ser la dinàmica Teresa Serrano Gràcia. Una vida per novel·lar, ja que va patir molts infortunis fins que va entrar a servir a la casa dels Forment. La Teresa va quedar sense mare quan encara era una nena. El seu pare li va donar molts mals tractes, fins el punt que un dia es va escapar de la llar familiar i una comunitat de monges de Saragossa la va acollir. Es donava la casualitat que aquesta comunitat també estava a Barcelona i de mutu acord la van portar a la de Barcelona. Allà cada diumenge i festa de precepte hi anaven a escoltar missa el matrimoni Forment, que no tenien fills, i aquesta va ser la sort de la Teresa. Al matrimoni els hi va caure bé i li van demanar si voldria anar a viure amb ells per ajudar, a la senyora en les tasques de la llar. Tal va ser la compenetració i l'estima que es van professar recíprocament , que la Teresa va ser considerada com a filla. I ella els va estimar i cuidar com si verament fossin els seus pares. Tant és així que quan van morir va ser declarada la seva hereva.

Ho he explicat a grans trets, perquè la Teresa, l'haver anat a parar a Barcelona li va permetre fer un canvi a la seva vida i, coneixent-la, s'ho mereixia, perquè la seva bondat no tenia límits.

Com ho demostra el fet que ha volgut que la seva casa serveixi d'aixopluc d'una bona causa. I així serà el 2027, quan es calcula que hagin acabat les obres i tingui capacitat per acollir 10 residents amb situació vulnerable.

Sitges, segons el Barcelona Convention Barcelona, es considerada la tercera destinació MICE de l'Estat, per darrera de Barcelona i Madrid. Més val així. Jo sempre ho dic, la gent paga per venir i nosaltres ja hi som. No vull dir amb això que no paguem res…

El diumenge 23 d'aquest mes s'ha celebrat una jornada lúdica, organitzada per l'Associació sitgetana contra el Càncer, i en concret pel que afecta al de mama, amb la finalitat de recollir fons per la lluita contra aquesta malaltia.

Al Passeig de la Ribera s`han fet tallers de pirates, Zumba, batucada i country. Coincidint amb la presencia d'uns estands des d'on s'ha informat sobre la prevenció i el tractament de la malaltia. Oferint també la venda de diferents productes de marxandatge. Tot ha tingut molt bona resposta per part del públic assistent.

També amb la finalitat de recollir diners, aquesta vegada destinats a la Fundació Vicente Ferrer, s'ha celebrat al Pícnic el que es coneix com a Mossegades de Solaritat (GoodBites). Els diners que es recullen, la Fundació es canalitzen per a millorar la vida de les comunitats més vulnerables a l'Índia rural, entre altres iniciatives que porten a terme.

Es continuen observant bon resultats en quan a les dades que fan referencia a la seguretat de la vila. Els cossos encarregats de la mateixa aporten informació que fa evident la disminució de la delinqüència, els robatoris violents, les agressions sexuals, mentre que la seguretat turística es reforça. Per la qual cosa es pot dir que la delinqüència global ha caigut un 17 % en els darrers 12 mesos. I el 86% els casos d'agressions sexuals. La majoria s'han resolt amb èxit, gràcies a la intervenció policial.

Vist tot això els cossos policials manifesten que la prevenció de la seguretat és un treball que es realitza cada dia i que no es fa visible, només quan aquest deixa de funcionar. Per tant, davant d'aquesta disminució delictiva, els responsables de garantir aquesta seguretat estan en condicions d'afirmar que el seu treball funciona, dona bons resultats.

Per fi els llogaters que ho són dels pisos que anomenem de la Caixa, al sector de la Plana, estan contents perquè a última hora els ha comprat la Generalitat. Aquest fet els garanteix que hi podran seguir vivint, cosa que fins ara no estava garantida, perquè tot eren suposicions i, més que això, preocupació per com s'acabaria la seva situació que, tot i estar al corrent de pagament, sembla que estiguessin en falç, davant de les males pràctiques que tot sovint exercia el grup immobiliari que, depenen de l'entitat bancaria, mostrava amb aquests llogaters. Que a més de la incertesa els afectava la falta de manteniment de la comunitat, amb ascensors que es passen dies sense funcionar i altres problemes que aparenten no tenir solució.

Per altra banda en sessió plenària s'ha aprovat continuar amb els tràmits requerits per a la construcció de 482 Habitatges de Protecció Oficial, que s'afegirien als ja existents. Per d'aquesta manera seguir aportant habitatge assequible, sobretot de cara els joves i aturar, dintre el possible, que aquests hagin de marxar de poble a la recerca de lloguers més al seu abast. Una problemàtica que, des de les administracions, intenten afrontar de la millor manera possible, tenint en compte que és un mal, dels que anomenem, generals. Per tant poder satisfer a tothom és molt difícil, sobretot en llocs, com el nostre, on en preu del terreny no és gens barat i on hi cap l'especulació dels inversors que, davant una bona demanda, els preus és impossible que s'abaixin.

Tal com s'havia anunciat i seguint la tònica d'Esquerra Republicana, en la voluntat d'establir una alternança entre els seus regidors, en Jaume Monasterio anuncia que deixa el càrrec de regidor. Que s'oficialitzarà en el proper Ple. I serà en Dani Martínez Berdala qui ocuparà el seu lloc.

En el balanç del seu pas per la regidoria, en Jaume ha destacat que ha deixat tancat la venda del Club Natació, encarrilats els projectes del nou camp de futbol, l'estació autobusos, la masia de Santa Bàrbara i la nova zona esportiva que s'ha de construir a la Plana. Un cop deixi el càrrec de regidor en Jaume tornarà a la seva antiga feina com a treballador d'una empresa de Vilanova dedicada al subministrament de material elèctric.

Pel que fa a la venda del Club Natació, l'adjudicació l'ha protagonitzat l'empresa Adeco Baltic S.L., darrera aquesta iniciativa hi ha quatre socis, dos d'ells sitgetans, per un import de 2.490.000 euros. Una xifra que permetrà recuperar una part dels diners invertits, uns cinc milions d'euros, quan en el 2012 l'Ajuntament va subrogar la hipoteca del club.

Els nous propietaris han declarat que l'equipament continuarà amb la seva finalitat esportiva. Tot i amb això una part de l'oposició no hi està d'acord, al considerar que d'aquesta maner deixa de ser un equipament públic i per altra banda el preu acordat opinen que és inferior al que val la instal·lació.

El dimarts 25 d'aquest mes de novembre, Sitges també s'ha afegit al dia dedicat a l'Eliminació de la Violència vers les Dones. El Cap de la Vila ha acollit l'acte institucional, amb la lectura del corresponent Manifest, que ha anat a càrrec d'un grup d'alumnes dels Instituts de Sitges.

Han seguit presentacions literàries sobre la temàtica al Grup d'Estudis Sitgetans i a la Biblioteca Josep Roig i Raventós s'ha clausurat l'exposició PROU, que la conforma un seguit de llibres de temàtica feminista.

Després de molts mesos de feina conjunta amb la policia de vuit països europeus, s'ha desmantellat una banda de nou persones, entre elles una resident Sitges, que es dedicava al blanqueig de capital a gran escala i provinent d'inversions en criptomonedes.

Sortosament a Sitges hi acostuma a venir gent bona, si més no de tant en tant hi fa cap algun que altre espavilat que vol viure a l'esquena dreta. El que han enxarpat ara aquí, sembla ser que era un dels cervells d'aquest entramat delictiu. Un fet que ens demostra que també hi ve el bo i millor de cada casa.

CULTURA

El dijous de 6 comença la Setmana de la Malvasia. I ho ha fet amb una interessant dissertació sobre la Malvasia i més en concret sobre aquest antic Corral de la Vila que acull el Centre d'Interpretació de la Malvasia, del qual n'és responsable l'Alba Gràcia.

Destacant un fet que també té com a protagonista la Vinyet Panyella i que no és altra que ha estat proclamada Ambaixadora d'enguany. Una bona representació per a un vi molt sitgetà amb arrels gregues, i que poca presentació necessita, perquè és coneguda mundialment. És aquella botella que sempre regales als parents i amistats que et visiten, amb el convenciment que quedaràs com un senyor.

Els actes han començat al Centre d'Interpretació, on ha obert l'acte i on no hi ha faltat degustació de Malvasia i vins que porten la denominació de l'Hospital de Sitges. Mentre que l'acte, diguem-ne acadèmic, ha tingut lloc a la capella de l'Hospital de Sant Joan Baptista. Amb la molt interessant dissertació de la Vinyet, sobre el lloc on es troba el Centre d'Interpretació de la Malvasia.

Al vespre al restaurant de l'hotel Eurostars, l'antic Dolce, s'ha servit un menú degustació amb l'anunciat Denominació d'Origen Penedès.

Han seguit un bon nombre d'actes que han omplert la setmana del protagonisme que assoleix la Malvasia, que per si sola ja gaudeix de bona reputació. I s'ha acompanyat de contes, arts decoratives, propostes en anglès i en català, fins i tot amb relats de night-club, pàgines literàries acompanyades de vi, com també ha tingut protagonisme els Museus, ioga entre vinyes, un sense fi de brindis, visita als ceps d'una vinya de Malvasia; Malvasia i xocolata, tot explicant històries d'ultramar i música en format de jazz.

Aquestes han estat algunes de les propostes que s'han desenvolupat durant el transcurs de la setmana que, com poden comprovar, ha estat molt intensa i amb molta variació de propostes que ha complagut a tothom que ho ha seguit. Només em cal felicitar a l'organització que ha superat totes les perspectives.

Al mateix temps s'ha arrancat la 5a edició de la Ruta Gastronòmica DO Penedès a Sitges. Amb una proposta que s'acompanya de quatre vins escollits per a cada sopar, a mena de maridatge un vi per a cada un dels quatre plats del menú i que cada restaurant proposa per a cada ocasió.

Els restaurants participants són: Eurostarts Sitges, Casa Hidalgo, Hotel Casa Virella, Cal Pinxo, La Nansa, Tarantana, Costa Dorada, La Fragata i també hi participen 21 cellers. Els preus dels menús ham oscil·lat entre els 55 i els 65 euros.

El dissabte dia 8, amb un matí rúfol i mig plujós, s'ha celebrat la divuitena edició de la Festa de la Poesia, i com tots sabem aquest any s'ha celebrat en una única jornada. Però amb una multitudinària

resposta per part dels poetes i poetesses convidats. Se'ls hi va cursar invitació a tots que hi ha participat des de la primera edició i la majoria s'han desplaçat fins a la vila. Total una setantena.

Que com sempre han estat rebuts a la plaça de l'Estació i en comitiva acompanyats per banda de música s'han dirigit cap el centre. I ha estat saludats des dels balcons, on els components de la Tija, actors, periodistes... Enric Majó, Rosa Andreu i Mercè Comes, Marta Millà, Iolanda Batallé, Enric Calpena, Jaume Freixas i la Marina Rossell, que els han recitat versos.

Fins que arribat l'hora de dinar aquest ha tingut lloc al Retiro, sota l'anunciat setanta estrelles. Que com és habitual transcórrer entre un ambient sensacional. I on tothom espera els brindis, que com sempre han tingut uns "brindaires" excepcionals. Per acabar amb l'esbojarrada sobretaula, entre músiques de cabaret i de gralla. Uns moments per a recordar sempre.

A l'acabar s'han celebrat dos recitals paral·lels, al Mercat Vell i a l'Escorxador, on s'han congregat més de trenta poetes en cada espai.

Al Mercat Vell la música ha estat amenitzada per en Mazoni que s'ha acompanyat amb la seva guitarra, interpretant les cançons preferides dels poetes absents: Josep Colet, Josep Ramon Bach, Montserrat Abelló i Ramon Guillen. Després els poetes participants, cadascú d'ells ha ofert un recital d'un minut de durada de la seva poesia.

Pel que fa a l'Escorxador, la part musical ha anat a càrrec de la cantant Mone, que ha estat acompanyada al piano pel seu fill Albert Pladellorens, els quals han interpretat les cançons preferides dels altres absents: Màrius Sampere, Francesc Garriga, Ester Xargay i Àlex Susanna. I també un minut de recital poètic dels poetes participants en aquest espai.

Per acabar amb el Manifest de la Festa, que ha tingut lloc al Racó de la Calma, amb la participació dels poetes i poetesses locals, Vinyet Panyella, David Jou, August Bover, Bàrbara Escuderi, Alexis González Páez, Teresa Tort i Ton Ferret.

I així tots es van acomiadar d'un dia intens que de la mà de la Cèlia i en Joan. Amb els quals s'ha arribat a la majoria d'edat d'aquesta Festa tan entranyable, singular i participativa. Que en segueixin moltes més

L'arqueòleg Joan Garcia Targa, amb el suport de la regidoria de Cultura, ha portat a terme una inspecció del subsol del santuari del Vinyet. La màquina especialitzada en aquets tipus de prospecció, dotada de un georadar, ha detectat senyals que sota d'aquesta construcció hi pot haver altres construccions cristianes molt més modestes, fins i tot una vil·la romana. Ja en els anys 2003 i 2004 en mateix arqueòleg van fer unes excavacions a l'entorn de l'ermita i van aparèixer restes del que es podria tractar d'una casa romana de camp.

Amb la informació rebuda per la màquina es farà un planell que defineixi, amb més concreció, tot el que hi pot haver sota terra. Un estudi que portarà un temps i, que un cop finalitzat, es farà una presentació amb les consegüents explicacions

Els Museus de Sitges han estrenat el que han denominat Laboratori de les Arts, i amb aquesta eina es proposen obrir una agenda trimestral amb la intenció d'establir un diàleg entre la història i l'art contemporani. I Inclourà exposicions, tallers, visites guiades, conferències i diferents activitats participatives. On hi tindran cabuda tots els neguits culturals i fins i tot temàtiques sobre el Benestar, salut, feminisme, natura i sostenibilitat entre altres.

Cada trimestre els Museus de Sitges publicaran la guia en format imprès i digital i així estarà a l'abast de tothom, creant un escenari on la creativitat s'obrirà al món i on el patrimoni es transforma en matèria viva i l'art continua mostrant punt i coincidències que tot visitant hi pugui saber veure.

Una vegada més Sitges ha fet costat a la llengua, adherint-se a la celebració del Correllengua, que aquest any ha estat dedicat a la Mercè Rodoreda.
Els actes han començat el divendres 14 amb la conferència "El fil de les flors de Mercè Rodoreda; 50 anys del Mirall Trencat", a càrrec de Vinçà Albert a la seu del Grup d'Estudis Sitgetans.

Sent el diumenge16 quan s'han concentrat el gruix dels actes, amb un sacrable gegant, en català, a la Fragata. Mentrestant al Cap de La Vila, ha començat l'audició de sardanes a càrrec de la Cobla Sitgetana. I des de la Fragata la comitiva s'ha traslladat al mateix Cap de la Vila amb l'acompanyament de BKT Brass Band. Aquí ha tingut lloc l'Encesa de la Flama i tot seguit la lectura del Manifest, per continuar amb les sardanes. A la tarda amb l'espectacle familiar: "Contes i flors" de la mateixa Mercè, al Retiro, es va donar per acabada la jornada.

Han participat en aquesta edició la Coordinadora d'Associacions per la Llengua catalana, l'Assemblea Nacional Catalana, el Cercle Artístic de Sitges, el Grup d'Estudis Sitgetans, Òmnium Cultural, Plataforma per la Llengua i Treu la llengua de l'armari, amb el suport de l'Ajuntament de Sitges, la col·laboració dels Amics de la Sardana de Sitges i també la Federació Internacional de Scrabble en català.

El Institut d'Estudis Penedesencs ha organitzat un homenatge per honorar a Ignasi M. Muntaner, que ha tingut lloc al Centre d'Interpretació de la Malvasia, en el marc de les XXXI Jornades d'Estudis Penedesencs. Prèviament abans d'homenatgear a l'Ignasi s'ha celebrat una taula rodona amb l'anunciat: "La Malvasia més enllà d'un vi dolç", amb la participació de Joan Carles Borrego, Bienvenve Moya, Vinyet Panyella i Pilar Tarrada (activitat programada dintre dels actes de la. 11a Setmana de la Malvasia de Sitges). I arribat el moment, conjuntament amb el CIM, la Biblioteca Josep Roig i Raventós i el Grup d'Estudis Sitgetans, la persona Ignasi M. Muntaner ha estat glosat per en Joan Tutusaus, en aquest homenatge que li han dedicat els Penedesencs, que ha coincidit amb el que, un dia abans, li van dedicar a Vilanova a Vicenç Carbonell. Els dos amb quasi mig segle de dedicació a la toponímia.

El curtmetratge "*Ángulo Muerto*" de la qual n`és director el sitgetà Cristian Beteta i protagonitzada per Eva Llorach i Carlos Santos, ha estat preseleccionat als premis Goya. L'autor arriba a aquesta selecció per segon any consecutiu i fins i tot el treball es troba en la llista dels 185 curtmetratges que poden optar als Oscars. Estar seleccionat en les dues denominacions ja es pot considerar un èxit.

Darrera la iniciativa *Sitges a Lorca, Lorca a Sitges,* hi trobem el Grup de Treball de Memòria LGTBTIQ+ de Colors de Sitges Link. Que permet redescobrir la relació de Federico García Lorca amb la vila. I que es materialitzarà amb una ruta guiada i un enquadernat de 60 pàgines, per tal de recordar els 90 anys del seu assassinat i dels gairebé 50 anys de l'homenatge que li va retre el Casino Prado Suburense.

Aquesta proposta pretén també posar en relleu molts dels neguits llibertaris que mostrava el poeta andalús, un d'ells el sexual. Així com la vinculació que va tenir amb el pintor Salvador Dalí que, els dos van formar part de la redacció de la revista l'Amic de les Arts. La feina dels organitzadors ha consistit el recopilar fotografies i testimonis que amplien informació sobre les seves estades a Sitges.

La ruta està pensada per recórrer catorze espais emblemàtics, com el mateix Casino Prado, el Cau Ferrat o el Passeig de la Ribera. Amb clara referencia als artistes, vinculats a Sitges, que l'han idealitzat com: Artur Carbonell, Josep Miquel Serrano, Peter Todd Mitchell o Josep Maria Rosselló, entre altres.

Com van posar de manifest en la presentació que van protagonitzar en Xavier Ripoll, regidor de Drets Socials, Ciutadania i Igualtat i l'Isidre Roset que és un membre actiu d'aquest Grup de Treball. Tots coincideixen en què s'ha de preservar la seva memòria i de manera especial per tot el que fa referencia a la vinculació del poeta amb Sitges. Una molt bona iniciativa.

També, seguint amb el fil conductor que ens ha de permetre, si no conèixer, recordar el passat del nostre poble, en aquest cas reviure, una vegada més, el passat indià de la vila. Per a tal motiu a l'auditori del Miramar, el diumenge dia 16, s'ha celebrat la conferencia "*L'espasa que amagava una història*". Ha anat a càrrec d'Àlex Puig Rodríguez, que és descendent d'una família "d'Americanos" sitgetans.

A l'Àlex el va motivar endinsar-se en aquesta recerca perquè la seva família no coneixia la vinculació que tenien amb aquesta història. Disposaven d'una espasa i un familiar conservava documentació dels seus avantpassats i així van anar estirant fils fins aconseguir que la història es consolidés. El seu relat s'afegeix al que ha passat a anomenar-se *Relats indians & Vi i Xocolata*. Que tenen lloc al Centre d'Interpretació de la Malvasia.

Tanca amb èxit la cinquena edició del Festival de Cinema LGTBIQ +, en la qual s'han projectat 22 llargmetratges i 20 curtmetratges, en 23 sessions de projecció. I segons dades facilitades per l'organització es creu que l'assistència ha estat a l'entorn de 1.300 espectadors.

Unes xifres que fan ser optimistes a la direcció, que encapçala l'Owen John Holden, de cara a les properes edicions. I que en la gala de cloenda, el mateix director, ha destacat el compromís del certamen amb la diversitat, la inclusió i la memòria històrica que es manté inalterable en la manera de fer i actuar del col·lectiu i que ha traspassat fronteres.

Per aquesta edició hi han assistit com a convidats

l'actor Russell Tovery, la directora Carmen Emmi, l'actor i director Max Talisman, l'actor Pep Munné, entre altres personatges del món del cinema.

Durant l'acte s'ha procedit a. Donar a conèixer l'acta del jurat, que ha estat format per Max Talisman, Rocío Sainz i David Àvila. Els quals han considerat que el Premi al Millor Curtmetratge ha recaigut en la producció iraniana "Son". El Premi a la Millor Producció Catalana ha recaigut en el curt d'animació "T'he 7th Avenue". Mentre que el Premi del Públic ha estat per "Cólera", dirigida per José Luis Lázaro, el qual també ha rebut el de la Millor Direcció. D'altra banda el Premi a la Millor Interpretació ha estat per a Celeste González per l'obra "Intercambio". La Menció Especial ha recaigut a Borja Escribano per l'obra "Violetas".

La Vichy Planas i Salvador, fotògrafa de la secció fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans, ha tornat a guanyar el Premi Catalunya de Fotografia. Just quan fa deu anys que ho va aconseguir per primera vegada.

El conjunt de la temàtica fotogràfica guanyadora porta per títol "Maternitat pell de banús", unes imatges aconseguides de mares i nadons en la vall del riu Omo a Etiòpia.

Però tampoc acaba aquí el ressò del Premi Catalunya, perquè també han tingut reconeixement altres sitgetans i ribetans com l'Andreu Noguero , Norbe Muniategui, Jordi Piqué, Antoni Janés, Arantxa Forcada i Marc Piqué.

El dijous, dia 20, s'ha celebrat una nova edició del Tapa a Tapa, aquesta de tardor, que s'allarga fins el dia 30. I com sempre ha estat organitzat pel Gremi d'Hostaleria de Sitges, que presideix l'Oskar Stöber i amb el suport de la regidoria de Turisme de l'Ajuntament, que n'és el responsable en Xavi Ripoll.

Una proposta que, com sempre, ha despertat molt interès per part del nombrós públic que ha correspost a la crida i s'ha interessat per totes les propostes que conformen aquesta edició.

Els establiments participants són; Amb Gust, Cañateca, Casa Hidalgo, Casa Marc, Roy, El Pop, La Barata, La Formatgeria, Sandvitxeria Can Vilalta, Merci, Olavé, Pasatempo, Pic Nic, ME Sitges Terramar, Sofia BY Pic Nic, Sports Bar, Thalassa, Vento, Vermuteria Rojo Frito, Vivero Beach.

Una bona varietat de tapes que fan les delícies de totes les persones, locals i foranes, que en fan degustació i després comenten l'establiment on la tapa els ha agradat més. Una bona manera de fer promoció de la restauració local.

El divendres 21 s'ha inaugurat una exhaustiva i interessant exposició dedicada al sitgetà Artur Carbonell (1906-1973) sota l'anunciat : "*Artur Carbonell. Més enllà de la màscara*". La retrospectiva més gran dedicada a la seva persona. Per fer-nos una idea de la magnitud de l'obra i altres detalls exposats, ocupa la Sala de Viaxells del Palau de Maricel i la planta baixa del Maricel de mar.

La mostra està comissariada per Ignasi Domènech i Mariona Seguranyes. On es deixa constància de les dues vessant més conegudes de l'artista, la pintura i el teatre. En aquesta vessant va ser professor en l'Institut de Teatre i va portar a Sitges un bon nombre de representacions, entre elles, "Doña Rosita la soltera" de García Lorca.

També, conjuntament amb el mestre Manuel Torrents, van representar al Prado un seguit d'espectacles musicals on hi intervenen artistes locals, com la recordada Mercè Sanabre que, junt amb la seva germana, precisament vivien al pis de sobre la família Torrens, al Cap de la. Vila. Com també hi participaven l'Annita Julian, Magda Moll, Maria Rosa Serra, Dora Santacreu...

El detall curiós i simpàtic de l'exposició el protagonitza la presencia de la parella de gegants, els vestits dels quals els va dissenyar ell.

La Plataforma Talent Femení ha celebrat el lliurament dels seus Premis, aquest any ha coincidit amb la desena edició dels mateixos. L'acte ha tingut lloc a la Vilanoveta i entre els premiats destaca la periodista sitgetana, la Carola Fernández. En reconeixement a la seva trajectòria professional a Maricel TV, Canal Blau i actualment a Ràdio Maricel. En tots els mitjans ha mostrat la seva professionalitat, destacant la seva simpatia i també una de les moltes virtuts que atresora, com ho és la de ser una persona molt propera.

A l'Auditori del Miramar s'ha donat relleu al conflicte de Gaza, amb una projecció seguida d'una interessant taula rodona. Pel que fa al documental, és obra del cineasta i periodista palestí, Yousef Hammash, que mostra la realitat del conflicte i la crueltat que pateix

el poble palestí. Una producció que ha obtingut diferents reconeixements.

La taula rodona ha estat conduïda per la Conxita Gutierrez i ha comptat amb la presencia d'Omar el Hakek, treballador egipci-argentí del Ministeri d'Assumptes Exteriors; Dominique Salomón, jueva que va perdre tota la família a Auswitch i és membre de l'associació catalana Junts de jueus i palestins.

Aquest acte ha estat organitzat per Amnistia Internacional Penedès-Sitges, amb la col·laboració de l'Associació Jueus i Palestins de Catalunya i també per l'Ajuntament de Sitges. Amb unes intervencions molt interessants de tots els membres de la taula, que han posat al descobert, tot i que ja coneixíem la magnitud del conflicte, però sobretot el patiment de la gent que habita a la Franja de Gaza, que han perdut mols familiars. Un drama que afecta de manera molt visible a nenes i nens que molts d'ells s'han quedat sense els pares i amb quasi res per alimentar-se. Un conflicte molt cruel que ha destruït tot el territori i, el que és més complicat, sense esperança de vida, ni projectes de futur. Verament ha de ser horrorós i no valorem prou la pau que gaudim. Tant de bo que perduri per sempre més.

El dijous 27 l'Escorxador ha estat l'escenari de la 28a edició de la Nit dels Premis Sitges, que promou la regidoria de Cultura de l'Ajuntament i ha comptat amb l'Àlex Marteen que ha fet la presentació. Amb un format molt dinàmic el que fa que l'acte no es faci gens pesat. La llista de guanyadores i guanyadors és llarga i molt diversa. Cal anar per feina.

Com sempre enceta l'acte el regidor de Cultura Albert Oliver-Rodés, que a més de dedicar unes paraules de felicitació, als qui rebran el seu reconeixement, aprofita per fer un repàs al que ha estat l'activitat cultural de la vila en el transcurs de l'any. Com donar a conèixer els projectes que estan en marxa i, molts d'ells, veuran la llum en el transcurs del proper any.

I així comença l'acte, en el qual els protagonistes són tots els guardonats: LII Ploma d'Or, Loreto Almirall, Malivern; L Premi Trinitat Catasus, Emili Huete Placios; VII Premi Janio Marti d'Arts Escèniques, Genís Hernández Lorente; XVI Premi Josep Maria Jornet, Lambert Gràcia Garcia; XLIV Premi Josep Carbonell i Gener categoria estudiant universitari, Martí Carbonell i Català; XLIV Premi Josep Carbonell i Gener categoria estudiant de batxillerat, Pol Ollé i Reyes; VI Concurs Literari de Relat Curt, Raquel Casas Agustí; VI Premi Pepito Zamora, Enric Julian Falgá; II Premi Lola Anglada, Vermuteria La Gralla.

També es va fer el lliurament dels Premis de Pintura Sanvisens, que va recaure a Melchor balsera Maldonado, el Pere Jou a Agustín Serisuelo Franch. Els dos van excusar la seva absència.

Va posar el punt i final a l'acte l'alcaldessa Aurora Carbonell, que ha felicitat als guanyadors i ha aprofitat l'ocasió per realçar el fet que Sitges és una poble amb moltes persones que desenvolupen moltes de les parcel·les de la cultura i les donen a conèixer, fent participar als convilatans. I que gràcies a tots cada any es pot celebrar aquesta nit, perquè hi segueixen havent persones que la protagonitzen.

Amb les preceptives fotografies i el brindis de rigor es posa punt i final a la vetllada, total una hora i escaig. Molt bé.

El que aquest cronista troba que el lloc on es celebra, l'Escorxador, és un espai massa petit, hi ha poca cabuda per a gent, familiars i amics dels guardonats que no hi poden assistir. I degut a aquestes estretors l'acte no llueix com es mereix. Només és la meva modesta opinió. Per la resta tot molt bé i, ara que en tinc oportunitat, també aquest Cronista es vol afegir a les nombroses felicitacions als guardonats. Moltes felicitats a totes i a tots.

Es constitueix la Taula de la Llengua, de la qual en formen part disset entitats i l'Ajuntament. Entre les entitats impulsores hi trobem: Assemblea Nacional Catalana, Associació de Veïns de les Cases Noves, Ateneu Popular de Sitges, Biblioteques de Sitges, Casino Prado Suburense, Centre de Normalització Lingüística, Colors de Sitges Link, Consell per la República, Escola Municipal de Música, Escola d'Escacs Casino Prado, Gremi d'Hostaleria de Sitges, Grup d'Estudis Sitgetans, Locomotora 21, Òmnium Cultural, Plataforma per la Llengua, Treu la Llengua de l'Armari, Societat Recreativa el Retiro.

La taula de la Llengua té per finalitat fomentar l'ús social del català i reforçar la seva presencia en tots els àmbits de la vida social. Totes les iniciatives pensades i encaminades per a protegir i fomentar la nostra llengua són ben acollides i han de comptar amb la implicació de tothom i que millor que les entitats de la vila i les pròpies institucions oficials per adherir-s'hi, per treballar plegats en aquesta línia i finalitat.

Els Pastorets ja tenen cartell i, per cert, molt encertat. L'autora és la Lourdes Panyella i en ell hi reflecteix les constants desavinences entre els dimonis i la part celestial. Així s'hi pot veure el Naixement i a sota els dimonis que, amb les seves forques, volen foradar el terra, fent sortir fum i espantant els pastors. Un cartell que transmet el mateix missatge que hi trobem en la popular representació dels Pastorets.

La guanyadora del 38è concurs de pintura Sanvisens, la sevillana Leonor Solans, és l'artista que té penjada la seva obra al Miramar. L'exposició porta per nom *Família*, on el conjunt de les seves obres i apunts reflecteix, a més de la trajectòria de l'artista, el concepte de família a través del seu art.

El que són les coses, les noves tecnologies es permeten seguir concerts i altres modalitats, com el ballet, òpera... ben asseguts en una butaca del teatre Casino Prado i en temps real, em refereixo que es veu en directe des de qualsevol teatre on s'està representant.

En aquesta ocasió és tracta del Royal Ballet de Londres des del Covent Garden que ofereix una programació que inclou clàssics com "La Cenicienta", "El Cascanueces, "Giselle" i "La fille mal gardée". I seguiran les òperes de sempre. Una bona oportunitat que, sense desplaçar-se, es pot gaudir d'aquestes representacions en el mateix moment que es posen en escena. Per aquestes coses, la tècnica afavoreix moltíssim aquest apropament a la cultura.

A la Capella de les Arts de la Fundació Ave Maria, s'exposa l'obra de la Marisa Domínguez, una artista que s'ha especialitzat en el brodat, la ceràmica i en la fotografia tèxtil. Contemplar l'exposició ens trasllada a l'època de les manualitats, sobretot quan les senyores feien el popular punt de creu, aquells brodats de punta de coixí... L'obra de la Marisa s'ha classificat com un llenguatge poètic, associada a una artesania que l'autora ofereix com el resultat d'un meticulós treball. I per consegüent moltes hores de feina.

El pintor Adolfo Rua, des de fa anys afincat entre nosaltres, ofereix una exposició a la galeria Floiran Vigili del carrer Jesús 28. La seva obra acostuma a ser de gran format i realitzada amb l'estil i traç inconfundible de l'Adolfo. És el que es pot veure i admirar en aquesta exposició.

El dia 20, l'actor i dramaturg Ramon Madaula ha participat d'una sessió del Club de Lectura al Cau Ferrat. Com és de suposar la seva lectura s'ha centrat en un text del llibre de Santiago Rusiñol, "Cap al tard". L'acte va comptar amb un nombrós públic, entre el qual hi havia la Vinyet Panyella. Com sempre va fer de mestre de cerimònies l'Andreu Bosch.

El 21 de novembre ha començat el Cicle Tardor de Jazz, Memorial Josep Vadell, que té lloc al Casino Prado. Els primers en actuat ha estat el Quartet d'Alba Pujals. Mentre que el dia 28 ha estat el torn i l'actuació de Pau Casares Jazz Clàssic Quartet. Les dues propostes, com sempre, han rebut una bona resposta per part del públic assistent.

En Josep Coromines, que va exercir de mestre a l'Escola Pia de Sitges, acaba de publicar, a través d'Aula Magna, el llibre "*Leyendas, mitos e historias ilustradas con experimentos de química i física*". L'objectiu del llibre és que serveixi d'eina per a professors i alumnes per introduir a aquests, de manera planera, en el complex estudi de la química i la física. I també per aficionar-los a la lectura.

Uns temes que en Josep domina i, ara que està jubilat, es dedica a donar conferencies aquí i més enllà de les fronteres.

El darrer cap de setmana de novembre s'ha celebrat el Concurs Mirabent i Magrans, en l'escenari el teatre Prado. Com sempre ha tingut dos apartats, el cant i el de música de Cambra. Les dues modalitats han comptat amb uns intèrprets de gran nivell, que ha fet difícil la tasca dels respectius jurats.

Que fetes les deliberacions pertinents, han arribat a les següents conclusions. En la modalitat Cant: han considerat que el guanyador és Álvaro Basco, que ha interpretat una selecció de peces molt variades i que es necessitava recórrer a molts matisos i professionalitat per a sortir-ne airós. El segon i el tercer premi s'han concedit a les sopranos María Patak i Marta Esteban respectivament. I degut al nombre del participants i ,com he dit, a l'alt nivell d'aquests, el jurat ha considerat oferir dues mencions d'honor a les sopranos Andrea Quintana i Ketevani Gorgodze.

Pel que fa a l'apartat de Cambra, també de molt difícil decisió, la guanyadora ha estat la formació Jouska String Quartet, que han interpretat peces de Mozart i de Shostakóvich. Mentre que els conjunts Ethos Ensemble i Nerina Quartet, han quedat en el segon i tercer lloc respectivament.

Unes fantàstiques pàgines musicals, on els intèrprets participants van poder demostrar el seu talent i el nombrós públic assistent va poder gaudir d'un gran nivell d'interpretació en tots els apartats.

El nostre amic i poeta, en David Jou i Mirabent, a l'editorial Claret, ha publicat el llibre de poemes: "*Pregar amb Gaudí des de la Sagrada amília*". Uns poemes que es volen afegir a la commemoració del centenari de la mort de l'arquitecte. Els trenta poemes que el conformen. S'han publicat en català, castellà i anglès i estan il·lustrats amb fotografies cedides per la Junta Constructora del Temple.

Tot i el gran nombre de llibres dedicats a la Sagrada Família, curiosament no n'hi ha cap destinat a pregàries, inspirades en el temple. En David explica que el llibre comença i acaba a la porta del *Parenostre*. I que les pregaries pròpiament dites són d'admiració, de celebració i d'agraïment. Més que no pas de petició, tot i que s'hi entreveu un rerefons que ho intueix. Una simbiosis perfecta de la condició humana i terrenal entre el poeta i l'arquitecte.

La Universitat Central de Catalunya, ubicada a Vic, ha destinat una jornada a glosar la figura de Santiago Rusiñol i el seu llegat intel·lectual. Tenint com a punt de referencia l'homenatge que Catalunya li va dedicar entre els anys 1925 i 1926. Donant relleu als actes que es van celebrar a Barcelona i a Sitges. Amb intervencions tan destacades de personalitats com Pompeu Fabra i Josep Maria de Segarra.

La conferencia de clausura de la jornada ha anat a càrrec de la Vinyet Panyella, que ha aprofundit en el pensament artístic de Rusiñol. Apuntant detalls importants per entendre la projecció artística que va desenvolupar Don Santiago.

Dintre el marc del 25N, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, s'ha celebrat una taula rodona organitzada per Sitges Solidari i en el marc del Grup d'Estudis Sitgetans, que ha comptat també amb la participació de l'Associació Feminista La Frontissa. Que ha girat a l'entorn d'una dona, l'Àngels Roura i Massaneda, que ha escrit tres llibres i que és una activista contra la xacra de la violència masclista. I que en els seus llibres descriu a la perfecció aquest tracte inhumà que reben moltes dones i les maneres com es poden intuir abans que sigui massa tard.

L'acte també ha comptat amb la presència de l'Andreu Bosch i en Jordi Milà, que han fet com de moderadors.

FESTES I TRADICIONS

Ara sembla ser que té més protagonisme la nit del 31 d'octubre que el propi 1 de novembre. Potser perquè la castanyada i altres tradicions vingudes de fora, tenen un ressò més destacat.

De totes maneres les castanyes i els panellets continuen sent unes peces cabdals en aquest primer dia del mes de novembre. Ah! I no ens oblidem de la Malavasia, que és complement de la castanyada, que hi ha que la fa a la nit del 31. Sigui la vigília o el dia, aquesta tradició és manté i ja fa dies que veiem, en els aparadors de les pastisseries, una gran variació de panellets. Fins i tot algú no haurà pogut resistir la temptació i ja els ha provat abans del dia. Ben fet, així en el moment de comprar va sobre segur.

També és costum anar al cementiri a posar flors als éssers estimats. Els nostres dos cementiris s'han vist molt concorreguts i fins i tot el temps la meteorologia s'ha volgut afegir a la tradició. Anys fa que el dia de Tots Sant s'estrenaven els abrics, tanmateix durant el mes d'octubre ja refrescava bastant. Actualment, coses del canvi climàtic... fins quasi ve aquest dia la gent encara vesteix amb màniga curta i és a partir d'ara que canvia una mica, sembla que refresqui més, però tampoc el suficient com per haver-se de posar un abric. Tot està canviant, ja veurem on anirem a parar. El que sí és cert és que això no és normal, perquè no crec que el d'abans era el que no era normal... Vagin a saber. El món al revés.

El dia 2 d'aquest mes de novembre la colla Jove De Sitges tanca una temporada per emmarcar. Quan aquest dia, el dedicat a la Colla, carrega i descarrega un altre 4de8. Abans, des del mes de maig fins a aquesta data del 2 de novembre, n'ha descarregat (comptant aquest darrer) set de 4de8. Una bona i meritosa trajectòria, on hi cal afegir 3de8 i 3de7 aixecat per sota. Per tant no és d'estranyar l'eufòria que hi ha entre els seus components i les ganes d'anar a més com es demostra la gran participació amb que compten els assaigs.

L'actual Consell del Patrimoni Festiu, davant que s'està tramitant una nova proposta de llei sobre el Patrimoni Immaterial que, entre altres coses, proposa canviar i simplificar les categories on s'engloben les festes i tradicions, vetlla per a que a les nostres no els

hi afectin aquests canvis i que les Festes Majors de Santa Bartomeu i Santa Tecla i Corpus, mantinguin la categoria que en el seu di se'ls hi va atorgar .

La Joan Fort, membre del Consell i en representació d'aquest, ha exposat els seus punts en la compareixença que ha fet davant la cambra catalana, explicant davant els parlamentaris la rellevància de les festes esmentades. Ha estat una intervenció ben documentada i que ha servit per a tornar a posar en relleu, el que en el seu moment es va haver de demostrar per que aquestes dues festes sitgetanes fossin declarades de Interès Nacional. I això s'ha de vetllar per a que segueixi igual.

Amb motiu de la festivitat de Santa Cecília, l'Escola de Música, ha programat un seguit d'activitats. Ha començat amb un Taller d'harmonia, seguit per la fabricació d'un original instrument, un kazoo, en el qual hi ha participat l'alumnat infantil acompanyats dels seus familiars, pel qual s'han utilitzat materials reciclats i que els ha permès fer música d'una manera divertida i original.

A la qual cosa ha seguit l'English Choir i el Combo, on s'han combinat veus i instruments. I a més d'altres activitats, totes elles relacionades amb la música, s'ha tancat aquesta iniciativa amb un concert protagonitzat pel professorat de l'Escola. Una bona celebració de la patrona.

El divendres 21 la Colla Jove de Castellers de Sitges va tancar definitivament la temporada, contents pel èxits aconseguits, però també amb el repte de que a la propera s'han d'assolir nous reptes.

Un total de 156 persones es van reunir a la sala Tramuntana de l'Hotel Meliá per celebrar aquest final. Va comptar amb el seu president, en Santi Terraza, que en el seu parlament va destacar la satisfacció per haver aconseguit fer onze castells de 8 (nou descarregats i dos coronats). També els caps de colla, Sergi Milà i Marc Yll, van corroborar les paraules d'en Santi i van apostar per a una altra temporada d'èxits, realçant que havien passat de cap castell de 8 a onze. Mentre manifestaven la seva voluntat de que la colla creixi en quant el nombre de components, per aconseguir nous objectius de més envergadura si cap.

A continuació es va procedir a lliurar els dos premis, amb els quals la colla distingeix als seus membres i a organitzacions que col·laboren. Així el premi: Lo Carro Gros, va distingir a Lluís Martínez Cobos, baix de castells de 8 amb la Jove de Sitges i que va pujar de canalla amb l'antiga colla dels llavors anomenats Castellers de Sitges.

El Guardo 2025 va recaure a Canal Blau, per l'Excel·lent retransmissió que va fer de la jornada castellera del Memorial Pepe Rodríguez.

Va tancar l'acte l'alcaldessa Aurora Carbonell, amb paraules de felicitacions a la Colla i recalcant que el projecte de la Masia de Santa Bàrbara és a punt de fer-se realitat. Tots recordem que, entre altres finalitats, ha de servir de local per a fer els seus assaigs.

El divendres 28 s'ha inaugurat la il·luminació nadalenca, l'acte ha tingut lloc al Cap de la Vila, ha comptat amb les autoritats, encapçalades per l'alcaldessa. La part musical ha anat a càrrec de la banda Apocadixie Cotton Pickers, amb xurros i xocolata i una gran participació de la mainada, pares i tothom que s'ha ha apropat per seguir de prop aquest acte que dona el tret de sortida a les festes de Nadal.

Com des de fa uns anys ve sent costum, els dies previs quan es va col·locar l'estructura de l'arbre a la plaça, de seguit van sorgir les veus crítiques. És veritat que quan resta apagat té poca gràcia, però quan s'encén fa bonic. Així com tots els carrers que llueixen il·luminació. A aquest cronista en particular li agrada molt aquest ambient nadalenc, que s'allarga des d'aquest divendres fins el dia de Reis. Amb la particularitat que és l'única ornamentació decorativa que es treu i es torna a posar dintre del mateix any.

CURIOSITATS

Com ja he apuntat en el Ple de dimecres 26, el regidor Jaume Monasterio es va acomiadar per les raons ja conegudes. Doncs bé, a l'endemà dijous 27, en el transcurs de la Nit dels Premis Sitges, ja no va ocupar la butaca de la primera fila de l'Escorxador, reservada a les autoritats, i el vam poder veure assegut a l'última del local. Paradoxes de la vida. I tot que és normal que fos així se'ns feia estrany, perquè podia haver esta assegut en un altre lloc però no, en l'última fila perquè no n'hi havia cap més enredera. Aquest detall, pels qui ho van veure com un servidor, ens va encuriosir i es prestava a tota mena de comentaris.

És el que els acostuma a passar als regidors que ho deixen der ser, abans d'hora o un cop acabat el seu mandat, al cap de poc temps ningú es recorda del seu pas per l'Ajuntament, a no ser que la seva dedicació hagi deixat molt bona petjada, el que significa que la feina desenvolupada hagi estat excel·lent. Cosa que no passa massa sovint. Estan en boca de tothom, per a bé o per a mal, mentre exerceixen i després com es sols dir: "Si te he visto no me acuerdo". D'aquí les ganes que tenen de retratar-se, perquè al menys se'n recordin ells i elles del seu pas per la Casa de la Vila.

Després d'un temps que no es sabia del destí de l'Hotel Capri, s'ha sabut que l'ha comprat una empresa amb capital procedent de Dubai. Es tracta de Sunset Hotels Group i que un cop finalitzin les obres, es calcula al mes de maig del 2026, oferirà un establiment amb encant, amb una suggestiva oferta gastronòmica. Sembla ser que la inversió destinada per aquest projecte d'una uns 20 milions d'euros.

En Pol Ollé i Reyés és un estudiant de Batxillerat de l'Institut Joan Ramon de Batxillerat que, a més és aficionat a fer excursions per la muntanya i, més en concret, a la recerca de coves i avencs.

Fent aquesta activitat es va adonar que en la part superior del Fondo de Vallbona hi havia una formació de pedra que oferia com una obertura a mena de cavitat. En Pol es va informar en diferents estaments i no ha trobat que existeixi documentació i informació al respecte, per tal no estava registrada.

La part també curiosa és que el seu besavi, en Joan Ollé i Miracle i la seva família, eren parcers de les terres de la Masia de les Coves, que es trobava al començament dels Colls i de Miralpeix i des de llavors va ser, per sempre més, conegut pel Coves. Quan van deixar el indret van anar a viure al Camí dels Capellans i a la casa li van posar el Bon Descans. En Pol ha aprofitat aquest detall i ha batejat la cova amb aquest nom.

Per rematar la cosa en Pol ha fet el seu treball de curs que ha titulat "Rememorant i descobrint les coves de Sitges", que ha estat premiat i se li va fer el lliurament del guardó a la Nit dels Premis Sitges.

Coincidint amb la Setmana de la Malvasia, la Ruta gastronòmica DO Penedès i el Tapa a Tapa, es celebra al Mercat Vell una exposició que han titulat : "Tovallons d'art a través del territori, de la cuina a l'art". És una mostra itinerant d'obres sobre tovallons, realitzades per diferents artistes catalans.

Pel que fa a la representació sitgetana, hi són exposats els restaurants La Nansa, La Salseta i La Sitja, amb els artistes Blanca Benitez, Manuel Corrales i Roby.

Una iniciativa molt original que mostra que a dintre la cuina l'art hi és present, però no només l'art es troba en els fogons, sinó també a tot el que ho envolta. Com una cosa tan simple com són els tovallons.

En Cisco Freixas, en els anys de la seva joventut va estudiar música i per sempre més aquesta l'ha acompanyat. Tot i que el seu fort ha estat el cant, sent vocalista en diferents formacions musicals i malgrat que fa anys que no en forma part de cap, continua cantant per gaudi d'ell mateix. A casa seva s'ha instal·lat un petit estudi de gravació i sovint obsequia als seus amics amb un CD de les seves últimes interpretacions, sobre temes i melodies d'antany.

La seva veu és molt timbrada i agradable d'escoltar. té moltes afinitats amb la del recordat Josep Guardiola.

Doncs bé, després d'haver fet una actuació a la cantina del Retiro, ara ha preparat una actuació al local de Can Guirro. Que s'ha omplert d'amistats que, amb el repertori que ha ofert, els ha recordat temps passat, quan el propi Cisco formava part dels conjunts musicals formats per gent de Sitges, sense oblidar-nos del seu pas pels Iberos del Jazz al principi de la seva carrera musical. Sense oblidar-nos del seu pas pel grup local d'havaneres, Platja d'Or que, en aquesta ocasió, li va servir per posar fi a la seva actuació, amb l'havanera "El meu avi" i "La bella Lola". Les dues corejades pel públic assistent.

Cada vegada és més freqüent que les persones arribin als 100 anys. Una majoria d'edat més que meritosa per la persona que hi arriba. Com la Maria Botas, que avui dia 5 de novembre, és notícia perquè ha complert els 100 anys. Just quan fa poc que ha tornat a ser besàvia. Una sitgetana que en tot moment està amatent del bategar del poble.

Per a tal motiu, i sempre acompanyada de la seva família, ha rebut la visita de l'alcaldessa Aurora Carbonell i del regidor Xavi Ripoll, que l'han volgut felicitar personalment i en nom de tots els membres de Consistori que representen.

El proper dia 25 d'aquest mateix mes, la mare d'aquest cronista, l'Encarna Martínez, ja en complirà 101. Com deia algú, estan fetes de bona teia,

ESPORTS

La UE Sitges ha perdut al camp del Juventud 25 de Septiembre per 2-1, una derrota que es produeix en un moment on els nostres venien de dues victòries consecutives i escalant posicions en la taula classificatòria.

Els locals, només a dos minuts de començar el partit, es van avançar en el marcador i de seguida es va poder apreciar que el Sitges va sortir com a descol·locat. Tot i amb això va saber reaccionar bé i als 15 minuts empataven amb un gol de Xavi Cabezas. I a partir d'aquí els dos conjunts van tenir bones oportunitats, sent els sitgetans els qui van tenir més possessió de la pilota.

Amb aquest resultat es va arribar a la mitja part i a la represa, que s'esperava la continuïtat del bon moment, pel qual semblava passar el Sitges, els papers es van canviar i el Juventud oferia més bones sensacions, tan va ser així que al minut 61, els locals, van fer pujar el 2-1 definitiu. A partir de llavors es va veure un Sitges gris i poc encertat de cara a porteria, sense ser capaç de capgirar el marcador. O al menys empatar.

La notícia esportiva que ve a continuació, bé podria formar part de la secció curiositats d'aquest repàs. Perquè es tracta de donar ressò d'una competició nudista, la primera que es celebra en un municipi de Catalunya i la segona celebrada a tot Espanya. Sent la primera Gijón en el 2006.

Ha comptat amb la participació de 190 persones entre 8 i 75 anys, que formen part de 10 federacions internacionals, entre les quals: Luxemburg, Itàlia, Anglaterra, França, Txèquia, Irlanda, Suïssa, Sèrbia i el col·lectiu Esperanto I Mena de Nord d'Àfrica, a més dels participants de l'Estat espanyol. Mentre que les modalitats han estat papallona, esquena, braça, lliure i relleus.

Les proves s'han celebrat a la Piscina Municipal i, a més, s'han organitzat un seguit d'activitats paral·leles amb visites culturals i turístiques a la vila. A més el Campionat ha comptat amb la participació de l'Associació Naturista de la Platja de l'Aiguadolç i la col·laboració de la Federació Espanyola de Naturisme i també la de Catalunya. Tots els participants han mostrat la seva satisfacció per l'acollida que els han dispensat i pels encants que ofereix el nostre poble.

Una fita històrica, les patinadores sitgetanes, que formen part del Club Artístic Skating Cunit, s'han proclamat campiones del món de Patinatge Artístic, que s'ha celebrat a Beijing (Xina), que ha tingut lloc entre el 17 i el 30 d'octubre.

On han destacat en la categoria Xou Petit les patinadores Andrea Serra i Vinyet Sintes. I en la categoria Xou Júnior s'han proclamat campiones del món, entre la resta de companyes, Laia Jiménez, María Baños i Naiara Maldonado. Després d'una brillant actuació i que és la continuació dels triomfs ja aconseguits anteriorment, com l'or a les europeus celebrats a Saragossa. Per altra banda el Quartet Júnior, les sitgetanes participants, havien aconseguit un cinquena posició.

Sense oblidar la participació de la Mariona Arrive que, amb el CPA Tona, participant en la categoria Xou Gran, ha aconseguit una meritosa quarta posició.

També el Club Patins Subur Sitges està fent un bon inici de temporada. L'equip que dirigeix Quim Vàzquez, junt amb l'equip de Cambrils, estan al capdamunt de la classificació. I com ha passat el divendres 31 ha guanyat a la pista del Vendrell, demostra que, fins al moment, les coses li van bé. Com s'acostuma a dir, pau i que duri.

No poden dir el mateix els components del Rugby Club Sitges que, després d'haver pujat a la Divisió d'Honor B, han patit quatre derrotes. Des del Club han informat que posaran tots els mitjans per intentar adreçar la situació i mantenir-se en la categoria.

La popular cursa Behobia-Sant Sebastià ha comptat amb la participació de 34 sitgetans i 20 ribetans. Amb un total de 20 quilòmetres. Entre els sitgetans han sobresortit Oleguer Font i en Josep Maria Tubau.

I ara que parlo de córrer, l'Hugo Bravo Ollé, el jove sitgetà de 21 anys i que actualment viu a París, fa un any que córrer cada dia sense interrupció. S'ha fixat l'objectiu de còrrer 1.170 dies seguits, els mateixos que Forrest Gump en la pel·lícula. Si guaiten al nostre Passeig Marítim observarem que cada dia hi corren un bon nombre de sitgetanes i sitgetans, que demostren una constància que si no

igual com l'Hugo, poc els hi falta.

Ha hagut renovació de la junta de la. Penya Barcelonista de casa nostra, que a partir d'ara presideix l'Alfred Ruiz, que s'ha fixat nous objectius i, sobretot, els actes de celebració del 50è aniversari de l'entitat.

La UE Sitges pateix la primera derrota (1 a 2) de la temporada a casa, contra l'Ascó. Tot i que es tracta de la segona consecutiva. El gol de Sitges el va fer en Xavi Cabezas. Malgrat els dos resultat adversos, els nostres tenen prou potencial i actitud per poder capgirar, en els propers partits, aquests resultats.

L'Inmanol Urraza va néixer a l'Argentina i va arribar a Sitges quan només tenia dos anys. I aquí es va aficionar al rugbi, cosa que va fer que s'integrés al Rugby Club Sitges.A partir d'aquí va anar creixent esportivament, fins arribar a vestir la samarreta de la selecció espanyola. Ha jugat a França, Itàlia i Austràlia.

El seu equip actual és el Aparejadores Rugby Burgos que competeix en la Divisió d'Honor espanyola. Tot i que el seu poble continua sent Sitges.

Després que el Bàsquet Sitges hagi guanyat tres dels darrers quatre partits, permet a l'equip sortir de les posicions de descens. El darrer partit guanyat ha estat contra el Bellpuig per 59 a 55. I el que és molt important és que després d'un inici de temporada molt fluix, l'equip ha anat de menys a més. Una trajectòria que permet somiar amb bons i importants resultats.

El Club Rítmica Sitges Garraf, en el transcurs d'aquest mes de novembre, sembla que les coses li van de cara. Obtenint bons resultats en les fases de tardor de la Copa Catalana de la Federació, on participa en el nivell IV pel que fa als conjunts infantils i alevins. I on el conjunt infantil va aconseguir la medalla d'or en les fases tardor de la mateixa Copa. Mentre que l'equip aleví es consolida entre els cinc millors conjunts de la categoria.

En canvi la UE Sitges, tot i fer un bon partit, perd per la mínima al camp del Terlenka Barcelonista. El gol es va produir a la primera part del partit i a la segona va ser de domini absolut, amb les millors ocasions pel Sitges que, tot i amb això, no va poder ni empatar.

El divendres 14 de novembre la Fundació Veterans de Sitges va organitzar un homenatge a Johan Cruyff. Amb l'assistència del seu fill Jordi i alguns jugadors que van guanyar la Champions a Wembley el 1992 i persones vinculades al FC Barcelona com: Fernando Molinos, Guillermo Amor, Julio Salinas, Andoni Goikoetxea, Santi Ezquerro i el tècnic García Pimienta.

També es va aprofitar l'ocasió per posar una placa dedicada a Andoni Goicoetxea a l'Avinguda de les Estrelles. Per acabar amb un dinar de germanor.

La Paula Jiménez, sòcia del Club de Golf Terramar, s'ha proclamat guanyadora absoluta dels Grand Prix de la Federació Catalana de Golf, en la categoria Girl Cadet.

A més d'aconseguir un gran triomf en la WAGR Barcelona International Cup. Aconseguint així el tercer títol internacional d'aquest any en el rànquing mundial amateur. Una bona trajectòria, que la converteix en una de les joves promeses del golf català.

Després de quatre derrotes consecutives l'equip de l'UE esportiva Sitges prescindeix dels serveis del seu entrenador Álex Villalgordo i del seu segon Joe Portillo. El substitueix en Manel Rodríguez que ja havia exercit aquest càrrec i que actualment desenvolupava les tasques de coordinador general.

La derrota davant la Rapitenca, al camp d'Aiguadolç ha accelerat la decisió. Els dos gols del locals els han fet el capità Geri i en el minut 93, Calos Contreras va marcar el segon, sense temps material per poder empatar.

En Manel comptarà amb en Dani Cardeñoso com a preparador físic.

El Sitges Bowling Club ha començat bé la temporada i el seu objectiu és poder ascendir a Segona Divisió, ni que sigui amb un dels dos equips que juga a Tercera Divisió, De moment els resultats estan acompanyant. En l'última jornada, disputada al Vendrell, un dels equips del Sitges ha pujat del tercer al segon lloc.

La idea de la construcció d'un nou camp als Pins Vens, esta agafant forma. Quan després de l'exposició que se'n ha fet al veïnat i l'exposició pública i possibles al·legacions. Passat el termini el següent pas serà tornar el projecte al Ple per a la

seva aprovació definitiva, per a després formalitzar la licitació de les obres.

Aquest nou camp comptarà amb un camp de futbol, dues pites cobertes i la urbanització de l'entorn.

Com acostuma a passar amb els equips, quan canvien d'entrenador, que el partit que juguen un cop materialitzat el canvi, el guanyen. Els de la UE Sitges, més que guanyar-lo l'han empatat. Al menys s'ha aturat la mala ratxa de perdre quatre partits consecutius. L'empat s'ha produït al camp del Santboià, on cap dels dos equips va anotar.

Després d'aquest empat a zero els sitgetans ocupen l'onzena posició, a només dos punts del descens. Tanmateix al no perdre aquest darrer partit dona confiança als homes d'en Manel Rodríguez que, encara els queda temps, per poder fer una bona temporada.

A Madrid, el dia 29 de novembre, el conjunt del Sitges Gaelic, ha disputat la primera fase del campionat. On ha ofert una bona imatge i millors resultats, perquè ha quedat com a segon classificat, després d'una victòria i una derrota.

La classificació de la lliga Central-East, l'encapçala el Madrid Harps seguit dels sitgetans i el Barcelona i el Bilbao en el tercer i quart lloc respectivament.

El dia 31 de gener del 2026, el Sitges es desplaçarà a Saragossa, on disputarà la segona ronda del campionat peninsular.

DESEMBRE

EL DIA A DIA

Només començar el desembre els botiguers tenen posades totes les seves expectatives en les festes de Nadal, sobretot quan sembla ser que el mes de novembre les vendes han estat fluixes. Fins i tot el tan esperat Black Friday no ha complert les expectatives que hi havia posades, no ha estat per tirar coets. Els botiguers ho atribueixen a que el temps no ha acompanyat i no ha animat a la gent a sortir al carrer per anar a comprar.

De totes maneres el problema més greu és, que cada vegada més, les plataformes en línia fan molt mal al comerç convencional. Els comerciants locals, per incentivar les compres en els comerços adherits, han posat a l'abast del consumidor uns Bons, que quan se'n compra un per 6 euros, automàticament aquest té un valor de 10 euros i que es poden bescanviar en els establiments que s'identifiquen amb un distintiu específic.

El Winter Market s'ha traslladat al Port de Sitges, durant dos caps de setmana, el del 13 i 14 i 20 i 21. On hi han exposades una trentena de marques, a més de comptar amb artesans gastronòmics que ha ofert les seves especialitats. Allà els infants també han trobat un variat nombre d'entreteniments.

De moment el nostre poble queda exempt d'aplicar la Zona de Baixes Emissions, perquè el municipi no supera els llindars de població, tot i que s'hi apropa. També cal tenir present que bona part del centre del poble ja fa anys que està tallat al trànsit rodat i cada vegada es van ampliant més els carrers bici per tal de donar prioritat a aquest mitjà per a desplaçar-se. En una visita que, fa anys, vaig fer a Holanda, em va sobtar el gran nombre de bicicletes que circulaven per la seva capital, Amsterdam. Doncs sembla ser que aquesta mitjà es vol implantar de cara el futur per anar substituint els cotxes o si més no quan la implantació del cotxe elèctric sigui més gran.

D'altra banda tenim la sort que la qualitat de l'aire que tenim és bona i, per tant no requereix mesures restrictives. A veure fins quan es manté així.

Els grups de l'oposició van aconseguir que es convoqués un Ple extraordinari per al dia 10, amb la finalitat de tractar sobre el nou contracte de neteja que encara està a damunt de la taula. Després que fa dos anys que aquest generés problemes i desavinences entre els membres que conformen el Consistori. Amb el contracte prorrogat, arriba un punt que el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic atura la licitació per possibles perjudicis.

Un motiu que ha servit per a derogar el plec, obrir un expedient informatiu, demanar un informe de sobrecostos, dels darrers dos anys, i demanar la dimissió de la regidora responsable, Cristina Guiu..
La moció va prosperar amb 11 vots favorables de la suma de Junts, PSC, PP, VOX, Fets per Sitges i la regidora no adscrita Elena Alonso. Contra els 8 del govern (ERC; Sitges GI i Comuns Verds), amb una abstenció de Guanyem.

Amb la licitació suspesa, la situació del contracte de neteja continua a l'aire. Dos anys després que l'error administratiu va impedir renovar la pròrroga. La pilota torna estar a la teulada del Tribunal, esperant que aquest es pronunciï al respecte.

Vallcarca sempre ha estat un referent, per la seva cimentera i perquè aquesta va donar feina a molta gent vinguda d'arreu de la península, sobretot del sud. Famílies senceres que es van establir en la colònia de treballadors de l'empresa, perquè aquesta els hi proporcionava feina i casa. Aquí van arrelar i tots van tenir uns estrets lligams amb Sitges. Mentre els homes, i potser els fills treballaven a la fàbrica, les dones i les filles venien a treballar a la vila. Moltes de les noies a la fàbrica de la corsetera.

Fins que la colònia es va enderrocar i la major part d'aquelles famílies van anar a viure a les Roquetes,

un nucli de Sant Pere de Ribes, que es va formar amb aquestes famílies per a créixer el seu nucli fins a l'actualitat.

Aquest va ser el principi del final de la fàbrica, de la qual tots recordem el fum que desprenien les seves xemeneies, que deixaven la pols espargida per les muntanyes de l'entorn. Fins que potents filtres van solucionar el problema.

Un cop acabada la seva activitat, fa anys que resta com un element fantasmagòric, com el seu port també en desús. Durant tot aquest temps han anat sortint projectes i cap ha arribat a bon port. Fins que ara sembla que es torna a bellugar i potser hi ha perspectives que l'actual s'arribi a consolidar. És clar que això no serà d'avui per demà, es parla d'uns quinze anys vista. Perquè les normatives i els passos que cal seguir no són fàcils i sobretot es dilaten en el temps.

Existeix el que se'n diu Pla Director que s'ha presentat a les administracions corresponents. Segons sembla no ha rebut massa rebuig per part de les formacions polítiques locals i de la Generalitat.

Atenent que es tracta d'un projecte que se'n va començar a parlar fa tres anys i que consisteix en crear un districte d'innovació vinculat al món de l'audiovisual. També el projecte contempla cedir terreny al Parc del Garraf i construir uns 2.000 habitatges, dels quals 1.000 serien de protecció oficial, a més de la construcció d'un hotel. Això portaria a restablir el servei de l'estació de tren i tornar a donar vida al port.

La inversió es calcula que serà de 440 milions d'euros i que es crearan uns 2.000 llocs de treball. Però primer ha de rebre els corresponents permisos que, anant bé la tramitació, es pot allargar fins a tres anys, mentre que el desenvolupament total es podia dilatar de deu a quinze anys. Abans es deia: "poc viurà el qui no ho veurà". Si més no, els que ja tenim una certa edat, deu i ja no dic quinze anys, afegits als que tenim, potser no hi serem a temps. Sí home sí, hem de ser optimistes. Sobretot quan, des de l'administració no paren de pregonar que la burocràcia s'agilitzarà, o al menys tenen ganes que així sigui. Tanmateix els castellans també diuen: "Del dicho al hecho hay un trecho". I res més .

A les Botigues estan a punt de començar les obres per remodelar el seu Passeig Marítim, actualitzant les infraestructures i, al mateix temps, millorar la integració paisatgista amb les dunes i tot l'entorn natural. A la vegada que es dotarà de nous serveis, entre ells canalitzacions i més punts de càrrega de vehicles elèctrics.

La façana marítima ha entrat a debat, el divendres dia 12, i ho ha fet de la mà del Grup d'Estudis Sitgetans, que el seu espai ha organitzat una xerrada en la qual hi han participat experts i tècnics com: en Pere Andreu Ubach, doctor en enginyeria de la UPC i investigador CIMNE; Daniel González Marco, secretari del CIRC-LIM/UPC; Carme Puig, subdirectora de Geologia i recursos geològics de l'ICGC. I en Jesús Coines Suñé, de Biodiveristat Sitges, que ha fet de moderador.

Entre tots han enumerat els problemes que afecten al litoral. Com poden ser l'erosió de les estructures artificials que impedeixen el moviment dels sediments. El canvi climàtic que amb aquet augmenta el nivell del mar i això està agreujant l'erosió costanera. També la contaminació que ha acabant alterant els ecosistemes. I la pèrdua d'elements naturals, com les dunes i les zones humides i altres elements que han reduït les barreres naturals contra els temporals.

I si els ponents han exposat part dels problemes que ajuden a erosionar el nostre litoral, també s'ha parlat de possibles solucions com: recuperar elements naturals com praderies de posidònia i aiguamolls. Portar a terme estratègies de gestió dels sediments més eficients que permetin que les platges es regenerin de manera natural. Fomentar una millor coordinació entre governs locals i altres institucions que igualment s'hi han d'implicar. I conscienciar a la gent perquè tinguin respecte amb el mar i no hi aboquin deixalles de cap mena i tenint cura de preservar la posidònia.

La consellera de Territori, Sílvia Paneque, ha visitat Sitges amb la intenció de posar-se al costat dels llogaters dels pisos de la Caixa que fa poc ha adquirit la Generalitat, que s'emmarca dintre del pla que té de comprar a prop de 200 pisos, que passaran a ser protegits, en el sector de La Plana i Pins Vens. Mentre que el propi Govern de la Generalitat ha anunciat que el pròxim mes de gener es farà la licitació per a la construcció d'habitatges, en solars cedits, en la mateixa Plana i a Les Botigues, on es preveu la construcció de 485 habitatges protegits de titularitat municipal.

La consellera ha estat acompanyada de l'alcaldessa, Aurora Carbonell, i de la regidora d'Habitatge, Carme Gasulla.

Els llogaters han mostrat la seva satisfacció i a la vegada han exposat a la consellera el deplorable estat amb que es troben totes les zones comunitàries. A la qual cosa se'ls ha informat que un aspecte, el de la regularització a que es referia, correspon a la voluntat de condicionar aquests espais i d'aquesta manera dignificar-los. Molt bones notícies. El millor regal de Nadal pels llogaters d'aquests pisos.

El dijous 11 s'ha celebrat la sisena Nit del Turisme, que organitza el Gremi d'Hosteleria de Sitges que presideix l'Okar Stöber, que ha tingut lloc a l'Hotel Eurostar Sitges i ha reunit en el sopar a uns 200 comensals. Ha comptat amb la presencia de l'alcaldessa Aurora Carbonell, la diputada delegada de Turisme de la Diputació de Barcelona, Ana Herrera, entre altres autoritats i cares conegudes.

Abans de sopar s'ha procedit al lliurament dels guardons. Aquests han recaigut: Insígnia d'Or a Carme del Campo (durant molts anys gerent del Gremi d'Hostaleria); Amic Predilecte a Antonio Orozco i a Foment de Sitges; mentre que els reconeixements de les Tradicions Familiars, han estat pel Port de Sitges (pels seus 50 anys) , El Cable (85 anys de trajectòria) i Cal Pinxo (pels seus 100 anys d'activitat). I s'ha aprofitat per avançar els guanyadors del Tapa a Tapa de Tardor: accèssits pel Ror 1956, Vermut Rojo i premi per El Vivero.

En el moment dels parlaments s'ha posat en relleu la bona tasca desenvolupada en quant a la promoció de la vila que ha donat els seus fruits. Amb un balanç positiu, però insistint que no es pot baixar la guàrdia, perquè tot i que Sitges és una bona destinació, hi ha molta competència en el sector turístic. El que s'ha observat, com la resta dels mesos de l'any, que els pròpiament anomenats d'estiu, fora d'aquests, es va notant un increment de turistes estrangers i també nacionals que ens visiten a "fora de temporada". Això vol dir que, en certa manera, Sitges està de moda.

S'està acabant l'any i els 23 paradistes del Mercat Municipal estan sumits en la incertesa més absoluta, perquè encara no saben el futur que els espera. En quant a la renovacions, que passen per unes noves licitacions.

Tanmateix des de l'Ajuntament volen transmetre un missatge de tranquil·litat, perquè tot i que el 31 de desembre acaba la concessió que es va iniciar quaranta anys enrere, els paradistes actuals podran continuar amb la seva activitat a l'empara d'una llicència que se'n diu de precari. Això sembla ser que estarà en vigor fins que s'hagin acabat de redactar els plecs de bases, seguidament es convoca la licitació i es resol l'adjudicació de les noves concessions.

Tot això no aclareix el dubtes dels paradistes, la majoria del quals volen continuar al davant de la parada. Però el més important de tot, i el que volen saber, és que el representarà, econòmicament, veure complert el seu desig. Aquí està la mare dels ous.

En el darrer Ple, celebrat el divendres 19, es va debatre una vegada més la continuïtat dels serveis dels bus i la recollida de residus.

Portades a votació, per part de ERC, SGI i Verds, en Comú Podem, les operacions comptables que requereixen aquestes operacions. Pel que fa al servei de bus urbà, la proposta es va aprovar amb els vots favorables de l'equip de Govern i l'oposició del PP i Junts per Sitges, es van abstenir Vox, Guanyem Sitges, Fets per Sitges, grup Socialista i la regidora no adscrita d'El Margalló.

En. quant a tema de la neteja i recollida de residus, hi van votar a favor els partits que formen l'equip de Govern. Votant en contra PP, Fets per Sitges, Junts i la regidora d'El Marrgalló i es van abstenir Vox, Guanyem i el PSC.

Aprovats els dos punts, el de la neteja estarà en vigor fins al mes de juny, els imports ascendeixen a 578.000 euros, pel que fa al bus i 4,1M€ per la neteja.

CULTURA

Els components del grup Vocal Scherzo celebren un concert de nadales, el dissabte 13, a l'ermita de Sant Sebastià, com van fer als anys 2022 i 2023. La formació va ser formada, per Cristina Blasi, a l'any 1994 a Barcelona i actualment la dirigeix David Ariza.

La seva actuació ha estat molt aplaudida i ha contribuït a fomentar l'ambient nadalenc que aquests dies ja es fa notar a la vila.

El dimarts dia 2, en el transcurs de la 36a edició

dels Premis Ateneus, celebrada a Barcelona, La Societat Recreativa El Retiro i el Casino Prado Suburense han estat distingits amb els premis de la Línia de Suport 2025 a la Comunicació Associativa.

Segons el jurat ha considerat que el Retiro es mereixedor del premi per haver reactivat el lideratge femení, amb la finalitat de captar sòcies.

Per la seva banda el Prado el jurat ha valorat el projecte "*Prado Connecta*". Una iniciativa destinada a actualitzar i ampliar les eines de comunicació de l'entitat, per tal d'arribar a més públic, millorar la relació amb els socis i fer més visible la presència del Prado en la vida cultural sitgetana.

L'acte ha comptat amb una sorpresa, com ha estat l'actuació d'alguns components de la companyia sitgetana La Cubana, que amb les seves "cubanades" han delectat al públic assistent. Una deferència de l'organització vers els sitgetans que, d'aquesta manera, han volgut que es sentissin com a casa.

A falta de música en directe els DJs ho supleixen. Un servidor recorda que durant els Balls, per exemple de Carnaval, revetlles, balls d'estiu, Festa Major... les Societats Prado i Retiro contractaven dues orquestres per amenitzar aquesta balls. Una podia ser la de la casa, Mozart i Iberos del Jazz, i l'altra acostumava a ser d'un àmbit més professional. D'aquesta manera s'alternaven en el transcurs de la nit.

Quan va començar a implantar-se el ball amb discs, en les discoteques, va arribar un moment que van ultrapassar aquest espai i es van anar imposant en els llocs on feien ball. Vet aquí que això, per exemple, va permetre a les societats prescindir d'una orquestra o un conjunt. Tots recordem la programació del Retiro, quan s'anunciava una d'aquestes formacions i Disco Marín. Perquè l'Ignasi Marín, era l'encarregat de que, quan el conjunt descansava, ell continuava fent ballar amb els discs.

Un disjoquei, de casa nostra, que va començar punxant discos a la cafeteria del Prado, quan aquestes els diumenges a la tarda es transformava en discoteca, va ser en Ramon Martin. Actualment sobresurt una nova generació com l'Adam Ballovar, Gerard López i Núria Sales. Sense oblidar-nos de la DJs internacional, la Núria Scarp. En un temps on els discs de vinil ja fa temps que han passat a la història i també el CD. Una connexió a Spotify i un bon mesclador de so és suficient. El que no ha canviat del o de la DJs, és la professionalitat, junt amb el bon gust, per combinar les músiques .

Andreu Noguero guanya un altre premi internacional de fotografia, en la modalitat Monocrom, el que abans es coneixia per blanc i negre, en el XVII Certament Internacional de Fotografia Fundació ASISA, on han arribat 7.796 fotografies, presentades per 518 fotògrafs de 47 nacionalitats diferents. Tot un honor poder posar-se a davant de tots.

La col·lecció amb la qual ha participat li ha posat per nom: *Oscura Religiosidad* i son fotografies fetes a Etiopía, en l'espai ortodoxa de Lalibela. En el mateix certament s'ha presentat en altres modalitats, on també ha rebut una menció d'honor. I encara no s'acaba aquí, a l'Andreu li han concedit el pin blau que atorga la Federació Internacional de Fotografia al fotògraf que ha aconseguit la millor classificació, després de sumar els resultats obtinguts entre totes les categories.

Des de fa uns anys es celebra un concert per commemorar la festivitat de Santa Cecília, patrona de la música i dels músics. Aquest any ha tingut lloc el dissabte 13 a l'Escorxador i el artífex, com sempre, és el músic sitgetà Juanjo Rocha. La part interessant d'aquest concert és que el director recupera partitures d'autors locals, la majoria poc conegudes. El seu treball de recerca li permet trobar peces que potser s'havien interpretat poc o gens davant el públic.

Per tant podem parlar d'un concert únic que posa en solfa, mai millor dit, aquests compositors sitgetans o vinculats a la vila. S'han interpretat obres de l'Antoni Català, Manuel Torrents, Enric Morera, Antoni Urgellès, Jordi Pañella, Antoni Pañella, Gabriel Pallarès. Els intèrprets han estat: Cecília Burguera i Ricard Vallina (violins), Mónica Cruzata (viola), Sergi Huerta (violoncel), Alexandre Garcia (contrabaix) i el sitgetà Carles Planes (piano). Amb la participació d'un altre sitgetà, que no toca cap instrument, si més no de la de la seva bona veu i dicció, també en fa un art, em refereixo a en Josep Maria Rosés, que n'ha fet les presentacions.

Cal felicitar a l'amic Juanjo per aquests iniciativa, que fa possible honorar la memòria de compositors i músics sitgetans que, de no ser per ell, les seves obres restarien en l'oblit.

Continuant amb el Memorial Josep Vadell, al

mateix Prado, el dissabte 13, ha estat el torn dels BCN Gospel Messengers. Que han aportat un gran nivell d'espiritualitat, amb una posada en escena molt intensa, de la qual ha gaudit molt el públic. Fins el punt que entre els assistents es comentava que no cal desplaçar-se fins Amèrica per poder gaudir d'aquests emblemàtics cants. Sense moure'ns de casa els hem tingut al nostre abast. Si ja ho dic: no sabem el que tenim.

El Joc de les Festes de Sitges, que s'havia de presentar per Corpus, s'ha pogut portar a terme el diumenge 14, amb un acte que ha tingut lloc al Miramar. S'han fabricat 500 unitats al preu de 30€.

Un meticulós treball en el qual hi han invertit dos anys, que ha portat a terme la Comissió de Corpus, amb el suport de l'Ajuntament. Durant els actes de la festivitat del Corpus de l'any 2024, es va fer un prototip el qual es va ensenyar en l'Hort de Can Falç. Aquesta prova es va servir per millorar-lo i també per ampliar-lo.

Està pensat per a jugar-hi entre 3 i 6 jugadors, en partides individuals, o entre 2 i 6 equips, amb diferents nivells de dificultat. Un bon regal per aquestes festes.

Mentre que el divendres 19 han actuat els nostres, el Retrio. Que també ofereixen un bon repertori de música de Jazz i amb ells coincidim quasi cada dia pel carrer. Actualment el panorama musical de casa nostra està molt ben representat i això ens ha de fer sentit molt orgullosos.

La sala Gòtica del Museu de Maricel va ser el lloc escollit per presentar el volum que fa referencia al primer seminari celebrat sobre el pintor Joaquim Sunyer. La susdita presentació ha anat a càrrec de Txema Romero, director dels Museus de Sitges i va comptar també amb la intervenció d'Ignasi Domènech, Cap de col·leccions dels Museus i, a la vegada, editor de la publicació i finalment la Vinyet Panyella que és una entesa de l'obra de Joaquim Sunyer.

El seminari protagonista d'aquest acte va tenir lloc el desembre de 2024, per celebrar el 150è aniversari de naixement de Sunyer. I va comptar amb la participació de la Vinyet Panyella, Ignasi Domènech, Susanna Portell, Mariona Seguranyes i Eliseu Trenc. D'això se'n ha fet la publicació que ara ens ocupa i que porta per títol: "*Joaquim Sunyer. Estudis en commemoració del 150è aniversari del seu naixement*" i aplega totes les intervencions que es van fer i que s'il·lustra amb obres del pintor, en diferents modalitats com el gravat.

I on també es posa de relleu el que és coneix com el catàleg raonat de l'obra de Sunyer, realitzat per la seva neta, Isabel Sunyer Hannapier junt amb el seu marit Juan A. Villalba.

El divendres 19, aquest Cronista ha tingut la satisfacció de veure publicat, a les pàgines de l'Eco de Sitges, l'article 2.000. Això passa quan el 22 de novembre, d'aquest mateix any, s'han complert 55 anys de col·laboració en el setmanari. De primer d'una manera esporàdica i a partir del 1988 cada setmana.

Una data i un número que em converteixen amb un dels col·laboradors més antics, junt amb en David Jou, Josep M. Matas i Vinyet Panyella del susdit setmanari. Des de la direcció m'han volgut afalagar amb un a entrevista, publicada en el mateix dia d'assolir aquesta fita, realitzada per la també col·laboradora, l' Anna Grimau. Així com l'article que, en la seva secció, em dedica el director, Magí Fortuny i Poch. El també divendres, dia 2 de gener del 2026, sortirà publicat l'article 2021. I fins que la direcció, la resta de col·laboradors, les lectores i lectors, em vulguin continuar donant suport. O que les meves forces i les ganes es mantinguin com fins ara.

La Lídia Gázquez ha presentat al Prado la seva darrera obra "*Nuuk*", en un acte on va estar acompanyada per l'Alba López i la Mireia Vidal-Conte.

Segons les pròpies paraules de la Lídia, Nuuk és una creació híbrida entre prosa i poesia. L'epíleg, en forma de carta, porta la signatura de la poetessa Corina Oproae. La seva lectura obre una porta d'esperança, en mig de la solitud del paratge de Groenlàndia, on ara hi ha posat l'ull i el desig el mandatari americà. Tant de bo, aquest, pogués llegir el que escriu ella i, la seva lectura, el fes reflexionar i, a la vegada, dissuadir de les seves ànsies conqueridores. Això és molt difícil, per no dir impossible. Nosaltres sí que gaudim del que la Lídia ha escrit. Ell s'ho perd.

Una nova Societat es posa a caminar, est tracta de la Societat Santiago Rusiñol, que ha estat presentada al Museu Cau Ferrat i de la qual els primers socis fundacionals són: August Bover, Andreu Bosch, Margarida Casacuberta, Ignasi Domènech, Marta Oliveró, Vinyet Panyella, Juan Carlos Rodríguez, Pere Rosselló, Lourdes Sánchez i Mari Àngels Verdaguer.

De moment el primer objectiu es poder completar el projecte de l'edició digital de l'Obra Completa de Santiago Rusiñol, que es va començar a preparar a l'any 2008. Paral·lelament tenen pesat organitzar jornades i col·loquis acadèmics, conferències i tot el que tingui uns lligams amb l'amo del Cau Ferrat.

L'Hotel Sabàtic ha fet una donació de 2.739 euros destinats a la Fundació Ave Maria. Que aquesta aprofitarà per ampliar i donar continuïtat al taller de musicoteràpia que estan portant a terme. Amb molt bons resultats, amb la finalitat de motivar els estats emocionals dels seus residents.

Aquesta iniciativa forma part d'un projecte que vincula les reserves de les empreses amb aquesta causa. On prèviament els informen si volen col·laborar-hi.

El sitgetà Cristian Beteta ha guanyat el Premi Forqué. Amb el curtmetratge "Ángulo Muerto". I amb aquest premi es posiciona pels Goya. El seu curtmetratge tracta temes, malauradament, tan d'actualitat com l'assetjament, el suïcidi i la violència.

La guanyadora del XXVIII Concurs d'escultura Pere Jou, de l'edició de l'any 2004, Susana Botana, ha inaugurat el dissabte 20 al Miramar, una exposició de les seves obres, sot el títol "Vent de Fora". Que reuneix obra dels darrers cinc anys de la seva trajectòria com escultora.

El divendres dia 19, el Mercat Municipal va desplegar una pantalla on es va projectar un vídeo, creat amb Intel·ligència Artificial, realitzat per en Borja Álvarez, que es dona la casualitat que és el nou arxiver municipal.

El seu treball, basat en el fons fotogràfic de l'Arxiu, mostra de manera curiosa i molt viva, la vida quotidiana del nostre passat. Per exemple, com es desenvolupaven els oficis, sense deixar en l'oblit les festes locals. Un treball molt interesant que es pot seguir veient en la web www.sitges.cat/cultura i també en la web www.culturasitges.cat, en el dos portals s'han actualitzat la informació de l'Arxiu Històric. A banda d'això, també els responsables de l'Arxiu Digital, estan treballant per posar a la xarxa nous continguts i noves digitalitzacions que en breu es donaran a conèixer.

També aquest mateix divendres, a la Biblioteca Santiago Rusiñol, s'ha presentat el llibre biogràfic de l'artista sitgetana, Isabel Pruna. Escrit per l'historiador de l'art, Francesc Miralles. Que ja havia biografiat al pare de la Isabel, el reconegut pintor Pere Pruna.

L'obra de la Isabel és molt significativa, si tenim en compte que és va abocar a l'art en una edat ja madura i que va combinar la pintura naïf amb el també art de teixir tapissos. A darrera de cada estil que ha practicat hi trobem el fil conductor que ens transporta a una dona lluitadora, que no ho va tenir gens fàcil i que va haver de passar per la desgràcia de veure morir a un fill, però on sempre li van fer costat el marit i la resta dels fills. Un llibre, per tant, amb molt fons i on es descriu aquet tarannà artístic i de supervivència, davant les diferents etapes que li van tocar viure a la protagonista.

FESTES I TRADICIONS

En aquestes vigílies de les festes de Nadal, El Grup de Pessebristes de Sitges, enllesteixen els detalls dels pessebres que exposaran al Miramar, al santuari del Vinyet, a la Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla, al Museu de Maricel i sobretot els diorames que exhibeixen al Palau del Rei Moro.

En aquest darrer espai, els seus diorames, tan ben aconseguits, ens apropen a l'essència del Nadal, en el Naixement, o també reflecteixen el moment on Josep i Maria busquen un lloc on passar la nit. O l'Anunciació dels àngels als pastors del Naixement que s'acaba de produir. Tots tan ben fets i ambientats que dona la sensació que t'hi trobis.

Mentre això Passa els Amics del Gafarró planten el seu pessebre al Gafarró. I uns altres els disposen als peus de la Creu de Sant Isidre. Aquest darrer en record d'en Ramonet Duran Ossó, que va ser qui va tenir la idea de disposar el Naixement en el puig més alt de Sitges. Són detalls i tradició que perdura al llarg dels anys, gràcies a aquests sitgetans que durant tot l'any transiten pels camins de Garraf i, en aquestes vigílies, fan un raconet al Nadal.

Tanmateix aquesta mateixos Amics del Gafarró, quan no van a la muntanya, alguns diumenges, van a esmorzar als Jardins de Terramar. Precisament un diumenge vaig coincidir, en aquest Jardins, amb en Joan Lago Farreras que portava la coca per les postres i poc a poc van anar arribant la resta de companys.

Dissortadament un dia que en Joan va acompanyar la seva família a la platja, mentre estava assegut a la sorra el cor se li va parar. Entre el mar, la muntanya, i a

prop d'aquests Jardins. Quan s'apropa Nadal, després de disposar el pessebre al Gafarró, baixen fins a la planúria i en disposen un a frec de l'entrada lateral d'aquests Jardins i que un servidor he considerat que esdevé un record dedicat a en Joan i a altres amics que ja no són entre nosaltres i que tan gaudien portar el pessebre a aquests indrets, a la bora de mar i en un raconet de la muntanya.

El dissabte 6, al Port de Sitges es ca celebrar l'encesa de llums de Nadal i va comptar amb la participació dels alumnes de la professora de guitarra Gemma Casanova, que han interpretat les nadales més conegudes. Ocasió que es va aprofitar per recollir fons que anirien destinats a La Marató. Tot plegat un altre punt on les festes de Nadal brillen amb tota la seva lluentor.

De la mateixa manera que el Cor dels Amics de l'Orgue de Sitges i la Gent de Teatre, s'han unit per oferir les seves versions, a voltes conjuntes, per enaltir el Nadal. Oferint cantades de nadales i poemes amb la mateixa temàtica. Sota la direcció de Francesc Pi i Xavier Canals. Els escenaris han estat la Biblioteca Santiago Rusiñol, l'Església de Sant Joan i el Santuari del Vinyet. La resposta del públic ha estat nombrosa i el protagonistes han rebut els aplaudiments que es mereixen.

El dissabte dia 20, per la tarda, ha tingut lloc la també tradicional conferencia de Nadal, que organitza el Grup d'Estudis Sitgetans a l'Espai Pere Stämpfli. Per aquesta ocasió el conferenciant ha estat el músic sitgetà, Manel Sabaté. Curiosament el tema escollit no ha estat els pessebres, sinó una interessant dissertació sota l'anunciat: " El Nadal de Johan Sebastian Bach a Leipzig (1723-1750) . Una conferencia molt interessant. En la qual en Manel ha sabut transportar al públic assistent a un llunya Nadal de la mà d'un gran músic i compositor. Amb una fluïdesa i apropament al contingut, que donava la sensació que t'hi trobessis.

Un any més la coral internacional Sitges Canta, ha ofert el seu tradicional concert de Nadal al Casino Prado Suburense. I ho ha fet el diumenge dia 14 , quan els 28 membres que la conformen han delectat al públic amb un variat repertori de nadales de tot el món i, com no podia ser menys, de la nostra terra.

Una actuació excel·lent entre un gran ambient tan nadalenc, que ja semblava que ens hi trobéssim. Ja queda poc.

A la tarda, a l'església parroquial ha estat el torn de la Polifònica de Vilafranca, que també ha cantat al Nadal. Ara, en aquestes vigílies, és quan ho assaborim més tots aquests actes. Perquè després, quan passa el dia de Nadal, no ens donem compta que les festes s'han acabat. Un detall molt significatiu el trobem en l´última festa, la dels Reis Mags. A la vigília, durant la Cavalcata tots els carrers són plens de gent i de mainada, a l'endemà a les nou del vespre ja quasi no es veu ningú pel carrer. En només vint-i-quatre hores el canvi és molt gran. El mateix passa en una altra data del calendari, el dimecres de cendra que a determinada hora de la nit s'estableix una calma que quasi t'has de pessigar per comprovar que estàs viu. I coincideix també que en la nit del mateix dia de Reis, les festes de Nadal s'han acabat. Tant esperar-les... i en la nit del dimecres de cendra s'ha acabat el Carnaval que, prèviament, també ha portat molta preparació seguida d'una disbauxa que sembla que no s'hagi d'acabar mai. Tot arriba i tot passa, s'ha de gaudir de cada moment.

Després d'estar molts anys de cara a la paret, des del 1990 al 2020, a Santa Bàrbara, concretament en l'espai destinat als horts dels avis, un dels plafons principals de rajoles que presidien la façana del Mas Sant Bartomeu, propietat de la família Carbonell i Gener, s'ha col·locat en un lloc ben visible de Can Milà. Ja era l'any 2021 quan el van girar i tot esta repenjats amb la mateixa paret, es podia mig entreveure la part frontal.

En aquest plafó es pot veure la imatge de Sant Jordi junt amb la de Sant Bartomeu, obra del il·lustrador i ceramista Josep Obiols i Palau. Que li va encarregar la família Carbonell quan va morir el seu fill Jordi a l'edat de 17 anys. L'autor va representar el jove encarnant la imatge de Sant Jordi, al costat de la de Sant Bartomeu.

La que ha estat una acèrrima defensora d'aquest plafó ha estat la Beli Artigas que, sempre que n'ha tingut ocasió, no ha deixat de reivindicar un lloc més digne on poder disposar-lo. Incomprensiblement han hagut de passar 35 anys fins a trobar-li un espai on poder-lo lluir com es mereix.

Els vestits dels gegants que han lluït des de l'any 1955 s'han conservat, gràcies al interès, per a que fos així, que han demostrat tots els gegantes que s'han anat alternant. Entre aquests en Josep Pujol, també ara el seu fill Dani, i en Llorenç Baqués, que

fins i tot van tenir cura de guardar-los en les seves respectives cases. Això ha permès que es conservin intactes tots aquests vestits i altres complements dels mateixos.

Coincidint amb la finalització de la restauració de les dues parelles de Gegants de la Vila, han lliurat tota aquesta roba, tan ben guardada, per a que passi a formar part de l'Espai Festes, dintre d'uns baguls dotats de bones condicions d'emmagatzematge . Es bo recordar que a l'any 1955 van ser confeccionats per les modistes de la botiga de confecció Maragada, del carrer Parellades, de la qual n'estava al front l'Antonieta Montserrat. Realitzats a partir dels figurins que va dissenyar l'Artur Carbonell. Potser un dia, en aquest Espai o en un altre lloc, amb més capacitat, podran ser exposats al públic. Estaria molt bé que fos així.

Com cada any, el dissabte 21 d'aquest mes, ha tingut lloc el lliurament del primer Tió. Un acte simpàtic i molt entranyable, que està destinat als més petits de la vila, els nascuts durant aquest any. Ha estat presidit per l'alcaldessa, la regidora de Tradicions i Festes i el president de la Comissió de Reis. Aquests ddarrers són els que organitzen aquest acte.

Com sempre ha reunit a un bon nombre d'infants, entre un ambient festiu i, sobretot, nadalenc.

Amb l'arribada de les festes de Nadal, torna el joc del Quinto a les Societats Prado, Retiro i a l'Agrupació de Balls Populars. Una tradició que manté amb el pas dels anys, sembla ser que aquí a Sitges es té constància des de l'any 1870 i que es va jugar per primer cop al Retiro que s'havia acabat de fundar.

A partir d'aquí la tradició no s'ha estroncat i no només això, sinó que compte amb molt èxit de participació. La peculiar cantarella dels "lloros" i la singular identificació amb segons quins números, contribueix a l'ambient nadalenc que es fa evident per arreu. I que abraça des del dia de Nadal fins el dia de Reis, formant part de la tradició nadalenca del nostre poble. Que sigui per molts anys més.

De la mateixa manera que han tornat els Pastorets, en dues representacions al Casino Prado, sota la direcció d'en Jordi Gràcia. Amb noves incorporacions en l'elenc, a més dels habituals. Els assajos ja fa dies que es portaven a terme, sota un ambient de molt bon rotllo, com s'acostuma a dir. I tothom fa el seus respectius papers il·lusionats i embolcallats per aquest simpàtic ambient nadalenc que transmet l'obra, que compta amb acompanyament musical en directe.

És molt gratificant poder comprovar com aquesta tradició té una bona resposta dels participants i del públic que ho va a veure i aplaudeixen la feina tan ben feta dels amics i parents que hi intervenen. Que sigui per molts anys més.

Si més no és a la mitjanit de la vigília de Nadal, abans de la missa de la nit de Nadal, quan a la mateixa parròquia, s'ha representat el Cant de la Sibila, que organitza l'Agrupació de Balls Populars i amb la participació de Gemma Biosca (Veu), els grallers Marcets, Nídia Berbegal (Orga) i el Cor dels Amics de l'Orgue.

Una representació de molt impacte, per la sobrietat sobre la qual s'escenifica, i perquè els cants i l'acompanyament de les gralles produeix un efecte de molt recolliment. Una representació que dona pas a la Missa del Gall. Recordo que molta gent de casa nostra, per assistir a aquesta missa, es traslladaven fins a Olivella. La petita església i l'entorn del poble, ens semblava que feia més Nadal, que ens apropava al paisatge tan representat en els pessebres. Actualment la nostra parròquia, com sempre ha fet, acull aquesta missa que també ofereix molt bones sensacions a tothom que hi acudeix. Malgrat que, degut a l'hora, sempre hi ha algú que se li tanquen els ulls. També els deuria passar a aquells pastors que, guiats per l'àngel, van caminar fins a trobar aquella establia , entre un paisatge gebrat. Que sobre això sembla ser que hi ha moltes versions, no totes donen per fet que el paisatge fos tan hivernal.

I com ja és tradicional, al vesprejar del mateix dia de Nadal i organitzat pels Amics de la Sardana de Sitges, amb col·laboració de l'Ajuntament, s'ha celebrat el concert de Cobla a l'església parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Que ha comptat amb la participació de la Cobla Maricel i del tenor Andreu Miret, sota la direcció de Francec Gregori. Una vetllada, com sempre, molt emotiva, tot gaudint de la nostra música, interpretada per músics de casa nostra. I amb un repertori molt adient, on han estat representades obres d'autors tan emblemàtics com: Juli Garreta , Eduard Toldrà , Xavier Boliart, entre altres. Menció especial es mereix una nadala que ha adaptat l'Ignasi Franco, component de la Cobla. Tampoc han faltat altres

nadales, del repertori ja conegut, interpretades per la Cobla i el tenor. Una vetllada per recordar.

Una altre de les tradicions sitgetanes que s'abraça en aquest dies de Nadal, és l'ofici de Sant Esteve que es celebra a l'ermita del Vinyet. Aquest any hem tingut una sorpresa afegida, quan hem coincidit amb la presencia de mossèn Josep Pausas, que ha concelebrat la missa presidida pel Senyor Bisbe de la diòcesis de Sant Feliu, Fra Xabier Gómez Garcia, junt amb l'actual Senyor Rector, mossèn Rafael Vilaplana.

La presencia de mossèn Pausas ha estat molt ben acollida per tothom que, després de l'Ofici, ha compartit salutacions, demostrant una vegada més la seva memòria, perquè ha anomenat a tots pel seu nom. El retrobament ha estat la nota simpàtica que ha distingit la sempre benvolguda visita al Vinyet. I de manera especial en aquesta festivitat de Sant Esteve. Després la gent s'ha repartit per les cases, allà on tocava, per a continuar gaudint dels àpats d'aquests dies. Dic allà on tocava, perquè les famílies, que han crescut amb nombre de comensals, tenim per costum celebrar els dinars amb diversitat: ahir a casa meva, avui a casa teva, el dia de Cap d'Any.... i així successivament, fins que s'acaben les festes. I d'aquesta manera tothom content i no ha de cuinar sempre la mateixa persona. Que això és molt important. I el bonic és que les sobretaules s'allarguen, sobretot si el tema de conversa no fa relació amb la política, del contrari pot acabar com el rosari de l'Aurora. No cal.

I en aquests dies tampoc podia faltar El Quinto, que s'ha jugat al Prado, Retiro i Agrupació de Balls Populars, amb els seus respectius "Lloros". Un joc de molta tradició nadalenca, el qual també s'havia jugat molt en les cases particulars, quan no hi havia televisió i la família es reunia, fins i tot es convidava a participar-hi als veïns. Sortosament encara hi ha costums que perduren i, malgrat que els temps han canviat i s'han perdut moltes coses i tradicions, el Quinto continua omplint els salons on es juga. Amb l'al·licient afegit pel qui "pica", que se'n porta uns calerons. Que tampoc són masses, sobretot si es coincideix amb algun altre que també ha fet el ple, però que fa gràcia poder explicar als teus i a les amistats que has fet un ple.

Amb tot això arribem a l'últim dia de l'any, amb convilatans que vol celebrar el comiat i la benvinguda, en família. O els qui prefereixen acudir als establiments, principalment hotels, que han preparat un menú especial, amb el corresponent raïm, "cotillón" i gresca fins ben entrada la matinada. Sigui com sigui, les perruqueries treballen durant tot el dia, perquè les sitgetanes volen que per al final i començament d'un nou any facin goig.

Fa anys la tradició manava anar a l'encontre de l'home dels nassos, que asseguraven els qui l'havien vist, que tenien tants nassos com dies tenia l'any. Aquests deurien ser uns privilegiats, perquè la resta no hi havíem coincidit mai, i no serà perquè no l'haguéssim buscat. Tot i que hi ha poblacions que el tenen representat en un personatge de cartró.

I ara que em refereixo a aquest costum perdut, a casa nostra, també ha desaparegut el costum de penjar la "llufa" , en el transcurs del dia dels Sants Innocents. Tot i que algunes innocentades apareixen reflectides en les xarxes socials. Si més no la llufa retallada d'un full de paper de diari i penjada per mans innocents, a la part de darrera d'aquells fastuosos abrics, ja ha passat a la història.

Ha hagut canvi en la presidència de l'Agrupació de Balls Populars, on ha deixat el càrrec Oleguer Font i l'assumeix la Judit Barlan. La vicepresidenta serà Marina Vergé, mentre que Carlos Olivares i Laura Cosialls seran vocals i la Vinyet Esteban la tresorera. L'entitat, per primera vegada, supera els 1.300 socis.

CURIOSITATS

Aquests dies, previs a les festes de Nadal, al Miramar Centre Cultural, s'ha presentat el testimoni de com es viu la festa, a través de les tradicions, en altres indrets del món. I ha comptat amb la participació de ciutadans procedents d'aquests llocs i que viuen a Sitges.

L'experiència ha estat molt alliçonadora, mentre s'han donat a conèixer cançons, relats històrics, tastos de menjars típics d'aquests dies. Una trobada molt curiosa i, a la vegada, instructiva.

DE CA LA MODISTA AL GAFARRÓ (Article publicat a l'Eco de Sitges, el 12 de desembre).

El nostre ha estat un poble de modistes, de sitgetanes que s'han dedicat a aquest ofici i altres que han tingut habilitat per la costura i es feien els seus propis vestits. Algunes d'elles aquesta destresa l'havien après fent d'aprenentes en els

tallers d'aquestes professionals de l'agulla.

Demà és la festivitat de Santa Llúcia, que és la seva patrona i també, segons mana la tradició, la data en la qual s'ha d'enllestir el pessebre. Per tant he volgut que aquest article es centri en aquests dos aspectes de la tradició.

La casa de la fotografia correspon a la de la Irene Torremorell, que era considerada una molt bona modista. Tenia el seu taller darrera aquesta finestra, quan aquest tram de carrer, el de Joan Tarrida, era un oasi de pau i tranquil·litat, qui la vist i qui el veu, on la Irene cosia i, al mateix temps, donava instruccions a les noies que l'ajudaven. Com la seva neboda, la Maria Àngels Carbonell Torremorell, filla d'en Josep Carbonell, de la farmàcia, i de la Juanita Torremorell. I com ella, les altres noies que dintre la intimitat d'aquell quarto de reixa van aprendre a cosir i quan el vestit estava acabat, una d'elles, l'anava a portar a casa de la clienta i per a transportar-lo per a que, en deien, no agafes mala "*axura*", el portaven sobre una safata de vímet i ben embolicat amb la tela blanca per preservar d'alguna inoportuna taca. Però abans les noies de darrera la finestra, entre repunt i repunt, o desfilant aquests, es lliuraven a unes converses sucoses i molt sovint decantaven a unes rialles encomanadisses. Perquè aquests tallers eren com un aparador a l'espontaneïtat i a l'alegria d'una jovenalla que s'avenia amb la conclusió castellana que diu: "Juventud divino tesoro". En aquest taller l'oficiala, que hi portava molts anys cosint, era la Conxita Marín, parenta de l'Anglisani, que viu a la seva casa del carrer Sant Gaudenci. Hi va treballar fins que es va jubilar i per les seves mans hi van passar tots els vestits de les clientes de la Irene.

El dia de la patrona hi havia costum d'anar a passar el dia a Barcelona, fent una visita a la capella dedicada a la Santa, en la Catedral. I aprofitant que estaven allà, fer un tomb per les parades de figures de pessebre de la més que centenària Fira de Santa Llúcia, que es remunta a l'any 1786. Per a després celebrar-ho amb un dinar, en els també restaurants centenaris de can Culleretes, los Caracoles i en altres que, si tenien sort, els acollien, perquè era un dia que els restaurants assolien un ple absolut. I quan havien paït el dinar, encara quedava l'opció de fer una xocolatada amb melindros a les xocolateries del carrer Petritxol, això si ja no hi havien anat a esmorzar.

I com ja he dit, que per a aquest dia s'ha de tenir el pessebre enllestit, la nostra gent, els Amics del Gafarró, són uns entusiastes d'aquesta tradició. Prova d'això que, abans del dia assenyalat, posen el pessebre en aquest raconet del Massís del Garraf, encomanant l'esperit del Nadal en un indret on el flaire de la molsa, de les herbes boscanes, contribueix a que en aquest pessebre no li faltin els elements més naturals que tot pessebre ha de tenir.

Quasi bé en línia recta, en el cim del Puig de Boronet, als peus de la Creu de Sant Isidre, un altre entusiasta de les tradicions, en Ramonet Duran i Ossó, també en disposava un. Cosa que continuen fent els seus amics. Per tant, la tradició pessebrista es manté. A la muntanya i al Palau del Rei Moro, amb l'exposició de diorames dels pessebristes locals. El que no sé si queden modistes sitgetanes que es desplacin a Barcelona per celebrar la festa de la patrona. Però sí pessebristes que continuen fent el pessebre i visiten la Fira de Santa Llúcia per comprar figures.

Els hotels d'un cert prestigi, tot sovint canvien de direcció com nosaltres podem canviar de camisa. A sitges ara disposa de tres hotels que els gestiona la companyia hotelera Melià i que anteriorment es coneixien per un altra nom. Com ha passat amb el Gran Sitges, l'Hotel Terramar i el MiM que ara els tres estan sota la direcció de la cadena Melià.

L' últim a incorporar-se ha estat el que coneixem per l'hotel d'en Messi, per ser de la seva propietat i als darrers anys gestionat per la cadena Majestic. Com a curiositat, ara que ha passat a mans de Melià, no tindrà de canviar el seu distintiu perquè les dues lletres comencen igual com l'anterior que era Majestic i Messi, a partir d'ara serà Melià i Messi. Per tant de cara al client la identificació continuarà sent la mateixa, to i que la direcció que ho gestiona ha canviat.

ARTICLE 2.000 (Publicat a l'Eco el 19 de desembre, amb motiu d'haver assolit aquesta xifra) .

A darrera queden 55 anys de col·laboració en aquest setmanari, des d'aquell primer article que va sortir publicat el dia de Santa Cecília de l'any 1970. I el record em transporta a l'amistat que sempre hem mantingut amb en Josep Soler Fernández, fill d'en Josep de l'Eco i de la Carme. Amb ell compartíem classe als escolapis i al qual vaig recórrer per a que li lliures aquella col·laboració al seu pare, amb la pretensió que m'ho publiques. I en van seguir uns altres, fins que em va dir: "ves tu mateix a l'Eco i el

portes". I així ho vaig fer. Obria la porta i esperava que cridessin a en Josep, que sortia de l'impremta i venia fins a la botiga, amb la bata blava, l'uniforme d'impressor i de director del setmanari. Amb la mateixa indumentària que em rebia a mi, ho va fer amb el propi president del Govern, l'Adolfo Suárez, quan un dia el va visitar.

Aquesta espera va durar un parell de col·laboracions més, perquè em va dir que em donava permís per entrar a la impremta sempre que volgués. Això em va permetre poder passar de la botiga a la rebotiga passant pel menjador, on la intimitat de la casa era custodiada per la Carme i la Maria, que cosien en el quartet del costat del menjador. A la rebotiga, la impremta, acollia als qui hi anàvem a lliurar les quartilles escrites a màquina i igual en aquell moment coincidies amb en Josep Carbonell i Gener que, assegut damunt el llarg taulell, corregia les proves dels seus llibres. O amb el poeta Salvador Soler i Forment. Amb en Rafel Casanova, que també era una institució a la casa. I tants altres, com en Ramon Planes. D'ell recordo que en un dia del mes de desembre del 1983, ell sortia i jo entrava, vam coincidir i em diu: "Joan, aquesta setmana parlo de tu". Tant vaig llegir el breu comentari, en la seva col·laboració, que me'l vaig aprendre de memòria: "Sense deixar d'aplaudir a JYM, el més recent dels companys incorporats a la redacció".

Anar a lliurar personalment l'original tenia l'al·licient afegit de trobar-te amb aquestes sorpreses, amb els comentaris que et feia en Josep, sobre l'article publicat i que moltes vegades ho reblava: "Ets l'Espinàs de l'Eco". Sorties d'allà engrescat. Després t'assabentaves que aquesta comparació la feia a altres. I en aquesta incursió a la sala de màquines em va permetre conèixer als impressors de la casa. Encara vaig coincidir amb el polifacètic Fermí Martínez, que a més de músic, era un dels bidells del Cau Ferrat. També amb l'Agustí Bertran, l'Agustí del Cor. Amb en Jordi, nebot d'en Josep, l'Ernest Lligades, en Rafa i en Pepe Delgado, en Josep Surià i després s'hi van anar incorporant en Josep i el seu germà, el recordat, Ramon.

Però vet aquí que això va anar canviant quan van aparèixer les primeres tecnologies que et permetien escriure amb el teclat, veure a la pantalla el que escrivies i guardar-ho en un disquet. Aquesta fase va coincidir quan una part de la redacció es va traslladar en un local del carrer Sant Josep. On el fill d'en Josep, acompanyat de l'Artur Llansó, rebien els col·laboradors, els hi lliuràvem el disquet, el descarregaven i te'l tornaven a donar. Això també va durar poc, perquè va sortir internet i ja no ens calia haver-hi d'anar. Una gran comoditat quan des de casa envies l'article i ja està. Si més no aquest sistema ens va apartar de la impremta, d'aquell contacte amb la família que ens consideràvem la gent de la casa i els col·laboradors.

Fins que un dia, el 16 de gener del 2014, en Ramon em truca i em diu: "si vols veure, per última vegada, com s'imprimeix el teu article a la pàgina, vina de seguida". Efectivament en Pau, el seu fill, estava embetumant de tinta els rodets i la màquina va fer la resta. Ens hi vam fer una fotografia. A partir de llavors l'Eco es remodelava, assumia la direcció el també recordat Toni Sella i fins a dia d'avui, amb en Magí Fortuny a la direcció i els actuals treballadors/es. Amb els nets d'en Josep, l'Albert i en Josep, que em fan un cop d'ull a l'article. I un servidor, amb la resta de companyes i companys que trèiem el cap en aquestes pàgines. Gràcies als lectors/es que ens fan costat. Molt agraït per tot. I a la setmana que bé, o quan sigui, l'article 2001.

La Societat Gastronòmica, amb seu al Retiro, ha celebrat els seus primer 20 anys i ha concedit amb l'edició del llibre "Essències de Sitges", amb el qual es vol donar relleu a la cuina sitgetana, amb una selecció de receptes elaborades per 20 restaurants de casa nostra. Una bona manera de preservar i difondre el nostre llegat culinari. Amb pròleg del prestigiós xef, que viu a Sitges, l'Oriol Castro.

El dilluns 22, dia de la Rifa, sembla que aquesta ha passat de llarg de la vila, no s'ha escoltat dir que, fora de reintegraments, s'hagi de celebrar cap premi important. Com deia aquell, si la sort ha estat repartida i ha tocat a gent treballadora... I el qui ho escoltava, un membre de la seva mateixa família, es lamentava: "com si els de casa talléssim el "cuponet". La que sí és una veritat com un temple, és l'altra conclusió: "salut hi hagi. El qui no es conforma és perquè no vol. Però sí que és veritat que la salut ho és tot, sense ella malament rai. Tot i que si un desgavell ens assetja, hem de lluitar, no es podem pas rendir, però tampoc conformar-nos amb aquesta altra conclusió que diu: "sempre hi ha un pitjor". I això no és cap consol, perquè cadascú sap lo seu i ho ha de trampejar de la millor manera, per molt solidaris que siguem.

Milena Casseta és una sitgetana que amb només 14 anys s'ha especialitzat en l'escalada. Quan tenia 6 anys es va apassionar amb ella al visitar un parc d'aventures de Sèrbia. A partir d'aquí no ha parat d'aconseguir reconeixements dintre d'aquesta modalitat esportiva.

Actualment és finalista del Premi Rendiment Esportiu Jove, dintre de l'apartat dels Premis Dones d'Esport que atorga la Diputació de Barcelona. Una distinció que reconeix no només els èxits esportius, sinó també l'actitud i el compromís.

Mentre que el seu somni és poder participar en uns Jocs Olímpics, amb la fermesa , decisió i els bons resultats que l'acompanyen, de ben segur que ho aconseguirà.

El Club de Futbol Sala Sitges, ha guanyat al Cubelles (1-0) en un partit molt vibrant i amb molt bones sensacions. Una victòria que permet a l'equip local accedir a la segona ronda de la Copa Catalunya,

En aquest partit contra el Cubelles el treball col·lectiu ha estat fonamental per arribar a aquest resultat, que podia haver estat superior si ens fixem com ha jugat l'equip. Tot i tenir en compte, també, que el Cubelles mostra un gran nivell de joc.

Abans de començar el partit, al Pavelló dels Pins Vens, s'ha aprofitat per fer la presentació oficial del club. L'acte ha comptat amb la presència de l'alcaldessa Aurora Carbonell, que ha estat acompanyada del regidor d'Esports Dani Martínez i del delegat de la Federació Catalana de Futbol al Garraf-Penedès, Joan Estruch. Amb una graderia plena i en un ambient de festa, que es va veure recompensada amb la victòria .

En Vicens Carbonell és un sitgetà que, amb catorze, s'acaba de proclamar campió de Catalunya de motocròs, en la categoria 85cc cadet. Ho aconseguit després de realitzar una temporada molt bona, amb victòria en totes les proves, excepte en una que va quedar en segon lloc. Si més no un fet va estar a punt d'alterar el seu bon rendiment. Va passar quan degut a una inoportuna caiguda, semblava que es perdria la penúltima prova del campionat.

Sortosament diuen que es tanca una porta i se'n obra una altra, com així li va passar a ell. Va succeir que el mal temps va obligar a suspendre-la i això va permetre que a la represa hi va poder participar. I allà, a l'Àrea de Motor del Berguedà, es va assegurar el títol . Pel que fa al Campionat d'Espanya cal recordar que va acabar en onzena posició. Mentre que anuncia que el proper any debutarà als 125cc.El motorista sitgetà pertany al Moto Club Segre.

Els components del Club Rítmica Sitges Garraf, acaba un trimestre exitós i ho fa en totes les categories. Un fet que evidencia la seva consolidació esportiva. Un aval molt preuat de cara aquest proper 2026.

Eva Blesa Siles és una sitgetana, de 17 anys, que va aconseguir dues medalles al Campionat d'Espanya de taekwondo, que li han permès proclamar-se campiona d'Espanya júnior en -55 Kg i subcampiona subcampiona sub21 en -57Kg. El campionat ha tingut lloc els dies 5 i 6 de desembre a La Nucía (Alacant).

L'Eva arriba fins aquí després de molt treballar, cosa que li ha permès resoldre els cinc combats amb només dos assalts, el que demostra el seu bon estat físic.

Ja és un clàssic d'aquestes dates (del 12 al 22), a més d'un referent internacional, el torneig d'escacs que organitza el Sunway Playa Golf, sota l'anunciat XII Internacional Chess Festival Sunway Sitges. Que ha comptat amb un total de 117 jugadors titulats, entre Grans Mestres, Mestres Internacionals i Mestres Fide. Que sumats als altres, que no tenen cap titulació de Mestre, el total dona una xifra de 360 jugadors, procedents de més de 50 països. El que dona una visió de la importància que ha assolit aquest torneig. En el qual es reparteixen un total de 27.155 euros de premis.

Pel que fa a la representació local, destaca la presencia de la Penya d'Escacs del Casino Prado, que aporta un total de 12 jugadors. També destacar que la competició compta amb l'aval de la FIDE en categoria i disposa d'un arbitratge internacional.

I no tot és jugar a escacs, mentre dura el torneig, paral·lelament, es porten a terme tallers per a infants i dones, conferències, torneig de tenis taula, visites culturals...

Al finalitzar el campionat, han resultat guanyadors: en el grup A, es va imposar el Gran Mestre iranià Madhi Gholami, seguit del català José Manuel López, i en tercera posició va quedar el Grna Mestre Jules

Moussard; pel que ha al grup B, el primer lloc va ser per Ameyalli Ávila (Mèxic), en segona posició va quedar Choen (Estats Units), i en tercer lloc l'equatorià Joel Martínez.

Un final de festes, amb castell de foc inclòs , va posar punt i final a aquest entranyable i esperat campionat.

En el seu debut amb nou entrenador, en Manel Rodríguez, l'UE Sitges va caure derrotat davant el Martorell (1-3). Amb una primera part fluixa pels locals i amb una segona que va oferir un millor nivell de joc. En aquesta segona part, just en el temps de descompte, en el minut 46, va arribar el gol del Sitges que el va marcar en Geri. I ja en el minut 60 el Martorell va marcar el tercer i definitiu gol del partit i del conjunt visitant.

Acostumats com estem a guaitar a la taula classificatòria, el Sitges es troba en posició de descens. Tot i que s'ha de ser optimistes, perquè encara queden molts partits per disputar. Tot i que això pugui servir d'un toc d'atenció.

Sortosament no pot dir el mateix el Club Futbol Sala Sitges, entrenat per José María Campos,. que acumula un seguit de victòries. La darrera contra l'Atlètic Sitges, que va guanyar per 3 a 1. Amb aquesta són quatre victòries consecutives a la lliga, a més de la victòria aconseguida a la Copa Catalunya, que sumarien cinc de seguides.

Amb el mèrit afegit que ha estat el guanyador en els derbis que s'ha enfrontat, contra el Cubelles B, el Cubelles A, el Vilanova i l'Atlètic Sitges. Com diria aquella: "¿Que más quieres. Baldomero?".

I podem parlar d'un altre rècord, però al reves. Es tracta que l'equip de l'UE Sitges des del 2 de novembre no guanya cap partit. L'últim davant El Catllar va empatar 4 a 4. De gols no n'han faltat, només ha faltat la picardia per a no deixar-se empatar. Amb aquest sumen dos empats amb en Manel a la banqueta i només han sumat 2 punts dels darrers 21 en joc. Tot un panorama.

Les necessitats han obligat als nostres nadadors/es a formar un nou club, es tracta del Club Esportiu Aquàtic Sitges. Que està dirigit per l'Emili Huete. A aixopluc d'aquesta nova entitat, les nadadores i nadadors, que el conformen, ja han aconseguit un total de 15 medalles en el Campionat de Catalunya d´Hivern, que s'ha celebrat a la piscina del Club Natació de Barcelona.

Sent la nadadora més destacada l'Angélica Tchernev, que ha aconseguit la medalla d'or en els 50 i 200 papallona. De la mateixa manera que ha mostrat un gran nivell en Jan Garcia en la categoria júnior, proclamant-se campió en la prova dels 50 metres lliures.

El dissabte 20 de desembre s'ha celebrat la tercera edició dels 8 Cims del Garraf (Tiula, Talaia, el Pic de l'Àliga, Montgròs, la Mola, Monau, Morella, Puig d'en Boronat). Hi ha participat 17 corredors de la comarca, inclosa una representació sitgetana. Que han hagut de suportar pluja, fred i sobre tot la dificulat del recorregut (es fa corrent). Fins el punt que han anat abandonant pel camí. Només l'han completat cinc participants, invertint 16 hores, des de les 6,20 del matí fins a les 22,20.

El Bàsquet Sitges, que ha estrenat entrenador, en Jordi Mateo, que ha substituí l'Edu Piñero. Després que aquest, davant de la derrota a càrrec de l`equip de Rubí, decidís fer un pas al costat. Amb nou entrenador ha guanyat a la pista del Reus Deportiu, per un contundent 58-78.

Cal fer constar que la decisió de donar pas al seu segon entrenador, va ser exclusivament del propi Piñero. El qual no ha tancat la porta a un possible retorn més endavant.

El Sunway també ha organitzar, del 27 al 30, el torneig Sunway Sitges Internacional Hockey Cup. En el qual hi han participat joves de les categories sub11,sub13 i sub15. I que s'ha caracteritzat per un ambient molt festiu i també exigent en el moment de la competició.

Els equips participants han estat d'Espanya, Irlanda, Alemanya, Süissa, Bèlgica i França. Una competició que ha posat en relleu la participació i el seguiment que es fa del hoquei patins a la comarca del Garraf.

Ajuntament
de Sitges